

STŘEDA 22. DUBNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Ratingové agentury - Požadavky na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení - Pojišťovací a zajišťovací činnost (Solventnost II) (přepracování) (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je společná rozprava o

- zprávě (A6-0191/2009) pana Gauzèse, jménem Hospodářského a měnového výboru, o návrhu nařízení Evropského Parlamentu a Rady o ratingových agenturách (KOM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)),

- zprávě (A6-0247/2009) paní Weberové, jménem Výboru pro právní záležitosti, o návrhu směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS, 78/855/EHS a 82/891/EHS a směrnice 2005/56/ES, pokud jde o požadavky na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení (KOM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)), a

- zprávě (A6-0413/2008) pana Skinnera, jménem Hospodářského a měnového výboru, o pozměněném návrhu směrnice Evropského Parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (přepracování) (KOM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)).

Jean-Paul Gauzès, zpravodaj. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, vypracování zprávy o ratingových agenturách, jímž jsem byl pověřen, bylo obzvláště zajímavé a já jsem především potěšen tím, že se nám podařilo dosáhnout dohody s Radou a Komisí tak, aby tato zpráva mohla být přijata v prvním čtení.

Rozborem různých příčin finanční krize se ukazuje, že je zde naléhavá potřeba přijmout právní předpisy pro ratingové agentury. Návrh nařízení předložený Komisí Parlament velmi pozorně prošetřil, aby se zajistilo, že evropské právní předpisy jsou příkladné, efektivní a pragmatické zároveň.

Nedávné závěry G20 toto rozhodnutí dále podpořily. Kompromis, k němuž dospěla Komise, předsednictví EU a Parlament, se drží pokynů ohledně zásadních bodů tohoto nařízení požadovaných Parlamentem: rozsah působnosti, rating třetích zemí a předcházení střetům zájmů.

Mám však především radost z toho, že tímto textem bylo možné položit základy dohledu na evropské úrovni v duchu výsledků zprávy de Larosièrovy skupiny. Parlament se skutečně držel zásady, že Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry by měl být jediným kontaktním místem pro registraci agentur. Věděli jsme, že vzhledem ke stávajícímu právnímu stavu toho nelze o moc více udělat, ale díky tomuto postupu jsme položili základy tohoto budoucího dohledu na evropské úrovni.

V následujících měsících Komise navrhne legislativní iniciativu, díky níž se umožní zavedení pokynů de Larosièrovy zprávy, aby se vytvořil efektivní a koordinovaný dohled na evropské úrovni.

Na toto nařízení jakožto prozatímní opatření v očekávání legislativní iniciativy Komise bude dohlížet v koordinaci Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry kolegium sestávající ze zástupců příslušných orgánů členských států a právní sílu rozhodnutí bude zaručovat příslušný orgán místa, v němž je agentura registrována.

Rád bych dnes poukázal na to, jak Parlament ve druhé fázi jednání ocenil velmi konstruktivní a velmi ochotný přístup českého předsednictví. To znamená, že prostřednictvím inteligentní diskuse jsme mohli vytvořit řadu předpisů, díky nimž by bylo možné zajistit tuto potřebnou transparentnost a vyřešit problémy a nedostatky, jež z nedostatku právních předpisů o ratingových agenturách vyplývají.

Výsledek je tudíž velice uspokojivý a z tohoto důvodu bude zítra Parlamentu předložen celkový pozměňovací návrh, v němž se přejímá text, na němž se Komise, Parlament a české předsednictví – to jest členské státy – dohodly.

Domnívám se, že tímto způsobem Evropský parlament, Komise a předsednictví dokážou, že v konfrontaci s krizí nebývalého rozsahu jsou evropské orgány velmi pohotové. Doufám, že v témže duchu budeme moci přijmout ostatní ustanovení finančního balíčku, a zejména přepracování směrnice o kapitálových požadavcích bank, rovněž označované jako Basilej II.

V tomto období, kdy Evropané mají pochyby o efektivitě Evropy, mi připadá zásadní, abychom dokázali, že Evropa je schopná se s krizí vypořádat.

Renate Weber, zpravodajka. – (RO) Domnívám se, že se nacházíme v období, kdy musíme dělat vše, co je v našich silách, abychom udrželi při životě obchodní společnosti v Evropě a zejména našli takové iniciativy, aby úspěšné podniky byly schopny poskytovat co nejvíce pracovních míst. Taková iniciativa je o to důležitější nyní, kdy procházíme obdobím krize. Vítám návrh směrnice Komise ke zjednodušení předkládání zpráv v případě fúze nebo rozdělení, neboť jeho cílem je snížit do roku 2012 administrativní náklady evropských společností o 25 %, přičemž konkrétním záměrem je podpořit jejich konkurenceschopnost.

Zpráva, kterou jsme navrhli a o níž budeme zítra hlasovat, odráží myšlenky Komise a řídí se především několika následujícími faktory. Zaprvé, povinnosti předkládat zprávy v případě fúzí nebo rozdělení musí být omezeny, aby se členským státům a společností poskytl větší pružnost v rozhodování případ od případu, jaké zprávy skutečně potřebují. Zároveň musí být odstraněna ustanovení, z nichž nyní vyplývá dvojitý předkládání zpráv, a tedy zbytečné náklady. Zatřetí, pravidla zveřejňování a poskytování informací musí být upravena v souladu s novými skutečnostmi zahrnujícími využívání internetu, abychom mohli tyto nové komunikační prostředky plně využívat a předávat přitom poselství o ochraně životního prostředí. Nesmíme rovněž zapomínat, že opatření stanovená prostřednictvím nyní platných směrnic o poskytování informací akcionářům byla vymyšlena před 30 lety a nikdy nebyla přizpůsobena stávajícím dostupným technologickým možnostem. Ráda bych upřímně poděkovala stínovým zpravodajům za úzkou spolupráci, jež mezi námi probíhala, a za jejich podporu v rámci procesu navrhování zprávy. Rovněž bych chtěla poděkovat představitelům Rady a Komise za to, že v těchto posledních měsících byli dostupní a vstřícní.

Dne 7. dubna Výbor stálých zástupců dospěl k dohodě o celém kompromisním balíčku, jenž byl ujedнан s Parlamentem s cílem přijmout směrnici o fúzích a rozděleních v prvním čtení. Chtěli bychom, aby k tomu došlo, a přesně z tohoto důvodu bylo na zítřejší hlasování na plenárním zasedání předloženo mnoho pozměňovacích návrhů, prostřednictvím přijetí kompromisu, jehož jsme dosáhli v rámci neformálního dialogu. Byly vyřešeny otázky, které pro některé členské státy představovaly zásadní problém, jako je zveřejňování v místních novinách či poskytování tištěných kopií a využívání internetu, a zástupci politických skupin tyto pozměňovací návrhy odsouhlasili. Co se týče zveřejňování informací v místních novinách, tento postup bude i nadále možný v těch členských státech, které to budou považovat za nutné. Co se týče tištěných kopií, v zásadě platí, že již nebudou potřeba, pokud akcionáři budou mít příležitost stahovat si dokumenty a tisknout je, avšak členské státy mohou zařídít, aby tyto dokumenty poskytovaly k nahlédnutí obchodní společnosti ve své kanceláři.

Další důležitý kompromis se vztahuje na datum provedení směrnice, jež je stanoveno na dne 30. června 2011, jak je specifikováno v návrhu Komise. Členské státy také budou mít příležitost rozhodnout, jaké důsledky vyplynou z případného dočasného přerušení přístupu k internetu kvůli technickým problémům. Zásadní pozměňovací návrh se týká zjednodušených fúzí a rozdělení, kdy se k jejich schválení již nebudou požadovat valná shromáždění. Na základě uplatňování těchto zjednodušených postupů samotných se odhaduje, že se každoročně ušetří přibližně 1 54 milionů EUR, s ohledem na což se nám vyplácí tuto směrnici přijmout v prvním čtení.

Peter Skinner, zpravodaj. – Paní předsedající, trochu jste mě zaskočila, protože jsem neviděl úplnou změnu dnešního harmonogramu, ale jsem velmi vděčný za to, že mohu sněmovnu oslovit ve velmi důležité otázce odvětví finančních služeb, to jest odvětví pojišťovací a zajišťovací činnosti, co jsme učinili v rámci zprávy Solventnost II a jak jsme ji nyní konečně předložili Parlamentu, aby mohl ustavit dle mého názoru velmi konkrétní základ regulace v celé Evropské unii.

Jedná se samozřejmě o záležitost, ke které se vracíme. Měli jsme Solventnost I a já jsem vděčný panu Ettlovi za to, že se nám při dřívější dlouhé diskusi v Parlamentu podařilo nějaký základ vymyslet. Nyní však musíme provést modernizaci a odvětví pojišťovací činnosti patří k mnoha odvětvím finančních služeb, která musí stát v čele změny. Je jasné, že s ohledem na finanční krizi a vše, co ji doprovází, nemůžeme odvětví pojišťovací činnosti ignorovat.

Existuje několik opatření, jež vycházejí ze Solventnosti II a dle mého názoru přispívají k tomu, že tato zpráva je jednou z předních zpráv, která bude v této otázce zaujímat čelnou světovou pozici. Patří k nim otázka řízení rizik. Domnívám se, že nyní nestačí, aby regulační orgány jednoduše zaškrtnuly políčka a rozhodly tak, zda si odvětví, jež mají střežit a ochraňovat jménem spotřebitele, počíná správně, či nikoli. Je zásadní, aby každodenní činnost pojišťovacích a zajišťovacích společností byla regulačními orgány po určitou dobu skutečně sledována, řízena a monitorována.

Prostřednictvím tohoto postupu a pouze tohoto postupu budeme moci ustavit náležitou a vhodnou podobu regulace. Jedná se o předkládání zpráv společnostmi: ano, budou regulačním orgánům oznamovat, co dělají, ale regulační orgány do toho budou muset být zapojeny. A ve všech 27 členských státech: ne každý jednotlivý členský stát se svými nynějšími vlastními předpisy, s ohledem na to, co mohou v souvislosti s touto regulací uplatňovat, ale budou skutečně uplatňovat standardní vzorec regulace v rámci celé Evropské unie, z čehož otevřeně vyplyne lepší spotřebitelská platforma ochrany, jak očekáváme.

Podobně budou společnosti moci z této regulace získat úspory z rozsahu, protože nyní budou předkládat zprávy každému regulačnímu orgánu pouze jedním způsobem. To, co vytvářejí, co chtějí sdělit, co dělají a jak předkládají zprávy, nebudou předávat pouze jednomu regulačnímu orgánu, ale mohlo by jít o kolegium regulačních orgánů, zejména co se týče skupin, neboť s přeshraniční činností pojišťovacích společností je nyní důležité, aby se regulační orgány spojily a spolupracovaly a zajistily tak, že se uplatňuje náležitá míra předkládání zpráv, náležitá míra údajů a podoba poskytovaných informací a trhy tak byly co nejlépe chráněny.

Parlament si v diskusi s Radou povšiml některých zajímavých a někdy možná záměrných manévřů, prostřednictvím nichž se vnitrostátní odvětví pohybují tím či oním směrem, a tak nemohu předstírat, že téma, o němž jsme se snažili s Radou jednat, nebylo velmi obtížné: ono totiž bylo. Parlament Radu tlačil daleko. Tlačil ji dle mého názoru dál, než kam se Rada v rámci dvou posledních předsednictví rozhodla a skutečně chtěla zajít, a tak jsem velmi hrdý a jsem velmi potěšen, že jsem pracoval se svým týmem a podařilo se nám Radu dostat do pohybu.

Bohužel nebudeme mít takovou podporu ze strany skupiny, jakou jsme si původně představovali, ale protože do této směrnice můžeme začlenit doložku o přezkumu, budeme se moci pro podporu skupiny vrátit a já, po třech letech od zavedení této konkrétní směrnice, doufám – a očekávám, že mi pan komisař řekne, že to bude také předjímat – že se nám podporu ze strany skupiny podaří tak či onak získat zpět k tomu, abychom obzvláště sladili hospodářskou stránku tohoto konkrétního přístupu.

Přejeme si regulaci, která je založena na rizicích a zásadách, ale takovou, aby také podporovala kapacitu odvětví a aby se prostřednictvím něj prosazovaly v celé Evropské unii i zahraničí ty nejlepší instinkty regulačních orgánů. A skončím jednou poznámkou. Musíme oslovovat regulační orgány v jiných částech světa a uznávat pouze režimy zohledňující jednotlivé země. Doufám, že se mnou bude v této věci pan komisař souhlasit.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Paní předsedající, dnešní rozprava se odehrává v době, kdy se potýkáme s největším problémem evropské ekonomiky moderní doby. Je naléhavě potřeba podniknout kroky: rázné, cílené a komplexní kroky k tomu, abychom obnovili důvěru, růst a tvorbu pracovních míst a napravili finanční systém, do budoucna znovu nastolili stabilitu, podporovali obchod a investice a lépe chránili své občany – zkrátka abychom vytvořili efektivní a stabilní finanční systém.

Na základě sdělení Komise z počátku března Evropská rada na svém jarním zasedání stanovila pevný akční plán pro budoucnost – strategii k řešení mezer v regulaci ve finančním odvětví, k obnovení pobídek a reformě dohledu ke sladění jednotného finančního trhu EU. Komise do několika týdnů předloží své názory ohledně cesty k vybudování rámce dohledu v Evropě reflektujícího současný stav vývoje. O nich budou v červnu diskutovat představitelé států či vlád. Komise je připravena předložit na podzim konkrétní opatření.

Celosvětové problémy samozřejmě vyžadují celosvětová řešení. Iniciativa EU ke schválení koordinované světové reakce na finanční krizi je velmi úspěšná. Na zasedání v Londýně představitelé G20 přijali rozsáhlé závazky ke koordinovanému řešení slabín finančního systému, společnému vybudování nové finanční architektury a zároveň k obraně otevřeného světového hospodářství.

Stav finančního odvětví EU je vážný. Bylo však již učiněno mnoho a já s radostí konstatuji, že Komise, Evropský parlament a Rada s ohledem na řešení krize rychle reagují a úzce spolupracují. Blížíme se úspěšnému dovršení přijetí tří zásadních opatření: zaprvé, nařízení o ratingových agenturách; zadruhé, přepracování Solventnosti II a také zatřetí, přezkum třetí a šesté směrnice v oblasti práva společností o státních fúzích a rozděleních.

Zaprvé, dohodou ohledně nařízení o ratingových agenturách se napomůže řešení jednoho z problémů, které k této krizi přispěly, a tudíž vznikne jakási perspektiva obnovení důvěry na trhu. V návrhu přijatém Komisí v listopadu jsou stanoveny jasné cíle ke zlepšení jednotnosti, transparentnosti, odpovědnosti a řádné správy ratingových agentur. Podstata původního návrhu je zachována v tomto nařízení, jímž se bude především zajišťovat nezávislost analýz ratingových agentur, jednotnost postupu ratingu a náležité řízení střetů zájmů, k nimž v rámci postupu ratingu dříve docházelo. Kromě toho bude zaveden komplexní režim dohledu. Evropské regulační orgány budou dohlížet na chod ratingových agentur a budou podnikat opatření k vymáhání, bude-li to třeba.

Co se týče dohledu, já sám jsem zdůrazňoval potřebu posílení spolupráce při vykonávání dohledu. Proto nemám nejmenší potíže souhlasit s potřebou zlepšení v této důležité oblasti. V zájmu zajištění konzistence a soudržnosti všech příslušných právních předpisů v oblasti celého finančního odvětví se tudíž Komise shoduje na tom, že s ohledem na doporučení de Larosièrovy zprávy prošetří potřebu posílení jednotlivých ustanovení tohoto nařízení, co se týče struktury dohledu.

Co se týče otázky přístupu k ratingu vydávanému v třetích zemích, výsledek vrcholné schůzky G20 přinesl změnu situace ve světě. Všichni členové G20 se dohodli na regulaci ratingových agentur prostřednictvím zavedení povinné registrace a režimu dozoru. Z tohoto důvodu souhlasím s řešením, jež bylo přijato v rámci jednání Rady a Parlamentu o přístupu k ratingu vydávanému v třetích zemích.

S potěšením konstatuji, že ambiciózní cíle stanovené v návrhu Komise jsou zachovány. Komise je s výsledkem postupu spolurozhodování velmi spokojena.

Dovolte mi, abych nyní přešel k Solventnosti II. Chtěl bych poděkovat zpravodaji, panu Skinnerovi, a Parlamentu za jejich práci a ochotu učinit kompromis, aby bylo ohledně tohoto důležitého tématu dosaženo dohody v jediném čtení. Takový výsledek subjekty odvětví pojišťovací činnosti EU, subjekty dohledu a zainteresované strany vůbec všeobecně přivítají.

Musím však také připustit, že mě některé prvky tohoto kompromisu zklamaly. Odstranění režimu podpory ze strany skupiny, který považuji za jeden z nejvíce průkopnických hledisek návrhu Komise, znamená, že nebudeme moci modernizovat – tolik, jak bychom chtěli – ujednání pro dozor pro pojistitele a zajišťovatele působící na přeshraniční úrovni.

Rovněž se obávám, že z některých pozměňovacích návrhů týkajících se akciového rizika by mohlo vyplynout zavedení neuváženého režimu investic do rizikového kapitálu. To platí především pro pozměňovací návrhy, jimiž se zavádí takzvaný přístup založený na trvání jakožto volbu členského státu. Komise bude dávat dobrý pozor, aby zajistila, že prováděcí opatření předložená v tomto směru jsou obezřetným způsobem solidní.

Komise nicméně podpoří dohodu Parlamentu a Rady, bude-li schválena na základě vašeho hlasování. Stávající režim Solventnost je více než 30 let starý. Prostřednictvím Solventnosti II se zavede hospodářský režim založený na rizicích, jímž se prohloubí integrace trhu pojišťovací činnosti EU, zintenzivní se ochrana pojistníků a zvětší se konkurenceschopnost pojistitelů EU.

Jak nedávno ve své zprávě o ponaučeních z finanční krize potvrdil Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovníctvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním (CEIOPS), Solventnost II potřebujeme více než kdy předtím jakožto první reakci na stávající finanční krizi. Potřebujeme nařízení, prostřednictvím kterého se po společnostech požaduje, aby náležitě řídily svá rizika, zvětšuje se transparentnost a zajišťuje se, že orgány dohledu spolupracují a koordinují svou činnost efektivněji. Solventnost II přinese režim pro odvětví pojišťovací činnosti, jenž může sloužit jako model pro podobné reformy na mezinárodní úrovni.

Díky zavedení doložky o přezkumu, v níž se konkrétně zmiňuje režim podpory ze strany skupiny, se Komise bude moci k této otázce vrátit. Očekávám, že s pokrokem v řadě různých oblastí, spojených s doporučeními obsaženými v de Larosièrově zprávě, vznikne příznivější ovzduší pro reformy spojené s přeshraniční spoluprací mezi domácími a hostitelskými orgány dohledu.

Nyní se vrátím ke zprávě paní Weberové. Díky efektivní práci paní zpravodajky Weberové bylo možné najít kompromis, co se týče zjednodušených požadavků na předkládání zpráv a dokumentaci v případě fúze nebo

rozdělení veřejných společností s ručením omezeným, díky čemuž bude zachována velmi podstatná část potenciálu úspor spojeného s původním návrhem Komise, jenž činí 172 milionů EUR ročně.

Opatření a studie provedené v souvislosti se snižováním administrativní zátěže potvrzují, že právo společností je jednou z nejtěžších oblastí *acquis* EU. Administrativní zátěž zasahuje z několika důvodů malé a střední podniky více než větší společnosti. V odborném posudku z roku 2007 se odhaduje, že výdaje malých podniků na to, aby splňovaly požadavky na informace stanovené právními předpisy, jsou desetkrát větší než v případě velkých podniků. Opakuji, že desetkrát více. Malé podniky jsou zároveň oporou našeho evropského hospodářství a v současné době se potýkají s velmi obtížnou hospodářskou situací.

Za stávajícího obtížného a náročného stavu hospodářství si takové překážky nemůžeme dovolit. Namísto toho musíme zintenzívnit úsilí ke zmírnění zátěže našich společností. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 12. prosince 2007 přivítal odhodlání Komise dosáhnout do roku 2012 cíle 25% snížení administrativní zátěže podniků na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni a poukázal na to, že na základě toho prošetří legislativní návrhy. Dnes, pouhých sedm měsíců od předložení tohoto návrhu Komisí, mám z tohoto kompromisu velkou radost, přestože Komise šla ve svém původním návrhu ještě dále. Těším se na to, až Parlament podpoří tento kompromis, z čehož rychle vyplynou zásadní výhody pro společnosti, zejména malé a střední podniky. Ale tímto bychom neměli skončit. Zjednodušení a omezení byrokracie bude i nadále jádrem programu Komise.

Gay Mitchell, *zpravodaj ke stanovisku Hospodářského a měnového výboru*. – Paní předsedající, svůj příspěvek nechci namířit na žádnou konkrétní stranu. Domnívám se, že Solventnost II, nařízení i ratingové agentury jsou velmi významné a velmi důležité, ale musíme postavit požární stanici a také uhasit plameny. Myslím si, že jsme zašli příliš do podrobností v názoru: tu požární stanici postavíme někdy v budoucnosti.

Nemohu uvěřit tomu, že kdyby byl prezident Sarkozy ještě předsedou Evropské rady, šli bychom stále tímto hlemýždím tempem. České předsednictví je velikým zklamáním, a velikým zklamáním je zejména prezident České republiky.

Chtěl bych vám říci, že pokud české předsednictví nebo jeho následovníci nejsou schopni odvést svou práci, pak se ukazuje, že Lisabon skutečně potřebujeme: skutečně potřebujeme někoho, kdo bude Evropské unii poskytovat vedení na trvalejší bázi.

Lidé hledají naději; hledají nějaké informace o zlepšení. Domnívá se v této sněmovně skutečně někdo, že pokud by byl předsedou Komise Jacques Delors, šli bychom takovým hlemýždím tempem? Nyní je načas podniknout opatření a vést a nám se taková opatření ani vedení nedostávají a právě o tomto problému se tu dnes ráno musíme zmínit.

Evropská investiční banka by mohla být mnohem aktivnější. Evropská unie a její orgány, společně se zeměmi jako Čína, by mohly být mnohem aktivnější. Tohle není rok 1937. Tehdy jsme neměli takové instituce či schopnost řešit problémy, jako máme dnes. Tyto instituce nyní máme, jak v Evropské unii, tak mimo ni – malý počet institucí, které mohou spolupracovat. Chybí nám však vedení. Vraťte prezidenta Sarkozyho nebo někoho, jako je Sarkozy, ať má Komise náležité vedení, abychom lidem poskytli naději, a začněme se zabývat tím zlepšením. To ze strany Evropské rady nevnímám a je načas, aby tomu tak bylo.

Sharon Bowles, *zpravodajka ke stanovisku Výboru pro právní záležitosti*. – Paní předsedající, vítám dohodu ohledně Solventnosti II a podobně jako jiní lituji odsunutí podpory ze strany skupiny na budoucí přezkum a výslednou neschopnost Rady zabývat se s námi způsoby, jak ji učinit realizovatelnou se zohledněním některých důvodných obav. Ve Výboru pro právní záležitosti i Hospodářském a měnovém výboru jsem sledovala, jak se pohybuje kapitál v době napětí ve skupině, jako je stav blízky insolventnosti, a rozhodně to není tak přímočaré, jak to vykresluje návrh Komise či zástupci odvětví pojišťovací činnosti.

Máme však k dispozici nástroje, jimiž bychom mohli cíle dosáhnout, a doporučili jsme opatření na úrovni 2, ale nyní musíme do budoucna hledat způsoby, jak maximalizovat bezpečné a hospodárné využívání kapitálu ve skupině. Doufám, že se členské státy se postaví této výzvě, pokud jde o hledání lepších řešení pro likvidace.

Podívám-li se nyní na některé prvky balíčku, ve změnách článku 27 se specifikuje, že orgány dozoru musí mít příslušnou odbornost. Původní pozměňovací návrh jsem vypracovala s ohledem na zprávu Equitable Life, avšak v souvislosti s finanční krizí má obecnější dopad a podobné body se mi podařilo zahrnout do kapitálových požadavků a návrhů týkajících se ratingu.

Musí být naprosto jasné, že zaujetí přístupu založeného na rizicích není snadnější alternativou. Správné chápání modelů a základních předpokladů by mělo být intenzivnější formou dozoru než zaškrťování políček. Testy napětí musí jít za bezpečnou míru předpokladů a korelační faktory by měly být aktivně přezkoumávány.

Dozor nad skupinou je nyní začleňujícím postupem, nikoli přístupem orgánu dozoru nad skupinou v podobě pravidla „vítěz bere vše“, přestože nakonec musí odpovědnost spočívat v jediném koncovém bodě. Úloha Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním se posiluje a je vhodné zdůraznit, že k převládajícím myšlenkám o větší úloze výborů úrovně 3 vedla právě diskuse o Solventnosti II. Co je však důležité, rovněž se objasňuje, že by nemělo docházet ke střetům mandátu vnitrostátního orgánu dozoru a jeho úlohy v rámci Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním.

Tyto pozměňovací návrhy byly na to, že byly vypracovány před takovou dobou, do jisté míry předvídaté, avšak jejich význam se prokázal s vývojem finanční krize. Jak uvedl pan zpravodaj, tým Parlamentu odvedl dobrou práci a v souvislosti se Solventností II totéž platí i pro české předsednictví.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, pan zpravodaj již poukázal jak na hlediska hodná kritiky, tak na pozitivní hlediska výsledků dosažených v otázce Solventnosti II. Domnívám se, že lze říci, že představuje významný pokrok k tomu, aby se evropské odvětví pojišťovací činnosti do budoucna přeměnilo v životaschopné odvětví, a to i v době krize. Rovněž jsem toho názoru, jak bylo již řečeno, že jsme jasné identifikovali, v čem spočívají hlediska hodná kritiky, konkrétně co se týče dozoru nad skupinou. Samozřejmě je toho třeba učinit více ve spojené oblasti dozoru nad skupinou a podpory ze strany skupiny. V případě krize, kdy toky kapitálu nejsou takové, jaké by se normálně očekávaly, je však přirozené, že je třeba v této oblasti pokročit a také projevit ohledy vůči zemím, jež se potýkají s obtížemi.

Diskutovali jsme také o jiné zásadní otázce, protože v Evropské unii je 500 milionů spotřebitelů, kteří jsou zároveň pojištěnými osobami s „akciovým rizikem“. Odvětví, hospodářský i členské státy mají na tento problém také jasný názor. Museli jsme v této věci přijmout kompromis, což se může v nějaké fázi rovněž odrazit v analýze v rámci systému doložky o přezkumu. Důležité je, že lze říci, že Evropská unie vyslala v tomto ohledu signál, že Evropa je v pohybu a je akceschopná. Věřím, že Spojené státy, Čína a ostatní země zabývající se těmito otázkami obezřetnosti a připravující do budoucna lepší systém tento signál za těchto specifických okolností také rozpoznaly. To je jeden z důležitých pohledů.

Rád bych také velmi zřetelně znovu zopakoval následující bod týkající se minulosti. Tohoto procesu se zúčastnila čtyři předsednictví včetně toho stávajícího. Jednání se do značné míry lišila mimo jiné pod tlakem příslušných členských států, avšak dosáhli jsme výsledku. To je jeden pohled.

Druhým je skutečnost, že jsme spolupracovali s evropským odvětvím pojišťovací činnosti a v tomto ohledu byly velmi důležité studie dopadu na jednotlivé oblasti. Proč tomu tak bylo? Kvůli tomu, že bylo třeba odvětví pojišťovací činnosti zapojit do objevování cesty k tomuto řešení s ohledem na velmi komplikovaný systém a téma. Vezmeme-li v potaz, že do poslední studie dopadu bylo zahrnuto 1 400 podniků – velkých i malých, neboť cílem není vyrovnání na trhu, ale zapojení všech činitelů v zájmu spotřebitelů – pak to byl velký úspěch. Společně s vyjednávacím týmem pro Solventnost II jsme se odmětli nechat zastrašit jakýmkoli konkrétními zdroji tlaku a namísto toho jsme nabrali jasný kurz v zájmu spotřebitelů, odvětví pojišťovací činnosti, a samozřejmě především našich parlamentních povinností.

Gianni Pittella, jménem skupiny PSE. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že je všem jasné, že cyklus rozvoje skončil, cyklus, jenž v posledních letech vynesl na světlo nerovnováhu a protichůdné postoje v určitém vnímání globalizace: ultraliberální globalizace, jež v příliš mnoha případech těžila ze slabých stránek institucí a nahlížela na politiku jako na překážku, obtíž, které se chce zbavit.

Nyní připadá na politiku, aby v perspektivě závažné hospodářské krize, jíž procházíme, obnovila důvěru občanů. Aby tomu tak bylo, politika musí převzít vedení a vymezit budoucí perspektivy a překážky, jež je potřeba překonat. Musíme napravit rozpory mezi rychlým růstem ve světě a slabými institucími schopnými vyvážit a kontrolovat přílišnou moc finančního hospodářství.

Nařízení o ratingových agenturách představuje v tomto smyslu důležitý krok vpřed. Na těchto dokumentech jsem pracoval jakožto stínový zpravodaj za skupinu sociálních demokratů v Evropském parlamentu, v plné spolupráci s Jeanem-Paulem Gauzèsem, autorem zprávy, jemuž upřímně blahopřeji.

Nejdůležitější body tohoto nařízení jsou výsledkem závazku Parlamentu v průběhu nesnadných jednání s Radou. Hovořím o jednoznačných úspěších, jako je požadavek, aby se agentury registrovaly na evropském území, prognózy a občanskoprávní odpovědnost, systém dvojího zabezpečení pro schvalování příloh třetích zemí a především možnost, že toto nařízení může vstoupit v platnost rychle, a nikoli po dvou letech, jak původně vnitrostátní vlády požadovaly.

Toto nařízení však má rovněž výraznou symbolickou hodnotu. Ve skutečnosti řídíme odvětví, jež jako jiná – mám na mysli například spekulativní fondy – v posledních letech těží z naprostého legislativního vakua. Výsledek takové samoregulace všichni jasně vidí a je děsivý. Nyní je načase sebrat odvalu a vybudovat novou strukturu finančních trhů. Musíme si být vědomi, že v tomto odvětví ještě více než v ostatních, pane Komisaři, nestačí, aby vnitrostátní vlády jednaly samy!

Z tohoto důvodu navzdory tomu, že jsme dosáhli skvělých výsledků, náhle lituji, že jsme promarnili příležitost; kvůli odporu členských států – za něž nese Rada významnou odpovědnost – zde nebyla vůle vytvořit v rámci textu ustanovení pro jediný evropský orgán dozoru v odvětví ratingu. V tomto směru byla Parlamentu předložena žádost, avšak kvůli nedostatku politických ambicí a realismu doposud nenachází podporu. V této otázce Parlament nadále projevuje svou schopnost dívat se do vzdálené budoucnosti a já doufám, že vnitrostátní vlády budou dělat totéž.

Wolf Klinz, jménem skupiny ALDE. – (DE) Paní předsedající, kvůli chybám ratingových agentur, které krizi předcházely, se regulace těchto agentur stala nevyhnutelnou. Cíli stávajícího nařízení o registraci ratingových agentur jsou opět transparentnost, zaručení vysoké kvality, větší konkurenceschopnost, zamezení střetům zájmu a v důsledku toho i lepší ochrana investorů. Dosažení dohody nebyl jednoduchý úkol. Postoje Komise, Parlamentu a Rady odstartovaly hodně daleko, ale celkově vzato jsme k těmto cílům z velké části dospěli. Jedním pozitivem je, že budeme mít pouze jednu kategorii ratingu. Kategorie 1 a 2 pro účely regulace a jiné bude věcí minulosti. Střety zájmů byly překonány: ratingovou činnost nebudou doplňovat poradenské služby. Ratingovým agenturám ze zemí mimo Evropskou unii bude umožněn přístup na evropský trh a budou zde moci působit prostřednictvím režimu rovnocennosti zahrnujícího potvrzování – který je důležitý pro malé agentury – či prostřednictvím systému schvalování – který mohou využívat velké agentury.

Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry bude hrát zásadní roli v registraci ratingových agentur a dohledu nad nimi. V případě všech těchto bodů také konstatuji řadu nedostatků ve stávající dokumentaci a nařízení. Obávám se, že v praxi budou všechny předpisy a požadavky příležitostem ke vstupu na evropský trh bránit. Tyto požadavky jsou možná příliš omezující a mohly by nakonec evropský trh odříznout, a tudíž vést k protekcionismu zadními vrátky – což by bylo špatné. Doufám, že se ukáže, že jsou mé obavy neopodstatněné.

Naše předpisy pro vnitřní řízení sahají velice daleko – vlastně až příliš daleko. Jsou téměř ničivé. Srovnatelné předpisy nenalezneme v žádném jiném nařízení EU. Udělali bychom lépe, kdybychom definovali jasné zásady a nechali odpovědnost za uplatňování a rozvíjení těchto zásad na samotných podnicích.

A dle mého názoru jsme také nepokročili v tom, abychom skoncovali s oligopoly. Budeme muset vydržet mnoho let velice malé hospodářské soutěže.

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hospodářská krize zdaleka není u konce, přestože členství v eurozóně Evropě poskytlo určitou stabilitu. Mezinárodní měnový fond stanoví náklady spojené s finanční krizí na 4 000 miliard USD, z nichž lze dvě třetiny přisoudit bankám.

Je třeba dosáhnout mnoha cílů: obnovit důvěru, podpořit růst a uchránit zaměstnanost. Toho lze dosáhnout pouze prostřednictvím hospodářské politiky, jež bude moci uspořádat finanční systém, ale Evropa hospodářskou politiku ještě nemá! Navzdory londýnským návrhům G20 nově oživit úvěrový systém je zde stále závažný nedostatek jasných předpisů – jak říkáme už léta – k řízení finančního trhu, jeho subjektů, nabízených produktů a derivátů.

Trhy by měly podléhat regulaci a dohledu, především co se týče finančního odvětví, jež v nekontrolovaném stavu otevřelo cestu nárůstu nebývalé zadluženosti. Co dělat s tímto ohromným dluhem, který se nahromadil kvůli poskytování úvěrů bez záruk? Měl by být odepsán? Měl by být zahrnut do mechanismu čištění zavedeného bankami? Měly by být budoucí transakce s volně poskytovanými deriváty zakázány a měli bychom po bankách požadovat, aby nadobro ukončily své derivátové smlouvy?

Potřebujeme jednoznačné reakce, nové směry úvěrů pro malé a střední podniky a spořitele, abychom zamezili nekontrolovaným přesunům a abychom přeorientovali pravidla OMK v souladu se skutečnou situací.

Nebudeme-li hovořit o světových pravidlech obchodu, nic nevyřešíme: to znamená, že v konfrontaci s touto systémovou krizí musíme systém reformovat, znovu do politiky zavést tu řídicí úlohu, jež až příliš často chybí, znovu zaměřit pozornost na reálné hospodářství a zanechat těch snadných omamných virtuálních financí!

Alain Lipietz, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych chtěl uvést, že plně souhlasím s tím, co ve svém příspěvku řekl pan Mitchell. Nejdeme podle plánu, nedržíme krok. Chtěl bych mu nicméně zdůraznit, že je důležité neučinit, co se týče francouzského prezidenta, tutéž chybu, jakou někdy Francouzi dělají, pokud jde o pana Browna. Proslovy o činnosti nezaručují její efektivitu.

Co se týče krize samotné, je jasné, že pro nás krize nezačala financemi. Je zakořeněna v sociální sféře a sféře životního prostředí. Poté se spojuje s finančním cyklem, to znamená, že pokud cyklus funguje dobře, podstupujeme rizika, ale pokud již dobře nefunguje, říkáme si, že by mohlo být rozumné věci trochu regulovat.

Ocitli jsme se ve fázi, kdy je potřeba regulace – a v tomto případě silná regulace. Je potřeba regulace na úrovni jednotného trhu, to znamená, že na evropské úrovni potřebujeme mnohem centralizovanější regulaci. Právě to nás vede v naší volbě při hlasování. Zprávu pana Gauzèse i pokrok, kterého se jejím prostřednictvím dosáhlo, plně podporujeme. Již roky žádáme centralizovanější regulaci a dohled na evropské úrovni a první fáze, jíž bylo s Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry dosaženo, je dle našeho názoru naprosto vhodná.

Navzdory úsilí pana Skinnera však – a v tomto bodě se naše kritika naprosto shoduje s kritikou pana Mitchella – litujeme, že to vlády nepochopily. Nesouhlasíme s kompromisem, který je navrhován a který odmítá systém dozoru nad skupinou. Jsem toho názoru, že takový postup povede k dalším katastrofám.

Proto budeme hlasovat proti zprávě pana Skinnera – nikoli proti práci pana Skinnera samotného, ale proti kompromisu, jež vlády zavedly.

Sahra Wagenknecht, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, stejně jako veřejné zabezpečení, spravedlnost nebo ochrana životního prostředí i stabilita finančních trhů je veřejným statkem a jako takový by měla podléhat veřejné kontrole. Konec konců jsme to všichni viděli: každý, kdo nechává regulaci finančních trhů na velkých bankách, pojišťovnách, zajišťovacích fondech a ratingových agenturách v soukromém sektoru riskuje, že dojde ke spekulacím s obrovskými sumami ve snaze dosažení nejvyšších výnosů a nakonec bude muset ztratit široká veřejnost.

Krize ukázala až příliš jasně, že dobrovolná samoregulace neuspěla, a přesto Komise ve svém závazku v tomto smyslu nezaváhala. Namísto toho, aby zakázala riskantní finanční produkty a stanovila jasná pravidla finančního odvětví, chce soukromým činitelům nadále umožňovat, aby se rozhodovali sami, jaká rizika podstoupí a jak k nim budou přistupovat. Jsme toho názoru, že je to nezodpovědné.

Nyní je očividné, že v zájmu zisku ratingové agentury systematicky podhodnocují rizika strukturovaných finančních produktů a tak vlastně uvedly do chodu obchod s nedobytnými půjčkami. Náležitým přístupem by tedy bylo zcela zastavit delegování řízení rizik na soukromé činitele orientované na zisk a vytvořit evropskou veřejnou ratingovou agenturu, jež by vydávala nezávislá stanoviska ohledně kvality různých cenných papírů. Komise toto řešení ještě musí zvážit.

V Gauzèsově zprávě se správně požaduje, aby byl rating státního dluhu považován za veřejné blaho, a tudíž jej musí vzít na sebe veřejní činitelé. Proč by se však tato zásada měla omezovat jen na státní dluh?

I v případě plánované směrnice Solventnost II Komise a zpravodaj podporují neúspěšnou koncepci samoregulace. Například pojišťovacím skupinám se má umožnit, aby se při výpočtu kapitálových a solventnostních požadavků uchýlovaly k vnitřním modelům posuzování rizik. Zda jsou orgány dozoru členských států dostatečně schopny tyto modely chápat, ukáže čas. Já osobně o tom pochybuji.

Kromě toho minimální kapitálový požadavek a solventnostní kapitálový požadavek jsou příliš nízké a musí být do značné míry zvýšeny. Vzhledem k tomu, že by z toho mohly pro některé banky a pojišťovny vyplynout problémy, podporujeme, aby tento nárůst kapitálu měl podobu vládního podílu společně s odpovídajícím vlivem na politiku společností. Takové částečné zestátnění by bylo prvním odvážným krokem k přeorientování finančního odvětví na veřejný prospěch.

V dlouhodobé perspektivě by mělo být celé finanční odvětví v každém případě přesunuto do veřejného sektoru, protože pouze zestátnění může zajistit, že toto odvětví plní své veřejné povinnosti namísto

hazardování ve snaze dosáhnout ještě větších výnosů na světových finančních trzích. Je nejvyšší čas, aby byly z této katastrofy, jež zde vznikla, učiněny závěry.

Godfrey Bloom, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, strávil jsem 40 let ve finančních službách, a tak se domnívám, že o tom, o čem zde hovořím, možná něco málo vím.

Dovolte mi jen, abych se krátce zmínil o Úřadu pro finanční služby Spojeného království (FSA), což nás dovede k cíli, jakých chyb se dopouštíme. Úřad FSA Spojeného království má přehled pravidel o půl milionu slovech. Nikdo mu nerozumí – a už vůbec ne FSA. FSA vykládá svůj přehled pravidel tajně; nechává si pokuty, které ukládá, aby si jeho úředníci vylepšili platy a penze; neexistuje zde žádný odvolací soud. Napsal jsem o tomto problému panu komisaři McCreevymu, že tento úřad cupuje články 6 a 7 jeho zákona o lidských právech. Není zde žádný odvolací soud. Není zde vůbec žádný právní postih v případě, že budou jednat špatně. Široká veřejnost získala dojem, že pokud nějaké nařízení nese razítko FSA, nemůže být špatné. Není zde žádná koncepce „riziko nese kupující“.

Nyní bude, jak se zdá, začleněn do jakéhosi dozorčího orgánu EU, který budou nepochybně tvořit neznalí byrokrati, skandinávské ženy v domácnosti, bulharská mafie a rumunští výrobci kolíků. Upřímně řečeno si myslím, že si spolu budete opravdu dobře rozumět.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, zprávy pana Gauzèse o ratingových agenturách a paní Weberové o požadavcích na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení a pana Skinnera o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu obsahují ustanovení, jež jsou bezpochyby užitečná, avšak nelze je označit za opatření pro boj proti finanční krizi. Krize, kterou nyní zažíváme, je jednoznačně zcela jiného měřítka a nelze ji vyřešit těmito technickými a jednorázovými opatřeními samotnými.

Jaké kroky je třeba podniknout, abychom vyřešili tu strašnou krizi, jíž procházíme? Zaprvé, musí se skoncovat s dogmaty, na nichž je vaše práce doposud založena, zejména co se týče těch, kteří věří v laskavost mezinárodní dělby práce, volného pohybu osob, zboží a kapitálu.

Musíme skoncovat s volným pohybem zboží, jež postavil evropské pracující proti pracovníkům zemí jako komunistická Čína, jež jsou útočištěm té nejucyňtější podoby kapitalismu, kde pracující nemají právo na stávku, svobodu sdružování, náležitý starobní důchod či sociální ochranu a kde vydělávají směšně nízkou mzdu. Čína však není jedinou zemí v této situaci.

Musíme skoncovat s volným pohybem osob, jež nás vede, jež vás vede k tomu, že schvalujete a dokonce doporučujete jakožto jediný způsob nahrazování budoucích generací politiku masového přistěhovalectví, jejichž zhoubných důsledků jsme nyní očividně svědky.

A konečně musíme skoncovat s volným pohybem kapitálu, který byl spouštěcím faktorem krize, neboť umožnil, aby krize na trhu Spojených států s hypotékami na bydlení – což je zcela podružná krize, jež měla zůstat v mantinelech trhu USA – postupně nakazila všechny naše ekonomiky a přivedla naše spořitele, naše pracující a naše zaměstnavatele na mizinu.

Z toho vyplývá, že malé a střední podniky musí být osvobozeny z okovů ze zasahování do daní a byrokracie; jsou potřeba jednoduchá pravidla, aby měnové hodnoty skutečně odpovídaly tomu, co existuje jakožto průmyslové zboží nebo služby; a musí být zahájena investiční politika, avšak ta musí být životaschopná. To je jen několik základních opatření a my bychom si přáli, aby je vlády členských států nakonec přijaly v souvislosti s těmito vnitrostátními politikami, v nichž se projeví jejich vynikající schopnost reakce.

John Purvis (PPE-DE). – Paní předsedající, mám radost, že v otázce Solventnosti II jsme konečně dospěli do bodu rozhodnutí. Pan Skinner a jeho stínová zpravodajové v tomto úkolu prokázali příkladnou pevnost a trpělivost. Je mi líto, stejně jako ostatním, že je vyloučena podpora ze strany skupiny, ale upřímně řečeno za stávajících horečnatých okolností tím nejsem překvapen. Musíme tvrdě pracovat, abychom dosáhli systému skupin, jež bude fungovat pro skutečně evropský jednotný trh pojištění a v rámci něj a bude také efektivní ve vztahu k třetím zemím – nemůžeme zažít žádná další fiaska typu AIG.

Rád bych také pochválil pana zpravodaje Gauzèse a Radu, že dospěli k rozumnému závěru ohledně nařízení o ratingových agenturách. Tyto agentury se samozřejmě dopustily závažných chyb a nějaká podoba větší regulace byla nevyhnutelná. Ale kdo se chyb nedopustil, zejména vezmeme-li v potaz samotné regulační orgány, a můžeme mít jistotu, že u nich nyní nehrozí žádné budoucí chyby?

Měl jsem obavy, že to nepřítelně nepřátelské svalování viny na jiné ze strany ratingových agentur bude mít za následek příliš rušivé a kontraproduktivní nařízení s nesmírně eurocentrickým, protekcionistickým a exteritoriálním rozměrem. Kompromis, s radostí konstatuji, tyto sklony do jisté míry utlumil, ale ne do takové míry, jakou bych si přál.

Ratingy jsou stanoviska – jsou to užitečná stanoviska, odborná stanoviska, ale pouhá stanoviska, a tak je na investorech, aby převzali plnou odpovědnost za svá investiční rozhodnutí. Nyní jsme se z toho bezpochyby poučili až příliš tvrdě a nákladně.

Jsem rád, že se rozsah vymezuje na rating používaný pro účely regulace. S potěšením konstatuji, že jsme se v přístupu k ratingu třetích zemí posunuli od rovnocennosti a schvalování k rovnocennosti, nebo schvalování. Mohl by však prosím pan komisař potvrdit, že to znamená, že investoři mohou nadále v třetích zemích volně investovat do cenných papírů a obligací, jež v Evropě nejsou zahrnuty do ratingu nebo nemají rovnocenné postavení?

Musíme se mít na pozoru před nechtěnými následky. Pokud nebude předem vypracováno posouzení dopadu, téměř jistě k nim dojde, a tudíž je požadavek na přezkum článku 34 životně důležitý.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Paní předsedající, pokud jde o Solventnost II, jedná se o reformu, jež byla zahájena dávno před krizí a na níž krize vrhla nové světlo. Jakožto zákonodárci jsme zaváhali: bylo třeba tuto dohodu uzavřít v prvním čtením?

Nakonec budeme moci díky odhodlání vyjednatelů dospět ke kompromisu, který má, dle mého názoru, nejméně dvě pozitivní stránky: zaprvé, nutí odvětví pojišťovací činnosti, aby lépe posuzovalo svá rizika, což je proces, který doposud zahrnoval poměrně staré mechanismy, jež byly nepochybně nevhodné z hlediska skutečného stavu, do něhož se odvětví pojišťovací činnosti dostalo; a zadruhé, zdůrazňuje potřebu, aby se mechanismy dohledu přizpůsobily současnému stavu pojišťoven, co se týče množství jejich produktů a nabídek zaměřených na spotřebitele, ale také jejich nadnárodního uspořádání.

Jakožto zákonodárci jsme byli velice dychtiví zohledňovat skutečný stav tohoto trhu, to znamená trhu, kde například v některých zemích existují mechanismy životního pojištění, které v tomto odvětví zaujímají podstatný podíl, a kde jsme v souvislosti s krizí museli zohledňovat procyklický efekt ve vztahu k odvětví pojišťovací činnosti.

Rovněž jsme museli zajistit, že přijetí tohoto právního předpisu nenarušuje strukturu trhu pojišťovací činnosti, a zejména umožňuje zahrnutí vzájemných pojišťoven do tohoto právního předpisu. Je však dosti jasné, že se jedná pouze o jedno stadium, a ráda bych uvedla šest bodů, spojených s tímto odvětvím, v souvislosti s nimiž budeme muset v budoucnu okamžitě pokračovat ve své práci.

Tím prvním je samozřejmě přijetí závěrů de Larosièrovy zprávy a potřeba zajistit, že mezi různými kolegií dozorčích orgánů panuje rovnost a harmonické poměry, a za tímto účelem také potřeba posílit evropský orgán odpovědný za sledování pojišťoven.

Druhým bodem – řada mých kolegů poslanců se o něm zmínila – je zavést tento neblaze proslulý mechanismus podpory ze strany skupiny a v tomto bodě názor pana Lipietze nesdílím. Samozřejmě bychom upřednostnili, kdybychom podporu ze strany skupiny měli, ale co je nejasného na skutečnosti, že je dnes pro země, v nichž je 80 % či 100 % odvětví pojišťovací činnosti v rukou zahraničních společností, tento mechanismus obtížné bez jakéhokoli pevného právního základu přijmout? V této oblasti musíme učinit pokrok.

Třetím stadiem pro budoucnost je sladění toho, co zde děláme, a toho, co se děje s penzijními fondy. Jak si můžeme představit, že musíme zlepšit solventnost, co se týče pojišťovací činnosti, a nepokládat si přitom tutéž otázku, pokud jde o penzijní fondy? To je zcela jistě ohromná výzva.

Čtvrtý bod pro budoucnost se týká uvedení, vytvoření a založení mechanismu pojištění vkladů, jaký dnes máme v bankovníctví a který v odvětví pojišťovací činnosti stále schází.

Pátý bod se týká uvádění pojistných produktů a záruky, že způsob, jakým zprostředkovatelé pojištění nabízejí pojištěným osobám produkty, umožňuje sladit jejich zájmy a požadavky na ochranu.

A konečně poslední bod se týká provedení v tomto odvětví toho, co v bankovním odvětví zavedeme, zejména mechanismů zadržených částek ve vztahu k sekuritizaci.

Na tomto základě doufám, že budeme v budoucnu schopni se z této krize poučit, abychom evropským občanům zajistili odvětví pojišťovací činnosti, které pro ně představuje skutečnou záruku...

(Předsedající řečnici přerušila)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Paní předsedající, své zpravodaje bychom neměli z ničeho vinit, ale jsem toho názoru, že návrhy Komise přišly příliš pozdě a vůbec nestačí na to, k čemu došlo. K tomu, abychom předešli jakékoli další krizi, očividně musíme být mnohem ambicióznější a iniciativnější.

V první řadě musíme být ambicióznější a iniciativnější, co se týče regulace. Musíme sladit právní předpisy a nejvýraznějším signálem toho by bezpochyby bylo zřídit si evropský regulační orgán. To je nakonec způsob, jak učinit prohlášení.

Pokud jde o ratingové agentury, musíme vytvořit evropské agentury, které budou mít zajištěnou nezávislost, a zastavit tuto skandální praxi, že agentury posuzují podniky, jež je platí.

Pokud jde o zajišťovací fondy, musíme je regulovat a vymyslet způsob zdanění, prostřednictvím něhož se budou penalizovat krátkodobé finanční transakce.

A pokud jde o daňové ráje, musí být podniknuta velmi jednoduchá opatření. Musíme v Evropě zakázat provoz všech bank, které uskutečňují transakce s daňovými ráji či odmítají spolupracovat.

To je pro tento okamžik vše. Já se však domnívám, že musíme jít dál a chtěla bych zde navrhnout dva postupy. První spočívá v tom, že musíme, dle mého názoru, zvážit rozšíření eurozóny a integraci nových členů. Toto politické gesto by bylo pravděpodobně stejně silné jako svého času znovusjednocení Německa, projeví bychom tak solidaritu, jež v Evropě panuje, a zvětšil by se vliv naší Unie.

Druhý znamená, že musíme postoupit k hospodářské, rozpočtové a měnové integraci a ke sladění daní, což je jediný způsob, jak bojovat proti daňovému dumpingu v Evropě.

To vše je nutné, ale naši občané nejvíce ze všeho očekávají – a já doufám, že mě Komise teď poslouchá – že podnikneme kroky v reakci na krizi. Naši spoluobčané stále čekají na skutečný evropský plán obnovy a například výraznější půjčku. Stále čekají, až Evropa poskytne náležitou podporu malým a středním podnikům, skutečně naplánuje investice do budoucna, a především v Evropě podpoří všechny, které krize zasáhla. Mám na mysli nezaměstnané, osoby pracující na částečný úvazek a domácnosti, jež se nyní potýkají s velkými obtížemi.

Právě v tom, dle mého názoru, spočívá naléhavá potřeba a právě na základě toho budou v budoucnosti představitelé Evropy souzeni.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, zavedení Solventnosti II a změna systému vedení pojišťovací činnosti a dohledu nad ní, jež byla v několika posledních letech připravována, je velmi významný počín, zejména v době finanční krize. Podílela jsem se léta na penzijních systémech a jsem si vědoma významu finančního dohledu nad penzijními fondy v souvislosti s mobilitou pracujících a nutností přeshraničního dohledu.

Když povzbuzujeme lidi, aby byli mobilní, musíme zajistit, že ti, kteří změní zemi, kde jsou zaměstnáni a kde využívají penzijní systém, mají jistotu, že jejich příspěvky sociálního pojištění se odvádějí správně a jsou připisovány na správné účty a že jejich jistota budoucího důchodu vzroste v důsledku řešení Společensví spojených se zásadami investic penzijních fondů a dozoru nad nimi.

Blahopřeji Evropskému výboru orgánů dozoru nad pojišťovníctvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním a jeho poradnímu panelu, na jehož práci jsem měla tu čest se do září 2007 podílet, a blahopřeji panu zpravodaji Skinnerovi.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Paní předsedající, ve zprávě MMF o světové finanční stabilitě se odhaduje, že finanční krize bude stát 4 miliardy USD. To je odhadovaná hodnota, která se může zvýšit. Tato krize vznikla, jak všichni víme, prostřednictvím jakéhosi kasinového kapitalismu, kumpánského kapitalismu a odvětví finančních služeb, jež nebylo nijak regulováno – nebo bylo regulováno zlehka, jak se to někdy zdvořile označuje.

Důsledky toho všeho pro pracující a rodiny v celé Evropě byl naprosto katastrofální. Rozprava a zprávy, jež byly vypracovány, mě překvapily zdvořilým způsobem, jakým k tomuto skandálu přistupujeme. Překvapila

mě skutečnost, že liberální skupina a skupina křesťanských demokratů se obávají přílišných nařízení nebo toho, že by se zde mohl zadními vrátky zavést protekcionismus.

Skutečnost je taková, že reakce EU na finanční krizi je liknavá a minimalistická. Skutečnost je taková, že protekcionismus doopravdy potřebujeme a ti, které bychom měli chránit, jsou pracující a reálné hospodářství. Ještě jsme nediskutovali o otázce zaměstnanosti – přestože ta je pro občany důležitá – a tento orgán je stále svázan se systémem, který neobstál. Uznějme tuto skutečnost a buďme radikální a odvážní.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Nils Lundgren (IND/DEM). - (SV) Paní předsedající, světová finanční krize otřásá světovou ekonomikou a nyní přicházejí ze všech stran návrhy, jak předejít tomu, že k ní dojde znovu. „In“ je větší regulace a větší dozor. Východiskem musí být nicméně samozřejmě to, že si položíme otázku, kde jsme udělali chybu. Dovolte mi, abych během 50 vteřin shrnul příčiny.

Máme bezprizorní kapitalismus. Finanční společnosti řídí úředníci, kteří umějí navrhnout systémy, díky nimž mají obrovské prémie a důchody, pokud se zvýší zisky. Zisky lze zvednout krátkodobě tak, že vedení ve společnostech zvýší míru rizika prostřednictvím nižšího vlastního kapitálu. Jakmile se rizika stanou skutečností, vedení má své peníze a ztráty nesou jiní.

Ti, kteří by tyto postupy mohli změnit, k tomu nemají podnět. Lidé, již ukládají peníze do bank, vědí, že existuje pojištění vkladů. Každý ví, že většina bank je příliš velkých na to, aby se umožnilo jejich zbankrotování. Zachrání je daňoví poplatníci. Ratingové agentury vědí, že nedostanou práci, budou-li zpochybňovat solventnost svých klientů. Politika, již se řídí centrální banky a ministerstva financí, je založena na myšlence, že se nesmí nechat prasknout bubliny. Proto postupně dosahují přemrštěné velikosti.

Diskutujeme zde o řešeních těchto problémů? Ne, nediskutujeme!

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, hospodářská a finanční krize, nejzávažnější od doby druhé světové války, má světový dopad. Nejistota, netrpělivost, bezmocnost a ztráta důvěry jsou očividné, stejně jako nedostatky v regulaci finančních trhů. Jsme pobízeni potřebou zaujmout společné evropské reakce a ujmout se světového vedení. Uskutečnění potřeby vytvořit „větší Evropu“ umožňuje věci, jež členové Komise a Rady zamítli a nepovolili jen před několika měsíci, když je Parlament požadoval.

Náš model sociálně-tržního hospodářství – tolik trhu, kolik je možné, tolik regulace, kolik je nutné – poskytuje rámec nejen pro evropskou, ale také pro veškerou světovou regulaci. Činnost Evropské unie byla úspěšná, ale stále jsme zdaleka neskončili a nedosáhli svého cíle. Další fáze se dovršuje a je třeba bezodkladně vyřešit či dokončit další kapitoly. Důvěru vytváří pouze odhodlání a odvaha podniknout smělé regulační opatření na evropské úrovni.

Dnes – až příliš pozdě – zde také rozhodujeme o regulačních opatřeních pro ratingové agentury. Potřebujeme registraci, potřebujeme kontrolu, potřebujeme se vypořádat s neslučitelností. Přijímáme směrnici Solventnost II – něco, co bychom museli udělat, i kdyby ke krizi finančního trhu nedošlo. Směrnice o bankovním právu má být přijata v květnu. Musíme jednou provždy zarazit procyklické efekty stávajícího regulačního systému. Je třeba regulovat nejen zajišťovací fondy, ale také investice soukromého kapitálu. Veškeré platby vedoucích pracovníků obsahující složku premií musí také mít složku snížení.

V Evropě se o otázkách odpovědnosti diskutuje méně než ve Spojených státech a systém evropského dohledu ještě není připraven. Měli bychom jej uspořádat podle Evropského systému centrálních bank a urychlit do léta přijetí co nejvíce rozhodnutí. Vyzývám vás, abyste tak učinili.

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, Parlament brzy přijme předpisy týkající se mezinárodních financí. Nebudou dostatečné, protože v Evropě ani Spojených státech očividně není politická vůle snížit přemíru čistých spekulací, jako je například neskrývaný prodej nakrátko, tedy prodej zboží, které prodávající dokonce ani nevlastní.

Mezinárodní finanční krize nezačala na ostrovech. Začala ve Spojených státech a rozšířila se přes Londýn do dalších velkých finančních center. O všech těchto centrech se předpokládalo, že jsou náležitě regulována. Skupina G20 si našla ideální viníky: daňové ráje, ať už skutečné, či nikoli.

Již v roce 2000 jsem doporučoval ve své zprávě pro Parlament o reformě mezinárodní architektury odstranit veškeré černé díry v mezinárodních financích, počínaje zajišťovacími fondy a jinými čistě spekulativními fondy.

Skupina G20 chce regulovat pouze spekulativní fondy, jež představují systémové riziko. Systémové riziko se projevilo poté, když krize vypukla. Vedoucí mocnosti G20 ve skutečnosti ušetřily svá zahraniční centra, Normanské ostrovy, Panenské ostrovy, Hongkong a Macao, nemluvě o centrech na pevnině jako Delaware.

Jak řekl Jacques Attali, v budoucnu budou mít Londýn a New York monopol na spekulace. Hlavní myšlenka je jasná: mezinárodní finance budou regulovány pouze ve prospěch velkých zemí. Všechna prasata jsou si rovna, ale některá jsou si rovnější.

Andrea Losco (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, je správné kritizovat a zdůrazňovat zpoždění, ale je také správné a vhodné říci, že dnes podnikáme krok kupředu a že v reakci na tuto strašlivou krizi, jež otrásá světovými ekonomikami, evropské orgány zavádějí zvláštní legislativní opatření v zásadních odvětvích jako ratingové agentury a pojišťovací činnost.

Domnívám se, alespoň podle toho, co jsem podrobně sledoval, že směrnice o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu je velice významná. Dohoda, k níž jsme v krajní situaci s Radou dospěli, tímto odvětvím ve své podstatě poskytla nové efektivnější předpisy, které zohledňují dynamiku reálného trhu, mimo pevně daný vzorec.

Zásady hospodářského posuzování a kapitálových požadavků, odpovídající skutečným rizikům podstupovaným společnostmi, a pobídky řízení rizik, harmonizace, dohled nad zprávami, informování veřejnosti a transparentnost jsou zásadními hledisky pro to, aby se stalo odvětví pojišťovací činnosti konkurenceschopnějším a podpořila se ochrana pojištěných.

Konečný kompromis umožnil nalézt rozumná řešení problémů možných procyklických efektů nových předpisů a předpisů o nakládání s investicemi. Mohli jsme toho samozřejmě udělat více, ale myslím si, že jsme dospěli do bodu, z něhož můžeme učinit další kroky vpřed.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, současná hospodářská krize opět přitáhla pozornost k našemu pevnému postoji o potřebě regulace, nikoli deregulace fúzí mezi nadnárodními a jinými společnostmi a zakládání těchto společností, potřebě změnit antimonopolní právní předpisy a potřebě zásahu k zamezení monopolům a kartelům, které mimo jiné manipulují trhem, stanoví ceny a propouštějí pracující a jež jsou motivovány výhradně zisky.

Občané vidí výsledky růstu bez sociální tváře, jehož cílem je namísto vytváření trvalých pracovních míst další koncentrace majetku a moci v rukou několika vyvolených. Liberalizace finančních trhů, jež je standardní politikou práva a jiného, zapříčinila hlubokou hospodářskou ránu, která má přímý vliv na lidi.

S ohledem na to se až do minulého političtí obhájci deregulace a odpůrci vládní regulace chvástali stavem hospodářství a dovolte mi, abych vám připomněl, že právě tyto politiky měly za výsledek vlny chudoby a nerovnosti, negativní růst hospodářství a kupčení potravinářských společností, z nichž v roce 2008 každá dosáhla zisků v řádu 40 miliard.

Občané však těm, kteří krizi a nerovnosti s ní spojené vyvolali, dají jasně najevo svůj názor.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Nyní, když centrální banky Evropy a Spojených států předpovídají první známky hospodářské obnovy, je důležité nezaváhat se zavedením pokynů, abychom zamezili opakování tohoto scénáře.

Úloha ratingových agentur v úvěrové krizi je značná, neboť investoři se skutečně slepě řídili radami těchto agentur, aniž by konzultovali třetí strany. Existují různé důvody, proč ratingy nebyly v rámci měnění se trhu náležitě přizpůsobeny – důvody, kterým nelze prostřednictvím zavedení nových předpisů v plné míře předejít. Zavedení požadavku na zřizování společností v Evropské unii pro provádění ratingové činnosti je dobrý začátek, avšak s ohledem na světový ráz trhu to nic víc než začátek není.

Evropská komise musí naléhavě sladit pokyny s třetími zeměmi a z tohoto důvodu by bylo záhodné v Evropské unii v této oblasti zaujmout centrální přístup. Je jasné, že je potřeba učinit více pro to, abychom znovu získali důvěru na finančních trzích. Začneme tedy s novou finanční morálkou.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dnes jsme svědky vzniku prvních legislativních návrhů z balíčku pro finanční trhy. Solventnost II měla dlouhé zpoždění: Této záležitosti bych nejprve rád věnoval nějaký čas. Jednání o ní byla velmi dobrá, výsledky jsou užitečné a my jí dáme svou podporu.

V případě ratingových agentur vzniknul problém, jež může být ve skutečnosti popsán jako případ tržního a politického nezdaru. Parlament již léta požadoval po Komisi, aby předložila návrhy o různých hlediscích příčin krize finančních trhů, které trvaly velmi dlouho. Body, které pan Gauzès nyní vyjednal, jsou velmi prospěšné. Stanoví se v nich nezávislá kritéria a nové struktury dozoru a skutečně mají potenciál tento střet zájmů poradenství a posuzování vyřešit a zvětšit transparentnost. Je to solidní návrh.

Přesto však nestačí. Vzpomínám si na rozpravu v této sněmovně s britským premiérem Tonym Blairem, který se choval, jako by měl před vrcholnou schůzkou G20 v Londýně řešení. Skutečnost je taková, že za posledních 10 let se dokonce i v rámci Evropské unie objevily zamítavé reakce – zejména ze strany Spojeného království, ale také Evropské komise – na regulaci některých věcí transparentním způsobem. To nebyl nový jev; bublina skutečně nabrala ohromných rozměrů. Nyní je naším úkolem pokročit v otázce účetnických pravidel – o čemž se pan komisař zmínil ve vztahu k systémům hodnocení a odměn vedoucích pracovníků. Je nepřijatelné, aby v této oblasti neexistovala žádná regulace. Kromě toho musíme do konce května vyřešit otázku kapitálu – například sekuritizace – a také nalézt urychlené řešení, pokud jde o evropské struktury dozoru a de Larosièrovu zprávu obecně.

Nemůžeme ve všech záležitostech čekat na Spojené státy. Postupme tedy, stejně jako jsme to udělali v případě balíčku opatření v oblasti změny klimatu a obnovitelných energií: převezmeme, my Evropané, vedení a představme světu užitečný vzor. Tak potom přispějeme k překonání krize.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Pokud mi dovolíte učinit předběžnou poznámku, ráda bych řekla, že jsem s údivem poslouchala všechny příspěvky, které zde poslanci tohoto Parlamentu o vedení a řešení kapitalismu přednesli. Všichni to jsou poslanci, jež jsme při skutečných přípravných pracích na orientování kapitálu správným směrem vůbec neviděli.

Byla jsem stínovou zpravodajkou zprávy paní Weberové a právě ta se věnovala přípravným pracím na dokumentech týkajících se modernizace, zjednodušení a zmírnění zátěže podniků, pokud jde o evropské předpisy a nařízení. Tyto dokumenty byly součástí velkého balíčku právních předpisů vyšší právní síly a já bych chtěla zdůraznit, že tyto předpisy se netýkají pouze deregulace a zmírňování zátěže, ale také vhodnější, pružnější a dynamičtější reakce na vývoj událostí s jasnými pravomocemi zejména dotyčných dozorčích orgánů.

V této souvislosti bych chtěla uvést dvě věci, jež jsou ve skutečnosti spojeny s ostatními dvěma soubory dokumentů, o nichž zde dnes budeme diskutovat. Zaprvé, nemá smysl snažit se vyřešit včerejší problémy. Namísto toho bychom měli předjímat, co se stane v budoucnosti, a zavést postup, díky němuž budeme moci náležitým způsobem reagovat na dynamický vývoj událostí a inovace. Právě proto jsme takový proces zavedli do Lamfalussyho postupu, jež jsme nedávno vytvořili.

Zadruhé, měli bychom zvážit míru toho, co bude podléhat kontrole. Činitelé na trhu překračují hranice a stali se mezinárodními aktéry. Vzhledem k tomu nemá smysl se klamat a domnívat se, že tyto činitele budeme moci kontrolovat prostřednictvím malých vnitrostátních orgánů dozoru. S těmito velkými aktéry, kteří do značné míry ovládají trh, se skutečně musíme na evropské i světové úrovni vypořádat. To dle mého názoru znamená, že by na této úrovni měly být zavedeny pravomoci, aby se umožnil přímý dohled.

Ratingové agentury to kupodivu zohlednily. Původně měl Parlament v úmyslu dát pravomoc spojenou s vyřešením registrace Evropskému výboru regulátorů trhů s cennými papíry (CESR), ale bohužel to nefungovalo kvůli přetahování velkých zemí a velkých finančních center o tato ústředí a o to, kdo bude hrát první housle, které z toho nevyhnutelně vyplyne ve snaze získat velké ratingové kanceláře pod svá křídla. To je z mého pohledu politováníhodné. Toto bych bývala na evropské úrovni upřednostňovala od samého počátku.

Tentýž scénář se opakoval v případě Solventnosti II. Rovněž zde chyběla rázná opatření v přidělování pravomocí ve snaze učinit na evropské úrovni závazná prohlášení v případě, kdy orgány dozoru nedosáhnou dohody. To také znamená, že tyto hostující orgány dozoru odmítají postoupit pravomoci na ty orgány dozoru, které hrají první housle. Je to sice politováníhodné, avšak bylo vytvořeno ustanovení, zejména v bodě odůvodnění 25, abychom my v Parlamentu v příštím roce jasně dali najevo, že bychom se měli pokusit zlepšit a upevnit toto hledisko vyplývající z de Larosièrových návrhů.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Paní předsedající, pane komisaři, finanční a hospodářská krize ukázala, že my v Evropě musíme být schopni spolupracovat. Měli bychom být potěšeni tím, že Evropa měla a stále má euro namísto 16 různých měn. Tím se nám ulehčily potíže. Až v době, kdy se na podzim v Paříži setkaly země eurozóny, bylo možné krizi stabilizovat a zahájit obnovu. V návaznosti na to světové úsilí pokračovalo s vrcholnou schůzkou skupiny G20, což byl začátek nového dění – světa, kde se setkaly hlavní státy světa za rovných podmínek.

Nyní musíme zajistit, že budeme lépe vybaveni na to, až udeří příští krize. Směrnice, o nichž se zde dnes diskutuje, jsou důležité a dle mého názoru vyvážené. Potřebujeme větší otevřenost a transparentnost trhu, větší příležitosti k přeshraničnímu jednání a dokonalejší dohled. Musíme také bojovat s protekcionismem a dle mého mínění také podporovat volný obchod. Musíme také omezit podstupování rizik a zarazit přebytky. Volný trh rovněž musí mít své hranice a pravidla. Jakožto liberál s tím samozřejmě také mohu souhlasit. Musíme však dbát na to, aby naše regulace nebyla přehnaná, což je ve stávající atmosféře riziko. Nezapomeňme, že tržní ekonomika vytváří prosperitu.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Paní předsedající, pane komisaři, na začátku měsíce nám bylo řečeno, že byla podniknuta veškerá nápravná opatření proti finanční krizi. Rozpočet Mezinárodního měnového fondu vzroste o celých 500 miliard USD, což znamená, že se jeho výše ztrojnásobí. Světová banka bude o 100 miliard USD bohatší a bylo vyčleněno 250 miliard USD na podporu mezinárodního obchodu. Musí zde být údajně přísnější dohled nad finančním trhem a kontrola daňových rájů a platů bankéřů. Prezident Obama uvedl, že nedávná vrcholná schůzka skupiny G20 bude zlomovým bodem ve snaze o hospodářskou obnovu.

Celkově vzato pravděpodobně není důvod se něčím znepokojovat, přestože zde možná existuje jedna výjimka. Proč čelní světoví představitelé čekali tak dlouho, než zavedli svůj propracovaný plán krizové podpory, a proč se nesnažili dosáhnout světové hospodářské obnovy dříve? Je to tak, že neměli ten bilion? Zásadní otázkou tudíž je, odkud se ten bilion vzal. Z prodeje 400 tun zlata? Zdálo by se, že v oficiálních komuniké se o tomto tématu neříká ani slovo. Možná se ty peníze půjčily v bance? Protože teď dojde k obnově – a v tomto bodě směřuji svůj požadavek na pana Barrosa a pana Topolánka – čelní představitelé možná uspořádají další schůzku a přidají další bilion, takže budeme mít jakousi „turboobnovu“.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, není pochyb o tom, že v Evropě dnes trpíme následky anarchického excentrického americko-anglosaského modelu uspořádání finančních trhů, které se naučily, jak fungovat bez pravidel, bez dohledu a bez demokratické odpovědnosti, a které samozřejmě poskvrnily světové a evropské hospodářství.

Texty, o nichž zde dnes diskutujeme a o nichž budeme hlasovat zítra, si zde v Evropě stavíme ochranný štít pro občany. Ochranný štít, který je bude chránit před tímto paradoxem, v němž v současné době žijeme, kdy jsou toky peněz nadnárodní a předpisy pro dohled a odpovědnost jsou, pokud vůbec existují, vnitrostátní.

Evropa tedy reaguje, i když pomalu, ale lépe pozdě než vůbec. Tak nám zbývají dvě zásadní otázky, na něž musíme odpovědět. První otázkou je: proč jsme museli prožít krizi, abychom mohli reagovat? Proč jsme museli čekat, až k tomu všemu dojde, abychom zavedli předpisy? Odpověď nám dají občané tím, že ocení ty, kteří požadují právní předpisy, a potrestají ty, již nás chtěli přesvědčit, že samoregulace je všelékem na všechno to zlo, které dnes zakoušíme.

Druhou otázkou je: budou to tyto texty, o nichž dnes diskutujeme, samotné, nebo budeme mít celkový dohled a celkový přezkum právních předpisů a právního rámce? Odpověď na druhou otázku si dáme my sami, protože jakožto spoluzákonodárci budeme vyvíjet nátlak, abychom nezůstali pouze na zprávě pana Gauzèse o ratingových agenturách, v souvislosti s níž se nepodařilo všimnout si ledovce blížícího se k Titaniku, a proto se stalo to, co se stalo, ale rychle jsme zpozorovali, že v případě některých států musíme snížit hodnocení, protože „údajně“ nemají náležité hodnocení úvěruschopnosti.

To vše musíme prošetřit a napravit od samého počátku: po stávající krizi v Evropské unii nic nebude takové, jako bylo.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Paní předsedající, hovořím pouze o zprávě paní Weberové o návrhu směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS, 78/855/EHS a 82/891/EHS a směrnice 2005/56/ES, pokud jde o požadavky na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení.

Nacházíme se v procesu zjednodušování administrativních postupů. Náš postoj spočívá v podpoře návrhů Komise, jimiž se zavádějí určité změny, avšak začlenili jsme do nich nějaké pozměňovací návrhy, které předložily téměř všechny politické skupiny a které jsem přirozeně podpořil, protože umožňují věci zjednodušit.

Hovoříme samozřejmě o velmi důležité změně, což je zrušení dokumentace, zavedení internetových stránek a odkazů na internetové stránky, zrušení požadavků na odborníky a další typy požadavků, jež byly doposud povinné, jež by mohly vést k dosti významnému ušetření nákladů a času, přičemž by se zároveň stále poskytovaly záruky věřitelům, ale také například pracovníkům podniku a jiným osobám, jež k němu mají přístup.

Domnívám se, že návrhy, které nám Komise předložila, jsou docela pozitivní a že návrhy na změnu textu, jež předkládáme, odrážejí tentýž přístup a zároveň zaručují nezávislost, především v případě používání internetových stránek, a potřebu odkazů na jiných používaných internetových stránkách na jakékoli informace na těchto stránkách, takže jejich používání není složité a je zde dostatek dalších informací.

Stručně řečeno si, paní předsedající, myslím, že Parlament bude moci tento návrh směrnice přijmout podstatnou většinou a že výsledný text bude lepší než text, který nám Komise původně předložila.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Na nynějších událostech vidíme, jaký vliv mají velké finanční skupiny, a také jakých chyb se dopouštějí, na reálné hospodářství, zejména hospodářství malých zemí. Proto by se měl prostřednictvím předložených dokumentů vytvořit právní rámec k řízení dvou hlavních postupů: zaprvé, sladit volný procyklický pohyb kapitálu v rámci finanční skupiny s potřebou zajistit v době hospodářské recese likviditu reálného hospodářství a makroekonomickou stabilitu; zadruhé, pomoci sdílené odpovědnosti tuzemských a hostujících institucí dozoru, zajistit, že je činnost finanční skupiny vhodná, a objasnit, kdo v případě pochybení pokryje ztráty.

Nutno říci, že předložený dokument je pouze prvním krokem tímto směrem, a chtěla bych zdůraznit, že tyto problémy nebudou vyřešeny, pokud nebude posouzen dopad právních předpisů o hospodářské soutěži na činnost finančních skupin. Na toto hledisko vždy zapomínáme a mělo by být prioritou nového funkčního období Parlamentu.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). - Paní předsedající, domnívám se, že tento balíček, jenž je součástí opatření k řešení finanční krize, je dosti dobrý, pokud jde o Solventnost II a ratingové agentury, a na jeho základě vzniknou hodnotné kompromisy a výsledky.

Podíváme-li se však do budoucnosti, ráda bych uvedla tři věci. Zaprvé, přála bych si, aby Evropská unie byla ambicióznější a aktivnější na světové úrovni. Výsledky G20 jsou sice kroky správným směrem, avšak jsou stále příliš skromné a zdaleka nemají náležité všeobecné nařízení založené na dohodě jak o fondech a různých finančních nástrojích, tak o regulaci.

Zadruhé, pokud jde o de Larosièrovu zprávu a naše opatření, myslím si, že výsledek této zprávy byl poměrně dobrý, zejména co se týče dozoru a analýzy systémového rizika na evropské úrovni. Ráda bych zde však poukázala na dvě nástrahy. První se týká dozoru na mikroúrovni: já to vnímám tak, že navrhované morální zásady, jež by byly i nadále do velké míry založeny na spolupráci namísto centralizovaného evropského hlediska, zahrnují velmi závažné problémy. Zadruhé, s tím, co jsme zde slyšeli o přípravách Komise spojených s rizikovým kapitálem a zajišťovacími fondy, se pojí velká naděje a očekávání.

Chceme-li být tedy na této úrovni efektivní ve světovém měřítku, budeme muset vypracovat své domácí úkoly pořádně a já bych si skutečně přála, aby Komise v této oblasti zaujala lepší a ambicióznější přístup.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Paní předsedající, balíček opatření o ratingových agenturách, pojištění a fúzí nebo rozdělení společností je prvním krokem k tomu, abychom podnítili důvěru a efektivitu finančních trhů. Je v souladu se zásadami podporovanými Evropskou unií a skupinou G20 týkajícími se transparentnosti, odpovědnosti a celistvosti v rámci finančních trhů a staví Evropskou unii do pozice mezinárodního vůdčího subjektu. Z tohoto důvodu tato opatření podporuji, přestože budeme muset jít dále.

Selhání ratingových agentur je jednou z příčin finanční krize: samoregulace nestačí. Regulace má průkopnickou úlohu v zavedení registrace, odpovědnosti a sledování agentur, v řešení střetů zájmů, zlepšení pracovních postupů a kvality různých druhů kvalifikací, včetně těch ze zemí mimo EU. Stále je potřeba se vypořádat s budoucím přezkumem platebních systémů a vytvořením evropské veřejné agentury.

Směrnicí o solventnosti se kodifikuje veškeré stávající *acquis* o soukromém pojištění a zahrnuje technická zlepšení dokonalejšího řízení rizik, jež bude podněcovat k inovacím,lepší se díky němu využívání zdrojů a zvětší se ochrana pojištěných osob a finanční stabilita v tomto odvětví. Nový rámec pro dozor a pojišťovací skupiny představuje obezřetný postoj otevřený dalšímu rozvoji. Ustavení orgánů dozoru je krokem vpřed v rámci procesu integrace a posílení evropského finančního dohledu, který se musí dále rozvíjet a mohl by být modelem, jež by se mohl stát světovým standardem. Parlament bude sledovat a prosazovat jeho rozvoj.

Změna různých směrnic týkajících se požadavků na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení je určitou podobou legislativního zjednodušení a podtrhuje skutečnost, že cíl zmírnění zátěže podniků o 25 % lze zcela dokonale zkombinovat s posílením práv veřejnosti a akcionářů, za předpokladu, že se budou využívat informační a komunikační technologie.

Daniel Dăianu (ALDE). – Paní předsedající, jsem rád, že nakonec v Parlamentu a Komisi zvítězil zdravý rozum, pokud jde o příčiny finanční krize. Lidé si uvědomili, že tato krize není cyklické povahy a že je naléhavě potřeba provést důkladně přepracovat regulaci finančních trhů a dohled nad nimi. To se dosti jasně uvádí ve zprávě skupiny pana de Larosiéra a také v Turnerově zprávě. Tyto zprávy jsou z hlediska analýzy ve shodě s následnou Lamfalussyho zprávou Parlamentu.

Dokumenty, o nichž zde dnes diskutujeme, by měly být vnímány v souladu s toutéž logikou. Naše hospodářství však budou docela dlouhou dobu trpět, zejména kvůli veřejným rozpočtům a pravděpodobně i budoucím inflačním efektům spojeným s činností podnikanou k odklizení toho velkého nepořádku. Doufejme, že se tentokrát naučíme více než z předchozích případů krize.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, toto je skutečně zajímavá, dobrá rozprava – z jednoduchého důvodu, že podívám-li se na ty zprávy, spojujeme dvě hlediska, která se na první pohled nezdají být přímo propojena, ale týkají se způsobů, jak se vypořádat s krizí a oživit hospodářství.

Byl jsem stínovým zpravodajem Výboru pro právní záležitosti pro zprávu paní Weberové, k níž bych nejprve chtěl paní Weberové nejsrdečněji blahopřát. Zpráva paní Weberové se netýká řízení krize v tradičním smyslu, avšak zjednodušení práva společností a podpory omezení byrokracie a odstranění zátěže společností. Vzhledem k tomu, že tato zpráva přichází v tomto specifickém okamžiku, na konci funkčního období parlamentu, jasně dokazuje a ztělesňuje nakládání Evropského parlamentu s touto konkrétní záležitostí a jeho snahy dále rozvinout právo společností v zájmu společností – což velmi vítám.

Tato rozprava také představuje příležitost říci několik slov o právních předpisech týkajících se finančních trhů obecně, a tak by se mělo poukázat na to, že skutečnost, že zde v Parlamentu nyní dosahujeme výsledků a uzavíráme jednání a prvním balíčkem pro finanční trhy v prvním čtení, rovněž představuje signál směřovaný ke konci tohoto parlamentního období. Domnívám se, že i to je důležité.

Chtěl bych však také poukázat na to, že druhý balíček – jež nyní samozřejmě Komise ještě připravuje – přijde na toto parlamentní období bohužel příliš pozdě. To má své důvody. Jak si jistě pamatujete, skutečně jsme o regulaci určitých oblastí finančních trhů v minulosti diskutovali, především ve výborech této sněmovny a při různých příležitostech na plenárních zasedáních, ale vždy se to setkalo s masivním odporem. Setkali jsme se s odporem Rady. Sociálnědemokratický premiér Spojeného království, Gordon Brown, dlouho odmítal uznat některé skutečnosti.

Rovněž zde byl odpor Komise – která dlouho kladla odpor v otázce zajišťovacích fondů a jiných odvětví – i z řad této sněmovny. Co se týkalo zahájení legislativních zpráv z vlastního podnětu, předsedající Hospodářského a měnového výboru je dlouho odmítal s ohledem na zbytečné spory o pravomoci. Jsem rád, že nyní každý prohlédl. Komisař McCreevy reguluje zajišťovací fondy, paní Berèssová povoluje zprávy z vlastního podnětu a Gordon Brown také změnil názor. To je pozitivní vývoj a já a moje skupina jej velice vítáme.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, můj příspěvek se bude týkat zprávy o ratingových agenturách a svými prvními slovy vyjádřím vděk svému příteli, panu Gauzèsovi, který jednal kompetentně, s jasnou hlavou a pragmaticky.

S rizikem, že trochu odběhnu od tématu, bych chtěl, paní předsedající, hovořit o problému ratingu států. V krizi, kterou nyní procházíme, se státy staly hlavními finančními aktéry s ohledem na možné zhroutení finančního odvětví.

Vzaly si záruky, mají dluhy, podíly, a proto přemýšlím, zda by Evropská unie neměla navrhnout jako součást nové všeobecné regulace kapitalismu vytvoření všeobecné veřejné státní ratingové agentury, nezávislého

orgánu, jež by spadal pod Mezinárodní měnový fond a umožňoval by občanům, aby si prostřednictvím těchto ratingů udělali představu o kvalitě financí ve státech, které se, opakují, staly hlavními finančními aktéry.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, z mého pohledu jsou důležité tři stručné body. Zaprvé, dosáhli jsme solidního konsensu ohledně potřeby do budoucna podřídit veškeré finanční instituce bez výjimky regulaci. Komise nyní postupně může předkládat návrhy pokrývající všechny činitele – což je naprosto zásadní.

Zadruhé, měli bychom zvážit, jak vytvořit takto požadované evropské orgány finančního dozoru a jak je dostat pod kontrolu a výrazným způsobem omezit svou závislost – ať už oficiální, či neoficiální – na regulačních institucích Spojených států, protože víme, že jsou ohromným selháním.

Můj třetí bod spočívá v tom, že mám obavy o finanční vývoj v celé eurozóně, neboť rozpětí cen a zadluženost různých zemí eurozóny a ratingová činnost těchto zemí se spíše oddalují než přibližují. V tomto směru bychom měli podniknout veškerá možná opatření a měli bychom po jednotlivých zemích požadovat vymáhání disciplíny.

Posledním bodem je, že musíme zajistit, aby se EU nakonec nezadlužila. Členské státy jsou ve skutečnosti již dost hluboce zadluženy. Žádné další zadlužené instituce již nepotřebujeme.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Paní předsedající, ráda bych pana Lehna upozornila na to, že právní předpisy týkající se spekulativních fondů v tomto Parlamentu požadovali sociální demokraté a že především díky jejich odhodlání máme tyto právní předpisy o spekulativních fondech, a také na výzvu Komise ve zprávě pana Gauzèse, abychom pracovali na myšlence veřejné ratingové agentury.

Dále bych nicméně chtěla této příležitosti využít k tomu, abych panu komisaři sdělila, že jsem ohromena touto situací, kdy zde existují dvojí standardy, co se týče monopolu Komise na legislativní iniciativy. Jakmile Rada žádá Komisi, aby předložila návrh k harmonizaci pojištění bankovních vkladů, tento návrh přichází za tři týdny. Jakmile Evropský parlament předloží návrh legislativní iniciativy pana Rasmussena, pro nějž hlasovala valná většina tohoto plenárního zasedání, uděláte to tak, že dotyčný návrh je předložen v okamžiku, kdy o něm Evropský parlament již nemůže diskutovat.

Žádali jsme vás o legislativní iniciativu v této oblasti v září. Co jste od té doby dělali, pane komisaři?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Paní předsedající, chtěl bych zde vyjádřit své uznání a obdiv efektivnímu nakládání s těmito třemi dokumenty ze strany Parlamentu, a zejména dotyčných tří zpravodajů. Vyplynul z toho rychlý konsensus, díky němuž se rozhodně zlepší fungování našich finančních trhů. Nařízením EU o ratingových agenturách se v rámci ratingové činnosti zlepší celistvost, transparentnost, odpovědnost a řádná správa.

V tomto konkrétním ohledu položil pan Purvis několik otázek týkajících se svobody investovat do konkrétních produktů. Nyní jsou investice volné pro všechny produkty, ať už z Evropské unie, či nikoli. Rating není povinný, takže firmy v EU nejsou povinny investovat do ohodnocených produktů. Dovolte mi však, abych zdůraznil, že pro regulační účely – to znamená pro výpočet kapitálových požadavků – lze používat rating vydaný v EU pro produkty z EU, ale i z třetích zemí nebo v Evropské unii podporovaný či uznávaný jako rovnocenný.

Některými hledisky dohody o Solventnosti II jsem sice zklamán, jak jsem nastínil dříve, avšak EU bude mít rámec odvětví pojišťovací činnosti, který by mohl sloužit jako model pro obdobné reformy na mezinárodní úrovni. Celá věc tím samozřejmě nekončí. Ještě nám zbývá mnoho práce: prováděcí opatření budeme muset zavést někdy před říjnem 2012, aby členské státy a toto odvětví měly určitý čas na přípravu před zavedením Solventnosti II. Mohu vás ujistit, že Komise bude plnit svou úlohu, aby se tento proces usnadnil, a tyto dlouhé opožděné reformy zavede do praxe co nejdříve v zájmu všech zúčastněných stran.

Hovořil jsem o tom sice již předtím ve svých úvodních poznámkách, ale chtěl bych jen znovu poukázat na to, že dozor nad skupinou v navrhované Solventnosti II zůstává, přestože podpora ze strany skupiny odpadá – domnívám se, že je zkrátka důležité tyto dvě koncepce zcela nezaměňovat.

A co se týče zjednodušených požadavků na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení veřejných společností s ručením omezením, program zmírnění administrativní zátěže postupuje a to přispěje k potenciálu růstu a pomůže to Evropě v její cestě k hospodářské obnově.

Jean-Paul Gauzès, zpravodaj. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, omezím se na dvě nebo tři stručné poznámky. Zaprvé, v této sněmovně panovala dosti široká shoda, co se týče zprávy o ratingových agenturách a evropské právní předpisy se samozřejmě budou postupně vyvíjet, ale já se domnívám, že nyní by mohly sloužit jako model pro mezinárodní dohodu.

Dovolte mi také, abych poděkoval stínovým zpravodajům, panu Pittellovi a panu Klinzovi, kteří po mém boku tvrdě pracovali, týmům Komise, předsednictví a samozřejmě také sekretariátu Hospodářského a měnového výboru a odborníkům, bez nichž bychom tuto práci nemohli dokončit s takovým úspěchem.

Renate Weber, zpravodajka. – Paní předsedající, bylo dosti zajímavé vyslechnout si dnes ráno v Parlamentu všechny ty příspěvky v době, kdy nejen prožíváme nejtěžší finanční a hospodářskou krizi, ale také kdy se blíží evropské volby. Zprávy, o nichž jsme zde dnes diskutovali a o nichž budeme zítra hlasovat, nemají vyřešit finanční krizi, avšak my doufáme, že nám pomohou vyhnout se v budoucnosti týmž chybám nebo alespoň velkým chybám a že doufejme také podpoří opětovné nastartování evropského hospodářství.

Když slyšíme, že malé podniky dnes musí vynaložit desetkrát více než velké společnosti na to, aby plnily právní předpisy EU týkající se požadavků na předkládání zpráv, je normální přemýšlet, proč tomu tak je a jak jsme došli k tomu, že máme předpisy, prostřednictvím jejichž účinků ve skutečnosti tyto malé podniky mohou být zahubeny, a proč nám trvalo tak dlouho, než jsme tento stav změnili. Jsem ráda, že se pan komisař McCreevy zmínil o tom, že právo společností je pravděpodobně nejtvrdší v *acquis communautaire* EU. Možná je načase je změnit, určitě ne je zmírnit, ale možná je uvést více do souladu se stávajícími skutečnostmi, jež zažíváme.

Chceme-li být efektivnější, je lépe vkládat energii do toho, abychom byli konstruktivní, a já si myslím, že je spravedlivé říci, že skutečnosti spojené s balíčkem, o němž jsme zde dnes diskutovali, to dokazují. Potvrzují, že jsme jednali odpovědně a dosáhli kompromisu s Radou a Komisí k tomu, abychom tento balíček přijali v prvním čtení. Můžeme toho udělat víc? Samozřejmě, ale hlasujme o tomto balíčku a vyvíjejme činnost správným směrem.

Peter Skinner, zpravodaj. – Paní předsedající, nejprve bych rád řekl něco, co jsem možná měl říci úplně na začátku, a poděkoval všem službám Komise, Rady a zejména Parlamentu za práci, kterou do této záležitosti vložily. Musím říci, že bez jejich práce a pomoci bychom tohoto bodu nedosáhli.

Stejně jako řada lidí v místnosti jsme dosti ohromeni úrovní technických podrobností, jež jsou v mnoha těchto zprávách obsaženy, ale dovolte nám, abychom o Solventnosti II uvedli, že byla vypracována mimo krizi k tomu, abychom krizi čelili. Zahrnuje řízení rizik a – jak zde mnoho lidí slyšelo – jedná se o první z mnoha právních předpisů o finančních službách. Skutečně také zahrnuje – a v tomto souhlasím s panem komisařem – dozor nad skupinou. Podpora ze strany skupiny je bohužel mimo, ale o tom jsme už všechno slyšeli. Doufáme, že se nám tento bod podaří vrátit. Je zde definován i kapitál. Díky mnoha hlediskům této zprávy se jedná o přední zprávu na světové úrovni.

Moje druhá poznámka se týká strategického dopadu uplatňování takového právního předpisu. V mnoha ohledech pouze tím, že máme nařízení pro všech 27 členských států, tomu nepomůžeme, pokud nebudeme mít jeho protějšek, tedy strategický regulační orgán na evropské úrovni také pro všech 27 členských států. Musíme překlenout stávající rozdíly mezi regulačními orgány a zajistit, že jednáme jednotně. To je obzvláště důležité, jde-li o uznávání režimů ve světě. Právě tento víkend jsem se setkal s Paulem Kanjorským, předsedou podvýboru pro finance Kongresu Spojených států, a jinými, kteří nyní hovoří o urychlení perspektiv jediného regulačního orgánu ve Spojených státech na federální úrovni. Pokud toho dosáhnou dříve než my v Evropě, mohli bychom se tím, že nemáme potřebný regulační orgán na evropské úrovni, velmi ztrapnit.

Tato zpráva je na světové úrovni a je to světové opatření, postup, na nějž bychom všichni mohli být hrdí, ale potřebujeme také zajistit, že nadále prosazujeme změny otázek zmíněných v de Larosièrově zprávě, ale i podpory ze strany skupiny, jež přinese hospodářskou efektivitu. Doufám, že tato opatření může podpořit každý.

Předsedající. - Společná rozprava je ukončena.

Hlasování o zprávě (A6-0191/2009) pana Jeana Paula Gauzèse se bude konat ve čtvrtek 23. dubna 2009.

Hlasování o zprávě (A6-0247/2009) paní Renate Weberové a zprávě (A6-0413/2008) pana Petera Skinnera se bude konat dnes.

Písemná prohlášení (článek 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Nechtěl bych zde diskutovat o významu ratingových agentur. Každý ví, že jsou zásadní v tom, že poskytují solidní základ pro investiční rozhodnutí, ať už ve vztahu k finančním produktům, či k emitentům (a to tudíž znamená, že poskytují mnohem více než pouhá stanoviska). Zdůraznit bych však chtěl význam ustavení evropské agentury.

V době hluboké hospodářské krize jako je ta, kterou nyní procházíme, by ratingové agentury měly bez ohledu na hospodářské podmínky zůstat transparentními a důvěryhodnými nástroji, jež poskytují Evropě podporu v tom, aby překonala toto bouřlivé období. Nemůžeme skrývat skutečnost, že stávající krize je také zapříčiněna ratingovými agenturami, neboť zcela zmateným způsobem analyzovaly konvenční nástroje společně s dalšími hybridními nástroji, a to vše v souvislosti s obviněními z nedostatku transparentnosti a střetu zájmů.

V tomto odvětví potřebujeme nové organizace, které vytvoří konkurenci v podobě poskytování objektivního ratingu. Musíme myslet na ochranu investorů a jejich důvěru v ratingové agentury. EU musí zajistit, aby ratingové agentury fungovaly v souladu s jasnými předpisy. Ke splnění těchto podmínek tedy neexistuje nic lepšího než ustavit evropskou ratingovou agenturu, která funguje v souladu s předpisy Společenství.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Rád bych řekl, že vítám a podporuji návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění předchozí směrnice, pokud jde o požadavky na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení. Obzvláště vítám navržená konkrétní opatření ke zmírnění administrativní zátěže, která zbytečně narušuje hospodářskou činnost probíhající v evropském podnikatelském odvětví.

Podporuji cíl této iniciativy napomoci rozvoji konkurenceschopnosti společností v rámci EU tím, že se zmírní jejich administrativní zátěž, která je na ně uvalena prostřednictvím evropských směrnic v oblasti práva obchodních společností, přičemž tohoto zmírnění lze dosáhnout tak, aniž by to mělo zásadní nepříznivý dopad na další zúčastněné strany.

Výrazně podporuji efektivní uplatňování akčního programu schváleného v březnu 2007 na jarním zasedání Evropské rady, jehož cílem je snížit administrativní zátěž do roku 2012 o 25 %.

Jsem přesvědčen, že evropské firmy a občané velice potřebují omezení byrokracie vyplývající z *acquis* Společenství a některých vnitrostátních právních předpisů.

5. Systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států - Systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

- zpráve (**A6-0268/2009**) paní Pervenche Berèsové, jménem Výboru pro hospodářské a finanční záležitosti, o systému střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) a

- prohlášení Rady a Komise o systému střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států.

Pervenche Berès, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, Evropská rada se rozhodla zdvojnásobit systém pomoci „platebním bilancím“ zemí mimo eurozónu a dne 8. dubna Komise zavedla konkrétní ustanovení určená k realizaci tohoto návrhu.

Zde v Evropském parlamentu chceme přijmout odpovědnost a umožnit Radě ve složení pro hospodářské a finanční věci, aby jednala rychle, neboť dle našeho názoru tento návrh zahrnuje gesto solidarity vůči zemím mimo eurozónu, jež je velice důležité pro řešení jádra této krize.

Již v listopadu jsme tento systém pomoci „platebním bilancím“ zdvojnásobili, neboť částka vzrostla z 12 miliard EUR na 25 miliard, a nyní, abychom vzali v potaz nejen skutečnost, závažnost krize, jíž procházíme, a ta má obzvláště dopad na země mimo eurozónu, ale také nepochybně harmonogram Evropského parlamentu, vám navrhujeme, aby byl tento systém zdvojnásoben a dosáhl částky 50 miliard EUR. Je to spojeno se skutečností, že díky tomu, jak jsme rozhodli v listopadu, již mohlo podporu získat Maďarsko, Lotyšsko a včera také Rumunsko.

Domníváme se, že je to potřeba, a společně jsme měli diskusi, což před vámi nebudu skrývat, abychom zjistili, zda by toto posouzení zemí mimo eurozónu mělo proběhnout výhradně případ od případu nebo zda se ve skutečnosti v podstatě jedná o všeobecnější situaci v zemích mimo eurozónu.

Z tohoto důvodu ve svém usnesení navrhuje, aby byla zvážena otázka podmínek rozšíření a byla potvrzena míra, do jaké může být členství v eurozóně ochranným prvkem.

Naléhavě také požadujeme po Evropském parlamentu, aby byl informován o podstatě analýz krizových situací, s nimiž se tyto země potýkají. Je to kvůli tomu, že jakmile Komise poskytuje půjčky zemím mimo eurozónu, je v rámci informací o chování soukromých bank a o chování provozovatelů, jež vedly ke krizi, určitá transparentnost a pravda a o tom musí být Evropský parlament informován.

A konečně se domníváme, že veškeré možné mechanismy k řešení této krize by měla uplatňovat a provádět Komise. Tak je tomu zejména v případě článku 100 Smlouvy, jež by také umožnil provedení zvláštních mechanismů pro země v rámci eurozóny. Jsme toho názoru, že je zásadní je s ohledem na závažnost krize prozkoumat.

A ještě poslední dva body. Zaprvé, z našeho hlediska by podmíněnost těchto půjček měla být předmětem diskuse, tomu rozumíme. Komise, obecně řečeno, tuto práci provádí v souladu s MMF. My požadujeme vytvoření pracovní skupiny, jež by se zabývala tím, jak jsou tato memoranda vypracovávána a jak zohledňují stávající situaci v dané zemi, ale také celkovou strategii Evropské unie, zejména pokud jde o arbitráž mezi investicemi, podporou kupní síly a podmíněností, co se týče strategie růstu životního prostředí a udržitelného rozvoje.

A konečně v tomto mechanismu spatřujeme známku schopnosti Evropské unie a Komise půjčovat si na mezinárodních trzích, a tudíž věříme, že zde existuje užitečný základ, na němž lze založit rozpravu, jež také probíhá v souvislosti s evropskými půjčkami a o schopnosti Evropské unie prostřednictvím těchto půjček financovat budoucí strategie a investice.

Na závěr bych ráda uvedla, že Komise provádí nový mechanismus k tomu, aby zajistila, že splátky Evropské unii umožní, aby její rozpočet tyto požadavky zvládl. Tuto změnu nařízení podporujeme a doufáme, že tento Parlament dá tomuto přínosnému návrhu plnou podporu.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Této rozpravy se účastním jménem svého kolegy, pana Almuniy.

Dnes předložený návrh souvisí s jednou ze zásadních hodnot Unie, tedy solidarity. S ohledem na mezinárodní finanční krizi Komise navrhuje další větší solidaritu s členskými státy, které doposud nemají výhody spojené s ochranným štítem eura. Systém pomoci „platebním bilancím“ členských států je z definice zamýšlen pro mimořádné okolnosti a v minulosti se použil jen při několika příležitostech. Žijeme však v mimořádné době.

Jak víte, Komise v minulém roce navrhla zvýšení stropu mimořádných půjček, které Komise může poskytovat na podporu platebních bilancí členských států. Strop se zvedl z 12 miliard EUR na 25 miliard EUR, avšak podstatná část této částky již byla vyčleněna. Na žádost dotyčných zemí Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci rozhodla v listopadu poskytnout Maďarsku podporu platební bilanci ve výši 6,5 miliard EUR. 20. ledna rozhodla přidělit až 3,1 miliard Lotyšsku a na cestě je i rozhodnutí poskytnout až 5 miliard EUR Rumunsku.

Finanční podpora vyčleněná na základě tohoto nařízení tedy činí až 15 miliard EUR. Kromě toho není v dohledu konec ani finanční krize ani celkové snížení zadluženosti a z přetrvávajícího finančního napětí v jiných členských státech by mohla vyplynout další potřeba finanční podpory.

Evropská rada na svém zasedání ve dnech 19. a 20. března tedy přivítala oznámení předsedy Barrosa, že má Komise v úmyslu předložit návrh na zvýšení stropu podpory platební bilance Společenství na 50 miliard EUR. Zdvojnásobení stropu bude představovat pro finanční trhy důležitý signál ve smyslu pevného závazku Evropské unie pomáhat členským státům vystaveným finančnímu napětí. Rozšířením celkové možné úvěrové linie na 50 miliard EUR vznikne velký nárazník pro obstarání možných potřeb finanční podpory.

Takové výrazné projevy solidarity mezi členskými státy by rovněž měly pomoci uklidnění obav finančních investorů ohledně dalšího zhoršování finančních trhů v členských státech mimo eurozónu. Omezením pobídky pro výběr kapitálu by se v dotyčných zemích zmenšila pravděpodobnost potíží s platební bilancí.

V této souvislosti bych chtěl vyjádřit svou vděčnost za skvělý duch spolupráce v Evropském parlamentu a zejména v Hospodářském a měnovém výboru, stejně jako svůj respekt. Komise tento návrh přijala těsně před velikonočními prázdninami dne 8. dubna a nyní, o pouhé dva týdny později, budete hlasovat na plenárním zasedání o svém legislativním usnesení a návrhu usnesení.

Díky vaší pohotové a efektivní práci Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci bude moci pozměněné nařízení přijmout dne 5. května. Evropská unie tak bude dobře vybavena k tomu, aby mohla rychle reagovat

v případě, že vyvstane potřeba další podpory platební bilanci. Jedná se o mocný signál členským státům, že Evropská unie je ochotná a připravena pomoci, a státy by se k němu měly především uchýlovat v případě potíží s platební bilanci.

To samozřejmě nevylučuje, že nějaký členský stát by také požádal o podporu jiné mezinárodní organizace jako MMF, s níž Komise úzce spolupracovala na posledních balíčcích opatření pro finanční podporu.

Rád bych svůj příspěvek uzavřel svým vyjádřením, že souhlasím s prohlášením obsaženém ve vaší pracovní verzi návrhu usnesení, že stávající mezinárodní situace potvrzuje význam eura a že všechny členské státy mimo eurozónu bychom měli podporovat v tom, aby splnily maastrichtská kritéria a mohly tak do ní vstoupit.

Předsedající. – Rada oznámila, že neučiní prohlášení. Rozprava tedy bude pokračovat příspěvky řečníků z politických skupin.

Zsolt László Becsey, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Nejprve bych chtěl poděkovat paní zpravodajce za to, že tuto zprávu vypracovala tak rychle, a pokud mě paní Beresová poslouchá, také za to, že je v této otázce vnímavá, což je v každém případě pozitivní. Tím se však neřeší můj problém, že nechápu, proč bychom se touto záležitostí měli zabývat s takovou panikou a přehlížet názory průměrného poslance EP. Dostupných 25 miliard EUR by přece jen mělo zatím pohodlně pokrýt náklady spojené s naléhavou podporou Rumunsku.

Toto téma se předkládá k rozpravě v krátkém období již podruhé. Ve svém příspěvku z listopadu jsem uvedl, že zvýšený strop je nedostatečný, a měl jsem pravdu. Důvodem bylo nejen to, že nové členské státy předložily nové požadavky, ale také to, že se stále domnívám a držím se svého tehdejšího postoje, že se jedná o politickou záležitost. Ve skutečnosti je ostuda, že řešením úvěrů určených pro podporu platební bilance členských států mimo eurozónu, které se ocitnou v úzkých, se nezabývá EU, ale vyřizujeme to společně s MMF, někde vedle úvěrů pro Turecko a Pákistán. Je to ostuda pro členské státy.

Až doposud jsme se domnívali, od té doby, co jsme přistoupili, že budeme sloužit jednomu bohu, ale nyní musíme složit bohům několika. Na druhou stranu bychom měli pečlivě prošetřit – jak jsme již požadovali po Komisi v listopadu, ovšem neúspěšně – co k této situaci vedlo. Vyšlo by pak najevo, že prvořadou příčinou je neodpovědná hospodářská politika vlád zasažených členských států, jako je tomu v případě Maďarska, a k tomu rovněž přispěla Komise kvůli sdílené odpovědnosti za hospodářskou politiku či spíše její absenci. Bylo by ale také jasné, že solidarita, jež je vnímána jako jedna ze základních hodnot EU, selhává v případě prevence. Ve skutečnosti se za platebními problémy a devalvující měnou členských států skrývá také nedostatečná likvidita eura. To je částečně způsobeno opatřeními mateřských společností stojící za zranitelnou sítí dceřiných firem na místní úrovni a částečně také tím, že od eurozóny, a především Centrální banky, nezískaly žádnou konkrétní, praktickou pomoc, na rozdíl od členských států v eurozóně, u nichž byla likvidita nastavena na co nejvyšší míru. Další faktor, který ztěžuje naprostou neutralitu, je to, že kvůli zranitelnosti měn tyto země mimo eurozónu nemohou během krize ani využívat výhod spojených s rozpočtovými pobídkami poskytovanými ostatními.

Jsem rád, že prostřednictvím naší zprávy vyvstala otázka zapojení Evropského parlamentu. Pozornost kolegů poslanců by se mohla být především zaměřit na zvláštní podmínky částečné podpory ujednané se zeměmi mimo eurozónu, jež se ocitly v úzkých. Jak se mohlo stát, že podle dohody uzavřené s maďarskou vládou, přičemž se zcela opomíjel základní problém evropských demografických trendů, bylo stanoveno radikální snížení poplatků za péči o děti? Případá mi obzvláště odporné, že v dodatečné dohodě podepsané v březnu tohoto roku je Maďarsko nuceno snížit své dorovnání pro přímé platby v zemědělství. Přece jen se nejedná o sociální záležitost, avšak bylo to začleněno do smlouvy o přistoupení, aby se zmírnilo naše stávající výrazné konkurenční znevýhodnění. Jak vám takové nemorální opatření připadalo, společně se zbabělou maďarskou vládou? Máte vůbec představu, jakou škodu to způsobuje maďarským zemědělcům a pověsti EU? Budeme samozřejmě hlasovat pro tento návrh, protože je to krok kupředu, ale představuje jen částečný stupeň solidarity. My však potřebujeme dosáhnout plné solidarity.

Elisa Ferreira, jménem skupiny PSE. – (PT) Paní předsedající, krize kromě jiného odhalila ohromné rozdíly mezi zeměmi eurozóny, což byl možná hlavní závěr zprávy o deseti letech HMU, ale zejména nesmírnou zranitelnost zemí, které sice patří do Evropské unie, avšak nejsou členy eurozóny.

Z tohoto důvodu je naprosto zásadní pozvednout dostupné zdroje EU k podpoře v období krize platební bilance. Právě proto jsme uvítali zvýšení stropu finanční podpory ze 12 miliard EUR na 25 miliard EUR a nyní na 50 miliard EUR.

Je však důležitější vyřešit ústřední příčiny těchto problémů, a nikoli pouze jejich nejzřetelnější projevy.

Rozšířená Evropa a eurozóna nyní musí znovu vyložit smysl evropské solidarity a cíle soudržnosti a skutečné konvergence. V tomto ohledu musíme nejen pochopit schopnost meziodvětvových politik Evropy, ale také revidovat nové finanční nástroje jako eurobondy.

Finanční podpora platebním bilancím je zásadní, ale v žádném případě nestačí k zajištění udržitelnosti evropského projektu a evropské jednotné měny.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Děkuji vám, paní předsedající. Zvýšení částky mechanismu střednědobé finanční podpory Evropské unie na 50 miliard EUR je reakcí, kterou stávající situace vyžaduje. Jedná se o důležitý signál členským státům Evropské unie, jež nejsou členy eurozóny, a zejména těm členským státům, které do Evropské unie vstoupily poměrně nedávno. Účinek světové finanční krize na finanční a hospodářskou situace se v této skupině států různí, avšak ve všech se na místní a mezinárodní úrovni do značné míry oslabila důvěra ve finanční systémy těchto států. Posílení mechanismu podpory Společenství je tudíž projevem solidarity mezi členskými státy; bude mít stabilizační efekt na finanční trhy a díky němu se zmenší riziko nestability hospodářství Evropské unie jako takového. Posílení mechanismu střednědobé podpory také členským státům usnadní získání finančních prostředků od mezinárodních finančních institucí. Podporuji návrh příslušného výboru pověřit Komisi tím, aby informovala Evropský parlament o memorandech o porozumění s členskými státy, jež obdržely podporu, ale i potřebě provést do dvou let kontrolu podmínek, které představují základ podpory. Děkuji vám.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Alain Lipietz, jménem skupiny Verts/ALE. - (FR) Pane předsedající, pane komisaři, je to podruhé, co jsme museli zvýšit záruku, kterou poskytuje Evropská unie k překonání obtíží svých členů, kteří nejsou v eurozóně. Je to podruhé. zvýšili jsme ji již v prosinci.

Pan McCreedy nám blahopřál k okamžité akci. Okamžitě jsme jednali již v prosinci a rádi bychom panu McCreedymu řekli, jak to před chvilkou udělala paní Berèsová, že výtah...

Ano, pane McCreedy, prosím? Prosím? Pane komisaři...

... Rádi bychom, aby se zde uplatňovala vzájemnost, čímž chci říct, že jakmile vás Parlament požádá o předložení návrhu nařízení o zajišťovacích fondech, budete na naši žádost reagovat okamžitě a v téže lhůtě, jakou uplatňujeme my, když nás požádáte o zvýšení podpory ochrany platebních bilancí.

Skutečně jsme se ocitli v krizi; možná nemusíme zasedat každý den, ale ať alespoň nemusíme od okamžiku, kdy Evropský parlament předložil žádost spojenou se směrnicí o zajišťovacích fondech, do té doby, než nám Komise vyhoví, čekat šest měsíců!

Dále samozřejmě, pokud jde o tuto podporu, naprosto souhlasíme s potřebou tuto úvěrovou linii zvýšit a poněkud mě překvapily poznámky pana Besceyho. Přesně tutéž rozpravu jsme vedli v prosinci. Pan komisař Almunia vysvětlil panu Besceymu, že právě maďarská vláda samotná požádala o podporu MMF, a nikoli Evropskou unií a že Evropská unie řekla: „Ale my vám také můžeme pomoci.“

Je zcela jasné, že Evropská unie má povinnost projevodit solidaritu zemím mimo eurozónu, avšak také zde není důvod, aby byla podpora MMF, k níž obě země, Maďarsko i Rumunsko, přispíváme, zavrhována.

Ve zprávě paní Berèsové – pro níž v každém případě budeme hlasovat – nás tak trápí dvě věci. Zaprvé, jaký smysl má uvádět v odstavci 4, že se musíme zavázat solidaritě mezi zeměmi, a pak v odstavci 11 poukázat na skutečnost, že za žádných okolností nejsme vázáni závazky nějaké země? Je pravda, že nejsme vázáni závazky nějaké země, ale je zbytečné na to poukazovat, když říkáme, že si budeme vzájemně projevodit solidaritu.

Druhým problémem je tvrzení, že neexistuje žádný právní základ ke zvětšení této solidarity, ale poskytnout tento právní základ je právě v odpovědnosti Komise. Ocitli jsme se v krizi a je nejvyšší čas, abychom získali právní základ.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, chtěl bych nejprve poděkovat paní Berèsově za rychlost, s kterou návrh zprávy vypracovala. Jak víte, tento postup má dvě stadia. Prvním je konzultace; stanovisko k nařízení Rady. Nejedná se o postup spolurozhodování. V tomto stadiu jsme ve výboru měli jednomyslný

názor, že zvýšení z 12 miliard EUR na 25 a 50 miliard EUR byl správný krok. Finančních prostředků již využily tři členské státy: Maďarsko – o jehož situaci a státní odpovědnosti právě hovořil pan Becsey –, Lotyšsko a Rumunsko. Evropské fondy nám umožňují poskytovat efektivní podporu a tak aktivně podporovat země, jež se dostaly do platebních potíží.

Neměli bychom však zároveň zapomínat, že mezinárodní instituce se rozhodly zvýšit financování z mezinárodních finančních institucí – Mezinárodní měnový fond (MMF), Světová banka a rozvojové banky – o 1 100 miliard EUR. To znamená, že zde máme dvojí nástroj. Evropa přispěla ke zvýšení tohoto financování a zároveň přijala svou odpovědnost. V těchto souvislostech se návrh usnesení, o němž jsme v Hospodářském a měnovém výboru hlasovali včera večer na základě kompromisních návrhů, v tomto ohledu také hodí k přijetí žádostí, požadavků a poptávek Parlamentu v Komisi a v příslušném složení Rady pro budoucí právní předpisy.

V návaznosti na to zde existuje právní otázka spojená s Eurobondy a článkem 100, jež je závazná pouze v eurozóně. Vezmeme-li v potaz, že v současnosti neexistuje ve Smlouvách právní základ pro Eurobondy, jsme na správně cestě. Na druhou stranu však Komise musí být pověřena prošetřením podmínek požadovaných k tomu, aby se tato opatření v prvé řadě umožnila. Považuji to za odpovědný postup.

Proto naše skupina tento návrh podpoří jako celek – jak návrh nařízení, tak návrh usnesení. Doufáme, že to neznamená, že se Evropa dostane do jakési odpovědnosti dalšího financování, která by všechny rozpočty rozmetala na kusy. Proto je hranice 50 miliard EUR nyní zcela opodstatněná. Pokud se projeví nové problémy, nebudeme před nimi moci zavírat oči.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Pane předsedající, rád bych vyjádřil důraznou podporu návrhu Komise zdvojnásobit částku finanční podpory přípustnou pro nové členské státy, které nejsou členy eurozóny. Chtěl bych Komisi blahopřát k její rychlé reakci a také poděkovat naší zpravodajce, paní Berèsově.

Stávající krize nade vši pochyby ukázala, že nové členské státy, jež nejsou v eurozóně, mohou být velmi citlivé na kolísání na finančních trzích, často bez vlastního zavinění. Bylo zde řečeno, že podpora Evropské unie by měla vzejít ze zásady solidarity. S tím naprosto souhlasím, ale chtěl bych dodat, že to také vyžaduje skutečnost, že krize nevznikla v nových členských státech a že nejsou odpovědné za nepokoje na finančních trzích, a tak je poskytnutí podpory těmto státům zcela oprávněné.

Zároveň bych chtěl dodat, že bez ohledu na to, zda je tento návrh oceňován a podporován, či nikoli, nejefektivnějším způsobem, jak podobná ohrožení v budoucnu zlikvidovat, je umožnit těmto zemím, aby co nejrychleji vstoupily do eurozóny. Bude to levnější a Evropská unie tak bude mít větší stabilitu.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Pane předsedající, pane komisaři, paní Berèsová. Nejsme schopni předpovědět délku a závažnost této krize, avšak nepřetržitě ji sledujeme. Přestože nejsme schopni krizi řešit předem, musíme se snažit udržet dobu reakce na minimu a dosáhnout maximálního stupně transparentnosti, demokracie a efektivity. Co se týče doby, s krizí nakládáme jako řecký bůh Kronos: čas, kterou vynaložíme na řešení krize polyká své vlastní děti. Staneme se oběťmi krize, pokud nebudeme schopni podniknout rychlá efektivní opatření. Evropský systém orgánů musí zaujmout úlohu Rheiy, Kronosovy ženy, což znamená, že Kronose musíme přemoci, jinými slovy využít čas k řešení krize co nejlépe. Chtěla bych poděkovat Evropskému parlamentu, Evropské komisi a Evropské radě za jejich společné rozhodnutí ve prospěch podpory solidarity a efektivity. Protože však pan Becsey nadnesl otázky státní politiky, také bych ráda, pokud mohu, upozornila na skutečnost, že při řešení krize je povinností poslanců EP spolupracovat ve vnitrostátních parlamentech. V řízení krize nepotřebujeme rozdělení vládní strany a opozice, ale pomoc od každé zúčastněné strany. To platí pro mou zemi, Maďarsko, ale také pro každou jinou zemi.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Chtěl bych poděkovat Evropské komisi, Radě a Evropskému parlamentu za efektivitu, s níž toto opatření navrhly. Řada členských států, jež nepatří do eurozóny, budou mít prospěch z tohoto navýšení intervenčního fondu pro požadavky spojené s platební bilancí, nevyjímaje Rumunsko. Bez tohoto opatření by byla v těchto členských státech mimo eurozónu situace, kterou spustila hospodářská a finanční krize mnohem obtížnější. S ohledem mimo jiné na to, že se opět ukázalo, že členské státy platící eurem finanční krizi přestály lépe, chtěl bych navrhnout, aby se v memorandu o porozumění, jež bude podepsáno mezi Komisí a členskými státy, aby těchto fondů mohly využívat, těmto členským státům připomnělo, zejména těm novým, že jsou povinny učinit veškerá opatření, aby vstoupily do eurozóny.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, z celého srdce podporuji zprávu paní Berèsově a konstatuji, že samotná skutečnost, že již máme skupinu G20 namísto G8 je významným krokem kupředu.

Domnívám se, že postoj je přijatý v Londýně, především ze strany Evropanů, jsou rozumné, ale na nich nesmíme skončit. Nejedná se pouze o otázku schopnosti sledovat trhy a zajišťovací fondy lépe nebo podpory našich platebních bilancí a hospodářství prostřednictvím miliardových injekcí dolarů v hotovosti.

Mezinárodní měnový systém nefunguje náležitým způsobem, protože přesně nevíme, kolik v různých zemích stojí zboží a služby. Proto musíme postoupit dál a zamyslet se nad zavedením mezinárodní měny nebo přinejmenším vytvořením politického systému sdružujícího několik hlavních měn.

Čína, Ruska, řada rozvíjejících se zemí, ale také noví členové Unie – všichni potřebujeme stabilitu a základní hry.

To však, pane komisaři, také závisí na nás, na Unii.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Chtěla bych upozornit na nepříjemnou skutečnost, která se ukrývá za jemnými slovy. Evropa je nyní ve skutečnosti rozdělena vedví: na eurozónu a oblast mimo eurozónu. Před hodinou jsme diskutovali o kontrole finančních trhů; je jasné, že cílem je zajistit pohyb kapitálu a činnosti finančních skupin jednotně po celé Evropě. To znamená, že makroekonomické řízení je ponecháno v rukou států, a pokud dojde k problémům, země si tyto problémy musí vyřešit samy. Takový přístup nám nepomůže upevnit společný trh. Potřebujeme společné makroekonomické řízení a toho bude dosaženo, podpoříme-li návrh de Larosièreovy skupiny. Toto makroekonomické řízení však musí být v evropském měřítku, nikoli pouze v eurozóně a potřebujeme je právě nyní. Domnívám se, že jedním z návrhů Evropského parlamentu na zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci by měla být diskuse o makroekonomickém řízení nikoli pouze na základě eurozóny, ale na úrovni Evropské unie.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, pan Bescey nadnesl otázku podmíněnosti spojené s půjčkami. Dovolte mi, abych jenom řekl, že o podmínkách se diskutuje z vládami a všemi členskými státy v Radě, aby nebyly uvalovány jednostranně.

Řada řečníků se zmínila o otázce právního základu, v souvislosti s nímž bylo vypracováno toto konkrétní ustanovení. Uplatňování článku 100 jako základu nového nástroje pro podporu platební bilance EU posoudila Komise. Kvůli naléhavosti této záležitosti a zajištění kontinuity je však spravedlivé držet se stávajících právních nástrojů a omezit přezkum nařízení (ES) č. 332/2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států mimo eurozónu, na minimum, tj. na zvýšení stropu, jak bylo schváleno v Evropské radě, a na určitá potřebná technická vylepšení, jež se na základě zkušeností spojených s uplatňováním systému finanční pomoci platebním bilancím od srpna ukazují jako nezbytná. Řada řečníků o tomto konkrétním bodě hovořila.

Dovolte mi, abych ještě jednou poděkoval Evropskému parlamentu za efektivitu, s níž k tomuto konkrétnímu dokumentu přistupoval.

Pervenche Berès, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, je pravda, že bychom někdy chtěli, aby Komise projevovala odpovědnost a efektivitu stejným způsobem jako Evropský parlament.

Panu Besceymu bych chtěla říci, že dle mého názoru usnesení, o němž budeme v této sněmovně hlasovat, jasně zdůrazňuje otázky týkající se členství v eurozóně, ale také důležitost oživit v rámci Evropské unie představu solidarity a to je jeden z důvodů, proč tento návrh výrazně podporujeme.

Pane komisaři, co se týče otázky článku 100, problémem není, že nevíme, zda se článek 100 uplatní, ale že nevíme, zda si v Evropské unii konečně poskytneme veškeré nástroje k řešení skutečností spojených s touto krizí a jejího možného budoucího vývoje.

Domníváme se, že Komise musí uplatňovat sekundární právo, aby do budoucna mohla uplatňovat článek 100 k řešení problémů v eurozóně, pro níž by se nemohlo použít 50 miliard EUR, o nichž se dnes bude hlasovat.

V tom spočívá duch postoje Evropského parlamentu a já doufám, že si Komise toto sdělení vyslechne, ať už se to týká opatření, úplného souboru nástrojů požadovaných k řešení této krize, či podmínek navrhování memorand a podmíněnosti těchto půjček v rámci jednání s dotýcnými členskými státy.

Předsedající. – Obdržel jsem návrh usnesení⁽¹⁾ na základě čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

(1) Viz zápis.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v pátek 24. dubna.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:20 a znovu zahájeno ve 12:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

6. Hlasování

Předsedající. – Dámy a pánové, rád bych vás zde co nejsrdečněji přivítal. Jsem velice potěšen, že se k nám připojil český ministr zahraničních věcí, pan Karel Schwarzenberg. Pane Schwarzenbergu, velmi srdečně vás vítám v Evropském parlamentu.

(Potlesk)

Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

6.1. Kalendář plenárních zasedání Evropského parlamentu 2010

6.2. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Pákistánem o některých aspektech leteckých služeb (A6-0188/2009, Paolo Costa)

6.3. Přistoupení ES k předpisu EHK OSN č. 61 o jednotné úpravě schvalování typu užitkových vozidel (A6-0243/2009, Helmuth Markov)

6.4. Veterinární předpisy pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí (kodifikované znění) (A6-0248/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.5. Právní úprava obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů (kodifikované znění) (A6-0249/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.6. Koordinace systémů sociálního zabezpečení (A6-0207/2009, Jan Cremers)

– *Před hlasováním:*

Jan Cremers, zpravodaj. – (NL) Budu velice stručný. O prvním čtení tohoto dokumentu jsme diskutovali před méně než rokem. V tom okamžiku jsme my jakožto Parlament požadovali lepší ustanovení pro informování dotyčných zaměstnanců či evropských občanů, kteří se volně pohybují. Po nabádání ze strany Evropského parlamentu, poté, co Rada ministrů rozhodla o svém postoji, byla zahájena jednání, jež se nám podařilo úspěšně uzavřít.

Především bych chtěl vyjádřit své díky svým kolegům poslancům, a zejména Jean Lambertové. Podařilo se nám dobře spolupracovat s Evropskou komisí. České předsednictví rovněž uznalo význam tohoto dokumentu a domnívám se, že jsme dospěli k solidnímu výsledku, především pro všechny, již se chtějí v Evropě volně pohybovat. U toho bych ráda skončila.

6.7. Koordinace systémů sociálního zabezpečení - prováděcí nařízení (A6-0204/2009, Jean Lambert)

– *Před hlasováním:*

Jean Lambert, zpravodajka. – Pane předsedo, nejprve bych chtěla poděkovat všem kolegům, kteří se na této záležitosti v posledních pěti letech podíleli, a Komisi a Radě za jejich práci na tomto prováděcím nařízení.

Koordinace systémů sociálního zabezpečí byla na pořadu dne již od roku 1971 – nejedná se o nový problém, jak se někteří naposledy, když jsme o něm diskutovali, domnívali – a právě o tomto nařízení budeme diskutovat v souvislosti s rozpravou o přeshraniční zdravotní péči ve čtvrtek ráno. Právě to je to nařízení, na něž odkazujeme, a toto je jeho provádění.

Jsme toho názoru, že jsme dosáhli značného pokroku, především co se týče elektronických komunikačních prostředků, díky nimž se doufejme tento postup pro všechny občany urychlí, ale my v Parlamentu věříme, že jsme v rámci tohoto procesu rozšířili práva občanů, že mají nyní právo na mnohem více informací, zejména v případech těch, kteří byli přeraženi z pracovních důvodů. Myslíme si také, že jsme dosáhli minimálního pokroku, pokud jde o lhůty – přestože se jedná o záležitost, která závisí na členských státech.

Důležité je následující: nyní to znamená, že můžeme předložit aktualizované nařízení a doufejme, že to proběhne rychleji a v nejlepším zájmu občanů. Znovu bych chtěla poděkovat všem kolegům, kteří se na tomto dlouhém, obtížném, ale snad velmi plodném výsledku podíleli.

(Potlesk)

6.8. Evropský výzkumný program v oblasti metrologie (A6-0221/2009, Erika Mann)

– Před hlasováním:

Erika Mann, zpravodajka. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, uzavřít tento postup v prvním čtení můžeme z toho důvodu, že jsme úspěšně dosáhli skvělé spolupráce napříč politickými skupinami a s ostatními orgány. Za to bych chtěla především poděkovat svým kolegům poslancům EP, Radě, Komisi, sekretariátu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a samozřejmě také celému té velké skupině výzkumníků, jež za tím stojí.

Nyní máme nadosah sladěný evropský výzkum, co se týče budoucí spolupráce 22 Státních metrologických institutů. Tím se ve významné oblasti měř zavede evropeizace. Kromě toho dojde v budoucnu k intenzivní spolupráci zahrnující pět členských států, jež se této integrace doposud neúčastnily. K tomu jsme dospěli prostřednictvím článku 169, který uplatňujeme při koordinaci vnitrostátního a evropského financování výzkumu. Každé z nich čítá 200 milionů EUR a díky tomu budeme moci dosáhnout spolupráce mezi národními státy.

Výzkum v oblasti měř zahrnuje širokou škálu témat, od cukrovky po nanotechnologii či výzkum vesmíru, a bude v budoucnu důležitý pro celé stanovování standardů spojených s CO₂. Proto bych tedy chtěla znovu mimořádně poděkovat všem, kteří se tohoto procesu účastnili. Doufám, že v budoucnu povede k intenzivní evropské spolupráci v rámci tohoto velmi důležitého pole výzkumu.

6.9. Povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (A6-0115/2009, Caroline Lucas)

6.10. Minimální zásoby surové ropy a ropných produktů (A6-0214/2009, Miloslav Ransdorf)

6.11. Výstražná informační síť kritické infrastruktury (CIWIN) (A6-0228/2009, Luca Romagnoli)

6.12. Zřízení Evropské sítě pro ochranu významných osob (A6-0193/2009, Gérard Deprez)

6.13. Národní programy restrukturalizace odvětví bavlny (A6-0200/2009, María Isabel Salinas García)

– Před hlasováním:

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedo, od přijetí nové reformy odvětví bavlny v Radě v červnu 2008 bylo investováno mnoho práce do ustavení programů restrukturalizace v hlavních členských státech produkujících bavlnu.

Tento návrh je reakcí Komise na výzvu Rady, aby navrhla úpravy rámce těchto programů restrukturalizace. Hlavní změna spočívá v možnosti zavést osmiletého, namísto čtyřletého, programu, díky němuž by bylo možné podnikat podstatnější restrukturalizační kroky.

Komise děkuje paní zpravodajce za podporu, kterou návrhu Komise vyjádřila.

Předsedající. – Jsme potěšeni, když Komise chválí naši práci; tak by tomu mělo být vždy.

6.14. Protokol o provádění Alpské úmluvy v oblasti dopravy (protokol o dopravě) (A6-0219/2009, Reinhard Rack)

– *Před hlasováním:*

Reinhard Rack, zpravodaj. – (DE) Pane předsedo, přistoupení EU k protokolu Alpské úmluvy o dopravě je malý, avšak dokonale vypracovaný dílek ve skládáče nové dopravní politiky Evropy. Stále nám zbývají otázky efektivity, plynulosti a bezpečnosti dopravy a k těmto bodům připojujeme obavy spojené s lidmi, kteří bydlí v blízkosti silnic, a životním prostředím, jež je obklopuje. Tím vysíláme důležité poselství. Především v souvislosti s naším 15letým členstvím v Evropské unii nás Rakušany povzbuzuje skutečnost, že právě my jsme Evropskému společenství představili celou řadu těchto problémů a že díky nám se Evropa těchto problémů chopila.

Mnohokrát děkuji všem poslancům, kteří k tomu přispěli.

6.15. Návrh opravného rozpočtu č. 2/2009 (A6-0192/2009, Jutta Haug)

6.16. Návrh opravného rozpočtu č. 3/2009 (A6-0194/2009, Jutta Haug)

6.17. Žádost o ochranu imunity a výsad pana Alda Patriciella (A6-0196/2009, Aloyzas Sakalas)

6.18. Žádost o ochranu imunity a výsad pana Renata Brunetta (A6-0195/2009, Aloyzas Sakalas)

6.19. Žádost o zbavení poslanecké imunity pana Antonia Di Pietra (A6-0197/2009, Aloyzas Sakalas)

6.20. Žádost o zbavení imunity pana Hannese Swobody (A6-0190/2009, Klaus-Heiner Lehne)

– *Před hlasováním:*

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedo, jen jsem chtěl oznámit, že se tohoto hlasování nezúčastním.

6.21. Kontrola uplatňování předvstupních nástrojů z rozpočtu (A6-0181/2009, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou)

6.22. Účinný výkon soudních rozhodnutí v Evropské unii: transparentnost dlužníkových aktiv (A6-0252/2009, Neena Gill)

6.23. Výroční zpráva o činnosti Petičního výboru za rok 2008 (A6-0232/2009, Mairead McGuinness)

6.24. Integrovaný přístup k rovnosti mužů a žen v rámci činností výborů a delegací (A6-0198/2009, Anna Záborská)

6.25. Vnitřní trh s elektřinou (A6-0216/2009, Eluned Morgan)

– Před hlasováním:

Eluned Morgan, zpravodajka. – Pane předsedo, Parlament se posunul od svého postoje o směrnici o elektřině a zemním plynu v prvním čtení. Chtěla bych jen stručně vysvětlit proč.

Zpráva jako taková zdaleka není dokonalá, ale domníváme se, že jsme dosáhli podstatných výhod pro spotřebitele energie v Evropské unii. Úplně poprvé jsme otázku energetické chudoby zařadili na evropský pořad dne a zajistili jsme nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů a přisoudili jim významnější úlohu k dohledu nad novým systémem.

Rádi bychom však povzbudili Komisi, a zejména orgány hospodářské soutěže, aby ve své práci pokračovaly a zajišťovaly, že společnosti vlastníci systémy produkce a rozvodu energie hrají podle pravidel a nezneužívají svého postavení.

Chtěla bych poděkovat kolegům za veškerou jejich pomoc, kterou nám za celá ta léta prokazovali.

6.26. Agentura pro spolupráci regulačních orgánů v odvětví energetiky (A6-0235/2009, Giles Chichester)

6.27. Přístup do sítě: přeshraniční obchod s elektřinou (A6-0213/2009, Alejo Vidal-Quadras)

6.28. Vnitřní trh se zemním plynem (A6-0238/2009, Antonio Mussa)

6.29. Podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám (A6-0237/2009, Atanas Papanizov)

6.30. Interoperabilita pro evropské orgány veřejné správy (ISA) (A6-0136/2009, Dragoș Florin David)

6.31. Stroje pro aplikaci pesticidů (A6-0137/2009, Leopold Józef Rutowicz)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 39:

Leopold Józef Rutowicz, zpravodaj. – (PL) V červenci 2006 Komise předložila strategii, jejímž cílem bylo snížit všeobecné riziko a nepříznivé účinky pesticidů na lidské zdraví a životní prostředí. Posledním prvkem této strategie je návrh směrnice o strojích pro aplikaci pesticidů, jíž se mění směrnice 2006/42/ES o strojních zařízeních. V této směrnici se stanoví požadavky, jež by stroje pro aplikaci měly splňovat, aby se omezily nepříznivé účinky pesticidů na životní prostředí, obsluhu a okolní prostředí. Stanovením těchto požadavků se zmenší rozdíly mezi nařízeními a postupy používanými v některých zemích Společenství, co se týče aplikace pesticidů, zajistí se ve Společenství jednotná míra ochrany životního prostředí a umožní se volný oběh těchto strojů na trhu EU, což je obzvláště důležité pro malé a střední podniky, jež jsou nejčastějšími výrobci tohoto typu zařízení.

O pracovní verzi tohoto návrhu a doporučených pozměňovacích návrzích se diskutovalo na seminářích, setkáních s představiteli Rady, Komise, stínovými zpravodaji a zainteresovanými stranami a na třístranných jednáních. Vzhledem ke značným technickým rozdílům mezi různými druhy zařízení – od jednoduchých, ručních zařízení až po zařízení obsluhovaná kvalifikovanými pracovníky – nebyly některé pozměňovací návrhy přijaty a bylo rozhodnuto, že budou zahrnuty do standardů vypracovaných Evropským výborem pro standardizaci na žádost Komise. Díky tomu jsme dosáhli konsensu, byl přijat pozměňovací návrh 39 a tento postoj potvrdila Rada.

Chtěl bych poděkovat především stínovým ministrům, představitelům Komise a Rady, správě Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a zainteresovaným stranám za jejich pomoc a spolupráci. Navrhuji přijetí této směrnice, jež přispěje k větší ochraně životního prostředí, obsluze a okolnímu prostředí při aplikaci pesticidů.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedo, Komise by ráda poděkovala panu zpravodaji Rutowiczovi za jeho práci a úsilí při vypracovávání tohoto návrhu.

Komise vítá kompromisní pozměňovací návrh 39 a těší se na rychlé přijetí návrhu v tomto směru.

Komise by chtěla učinit následující prohlášení: „K tomu, aby Komise podpořila zásadní požadavky obsažené v oddílu 2.4 přílohy I, pověří Evropský výbor pro normalizaci vypracováním sladěných standardů pro každou kategorii strojů pro aplikaci pesticidů, na základě nejlepších dostupných metod pro předcházení nechtěnému vystavení životního prostředí pesticidům. Toto pověření bude zejména vyžadovat standardy k poskytnutí kritérií a technických specifikací pro připevňování systémů mechanické ochrany, tunelového postřiku a podpory vzduchu pro postřik k zamezení znečištění vodních zdrojů při plnění a vyprazdňování a přesných specifikací pro pokyny výrobce k zamezení unášení pesticidů, se zohledněním veškerých příslušných parametrů, jako je tlak trysek, výška postřikovacích ramen, rychlost větru, teplota a vlhkost vzduchu a rychlost jízdy.“

6.32. Označení pneumatik v souvislosti s palivovou účinností (A6-0218/2009, Ivo Belet)

6.33. Změna nařízení ES č. 717/2007 (mobilní telefonní sítě) a směrnice 2002/21/ES (elektronické komunikace) (A6-0138/2009, Adina-Ioana Vălean)

– Před hlasováním:

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Pane předsedo, jedná se o drobnou změnu požadovanou Radou, aby se zamezilo nekonzistentnosti, co se týče směnných kurzů platných pro stropy malých a středních podniků a limit přerušení. Jak bylo ujednáno s Radou, doplní se proto na konec čl. 1 odst. 4 původního nařízení, což je článek 1 bod 2b) nařízení, jímž se toto nařízení mění, následující text: „Tentýž referenční směnný kurz se použije ke každoroční revizi výše cen, jež se řídí články 4a, 4b a 6a odst. 3, kde jsou tyto ceny označeny v jiných měnách než euro.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

6.34. Požadavky na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení (A6-0247/2009, Renate Weber)

– Před hlasováním o pozměněném usnesení:

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedo, Komise vítá přijetí zprávy paní Weberové schválené v kompromisním znění o zjednodušených požadavcích na předkládání zpráv a na dokumentaci v případě fúze nebo rozdělení veřejných společností s ručením omezeným. Přestože šla Komise ve svém původním návrhu ještě dále, zachová se tak velmi podstatná část potenciálu úspor původního návrhu Komise, který činí 172 milionů EUR ročně.

Program snížení administrativní zátěže postupuje a to přispěje k potenciálu růstu a pomůže to Evropě na její cestě k obnově.

6.35. Pojišťovací a zajišťovací činnost (Solventnost II) (přepracování) (A6-0413/2008, Peter Skinner)

– Před hlasováním:

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedo, chtěl bych vyjádřit své uznání a obdiv efektivnímu přístupu Evropského parlamentu k dokumentu Solventnost II a vaší vůli ke kompromisu.

Díky Solventnosti II bude mít EU moderní rámec dohledu nad pojištěním, jenž pak bude oficiální pro odvětví pojišťovací činnosti a pojištěnce.

Osobně lituji vypuštění režimu podpory ze strany skupiny, protože je to promarněná příležitost učinit další pokrok v rámci dohledu nad skupinou. Komise však dohodě mezi Parlamentem a Radou dá svou podporu, pokud ji podpoříte svým hlasováním.

Celá věc tím samozřejmě nekončí. Ještě nám zbývá mnoho práce: prováděcí opatření budeme muset zavést někdy před říjnem 2012, aby členské státy a toto odvětví měly určitý čas na přípravy před zavedením Solventnosti II.

Mohu vás ujistit, že Komise bude plnit svou úlohu, aby se tento proces usnadnil, a tyto dlouhé opožděné reformy zavede do praxe co nejdříve v zájmu všech zúčastněných stran.

6.36. Prozatímní dohoda o obchodu s Turkmenistánem

– Před hlasováním:

Karel Schwarzenberg, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, dovoluji mi, abych vám připomněl, že Rada vždy prošetřovala stanoviska a usnesení Parlamentu s velkým zájmem a pozorností. Rada zároveň přistupuje k otázce lidských práv velmi seriózně, jak to dokládají smluvní vztahy Evropské unie se zeměmi v různých částech světa.

Na základě dohody z Cotonou, smlouvy mezi Evropskou unií a skupinou afrických, karibských a tichomořských států, od roku 1995 existuje více než 15 případů, kdy Společenství částečně či zcela pozastavilo uplatňování dohod s některými zeměmi kvůli nevykonávání povinností spojených s doložkou o lidských právech.

Určitě také víte o sankcích, jež Rada uvalila na Uzbekistán v návaznosti na události v Andižanu v roce 2005. V oblasti lidských práv a dodržování právního státu a demokracie v Turkmenistánu samozřejmě zbývá mnoho práce.

Budeme nadále prosazovat zejména propuštění všech politických vězňů, volný přístup Mezinárodního výboru Červeného kříže do věznic, odstranění omezení cest do zahraničí a svobodu sdělovacích prostředků v občanské společnosti. Jsme odhodláni podniknout náležitá opatření v souladu s touto dohodou, včetně případného pozastavení dohody s Turkmenistánem v případě porušování lidských práv, jak je v této dohodě stanoveno.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedo, Komise pečlivě vzala v úvahu obavy Parlamentu ohledně demokracie a stavu lidských práv v Turkmenistánu. Vítejte prohlášení obsažené ve společném návrhu usnesení, že uzavření prozatímní obchodní dohody by bylo dobrým prvním krokem, který by nám umožnil spojit se s Turkmenistánem více, abychom prosazovali další konstruktivní vývoj a spolupráci.

Komise si je vědoma obav Parlamentu spojených s možností tyto dohody pozastavit. Vzpomínám si na prohlášení své kolegyně, paní Ferrerové-Waldnerové, při rozpravě v minulém měsíci, že jak prozatímní dohoda o obchodu (článek 1), tak dohoda o partnerství a spolupráci (článek 2) obsahují doložky o lidských právech, které představují zásadní prvek těchto dohod. Stejně jako tato ustanovení článek 28 prozatímní dohody o obchodu a článek 94 dohody o partnerství a spolupráci každé straně umožní přijmout náležitá opatření v případě závažného porušení těchto dohod. Z pohledu Komise by tato opatření také mohla zahrnovat pozastavení těchto dohod.

Komise se zavazuje, že bude stav lidských práv v Turkmenistánu podrobně sledovat, společně s členskými státy, a bude o něm náležitým orgánům Parlamentu pravidelně podávat zprávu. Pokud Parlament v souvislosti s oznámeným závažným porušením zásadních prvků prozatímní dohody o obchodu, zejména co se týče lidských práv, doporučí přijmout opatření, Komise seriózně zváží, zda doporučení Parlamentu patřičně zahrne do svého návrhu určeného Radě.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Pane předsedo, prohlášení úřadujícího předsedy Rady a pana komisaře jsou velmi zajímavá, protože potvrzují právo Evropského parlamentu požadovat, aby uzavření nové dohody o obchodu s Turkmenistánem bylo spojeno s dodržováním lidských práv. To je hlavní zásada obchodních dohod Evropské unie.

S ohledem na velký počet případů porušování lidských práv v této zemi však i nyní věřím, že nejlepším způsobem, jak tuto filozofii prokázat, je tento nový obchodní závazek, který nám navrhuje, v první řadě odložit a nedat mu tak svůj souhlas, jež po nás dnes žádáte.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych říci, že Parlament ve své rozpravě a příspěvcích požaduje po Komisi i Radě, aby uvedly, zda by se v případě, že by Parlament požadoval pozastavení této dohody nebo její zrušení, žádostí Parlamentu řídily.

Vaše prohlášení se velmi rozcházela. Úřadující předseda Rady žádný postoj ohledně toho, jak by Rada na takovou žádost Parlamentu reagovala, nevyjádřil. Komisař pouze odpověděl, že by se Komise nad tím, co v případě takové žádosti Parlamentu udělá, zamyslela. Chci zde říci, že požadavky Parlamentu Komise ani Rada žádným způsobem nesplnily, a proto mohu jen doporučit, abychom nyní svou podporu této záležitosti nedali.

(Potlesk)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, o otázce Turkmenistánu jsme v různých výborech této sněmovny diskutovali již tři a půl roku. Máme evropské Smlouvy, jimiž se Parlament také musí řídit, přestože se nám to ne vždy líbí.

Dnes se nám podařilo v prohlášeních Rady a Komise získat záruky, jež rámec evropských Smluv umožňuje. Komise a Rada svolily k tomu, že podnět Parlamentu v případě vydaných stanovisek a možná i žádostí o pozastavení dohody seriózně zváží.

Jak všichni víme, to je bohužel vše, v co může Parlament v rámci evropských Smluv doufat. Neměli bychom se však dopustit jedné chyby, a to udržovat vztahy se zemí-rukojmím, abychom pro Evropský parlament získali větší moc. Naléhám na vás, abyste prohlášení Rady a Komise uznali. To je vše, v co lze doufat. V této souvislosti a za těchto okolností bych vás chtěl požádat, abyste uzavření této dohody podpořili.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, pokud odložení nebylo jménem skupiny, přesouvám je pod záštitu skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance.

(Návrh vrátit záležitost výboru byl zamítnut.)

6.37. Prozatímní dohoda o obchodu s Turkmenistánem (A6-0085/2006, Daniel Caspary)

6.38. Rámec Společenství pro jadernou bezpečnost (A6-0236/2009, Gunnar Hökmark)

6.39. Kontrolní režim Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (A6-0253/2009, Raül Romeva i Rueda)

6.40. Zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření (A6-0206/2009, Cornelis Visser)

6.41. Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje (A6-0251/2009, Simon Busuttil)

6.42. Zelená kniha o budoucnosti politiky v oblasti transevropské dopravní sítě (TEN-T) (A6-0224/2009, Eva Lichtenberger)

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Termíny dílčích zasedání Parlamentu – 2010

David Sumberg (PPE-DE). - Pane předsedo, možná si myslíte, protože z tohoto Parlamentu v červenci odcházím, že bych neměl mít vůbec žádné názory na program Parlamentu v roce 2010. Avšak zklamal bych ty, kteří mě sem na uplynulých 10 let vyslali, kdybych této příležitosti nevyužil k protestu proti tomu, aby se tento Parlament vůbec shromažďoval ve Štrasburku. Jedná se o ostudné plýtvání prostředky daňových poplatníků. Není pro to žádný důvod: v Bruselu je dostačující budova Parlamentu. Když se o tom – o výdajích a problémech, jaké má každý kvůli tomu, aby sem přijel – zmíním lidem ve Spojeném království, jsou naprosto šokováni, zejména v době hospodářské tísně, že bychom se měli držet svých zvyků. Nadešel čas, abychom tuto štrasburskou frašku ukončili, zajistili, že Parlament působí pouze v Bruselu, skutečně přispěli k úspoře veřejných financí a vynakládali je z lepších důvodů.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, každý rok předkládá Konference předsedů různé pozměňovací návrhy a pokouší se zajistit, abychom ve Štrasburku trávili více času, než bychom měli. Ve Štrasburku trávíme skutečně více času, než si kdokoli z venčí opravdu uvědomuje, protože už jen cesta na toto místo trvá většinu téměř den. S cestováním do Štrasburku už bychom neměli souhlasit.

Jedním ze zvláštních práv, které bych udělil tomuto Parlamentu, je právo vybrat si své sídlo. Můj kolega pan Posselt uznává, že Štrasburk má určitou místní výhodu pro politiky, kteří žijí blízko. Avšak pro všechny z nás není jednoduché prostě jen přejet německou hranici. Voličům – lidem, kteří se chtějí přesvědčit, jak tento Parlament funguje – trvá cesta více než den. V Bruselu máme perfektní vybavení. Neměli bychom volit prodlužování doby, kterou trávíme ve Štrasburku: měli bychom se rozhodnout pro jeho opuštění.

- Zpráva: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, chtěl bych uvést pouze jednu otázku, a tou je skandální sága zákonů o zabírání půdy ve Španělsku, která se v té či oné podobě objevuje v Petičním výboru posledních šest let. V této sněmovně budeme mít všichni své voliče, ať již jakékoliv národnosti, kteří trpí zneužíváním urbanizačního zákona na španělských pobřežích, jako ostatně tisíce španělských občanů.

Pokusy rozhodnout tuto záležitost v naší sněmovně byly hanebně zmařeny několika španělskými delegacemi z obou stran a chtěl bych vyzvat zejména své kolegy ze Španělské lidové strany, aby nezapomínali na význam posvátnosti vlastnictví. Zejména oni by měli chápat – při vědomí vlastní historie a událostí druhé republiky, kdy nebylo vlastnictví zajištěno –, jak je důležité, aby lidé věděli, že jejich se o jejich listinách dokládajících vlastnictví neuvažuje v souvislosti se státním zneužíváním.

- Zpráva: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Pane předsedající, především bych chtěl uvést, že se zpráva paní Záborské ubírá správným směrem. Je důležité, aby byla rovnost uplatňována v různých úlohách Parlamentu, ať již se jedná o výbory, nebo delegace.

Rovněž je velmi důležité, aby při sestavování kandidátních listin pro evropské volby obsahovaly stejně ženských kandidátek jako jejich mužských protějšků.

Potřebujeme se navzájem, a doufám, že se věci budou vyvíjet správným směrem, aby jednoho dne již otázka pohlaví nehrála tak velkou úlohu jako zkušenosti a odborné znalosti. Když Parlament přijímá rozhodnutí, je nejdůležitější, abychom měli ve výborech zkušené lidi a odborníky – muže i ženy. Tak každý získá rozumný, jasný názor na to, jak budovat lepší budoucnost a lepší Evropu za využití znalostí a zkušeností.

- Zpráva: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, vybudováním společné evropské sítě dojde k obrovským úsporám. Na různých místech Evropy vždy někde existuje přebytek elektřiny a zrušení vnitrostátních překážek podstatně sníží naši závislost na dovážených zdrojích energie. Naneštěstí jsme o tomto modelu integrace – volný trh, decentralizovaný, organický – v rámci naší dnešní řady zpráv nehlasovali. Namísto toho směřujeme k harmonizaci, pevným cenám, k ochraně a společné vyjednávací pozici vůči Rusku a třetím stranám. Děje se tak na základě ideologických rozdílů v Evropské unii mezi volným trhem na základě vzájemného uznávání

výrobků a harmonizovaným trhem vycházejícím z omezení výběru spotřebitele, ochrany výrobců a právní regulace.

Domnívám se, že zemím, jako je Spojené království, hrozí velká nebezpečí. Až do doby před dvěma lety jsme byli jediným čistým výrobcem energie v EU. Nyní je stav zhruba vyvážený. Společné energetická politika by pro nás mohla skončit stejně jako společná rybářská politika, kdy jedna země vkládá podstatné částky do společného hrnce, z něhož si ostatní nabírají rovným dílem.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, než budu pokračovat, chtěl bych ocenit paní zpravodajku Morganovou. Víím, že nás opustí, a přestože jsme spolu častokrát nesouhlasili, domnívám se, že všichni budou souhlasit s tím, že na této zprávě vykonala obrovský kus práce.

Podíváme-li se na historii liberalizace v EU, všichni zjistíme, že liberalizace telekomunikačních služeb je velkým úspěchem, přičemž spotřebitelům v celé EU poskytuje výběr, nižší ceny a lepší služby. Je ostuda, že poštovní trh, a zejména trh s energií, v tomto ohledu zaostávají. Určitě se jedná o pár kroků správným směrem, ale stále potřebujeme vyřešit problémy s oddělením sítí a také s přístupem na další trhy.

Není správné, že některé trhy, například trh ve Spojeném království, zůstávají otevřené vůči konkurenci, přičemž mají německé a francouzské společnosti přístup na tento trh, zatímco brání společností ze Spojeného království v přístupu na své vlastní trhy. Doba protekcionismu skončila. Je čas více důvěřovat trhu.

- Zpráva: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Pane předsedající, především bych chtěl uvést, že je zpráva pana Beleta vynikající. Je velmi důležité, abychom zajistili, že budeme z hlediska energetiky přívětiví, budeme energií šetřit a vůbec jednat účinně – v dopravě i ostatních oblastech.

Na to bychom se měly zaměřit rovněž v případě pneumatik. V této konkrétní zprávě se pojednává o dopravě a pneumatikách, ale je důležité nezapomínat, že nejdůležitější je bezpečnost, z ní se nesmí v žádném případě slevit.

Je třeba, abychom v tomto případě našli správnou rovnováhu. Energetická účinnost v rámci výroby pneumatik nesmí mít přednost před bezpečností. Chceme-li tedy zaručit energetickou účinnost a zvýšit ji, musíme současně zajistit, aby nebyla ani v nejmenším narušována bezpečnost, protože na dálnicích, menších silnicích a kdekoli jinde musí být bezpečnost prioritou a hlavním cílem v rámci našeho rozvoje evropské dopravy.

- Zpráva: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Pane předsedající, především bych chtěl poděkovat paní zpravodajce Văleanové za její vynikající zprávu. Je důležité, abychom se v budoucnu v Evropě dostali do situace, kdy bude možnost snížit ceny mobilního telefonování v celé Evropě a v rámci vnitřního trhu se vyrovnají.

V současnosti je problém samozřejmě ten, že když se přesouváme z jedné země do druhé, musíme si hovory znovu předplácet, a pokud si je nepředplácíme, musíme platit velmi vysoké ceny.

Je důležité, abychom současně s budováním volného pohybu osob a pracovních sil a společného hospodářského prostoru – to by již mělo na úrovni Unie opravdu fungovat – rovněž vytvořili soudržní systém cen mobilního telefonování. To by bylo v zájmu veřejnosti.

Evropská unie musí jednat tak, aby upřednostňovala zájmy veřejnosti, a chceme-li to, musíme konat s cílem zajistit snížení ceny za hlasové hovory.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, jako zpravodaj Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů k této zprávě jsem velmi hrdý na práci, kterou jsme vykonali při zavádění transparentnosti. Jedním z velkých problémů byl po mnoho let pro velký počet zákazníků šok z vyúčtování, kdy po návratu domů našli vyšší vyúčtování, než očekávali.

Podíváme-li se však na zbytek zprávy, zejména na otázku cenových stropů, domnívám se, že bychom měli uznat, že by ceny poklesly i bez této regulace. Sama Komise připouští, na základě vlastních údajů, že většina spotřebitelů roaming nevyužívá: 70 % spotřebitelů ani jednou ročně. Počet pravidelných uživatelů roamingu je mnohem nižší. Takže se vlastně chystáme snížit ceny za volání a datové přenosy pro privilegovanou vrstvu několika poslanců Evropského parlamentu, úředníků Komise, evropských novinářů a evropských podnikatelů.

Doufejme, že společnosti, až se budou pokoušet získat své výnosy zpět někde jinde, nezvýší tuzemským uživatelům – zejména chudým – ceny za jejich hovory. Doufejme, že neokrademe chudé, aby platili za levnější hovory bohatých.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, vítám zprávu paní Văleanové o tématu, kde se pro jednou zcela uplatňují pravomoci Evropské unie.

Musím říci, že v této oblasti telekomunikací, je v současnosti situace neudržitelná. Jsou podváděni spotřebitelé používají mobilní telefony, jako je tento, kteří si ve své smlouvě přečtou, že zahrnuje mezinárodní hovory, a pak jsou šokováni, když zjistí cenu ve svém vyúčtování. Nedávno se to stalo například mně, když jsem v Itálii v jeden den využil dvakrát nebo třikrát internetové připojení, dostal jsem účet od fakticky znárodněného francouzského operátora Orange na 1 200 EUR a za další den strávený v samé blízkosti francouzských hranic mezi Evianem a Ženevou další účet na 3 000 EUR!

Jedná se o naprosto nevýslovné způsoby hraničící s krádeží za denního světla, za niž jsou zodpovědní tito operátoři – vůči zákazníkům nejsou transparentní. Proto musí být v rámci Evropské unie standardizována pravidla transparentnosti u smluv na mobilní telefonování.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, všichni samozřejmě podporujeme nižší ceny, když s našimi mobilními telefony cestujeme do zahraničí – museli byste se zbláznit, abyste byli proti tomu, ale to je jen jedna strana rovnice. Pokud v této sněmovně stanovíme povinnost snížení cen operátorů za roaming, budou se snažit získat své peníze někde jinde, což bude zřejmě znamenat, že zvýší ceny těm, kdo necestují.

To je jinými slovy daň uložena těm, kdo necestují, za ty, kdo cestují. Již nyní bude v obcích mého volebního obvodu mládež, která se potýká s vyššími cenami, aby mohlo několik podnikatelů, poslanců Evropského parlamentu a komisařů levněji telefonovat ze zahraničí.

Musím říci, že jsme nebyli nezúčastněnými stranami. Všichni z nás, kteří jsme hlasovali, máme velmi podstatný prospěch z typu regulace, kterou v této oblasti během posledního roku prosazujeme. Chcete-li vědět, jak se přesouvá moc v Evropě, pouze vám stačí, abyste si přečetli tuto zprávu. „Komu to prospěje?“ ptal se Lenin ve svém možná nejjadernějším projevu o politické filozofii. Kdo má moc a nad kým ji vykonává? Už nemůže být dalších pochyb, kdo má moc ve svých rukou: my – eurokraté.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Pane předsedající, děkuji mnohokrát, že jste mi udělil slovo. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože se domnívám, že je činnost vykonaná Evropským parlamentem v oblasti mobilní komunikace velmi důležitá. Když vzpomínám na své první pracovní dny v Bruselu, stála jedna minuta telefonování tři eura nebo více, nyní, díky této regulaci, platíme tyto omezené částky, což prospívá celé evropské veřejnosti. Chtěla bych poukázat na velkou nejasnost těchto roamingových tarifů. To se týká především textových zpráv. Zatímco hodně ušetříme na hovorech, společnosti současně hodně vydělají na textových zprávách, a to znovu není v zájmu občanů. Domnívám se, že jsme touto směrnicí a regulací učinili velký pokrok v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů, a také nyní, když jsou datové přenosy velmi důležité a lidé přijímají data na své mobilní telefony, představuje snížení těchto tarifů velký úspěch Evropského parlamentu.

- Zpráva: Peter Skinner (A6-0413/2008)

Eoin Ryan (UEN). - Pane předsedající, chtěl bych poblahopřát panu Skinnerovi k jeho zprávě. Odvedl vynikající práci. Byl to velký úkol, ale opravdu předložil velmi komplexní právní předpis. Chtěl bych rovněž poblahopřát evropským institucím a členským státům, které nám předložily tyto zdařilé závěry o Solventnosti II.

Jedná se o dobrý příklad způsobu, jak musí Evropa spolupracovat na finančním zotavení. Zátěž bude rozdělena, stejně jako řešení. Tato Evropou schválená reakce je dobrým příkladem užších vztahů v oblasti finanční spolupráce. Musíme pracovat na zajištění, že se již nebude opakovat bankovní krize jako ta, jíž zažíváme nyní.

S velkým zájmem jsem vzal na vědomí, že Komise schválila podpůrný režim pro hypotéky majitelů domů ze Spojeného království. Tento režim umožní vlastníkům domů, kteří nejsou schopni splácet své hypotéky, odložit o dva roky splátky jistin a až 70 % svých splátek úroků. Proto bychom měli tento vývoj tohoto režimu pozorně sledovat, poučit se a uplatňovat účinná opatření, která by nám mohla ulevit.

Myslím si, že by se tím mohly zabývat všechny členské státy, ale rovněž se domnívám, že by finanční instituce v členských státech mohly usnadnit přechod k pouze úrokovým hypotékám, pokud se lidé ocitnou

v nesnázích. Finanční instituce by v případě podpory ze strany vlád členských států mohly významně pomoci lidem, kteří čelí potížím způsobenými recesí.

- Zpráva: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, než začnu vysvětlovat své hlasování, chtěl bych poblahopřát svému kolegovi panu Kamalovi, který právě po sté vystoupil v plénu. Někteří mohou být překvapeni, že to trvalo tak dlouho! Ale je dobře, že ho máme v klubu stovkařů.

Hlasoval jsem pro zprávu pana Hökmarka kvůli všem možným důvodům. Zejména proto, že kdo by mohl být proti jaderné bezpečnosti? A domnívám se, že pokud budete hovořit o jaderné bezpečnosti a způsobu výroby energie v budoucnosti, měli bychom chtít, aby byla vyráběna co nejbezpečněji, a stejně tak by s ní mělo být i nakládáno. Ale hlasoval jsem pro také zejména kvůli tomu, že chci, aby bylo v budoucnosti vyráběno více jaderné energie – více ve Spojeném království –, protože velmi špatně snáším pohled na větrné parky a větrné turbíny vynořující se z krásných partií evropské krajiny, které žádným způsobem nepřispívají do našich vnitrostátních rozvodných sítí – ve skutečnosti tyto sítě poškozuji – a nevyrábí obnovitelnou energii: pouze lehce alternativní energii po krátkou dobu. Zcela podporuji jadernou bezpečnost a zcela podporuji jadernou energii.

- Zpráva: Raül Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jim Allister (NI). - Pane předsedající, necitlivý návrh Komise, ve svém původně navrženém znění, že by měla kontrolovat rekreační rybolov a požadovat poplatky a licence a vše ostatní, co se pojí s podobnou byrokracií, byl jedním z prvních návrhů, jež docela správně vzbudily velký nesouhlas nejen v tomto odvětví, ale také mezi lidmi, kteří se zajímají o záležitosti rybolovu a byrokracie v EU.

Proto mě těší, že byl dnes schválen pozměňovací návrh č. 48. Ten alespoň do určité míry obnovuje řádnou pravomoc členského státu, pokud se týká přijímání jakýchkoliv opatření týkající se licencování a evidence rekreačního rybolovu, přičemž ponechává na členských státech, aby rozhodly, zdali existuje nějaký dopad – ve většině členských států neexistuje – na produkty z ryb pocházejících z rekreačního rybolovu. Takže jsem potěšen, že byla Komise ohledně tohoto návrhu odmítnuta a že to, co začalo tak špatně, se určitým způsobem zlepšilo.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, po deseti letech v tomto Parlamentu jsem se domníval, že mě už nic nemůže překvapit, ale byl jsem šokován počtem tohoto návrhu na rozšíření společné rybářské politiky na rekreační rybáře, přičemž se od nich požaduje, aby zaznamenávali všechny úlovky a porovnávali je se s kvótami svých států.

Návrh nebyl zrušen, i když byl podstatně vylepšen zejména díky dlouhé a kruté opotřebovací válce vedené ve výboru čtyřmi odvážnými a vlasteneckými Skoty zastupujícími hlavní strany této země: paní Attwoollovou a paní Stihlerovou a pány Stevensonem a Hudghtonem. Rovněž chci ocenit nejlepšího přítele Severního Irsku v Evropském parlamentu, Jima Allistera, který je velkým zastáncem zájmů komunit i tradic své oblasti.

V tomto případě je problémem prosazování. Problémem bylo, že lidé neprosazovali stávající právní předpisy. Náš instinkt v Parlamentu nám vždy velí vytvářet právní předpisy, než abychom používali právní nástroje, které již máme k dispozici. Přál bych si, abychom uplatňovali – šířili – nejen v oblasti rybolovu – zásadu, že nejlepší věcí není vždy přijmout nový právní předpis, dokud jsme nevyčerpali pravomoci, které již máme.

Catherine Stihler (PSE). - Pane předsedající, dnešní hlasování o Romedově zprávě by, doufám, mělo ujistit evropské rybáře, že se berou na vědomí jejich zájmy. Pozměňovací návrhy č. 7 a 11 byly přijaty bez hlasu proti, pozměňovací návrh č. 48 prošel 608 hlasy ku 37, pozměňovací návrh č. 49 byl schválen 580 hlasy ku 54, pozměňovací návrh č. 50 získal širokou podporu, pozměňovací návrh č. 2 byl schválen v rámci hlasování najednou s pozměňovacími návrhy č. 7 a 11, pozměňovací návrh č. 92 nebyl vzat v potaz, stejně jako pozměňovací návrh č. 93, o který žádala rybářská obec.

Dalším krokem skutečně bude, jak se Rada vypořádá se změnou znění článku 47. Přijme pozměněné znění Parlamentu, nebo se zachová jinak? Je ostuda, že zde není nikdo z Rady, aby na tuto otázku odpověděl. Ale dnešní zahájení práce na zelené knize o reformě společné rybářské politiky nám všem dává příležitost společnou rybářskou politiku změnit a doufám, že poslanci této příležitosti využijí, aby rozšířili tuto zelenou knihu co nejvíce voličům, což umožní, aby byl jejich hlas vyslyšen.

- Zpráva: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, děkuji vám mnohokrát. Vypadá to jako dosažení milníku – promiňte, byl to milník, nebo mlýnský kámen?

Tato zpráva má zajímavý název: Zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření. Protože musím opravdu říci, že chceme-li opravdu nejlepší technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů, nemůžeme ho nalézt ve společné rybářské politice. Výsledky jsou následující: společná rybářská politika při zachování rybolovných zdrojů neuspěla. Je čas – a to již dlouho –, abychom prozkoumali výsledky, které fungují na celém světě.

Podívejme se na příklad Islandu, kde se přišlo s řešeními a právy založenými na majetku, která mohou být schválena. Podívejme se například Nového Zélandu, kde se práva na loviště dědí z generace na generaci. Oba příklady dokládají, že pokud věříte v trh, věříte v právní stát a majetková práva, zpravidla naleznete lepší řešení než nějaký systém centrálního plánování podobný sovětskému, jako je například společná rybářská politika, která se ukazuje jako katastrofální. Je čas důvěřovat trhu.

- Zpráva: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Krátká poznámka k vysvětlení hlasování naší Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů o mé zprávě o společné přistěhovalecké politice. Hlasovalo se dvakrát, jednou o alternativním návrhu a podruhé o vlastní zprávě. Hlasovali jsme pro alternativní návrh, abychom mohli odstranit bod vložený sociálně-demokratickým blokem v tomto Parlamentu, který přistěhovalcům dává hlasovací právo. S tím nesouhlasíme, a proto jsme na úrovni výboru hlasovali proti.

Naneštěstí však tento návrh neprošel, protože by byl v tomto případě zmíněný bod odstraněn. Namísto toho jsme hlasovali pro celou zprávu, protože jsme přesvědčeni, že se jedná o dobrou zprávu, která obsahuje komplexní program Evropského parlamentu v oblasti společné přistěhovalecké politiky.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, zásady, opatření a nástroje evropské přistěhovalecké politiky: to je hlavní téma Busuttilovy zprávy.

Zásady? Evropská unie bude podle předpokladů potřebovat do roku 2050 dalších 60 milionů přistěhovalců z mimoevropských zemí, přestože má miliony nezaměstnaných a chudých občanů, masově se propouští a uzavírají se podniky.

Opatření? Více práv přistěhovalcům, zejména včetně hlasovacího práva, a neomezený přístup na evropské území a pracovní trh.

Nástroje? Takzvaná „pozitivní“ diskriminace nebo uznání neformálních kvalifikací, cokoli to může znamenat, zatímco Evropané musí mít řádně certifikované kvalifikace, uznání nové kategorie migrantů, ekologických migrantů, a povinnost evropských občanů připravit se na nevyhnutelnou záplavu řízenou a plánovanou eurokraty za spoluúčasti tohoto Parlamentu.

Namísto toho všeho musíme naléhavě tyto migrační toky zastavit, obnovit vnitřní hranice, realizovat skutečnou politiku podporující rodiny, která zvýší počet obyvatel Evropy, a ve všech oblastech ukládat vnitrostátní a evropské preference.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, k této zprávě mám mnoho výhrad, z nichž první se týká, jak bylo před chvílí řečeno, ustanovení, jež se jeví jako matoucí v době, kdy se Evropa potýká s problémem záručního mzdového fondu, nebo dokonce propouštění milionů pracovníků. Umožnit 60 milionům nových přistěhovalců vstup do Evropy a práci v ní je podle mého názoru pobuřujícím opatřením.

Chtěl bych však rovněž poukázat na to, že zatímco hovoříme o způsobu regulace a organizace budoucího přistěhovalectví, odehrávají se tragédie – kterým se díkybohu předešlo italským smyslem pro humanitu a dobrým řízením pana Maroniho –, například takové, jaké se mohly stát v případě turecké lodě *Pinar*.

Co má Evropa udělat? V 600 případech – jak správně uvedl pan Maroni – Malta, přestože ji financuje Evropská unie, není schopna plnit svou povinnost a přijímat osoby, které cestují od pobřeží severní Afriky a přistávají u jejích břehů. Ve všech těchto případech musela zasáhnout Itálie, přestože je, jak všichni víme, kapacita našeho přijímacího střediska na Lampeduse o hodně překročena.

Takže Evropo, zasáhni, urči nějaká konečná pravidla! Požadujeme podstatný nárůst financování naší země, které by nám umožnilo vhodné řešení tohoto problému. Evropa se musí probudit a opravdu regulovat tyto přistěhovalecké toky: tahle už nemůžeme pokračovat!

- Zpráva: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Děkuji vám mnohokrát, pane předsedající. Chtěla jsem vyjádřit svůj názor ke zprávě Výboru pro rybolov – zprávě pana Vissera – týkající se zachování rybolovných zdrojů. Pane předsedající, pro mou zemi – Lotyšsko – je rybolov velmi významný, protože délka našeho pobřeží činí 550 km. Protože Lotyšsko v Evropě zastupuje osm poslanců Evropského parlamentu, nemůžeme být ve všech výběrech, ale tyto otázky jsou velmi důležité jak pro naše hospodářství, tak pro náš tradiční způsob života. Stávající regulace, kterou upravuje také tato zpráva, pro ochranu pobřežního rybolovu nedostačuje. Chápu, že nadměrný rybolov je závažný problém, ale kvůli nepřiměřené regulaci je ohrožen náš pobřežní rybolov, a naši rybáři jsou skutečně vyháněni od baltského pobřeží. Domnívám se, že jako dalším úkolem by Evropský parlament měl vidět, že tyto státy přímo sousedící s mořem mohou jak zachovat svůj tradiční způsob života, tak se prakticky účastnit rybolovu, protože se nyní často stává, že vesnice našich rybářů musí kupovat výrobky od velkých společností, které loví na širém moři. Stovky, dokonce tisíce, obyvatel pobřeží přichází o svá zaměstnání, přestože to bylo jejich živobytím po celá staletí. Děkuji vám mnohokrát.

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Helmuth Markov (A6-0243/2009)

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro toto doporučení, protože přistoupení Evropského společenství k předpisu EHK OSN č. 61 o jednotné úpravě schvalování typu užitkových vozidel s ohledem na vnější výčnělky před zadní stěnou kabiny (revidované dohoda) je cílem společné obchodní politiky podle článku 113 Smlouvy pro odstranění technických překážek obchodu s motorovými vozidly mezi smluvními stranami.

Účast Společenství dodá váhu harmonizačním činnostem prováděným podle této dohody, a tím usnadní přístup na trhy třetích zemí. Výsledkem této účasti musí být vytvoření soudržnosti mezi nástroji uváděnými jako „předpisy“ přijatými podle revidované dohody a právními předpisy Společenství v této oblasti. Přijetí předpisu tohoto typu skutečně znamená technologický pokrok.

- Doporučení pro druhé čtení: Jan Cremers (A6-0207/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Budu hlasovat pro.

Evropská komise vždy věnovala velkou pozornost zajištění individuálních práv mobilních občanů, zejména pokud se týká výhod v oblasti sociálního zabezpečení. Volný pohyb osob v rámci Společenství je jednou ze základních svobod a podporuje rozvoj vnitřní ekonomiky členských států.

Proto se Komise snaží o zintenzívnění své úsilí, aby občané EU a jejich rodiny mohly skutečně využívat svých práv zaručených stávajícími evropskými platnými předpisy. Zatímco některých oblastech vnitrostátní právní předpisy stanoví lepší zacházení pro občany Společenství a jejich rodiny, než je povinnost podle stávajících evropských právních předpisů, ve skutečnosti žádný členský stát správně neratifikoval všechny směrnice vydané k tomuto tématu.

Často je zjevné probíhající poručování práv občanů EU na volný pohyb po evropském území, zejména v následujících případech: právo vstupu a pobytu pro členy rodin, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, a nedostatek pomoci při pracovním úrazu.

Doufáme, že Komise bude pokračovat ve své technické spolupráci s členskými státy, na jejímž základě byly určeny další otázky k diskusi a další vyjasnění, zejména pokud se týká zneužívání.

- Zpráva: Caroline Lucas (A6-0115/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože příštímu Parlamentu vysílá silný politický signál, že je třeba účinněji řešit otázku nelegální těžby dřeva a odlesňování.

Tento návrh je nanejvýš aktuální. Odhaduje se, že 20–40 % celosvětové průmyslové produkce dřeva pochází z nelegálních zdrojů a 20 % se každoročně do EU. To snižuje ceny dřeva, vysává zdroje a daňové výnosy a zvyšuje chudobu původních obyvatel na celém světě. Dlouhodobé důsledky jsou ještě závažnější, protože

odlesňování, jehož hlavní příčinou je nelegální těžba dřeva, přispívá skoro jednou pětinou k celosvětovým emisím skleníkových plynů.

Pozměňovací návrhy ve zprávě paní Lucasové uvádí, že držení nebo prodej nelegálně vytěženého dřeva je trestným činem pouze tehdy, jedná-li se o nedbalost, opominutí nebo úmyslný čin – nepostihuje společnosti, které splnily povinnosti v rámci „náležité péče“. Takže zcela není třeba, aby měly společnosti povinnost zaručovat soulad s právními předpisy.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem o usnesení o povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky, protože se nelegální těžba dřeva stává stále závažnějším problémem s velmi znepokojivými důsledky pro životní prostředí, například ztrátou biologické rozmanitosti, odlesňováním a znehodnocováním lesů. Kromě toho odpovídá za téměř 20 % celosvětových emisí oxidu uhličitého.

Evropská unie je hlavním spotřebitelem dřeva a výrobků ze dřeva, a jako taková má povinnost účinně jednat proti odlesňování a nelegální těžbě, což musí nevyhnutelně zahrnovat ukončení uvádění výrobků z nelegálně vytěženého dřeva na trh.

Je třeba, abychom přijali právní předpisy proti nelegální těžbě, aby spotřebitelé věděli, že výrobky pocházejí z legálních zdrojů, aby nebyly znevýhodněny společnosti dodávající tato pravidla a aby společnosti, které se rozhodnou pro nelegální dřevařské výrobky, již neměly na trhu místo.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Vítám zprávu Caroline Lucasové, kterou se stanoví některé povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky. Byl jsem navrhovatelem stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod, která byla ve výboru přijata jednomyslně.

Pro nás bylo nejlepším způsobem, jak zastavit obchod s nelegálně vytěženým dřevem, zpřísnění požadavků a povinností a zlepšení právních nástrojů ke stíhání držení a prodeje ze strany hospodářských subjektů, které umísťují nelegálně vytěžené dřevo a výrobky z něho na trh EU, jako odstrašující prostředek.

Je třeba, abychom s hlavními zeměmi spotřeby, jako jsou USA, Čína, Rusko a Japonsko, spolupracovali na řešení tohoto problému a vytvoření celosvětového systému varování a registrace nelegálně vytěženého dřeva a příslušných zemí za využití Interpolu, tedy příslušného orgánu OSN využívajícího nejnovější satelitní technologické systémy.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písemně. – (FR) Rozhodla jsem se zdržet hlasování o návrhu, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky.

I když si myslím, že klíčové zlepšit kontrolu dovozu dřeva na hranicích jednotného trhu, domnívám se, že se v této zprávě navrhuje příliš náročný a byrokratický systém, který postihne naše vlastní evropská odvětví lesnictví.

Namísto uložení složitého a nákladného systému označování výrobků, které by bylo pro toto odvětví a dřevo jako materiál velmi škodlivé, bychom v boji proti nelegální těžbě dřeva měli zvýšit kontroly a zaměřit se na dodavatelský řetězec umísťující zboží na evropský trh.

Hlavním cílem této úpravy musí být namísto uložení byrokratického a nákladného postupu kontroly všech výrobků realizace nové společné kultury kontroly a odpovědnosti. Vzhledem k problémům, kterým toto odvětví čelí, bychom neměli dřevo postihovat nadměrně závaznými pravidly pro uvádění na trh více než jiné výrobky a zdroje energie.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – Zdůrazňuji, že toto nařízení je nařízením velmi očekávaným a potřebným. Nelegální těžba dřeva je problémem, jež je třeba řešit účinně, a to nejen z důvodů ochrany klimatu, ale také z environmentálních a společenských hledisek. Přesto musím dnes hlasovat proti. Zpráva z Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (ENVI) pozbyl svůj záměr a rozšířil rámec působnosti a povinnosti za rámec původního návrhu. Je třeba, abychom zajistili, že jakmile jsou dřevařské výrobky dovezeny na hranice jednotného trhu a je prokázán jejich původ, jsou považovány za legální, a není tedy třeba zavádět dodatečnou nepřiměřenou byrokratickou a finanční zátěž na všechny hospodářské subjekty v EU.

Ale zpráva výboru ENVI stanoví nákladné označování, dodatečné požadavky na udržitelnost, nedosažitelně rozšiřuje definici legality a náležitou péči zatěžuje všechny hospodářské subjekty na vnitřním trhu. Tímto nařízením by se mělo bojovat proti nelegální těžbě dřeva, jak bylo jeho původním cílem. Avšak cílem tohoto

nařízení zcela určitě nebylo, aby dopadalo na všechny hospodářské subjekty na vnitřním trhu, kteří nepoužívají ani nedistribuuji nelegálně vytěžené dřevo, a tak mohou případně ovlivnit jejich konkurenceschopnost na světovém trhu, a proto ho není možné podpořit.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, kterou se poprvé stanoví pravidla pro hospodářské subjekty uvádějící dřevo na trh EU. Hospodářské subjekty budou muset dodržovat systém „náležité péče“, aby bylo veškeré dřevo těženo v souladu s příslušnými regionálními, vnitrostátními a mezinárodními právními předpisy. Těší mě, že hospodářské subjekty rovněž musí dodržovat kritéria udržitelnosti a právní předpisy týkající se původních obyvatel. Je klíčové, aby zde existovalo ověření shody třetí stranou, a jsem potěšen, že je to v této zprávě zdůrazněno.

Robert Sturdy (PPE-DE), písemně. – V zájmu účinné hospodářské soutěže, udržitelného rozvoje a ochrany celosvětové biologické rozmanitosti a životního prostředí je třeba usilovat o zastavení obchodu s nelegálně vytěženým dřevem a nelegálními dřevařskými výrobky umístovanými na trh EU.

Systém náležité opatrnosti navržený Komisí (který se již používá u přísných norem Spojeného království) zahrnuje opatření a postupy, které hospodářským subjektům umožní sledovat dřevo a dřevařské výrobky, jejich přístup k informacím týkajícím se shody s platnými právními předpisy a řízení rizik umístování nelegálně vytěženého dřeva a nelegálních dřevařských výrobků na trh EU. Toto opatření rovněž poskytne spotřebitelům jistotu, že kupují dřevo a dřevařské výrobky, které nezhoršují problém nelegální těžby dřeva a souvisejícího obchodu.

I když v zásadě tento návrh podporujeme, nepodporujeme uplatňování požadavků u všech hospodářských subjektů podle návrhu zpravodajky, o kterých jsme přesvědčení, že pro všechny hospodářské subjekty v EU zavádí nepřiměřenou byrokratickou a finanční zátěž. Návrh Komise stanoví pružnou náležitou péči vycházející z posouzení rizik a analýzy důkazů a je daleko účinnějším a praktičtějším přístupem.

- Zpráva: Miloslav Randsdorf (A6-0214/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Ropa je v Evropské unii nejdůležitějším zdrojem energie a ekonomika velmi závisí na jejích stálých, spolehlivých a dostupných dodávkách. Vzhledem k naší velké a stále se zvyšující závislosti na dovozu ropy je obzvláště významné zabezpečení jejích dodávek.

Poptávka po ropě bude v EU stále narůstat až do roku 2030, přestože jen o 0,25 % ročně. V roce 2030 bude ropa stále hlavním primárním zdrojem energie se zhruba 35% podílem na veškeré spotřebované energii. Vzhledem k tomu, že kapacity dodávek a zpracování ropy nemohou v současnosti uspokojit rostoucí poptávku, zůstává situace na trhu napjatá.

K těmto faktorům je třeba přihlížet při rozvoji jednotné a reálné evropské energetické politiky. Součástí této politiky musí být schopnost EU reagovat na všechny případné náhlé krize dodávek. Zásoby jsou důležitým faktorem, který snižuje dopady neočekávaných problémů s dodávkami, protože některá, nebo dokonce všechny, odvětví ekonomiky by se mohla bez ropy zastavit. V tomto ohledu je vytváření zásob záležitostí národní bezpečnosti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro tuto zprávu, neboť jsme přesvědčení o významu udržování minimálních zásob surové ropy a/nebo ropných produktů. Udržování minimálních zásob je velmi významnou hospodářskou a sociální otázkou každé země, včetně její bezpečnosti. Proto musí být zakázány jakékoliv spekulace s těmito zásobami, jak se tomu děje v současné době. Jejich vlastnictví a správa se musí nalézat v rukou veřejných orgánů, aby chránily zájmy členských států EU.

Avšak nesouhlasíme s pravomocemi, které tento návrh uděluje Evropské komisi, zejména možnost, aby oddělení Komise prováděla v členských státech „kontroly nouzových zásob a specifických zásob“. Země musí vytvářet zásoby těchto produktů, ale jejich správa a stanovení jejich nejnižšího a nejvyššího objemu je suverénní záležitostí. Nesouhlasíme také se všemi pokusy využít vytváření těchto zásob jako další, ačkoliv mírné, odůvodnění politiky vměšování, která může být odvozena z vytvoření „příznivého prostředí investic za účelem vyhledávání a využívání zásob ropy v Evropské unii i mimo ni“.

- Zpráva: Luca Romagnoli (A6-0228/009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. – Přestože podporujeme spolupráci členských států v těchto otázkách, jsme přesvědčení, že by tuto záležitost měla upravovat subsidiarita, nikoliv opatření EU.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Tato iniciativa tvoří součást globální strategie ochrany kritických infrastruktur. Hospodářství a bezpečnost EU a dobré životní podmínky jejích občanů závisí na existenci a hladkém fungování různých druhů infrastruktury, které poskytují základní služby, například zdravotní služby, telekomunikace, energetické a dopravní sítě, finanční služby, dodávky potravin a vody atd.

Zatímco již některé členské státy disponují silnými ochrannými opatřeními a pevnými strukturami, v jiných členských státech je situace stále velmi nejistá. Proto je klíčová lepší a účinnější výměna informací a osvědčených postupů, která bude možná pouze po vytvoření tohoto informačního a komunikačního systému.

Tento systém posílí dialog a zlepší informovanost o společných hrozbách a zranitelných místech a usnadní spolupráci a koordinaci mezi členskými státy. Současně podpoří rozvoj vhodných opatření a strategií pro zmírnění rizik a podporu vhodné ochrany a rovněž zvýší bezpečnost občanů.

Podporuji rovněž zavedení tříleté revizní doložky, jež umožní realizaci nezbytných zlepšení, zejména možnost začlenění fungování systému včasné výstrahy.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o výstražné informační síti kritické infrastruktury (CIWIN). Infrastrukturu některých členských států tvoří fyzická zařízení a zařízení informační technologie, služby a prostředky, jejichž narušení by mohlo mít velmi závažný dopad na zdraví, bezpečnost a dobré hospodářské a sociální podmínky.

Dopravní systémy, telekomunikace a energetika jsou klíčovými odvětvími pro rozvoj členských států a jsou stále více vzájemně propojeny, přičemž některé členské státy spoléhají na ostatní. Proto je pro rozvoj Evropské unie velmi důležité vytvořit jedinečný systém přístupu k informacím o ochraně kritické infrastruktury, výměně osvědčených postupů a také systému rychlé výstrahy a jejich sdílení mezi různými orgány.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh Komise, na jehož základě byla tato zpráva vypracována, vytváří informační a výstražnou síť mezi členskými státy, která se týká veřejných a soukromých infrastruktur charakterizovaných jako „kritické“.

Tato síť je prvním krokem k tomu, aby se umožnilo soukromým subjektům, tedy monopolním společnostem, jejichž zařízení lze charakterizovat jako kritickou infrastrukturu, získání pravomocí v oblasti bezpečnosti, která nyní náleží výlučně státu.

Usnadňuje to označení demonstrací pracujících třídy dopadajících na „kritickou“ infrastrukturu, včetně soukromých zařízení (například stávky v kritických odvětvích, například energetice, telekomunikacích atd., stávky v továrnách, podnicích atd., protesty, demonstrace atd.) za „teroristický akt“.

To narušuje obranu a suverenitu členských států, ruší hranici mezi vnitřní a vnější bezpečností a v tomto ohledu přiděluje EU přímou úlohu a účast.

Boj proti „hrozbě teroru“ je znovu využita jako záminka, kterou EU potřebuje k dokončení svého reakcionářského institucionálního rámce, který ze své podstaty funguje proti pracujícím třídě a hnutí prostých lidí a zajišťuje moc kapitálu stále dalším narušováním suverénních práv členských států.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), písemně. – (BG) EU dnes přijala zprávu pana Romagnoliho o vytvoření výstražné sítě kritické infrastruktury v EU, o která se neprojednávala během plenárního zasedání. Domnívám se, že ochrana občanů EU je nejvyšší prioritou této instituce, a občané o tom musí vědět.

Vytvoření tohoto informačního rámce umožní na základě výměny zkušeností a osvědčených postupů mezi zeměmi EU k dosažení lepšího porozumění a přísnějších norem ochrany kritických míst a činností, jež jsou klíčové pro země a jejich obyvatele.

Jako stínový zpravodaj za Skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů bych chtěl uvést, že jsem potěšen tím, že všechny politické skupiny v Parlamentu jednomyslně přijaly požadavky stanoví povinnou účast členských států na novém systému, který zaručuje význam této iniciativy z evropské perspektivy.

Jsem rovněž přesvědčen, že i po prvních několika letech úspěšného fungování systému Evropská komise přijme nezbytná opatření pro doplnění tohoto systému o další funkce, jež umožní rychlou distribuci naléhavých informací o hrozbách ohrožujících naše místa kritické infrastruktury v kterémkoliv regionu EU.

Výsledkem bude úplný informační systém poskytující větší bezpečnost a ochranu evropských občanů.

- Zpráva: Gérard Deprez (A6-0193/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Budu hlasovat pro.

Jedním z nejvíce projednávaných bodů politik diskutovaných v Evropské unii je uplatňování společné politiky pro ochranu významných osob. Pojem „významná osoba“ je jasně velmi široký, ale dnes jsme došli ke společné definici, ve kterém je chápán jako osoba v oficiálním nebo neoficiálním postavení, která může být ohrožena kvůli svému přispění do veřejné debaty.

Významné případy zahrnují bývalou poslankyně nizozemského parlamentu Hirshi Aliovou, která byla v únoru 2008 ohrožena po svém přínosném projevu o velmi důležitém tématu islámské radikalizace v Evropě, a známého britsko-indického romanopisce Salmana Rushdieho pronásledovaného kvůli svým kontroverzním názorům na islám.

Proto je žádoucí, aby měl každý, kdo se pozitivně věnoval rozšíření veřejné debaty, právo na ochranu při návštěvě státu, ve kterém může být tato osoba tečem hrozeb nebo útoku, zejména v případech, jako je případ Salmana Rushdieho, kde byl ve třetí zemi vynesena rozsudek smrti.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Ochrana významných osob zůstává odpovědností hostujícího státu v souladu s platnými právními předpisy dotčené země.

V roce 2002 byl stanoven Evropský rámec pro ochranu významných osob, který měl v této oblasti zlepšit komunikaci a konzultace mezi členskými státy.

Současná iniciativa se zaměřuje na rozšíření definice „významné osoby“, jak je stanovena v článku 2 rozhodnutí Rady 2002/956/SVS, aby se týkala všech osob bez ohledu na to, zastávají-li oficiální či neoficiální postavení, jež mohou být podle všeho ohroženy kvůli svému přispění k veřejné debatě, nebo kvůli jejímu ovlivnění.

Tento nizozemský návrh se objevil v důsledku incidentu z roku 2008, kdy byla ohroženy fyzická integrita bývalé poslankyně nizozemského parlamentu po jejím vystoupení o islámské radikalizaci během semináře v Evropském parlamentu.

Jako stínový zpravodaj Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů podporují tuto iniciativu zaměřenou na rozšíření ochrany lidských práv, a zejména na podporu práva na svobodu projevu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Členské státy spolupracují na ochraně významných osob v rámci právních předpisů platných v dotčené zemi a rovněž podle mezinárodních dohod. Projednávané rozhodnutí Rady (2002/956/SVS) stanoví ochranu významných osob podle definic obsažených v právních předpisech členského státu nebo podle předpisů mezinárodních či nadnárodních organizací či institucí. Ochrana významných osob je odpovědností hostitelského státu.

S ohledem na hrozby významným osobám v posledních letech, beze zbytku podporují rozhodnutí přijaté za účelem změny stávajícího rozhodnutí Rady o Evropské síti pro ochranu významných osob. Hlavním cílem je rozšíření článku 2 definováním „významné osoby“ jako osoby zastávající oficiální či neoficiální postavení, která může být považována za ohroženou kvůli svému přispění k veřejné debatě, nebo jejímu ovlivnění.

Domnívám se, že toto rozhodnutí zvýší bezpečnost významných osob a bude mít příznivý dopad na rozvoj demokracie.

- Zpráva: María Isabel Salinas García (A6-0200/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Výroba bavlny v Evropské unii dosud neskončila. Unie musí považovat světový trh s bavlnou za celek a poskytnout evropským spotřebitelům možnost nakupovat bavlnu co nejlevněji, aniž by se přihlíželo k tomu, kde byla vyrobena, pokud byla vyrobena za určitých podmínek zřejmých z hlediska etiky a ochrany životního prostředí.

Jsem ostře proti této zprávě. Znovu bych mohl podotknout, jaké je štěstí, že Evropský parlament nemá pravomoc spolurozhodovat o společné zemědělské politice EU. Jinak by se EU mohla chytit do pasti protekcionismu a obrovských subvencí všem možným skupinám v odvětví zemědělství.

- Zpráva: Reinhard Rack (A6-0219/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Budu hlasovat pro.

Alpský region je jednou z nejvýznamnějších a nejbohatších oblastí Evropského společenství. Rozprostírá se v osmi státech, které dne 4. dubna 1998 podepsaly společnou dohodu týkající se ochrany a zachování tohoto regionu a společné politiky řízení dopravy. Pokud se týká dopravy byl ve dnech 24.–26. května 2000 vydán Protokol o provádění Alpské úmluvy v oblasti dopravy jménem Evropského společenství, jehož základním cílem je vytvoření právního rámce udržitelné mobility v Alpách.

Přestože tento protokol musí ještě přijmout všech osm zemí Alpské úmluvy, uděláme vše, abychom zajistili jeho brzkou ratifikaci ostatními státy regionu, takže se tato ratifikace dopravního protokolu stává jednou z priorit Evropské komise.

- Zpráva: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Tato zpráva se týká činností Petičního výboru Evropského parlamentu. Protože se však v některých částech týká Lisabonské smlouvy a vychvaluje ji a vyjadřuje naději, že bude brzy přijata, rozhodl jsem se hlasovat proti celé zprávě.

Jsem přesvědčen, že Lisabonská smlouva byla v zásadě odmítnuta, protože proti ní hlasovali občané v referendech. Kromě toho existuje několik členských států, kde by většina voličů s jistotou hlasovala proti této smlouvě, kdyby k tomu dostali příležitost.

Nemohu podporovat ignoranci, kterou ukazuje Petiční výbor Evropského parlamentu ve znění této zprávy.

Francis Wurtz (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Chci vyjádřit svůj nesouhlas s bodem 17 této zprávy, který je dalším vtělením kampaně zaměřené proti Štrasburku jakožto sídlu Evropského parlamentu. V této souvislosti bych chtěl poukázat na následující:

Zaprvé, výběr Štrasburku byl od počátku vysoce symbolickým rozhodnutím souvisejícím s historií Evropy. Záměrem bylo zdůraznit cíl evropského procesu jakožto síly bojující za mír a spojení národů. Protože jsem přesvědčen, že tento cíl stále platí, argumentuji pro zachování symbolického významu Štrasburku.

Zadruhé, chtěl bych zopakovat své přání Evropy podporující rozmanitost kultur charakterizujících národy, z nichž se Evropa skládá. Proč nemít významnou evropskou instituci ve Varšavě, další v Barceloně a jinou ve Stockholmu, a kromě toho Komisi v Bruselu a Parlament ve Štrasburku?

Pokud není cílem Evropa řízená obchodem, nic neodůvodňuje centralizaci všeho na jednom místě, které je nevyhnutelně obyvatelům Evropy vzdálené.

To jsou důvody, kvůli nimž jsem proti bodu 17 zprávy paní McGuinnessové, která je jinak bez problémů.

- Zpráva: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o integrovaném přístupu k rovnosti mužů a žen v rámci činností výborů a delegací. Tato zpráva z vlastního podnětu značí pokrok dosažený v rámci výborů a delegací a zdůrazňuje potřebu přijetí a uplatňování strategie pro rovnost mužů a žen.

Požadavek na rovnost mužů a žen není útokem na muže. Prospěje celé společnosti, čímž bude přínosem pro ženy i muže a také jejich rodiny. Rovnost mužů a žen zahrnuje reorganizaci, zlepšení, rozvoj a posouzení politik zajišťujících, že bude přístup vycházející z rovných příležitostí začleněn do všech úrovní politik a všech úrovní těch, kdo se běžně zapojují do tvorby politik.

Proto je nezbytné přijmout a uplatňovat strategii pro rovnost mužů a žen, která bude začleňovat konkrétní cíle do všech politik Společenství v rámci pravomocí parlamentních výborů a delegací.

- Doporučení pro druhé čtení: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Richard Corbett (PSE), *písemně*. – Stovky tisíc mých voličů z Yorkshire a Humberside podporují nižší účty za plyn a elektřinu, které jsou důsledkem tohoto nařízení. Tato opatření spojí vyšší energetickou účinnost s nižšími cenami.

Přestože ještě nebylo dosaženo úplného rozdělení, směřuje tento právní předpis k síti, kdy nebude možné, aby společnosti vlastnily jak výrobu elektřiny, tak její distribuci, čímž mohou nadměrně zpoplatňovat

spotřebitele. Vítám zejména skutečnost, že budou mít spotřebitelé rovněž právo změnit své dodávky plynu a elektřiny v rámci třítydenní doby, kdy nebudou platit, a také získají právo na náhradu v případech nepřesného nebo zpožděného vyúčtování. Budou rovněž zavedeny energeticky účinné inteligentní měřiče.

Tato nová pravidla náleží k listině práv spotřebitelů plynu a elektřiny. Společnosti měly příliš dlouho možnost účtovat spotřebitelům nepřiměřenou cenu za plyn a elektřinu. Moji voliči uvidí přínosy tohoto právního předpisu na svých nižších účtech.

Teresa Riera Madurell (PSE), písemně. – (ES) My, španělské sociálně-demokratická delegace obhajujeme model oddělení vlastnictví vertikálně integrovaných společností v odvětví plynu i elektřiny, protože jsme přesvědčeni, že oddělení dodavatelských a výrobních společností od přepravních společností dává evropským spotřebitelům skutečnou možnost výběru a podporuje investice, jež jsou v tomto odvětví potřebné, což současně znamená, že se energie bude moci bez přerušení dostat do všech oblastí EU. Avšak hlasovala jsem pro balíček o vnitřním trhu s plynem a elektřinou, protože:

- 1) jsou zájmy spotřebitelů ústředním tématem revize legislativního balíčku;
- 2) jsme zahrnuli koncept energetické chudoby a vyzvaly členské státy, aby podnikly opatření k řešení energetické chudoby v rámci národních akčních energetických plánů, a aby pouze nezajišťovaly, že nejzranitelnější spotřebitelé dostanou energii, kterou potřebují, ale rovněž aby zakázaly odpojení spotřebitelům v nesnázích; a
- 3) protože k oddělení vlastnictví dojde během několika let prostřednictvím protitrustových postupů přijatých generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž, klademe důraz na institucionální architekturu, posílení odpovědnosti nové evropské agentury a nezávislosti vnitrostátních regulačních orgánů.

Gary Titley (PSE), písemně. – Největším neúspěchem jednotného trhu je nevytvoření jednotného trhu s energií. Vnitrostátní energetické politiky zavedly Evropu do slepé uličky s výraznou závislostí na drazé dovážených fosilních palivech. Neexistuje ani evropská rozvodná síť, ani strategická politika pro skladování energie. Musíme naléhavě diverzifikovat naše dodávky energie, snížit spotřebu, podporovat nízkouhlíkovou energetiku a vytvořit stabilní konkurenční vnitřní trh.

Proto tuto zprávu podporuji a současně se obávám, že boj za dosažení kompromisu přijatelného všemi stranami může utupit účinnost tohoto právního předpisu, takže je klíčové monitorovat jeho uplatňování.

Podporuji další práva spotřebitelů a vítám uznání energetické chudoby za závažný společenský problém.

Nadále mě znepokojuje nezávazná povaha Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů. Budeme-li dsiponovat evropským regulačním orgánem se skutečnými pravomocemi, můžeme konečně zajistit jednotný trh s energií.

Blahopřeji Parlamentu, že naléhá na členské státy, aby zašly dále, než chtěly. Je to další příklad toho, jak Parlament zajišťuje vítězství širšího evropského procesu nad národním sobectvím a protekcionismem.

- Doporučení pro druhé čtení: Giles Chichester (A6-0235/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Pomocí třetího energetického balíčku je třeba postupně vybudovat trh s energií, který se až donedávna zakládal na systému monopolů. Posun k liberalizaci vyžaduje opravdovou a udržitelnou hospodářskou soutěž a zdůrazňuje význam silnější Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů s jasně nezávislými pravomocemi.

Hlavním cílem agentury bude pomoc regulačním orgánům v provádění úkolů vykonávaných členskými státy a, bude-li to nutné, koordinace jejich opatření na úrovni Společenství. Agentura bude rovněž dohlížet na vnitřní trhy s elektřinou a plynem, čímž přispěje k úsilí o zvýšení zabezpečení dodávek energie.

Chtěl bych zdůraznit klíčovou úlohu agentury v budoucí evropské energetické politice, u níž chceme, aby ji charakterizovala větší konkurenceschopnost a rozmanité podmínky tak vzdálené minulým monopolům a podmínkami zvýšeného zabezpečení dodávek a lepší účinnosti ve prospěch spotřebitelů.

Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

- Doporučení pro druhé čtení: Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Vítám přijetí této zprávy, která tvoří nedílnou součást dnes přijatého energetického balíčku, protože podle mého názoru představuje další důležitý krok ke zlepšení kvality života evropských občanů.

Možnost lepšího propojení energetických sítí a existence silných a schopných regulačních orgánů zaručující transparentnost trhu a mezinárodní spolupráci jsou klíčovými faktory pro zajištění, že koneční uživatelé mohou využívat skutečně spravedlivou a konkurenceschopnou službu.

Společná odpovědnost a spolupráce mezi členskými státy jak na trhu s elektřinou, tak se zemním plynem tvoří základní kámen existence opravdového evropského trhu s energií, který má být spravedlivý, dynamický a udržitelný.

- Doporučení pro druhé čtení: Antonio Mussa (A6-0238/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Upřímně podporuji myšlenku otevření vnitřního trhu se zemním plynem konkurenci. Avšak není správné stanovit, že by členské státy měly přijmout konkrétní opatření, která přispějí k širšímu využívání bioplynu a plynu z biomasy. To je záležitost, o které rozhoduje každý členský stát. Proto jsem hlasoval proti návrhu předloženému výborem.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Třetí energetický balíček vyplňuje mnoho strukturálních mezer z minulosti. Nemůžeme zapomenout na diskriminaci spáchanou na nových dodavatelích energie nebo nedostatečnou transparentnost v oblasti cen a výběru dodavatele. S tímto balíčkem můžeme konečně doufat v dokončení liberalizace vnitřního trhu s energií v EU.

Přijetí tohoto třetího balíčku, a zejména tento návrh, povedou ke konkurenčnějším, udržitelnějším a bezpečnějším evropským trhům s energií.

Očekává se, že vzhledem k dosažené dohodě budou práva spotřebitele ve středu procesu otevírání trhů, přičemž se tato dohoda týká otázek oddělení vlastnictví a nezávislosti vnitrostátních regulačních orgánů a také podmínek pro vyjasnění odpovědnosti mezi vnitrostátními orgány, Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů a Evropskou sítí provozovatelů přepravních soustav.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu v očekávání, že se trh stane transparentnějším pro spotřebitele, kteří budou mít přístup k podrobnějším informacím a možnosti bezplatně změnit dodavatele energie.

- Zpráva: Dragoș Florin David (A6-0136/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Budu hlasovat pro zprávu pana Davida o interoperabilitě pro evropské orgány veřejné správy (ISA), jehož cílem je podpora spolupráce mezi evropskými orgány veřejné správy.

Tento program usnadňuje efektivní a účinnou přeshraniční a meziodvětvovou elektronickou interakci mezi evropskými orgány, což jim umožní poskytovat elektronické veřejné služby, které jim mohou pomoci provádět svou činnost a realizovat politiky Společenství určené občanům a podnikům. To usnadní volný a neomezený pohyb, usazování a zaměstnanost občanů v členských státech, a tím poskytne lepší, účinnější a snáze dostupné služby občanům a orgánům veřejné správy.

Jsem přesvědčen, že je to vhodné pro podporu mezinárodní spolupráce, takže by měl být program ISA rovněž otevřen účasti zemí Evropského hospodářského prostoru a kandidátských zemí. Také souhlasím s tím, že by měla být podporována spolupráce s dalšími třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi a orgány.

Účast kandidátských zemí na programu ISA je velmi důležitým krokem při přípravě jejich orgánů veřejné správy na jejich úkoly a pracovní postupy vyplývající z členství v EU. Jsem přesvědčen, že by měla být podrobně prozkoumána možnost využití předvstupních fondů pro tento účel.

- Doporučení pro druhé čtení: Eluned Morgan (A6-0216/2009), Giles Chichester (A6-0235/2009), Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009), Antonio Mussa (A6-0238/2009), Atanas Paparizov (A6-0238/2009)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Nemohu podpořit dnešní zprávy, které v zásadě podporují úsilí Evropské komise o liberalizaci trhů s elektřinou a zemním plynem.

Naše vlastní zkušenost v Irsku ukazuje, že liberalizace a následná privatizace neposkytuje řešení jakéhokoli problému v odvětví energetiky.

Ceny energie v Irsku stoupají, přičemž dopadají na obyčejné rodiny a pracovníky nejvíce za posledních několik let. Během současné recese úsilí EU o nařízení liberalizace klíčových odvětví je méně rozumné než kdy jindy. Komise a EU se musí naučit zastavit pokusy o stále stejné, selhávající, neoliberální politiky.

Lituji, že energetický balíček dnes získal podporu poslanců Evropského parlamentu.

- Zpráva: Leopold Józef Rutowicz (A6-0137/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Budu hlasovat pro.

O dopadech používání pesticidů na životní prostředí a zdraví se diskutovalo na evropské úrovni a Evropský parlament přijal směrnice o schvalování a prodeji pesticidů.

Toto opatření stanoví základní požadavky na bezpečnost a pro ochranu zdraví, která musí splňovat strojní zařízení pro aplikaci pesticidů uváděná na trh, aby měly tyto výrobky zajištěn volný pohyb v rámci Společenství. Kromě ochrany spotřebitelů se tento právní předpis zaměřuje rovněž na ochranu zdraví a bezpečnost pracovníků.

Náklady výrobců se pravděpodobně přenesou na spotřebitele prostřednictvím vyšších cen. Avšak díky následnému průměrnému ročnímu poklesu spotřeby pesticidů spotřebitelé ušetří, což vyrovná jakékoli zvýšení ceny.

Navrhovaná směrnice dosahuje cíle zajištění společné úrovně ochrany životního prostředí a současně brání roztržitému právnímu rámci na úrovni Společenství, což by mohlo způsobit zvýšené náklady podniků, které chtějí provozovat činnost za hranicemi své země.

Janelly Fourtou a Andreas Schwab (PPE-DE), písemně. – V souvislosti se změnou směrnice 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních s ohledem na strojní zařízení pro aplikaci pesticidů bychom chtěli zdůraznit, že z důvodu přijetí směrnice o strojních zařízeních Evropským parlamentem z roku 2006 zdůrazňujeme, že by měla Evropská komise přezkoumat směrnici o traktorech, aby byl zajištěn soudržný přístup. Podle našeho názoru traktory nespadají do definice strojních zařízení podle směrnice o strojních zařízeních. Současná směrnice o traktorech by proto mohla a měla být nahrazena jednodušším právním předpisem.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Je uznávanou skutečností, že pesticidy ohrožují lidské zdraví a životní prostředí. Účelem tematické strategie udržitelného používání pesticidů je omezit ohrožení lidského zdraví a životního prostředí, které používání těchto látek představuje.

Harmonizace požadavků na ochranu životního prostředí a postupů pro posuzování shody u strojních zařízení pro aplikaci pesticidů je podmínkou nejen pro dosažení stejné úrovně ochrany životního prostředí v celé EU, ale také pro zajištění rovné hospodářské soutěže mezi výrobci a usnadnění volného pohybu těchto výrobků v rámci Společenství.

Správná konstrukce a výroba těchto strojních zařízení hrají významnou úlohu při snižování nepříznivých dopadů pesticidů na lidské zdraví a životní prostředí. Za předpokladu, že rozprašovače pesticidů mají průměrnou provozní životnost 12–15 let, odhaduje se, že se ve Společenství každoročně prodá zhruba 125 000 až 250 000 nových rozprašovačů. Díky své lepší účinnosti rozprašovače, které odpovídají novým požadavkům v oblasti ochrany životního prostředí, používají méně pesticidů, a tím zkracují čas pro míchání, tankování, rozprašování a čištění, nemluvě o úsporách pro uživatele, které vyrovnávají jakýkoliv nárůst ceny určitých typů rozprašovacích zařízení.

Proto jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Směrnice Evropského parlamentu a Rady o strojích pro aplikaci pesticidů, kterou se mění směrnice 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních, je velmi významnou změnou právních předpisů.

Jejím cílem je harmonizace norem pro ochranu životního prostředí a lidského zdraví v Evropské unii. Harmonizace právních předpisů současně umožní rovnocenný přeshraniční pohyb strojních zařízení v EU, a to následně zvýší konkurenceschopnost na evropském trhu.

Tato směrnice uloží členským státům požadavky na provádění pravidelných kontrol zařízení používaných pro profesionální aplikaci pesticidů a rovněž požadavek na vytvoření systému pravidelné údržby a pravidelné kontroly zařízení. Výsledkem této směrnice bude snížení používání pesticidů (díky němuž se sníží nepříznivé dopady na životní prostředí) a další příznivé dopady na zdraví spotřebitelů a občanů, kteří se dostávají do přímého kontaktu s pesticidy ve svém zaměstnání.

- Zpráva: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. (LT) Protože silniční doprava způsobuje skoro 25 % všech emisí CO₂, je nejdůležitějším úkolem EU snížení intenzity využití energie dopravními prostředky a množství sloučenin uhlíku, které tyto prostředky vypouštějí do atmosféry. Na vrub pneumatik padá 20–30 % celkové spotřeby paliva dopravních prostředků, takže by lepší stabilita pneumatik měla být považována za součást integrované metody zaměřené na snížení spotřeby paliva v silniční dopravě a množství znečišťujících látek, které vypouští. V rámci seznamu účelných opatření představeném v akčním plánu pro energetickou účinnost, jehož cílem je snížit používání o 20 % do roku 2020, se rovněž zdůrazňuje, že jedním z prostředků k dosažení tohoto cíle je označování pneumatik.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Vítám tuto zprávu a věřím, že se ukáže jako další nástroj pro zlepšení informací poskytovaných spotřebitelům, což přispěje k transparentnějšímu trhu, v jehož rámci bude možné informovaně a vědomě vybírat mezi výrobky na základě jednoduchých norem, jež jsou však odůvodněné z vědeckého a technologického hlediska.

Podle mého názoru tato zpráva představuje další krok směrem k energeticky udržitelné Evropě a umožní spotřebitelům, aby si vybrali pneumatiky, které sníží spotřebu paliva jejich vozidel.

Možnost výběru pneumatik podle konkrétního výkonu je kromě toho dalším nástrojem, který umožní spotřebitelům, aby se sami chránili a aby svá vozidla vybavili podle způsobu jejich jízdy a přírodních podmínek v oblasti, kam cestují.

Chtěl bych rovněž zdůraznit prospěšnou a technologicky orientovanou hospodářskou soutěž, kterou tento systém vytvoří na trhu s pneumatik, takže spotřebitelé budou mít možnost srozumitelně a objektivně porovnat a pochopit technologický vývoj různých značek.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení o označování pneumatik s ohledem na jejich palivovou účinnost. Vzhledem k tomu, že až 25 % celkových emisí CO₂ připadá na silniční dopravu, je důležitým úkolem EU snížit energetickou náročnost vozidel a emise z nich.

Vytvoření systému označování, který zajistí zveřejňování příslušných informací o palivové účinnosti a přílnavosti a dalších, umožní spotřebitelům informovaný výběr při nákupu pneumatik.

Protože pneumatiky odpovídají u vozidel za 20 až 30 % celkové spotřeby paliva, prodloužená životnost pneumatik by měla být považována za součást integrovaného přístupu ke snížení spotřeby paliva, a tím i emisí oxidu uhličitého do atmosféry.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Tato zpráva je rozumným kompromisem, který by měl umožnit konečným uživatelům informovaný výběr při nákupu pneumatik, zejména pokud se týká palivové účinnosti, přílnavosti na mokřem povrchu a vnějšímu hluku při provozu.

Vítám lepší pružnost týkající se data vstupu tohoto předpisu v platnost, protože by nám mohl poskytnout větší manévrovací prostor, abychom zabránili zničení zásob pneumatik. To by bylo proti stanoveným cílům v oblasti ochrany životního prostředí.

Nejcitlivějšími body týkajícími se pneumatik byly bezpochyby povinné vzorkování uvnitř každé bočnice nebo na ní, energetická účinnost, index přílnavosti na mokřem povrchu a emise hluku. Tyto požadavky by mohly přinutit naše výrobce pneumatik, aby za obrovských nákladů nahradili své typy vzorků. Domnívám se, že by tyto požadavky dále ohrozily náš průmysl výroby pneumatik, který již tak závažně trpí dopady hospodářské krize.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Existují velmi dobré důvody, abychom usilovali o zvýšenou energetickou účinnost a nižší emise našich vozidel. Harmonizovaný systém označování pneumatik v EU je však problematický. Pro opatrné úvahy hovoří zejména předcházející zkušenosti s označováním.

Vezměte si například systém označování výrobků pro domácnosti. Neochota průmyslu postupně zvyšovat požadavky pro určitou třídu energetického označování, například pro chladničky, způsobuje, že je v současné době systém označování beznadějně složitý a obtížně pochopitelný. Politici doufali, že by mohl podpořit nepřetržitý vývoj a poskytnout spotřebitelům tolik potřebný návod, ale namísto toho přispěl k zastavení vývoje lepších výrobků a ztížil informovaný výběr spotřebitelů.

Jsem přesvědčen, že EU může hrát důležitou úlohu v úsilí o snižování dopadů vozidel na životní prostředí. Avšak na rozdíl od Komise a výboru bych spíše než podrobnou regulaci obhajoval zvýšení minimálních požadavků pro ty výrobce pneumatik, kteří chtějí prodávat své výrobky na vnitřním trhu. Politici v EU by měli pro společnost a podniky vytvářet udržitelné a prospěšné rámce, spíše než by sami kontrolovali každou maličkost. Protože Komise a příslušný výbor můj názor nesdílí, rozhodl jsem se hlasovat proti zprávě.

Gary Titley (PSE), písemně. – Vítám tuto zprávu jakožto nezbytné doplnění právního předpisu o schvalování typu pneumatik s ohledem na obecnou bezpečnost motorových vozidel schváleného v tomto roce, který se týká zejména ekologickými a bezpečnostními normami pneumatik.

Potřebujeme, aby byly pneumatiky bezpečnější, účinnější z hlediska spotřeby paliva a tišší. Hluk z dopravy, za nějž velkou měrou odpovídá hluk z pneumatik, je významnou příčinou onemocnění. Snížení spotřeby paliva velmi prospěje spotřebitelům a současně zvýší úspory, ale také sníží emise CO₂ a přispěje k ambiciózním cílům EU v oblasti zmírnění změny klimatu.

Díky postupu označování budou spotřebitelé schopni informovaně rozhodnout nejen při nákupu pneumatik, ale také při nákupu automobilu.

Přesto musíme sledovat, jak je označování účinné. Musíme zajistit, aby mu spotřebitelé skutečně rozuměli, jinak bude veškeré úsilí zbytečné.

- Zpráva: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. (LT) Souhlasím s tím, že by nařízení o cenách hlasových hovorů mělo nadále platit. Když bylo nařízení (ES) č. 717/2007 přijato, ceny za volání mezi sítěmi příliš neklesly, ale držely se blízko hranice stanovené tímto nařízením.

Domnívám se, že rozsah uplatňování nařízení musí být rozšířen i na SMS. V důsledku nepřiměřeně vysokých cen, jež musí spotřebitelé platit, se naneštěstí zdá, že je nyní třeba nařízení o velkoobchodních a maloobchodních cenách SMS, a proto hlasuji pro toto nařízení.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Zásadně nesouhlasím s tím, aby zákonodárny orgán zasahoval do trhu a tvorby cen. Jsem přesvědčen, že by si měl vlastní ceny určovat trh, a to podle zásad zdravé hospodářské soutěže.

Přesně to chybí, pokud se týká roamingu, a také odůvodňuje zásah Evropského parlamentu do nejvyšších cen, pod jejichž hranicí nyní musí soutěžit telekomunikační operátoři. Hlasoval jsem pro to, aby se toto nařízení neomezovalo pouze na odchozí nebo příchozí hovory, ale také na SMS a datový roaming.

EU podporující volný pohyb svých občanů neodpovídá pravidlům trhu, která končí, nebo jsou omezena, při překročení hranic.

V současnosti je drtivá většina obyvatel do určité míry netečná k používání mobilních telefonů v zahraniční kvůli obavám z účtů za roaming. Hlasoval jsem pro toto nařízení právě proto, že zajišťuje nižší ceny pro roamingové zákazníky a současně posiluje pravidla transparentnosti tvorby cen.

Jedná se o konkrétní příklad, jak EU ovlivňuje náš každodenní život. Od nynějška si budou evropští občané při návratu ze zahraniční dovolené nebo služební cesty pamatovat, že za jejich nižší účet za mobilní telefon může EU.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) EU podporuje rychlejší kapitalistickou restrukturalizaci mobilních telekomunikačních služeb rozšířením platnosti dotčeného na všechny služby poskytované telekomunikačními společnostmi.

Tato směrnice posiluje postavení evropských monopolů ve vztahu s jejich mezinárodními konkurenty. Prodlužuje platnost nařízení, aby usnadnilo přebírání a fúze společností, které kapitálu zajistí vyšší zisky.

Uplatňování směrnice posílilo monopolní společnosti. Předpokládaná horní hranice cen za roaming je obcházena použitím metod minimální zúčtovací jednotky, což zvyšuje ceny účtované za poskytované služby a zisk dotčených společností, jak potvrzují příslušné auditorské subjekty. Plánované rozdělení cen mezi velkoobchodními a ostatními mobilními telefonními službami nijak neprospěje spotřebitelům, ale ještě více zvýší zisky kapitálu.

Jsme radikálně proti liberalizaci a privatizaci telekomunikačních trhů, jejichž výsledkem by byl pokles standardů služeb a prodej základního majetku. Vyzýváme pracující, aby vyjádřili svůj všeobecný odpor proti EU a její politice zaměřené proti prostým lidem a změnili politickou rovnováhu v nadcházejících volbách.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Záměrem Komise je, aby se stávající cenová regulace roamingu rozšířila tak, aby se netýkala jen hlasových hovorů, ale také zpráv SMS a datového roamingu. Evropský parlament doporučuje přísnější formu regulace a poukazuje na to, že by cenová regulace měla být dočasným opatřením a z dlouhodobého hlediska by měl vysoké ceny roamingu odstranit trh. Hlasoval jsem pro stanovisko Evropského parlamentu, protože je o něco liberálnější z hlediska trhu než návrh Komise. Hlasoval jsem proti legislativnímu usnesení, protože cenová regulace *de facto* povede v dlouhodobém výhledu ke špatným výsledkům.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Mobilní telefony jsou nyní součástí každodenního života a mnoho lidí bez nich nikam necestuje. Je druhotné, jsou-li používány pro soukromé nebo služební účely. Každopádně operátoři zpoplatňují veškerou komunikaci, ať již telefonní hovory, textové nebo multimediální zprávy, komunikaci po internetu nebo surfování.

Je pochopitelné, že jsou tyto ceny vyšší v zahraniční síti – nikoliv v tuzemské síti operátora –, ale od nástupu mobilního telefonování stále znovu zažíváme rozsáhlé zneužívání cen roamingu.

Někdy musí spotřebitelé akceptovat vysoké účty, které nevychází ze žádného univerzálně platného výpočtu. Touto iniciativou, která nejenže usnadňuje spotřebitelům orientaci v džungli tarifů, ale také standardizuje ceny, Unie pro jednou konečně dělá něco ku prospěchu evropských občanů. Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože nové nařízení zavádí preventivní mechanismy a mechanismy, které zajistí transparentnost cen za roamingové datové služby, aby měli občané/spotřebitelé lepší přehled o způsobech účtování, což jim umožní kontrolovat své výdaje a vyhnout se „šokům z vyúčtování“.

Stanovení limitů za roamingové hlasové a SMS služby, přijetí opatření zaručujících transparentnost a preventivní mechanismy zavedené pro velkoobchodní tarify za datové služby stále poskytují operátorům volné pole pro konkurenci na trhu a pro odlišování svých nabídek v rámci stanovených omezení. Díky tomu mají nové malé podniky šanci konkurovat nepřiměřeným velkoobchodním tarifům velkých operátorů.

Stávající praxe vyúčtování používaná u roamingových volání a vycházející ze šedesátivteřinových jednotek vytváří spotřebitelům skryté náklady, přičemž je v porovnání s typickým eurotarifem zvyšuje o zhruba 24 % u vyúčtování za odchozí hovory a 19 % za hovory příchozí.

Nařízení musí poskytovat dostatečnou úroveň ochrany spotřebitele, což jim umožní uspokojivým způsobem využívat služeb datového roamingu, aniž by to neodůvodněně zatěžovalo telekomunikační operátory.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Dokončení vnitřního trhu je jedním ze základních cílů EU, a proto je naše úsilí o dosažení co nejlepších konkurenčních podmínek tak důležité. K tomu patří globalizace obchodu, podnikání a telekomunikací. Proto je tato zpráva o mobilních telekomunikacích životně důležitá.

Výsledek dohody v prvním čtení, tedy aby nařízení mohlo vstoupit v platnost v červenci 2009, je vítězstvím Parlamentu. Nejenže tato zpráva stanoví podmínky pro zlepšenou transparentnost a ochranu spotřebitele, ale také hospodářskou soutěž spravedlivější a srozumitelnější pro všechny, od průmyslu po spotřebitele.

Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Dnes jsem se rozhodl zdržet se hlasování o nařízení Roaming II, které navrhuje regulaci cen mobilních telefonních služeb v zahraničí. Návrh, který byl kompromisem velkých skupin, obsahoval mnoho dobrých myšlenek, včetně lepší informovanosti spotřebitelů, která by jim umožňovala vyhnout se vysokým vyúčtování za telefon po pobytu v zahraničí.

Důvody pro moje zdržení se hlasování nejsou složité. Nejsem přesvědčen, že politici v EU měli stanovovat ceny v rámci volného trhu. Podstatou tržní ekonomiky je, že ceny určuje nabídka a poptávka, nikoliv to, co nějakí politici v Bruselu považují za „spravedlivé“. Cenová regulace již existuje díky nařízení Roaming I. V jeho důsledku se ceny operátorů pohybují okolo stanovené horní hranice, což spotřebitelům neprospívá.

Naším úkolem jakožto politiků je zajistit správnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Souhlasím s tím, že to není případ roamingových služeb, ale namísto cenové regulace sovětského stylu by bylo lepší, kdybychom měli k dispozici opatření podporující hospodářskou soutěž, například zákaz, aby velcí operátoři bránili za použití cenové diskriminace menším operátorům usilujícím o přístup do zahraničních sítí.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Vysoké ceny roamingových služeb v Evropském společenství jsou problémem, který omezuje proces evropské integrace i omezuje svobodný pohyb občanů Evropské unie.

V dnešním hlasování jsem podpořil návrh legislativního usnesení Evropského parlamentu, kterým se mění nařízení (ES) č. 717/2007 a směrnice 2002/21/ES, které od 1. července 2009 do roku 2011 postupně snižuje maximální ceny za využívání roamingu na území EU.

Nejvyšší cena za odchozí a příchozí propojení bude každý rok snížena o 4 centy a v roce 2011 bude činit 0,35 EUR za odchozí a 0,11 EUR za příchozí propojení za minutu. Bude rovněž omezena cena datových přenosů, a to na 0,50 EUR za megabyte v roce 2011.

Tuto zprávu rozhodně podporuji. Je to další krok na cestě k sociální Evropě, kde jsou na prvním místě lidé, jejich svoboda, jejich výsady a zlepšení jejich životního standardu.

- Zpráva: Renate Weber (A6-0247/2009)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. – (PL) Třetí a šestá směrnice (78/855/EHS a 82/891/EHS) o fúzích a rozdělení akciových společností v současné době pouze obsahují seznam podrobných požadavků týkajících se podávání zpráv, které musí splnit společnosti procházející fúzí nebo rozdělením. K tomu patří významné náklady. Prostředky pro zasílání informací akcionářům uvedené ve směrnici byly stanoveny před 30 lety a nezohledňují dnešní technologické možnosti. To způsobuje nadbytečné náklady, které musí nést dotčené společnosti.

V této souvislosti bychom měli přivítat návrh Komise na snížení administrativní zátěže, pokud se týká požadavků na podávání zpráv a dokumentaci v případě fúzí a rozdělení.

Zvláště je třeba podporovat úsilí zaměřené na co největšího možného přizpůsobení ustanovení obou směrnic, pokud se týká odstranění dvojích požadavků na odborné zprávy, zveřejňování návrhů podmínek fúzí a přizpůsobení ustanovení třetí a šesté směrnice ustanovením druhé směrnice v oblasti ochrany věřitele.

Rovněž by se jako odůvodněné jevílo zavedení povinnosti společností zveřejňovat o sobě úplné informace na svých internetových stránkách a uvádět odkazy na tyto stránky v ústřední elektronické platformě, kterou Komise brzy s konečnou platností potvrdí. Tento požadavek nepochybně přispěje ke zvýšení transparentnosti, zejména bude-li zavedena dodatečná povinnost zveřejňovaná data aktualizovat. Cílem výše uvedených řešení je usnadnit každodenní fungování evropských společností. Avšak skutečné snížení administrativní zátěže bude záviset na způsobu uplatňování těchto řešení na straně členských států, společností a samotných akcionářů.

- Prozatímní dohoda o obchodu s Turkmenistánem (B6-0150/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), písemně. – Konzervativci ze Spojeného království nemohou podpořit absolutorium evropského rozpočtu za rok 2007, oddíl Evropská rada. Po čtrnáct po sobě jdoucích let byl Evropský účetní dvůr u účtů Evropské unie schopen pouze prohlášení o věrohodnosti s výhradami. Bereme na vědomí poznámky auditorů, že zhruba 80 % transakcí EU provádějí agentury spolupracující s členskými státy podle dohod o společném řízení. Auditori stále předkládají zprávy o nedostatečné úrovni kontroly finančních prostředků EU v členských státech. Aby řešila tento trvalý problém, Rada uzavřela v roce 2006 interinstitucionální dohodu, které členské státy zavazuje, aby certifikovaly transakce, za které jsou odpovědné. Se zděšením konstatujeme, že většina členských států dodnes své povinnosti neplní, a proto, přes tradiční gentlemanskou dohodu mezi Parlamentem a Radou, nemůžeme udělit absolutorium, dokud členské státy nebudou plnit své povinnosti podle interinstitucionální dohody.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, které se zabývá tradičními vztahy mezi EU a Turkmenistánem. Podle podrobných zpráv organizací Human Rights Watch, Amnesty International a Open Society Institute má Turkmenistán jedno z nejnižších hodnocení na světě, pokud se týká mnoha základních svobod, včetně svobody tisku, svobody projevu a svobody sdružování. Jsem potěšen, že toto usnesení zdůrazňuje, že přes některé vítané změny prezidenta Berdymuchamedova, EU očekává podstatné zlepšení stavu lidských práv v Turkmenistánu.

- Zpráva: Daniel Caspary (A6-0085/2009)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem proti prozatímní dohodě s Turkmenistánem, ačkoliv obdivuji práci zpravodaje pana Casparyho. Před několika lety jsem měl možnost tuto zemi navštívit s delegací Výboru pro zahraniční věci, když ji vedl Turkmenbaši a jeho kniha Ruhnama. Od té doby se situace okrajově zlepšila, ale Amnesty International a další nevládní organizace stále poukazují na závažné problémy a porušování lidských práv v této zemi. Zlepšení mě dosud neuspokojilo natolik, abych mohl hlasovat pro tuto dohodu.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem proti této zprávě, která požaduje, aby Parlament schválil Prozatímní obchodní dohodu mezi EU a Turkmenistánem. Loni Evropský parlament požadoval, že Turkmenistán musí splnit pět standardů v oblasti lidských práv před tím, než by souhlasil s touto dohodou. Těmito standardy jsou: umožnit neomezenou činnost Červeného kříže v této zemi, přizpůsobení vzdělávacího systému mezinárodním normám, propuštění všech politických vězňů a vězňů svědomí, zrušení vládních omezení na cesty do zahraničí a konečně umožnění volného vstupu nevládním organizacím a umožnění, aby orgány OSN pro lidská práva přezkoumaly pokrok v této zemi. Jsem přesvědčen, že Turkmenistán žádného z těchto standardů nedosáhl, a proto jsem velmi rozčarován, že byl dohodnut souhlas s touto prozatímní dohodou o obchodu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – Chtěl bych poděkovat panu Casparymu za práci, kterou odvedl ve Výboru pro mezinárodní obchod ohledně tohoto významného právního předpisu zaměřeného na zlepšení vztahů EU s Turkmenistánem.

Obchodní dohody EU s touto zemí, které se již 20 let neměnily, potřebují zejména v těchto dobách finančních obtíží aktualizaci.

Nejenže tato bude nová dohoda s Turkmenistánem z obchodního hlediska přínosná, ale očekáváme rovněž celkové zlepšení regionální bezpečnosti: od lepší podpory lidských práv a demokracie po lepší výsledky v boji proti obchodování s drogami a lidmi a trvalé účasti Turkmenistánu na obnově Afghánistánu poskytnutím podpory činnostem členských států EU v této zemi. Neméně důležité je, že zlepšení vztahů s Turkmenistánem bude dalším krokem k posílení zabezpečení evropských dodávek energie.

Připojil jsem se ke svým kolegům a podpořil jsem právní předpis předložený panem Casparym. Budeme trvat na přijetí všech opatření, která zajistí, že tato země sehraje svou úlohu ve společném úsilí, aby jí tak bylo umožněno uspět.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Vztahy mezi Evropskými společenstvími a Turkmenistánem nyní upravuje dohoda o obchodní a hospodářské spolupráci uzavřená mezi Evropskými společenstvími a SSSR v roce 1989.

Nemůže být pochyb, že úroveň hospodářského rozvoje a konkrétně ochrana lidských práv nejsou v Turkmenistánu uspokojivé. Turkmenistán nesplnil řadu požadavků v humanitární oblasti (včetně toho, že v Turkmenistánu dosud nemůže působit Červený kříž).

Domnívám se, že parafování Prozatímní dohody o obchodu mezi Evropským společenstvím a Turkmenistánem a současné stanovení podmínky pětileté lhůty pro zavedení demokratických zásad a standardů v oblasti lidských práv podobných těm v EU bude ze strany Společenství motivací a znamením dobré vůle. Parafování této dohody může zlepšit životy občanů Turkmenistánu a také přinést hospodářské reformy.

O podepsání dohody o partnerství a spolupráci lze uvažovat pouze tehdy, dojde-li k viditelnému zlepšení v oblasti dodržování demokratických zásad a lidských práv.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Chtěl bych využít této příležitosti a vysvětlit jeden z hlavních důvodů, proč jsem dnes hlasoval pro podporu užších obchodních vztahů EU s Turkmenistánem. Společná vnější politika EU v oblasti zabezpečení dodávek energie, kterou konzervativci ze Spojeného království beze zbytku podporují, uznává význam začlenění nových transkaspických tras pro zásobování Evropy ropou a zemním

plynem. Tyto transkaspické trasy by měly být plně začleněny do „jižního koridoru“ ropovodů, včetně ropovodů Nabucco, Southstream a Whitestream. Snížení naší závislosti na ruských dodávkách energie je zásadní pro společné zabezpečení našich dodávek energie a pro společnou zahraniční politiku.

Proto bychom měli být aktivní a zavázat se k vybudování partnerství s Turkmenistánem prostřednictvím podpory prozatímní dohody o obchodu, která pomůže podnítit vnitrostátní reformy a zlepšení stavu lidských práv v této zemi.

- Zpráva: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Liam Aylward (UEN), písemně. – Jaderná energetika v Evropě existuje. Tato skutečnost se nám v Irsku nelíbí, ale uznáváme právo všech zemí na výběr vlastní kombinace energií, a skutečnost, že naši sousedé využívají elektřinu z jádra znamená, že si nemůžeme dovolit tuto otázku přehlížet.

Zrovna minulý týden došlo k závažnému narušení bezpečnosti v jaderné elektrárně Sellafield a skladovací zařízení jaderného materiálu v Sellafieldu – nádrží B30 – je pravděpodobně nejzávažnějším problémem evropského jaderného průmyslu. V nádrží B30 se skladuje velké množství jaderného materiálu, se kterým se již desetiletí nenakládá správně.

Proto podporuji návrh rámec EU pro jadernou bezpečnost, který posílí nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů a zajistí vyšší transparentnost bezpečnosti jaderných zařízení.

Podpořil jsem pozměňovací návrhy obsažené předložené k této zprávě, které nadále zpřísňují bezpečnostní ustanovení a požadavky. I když v Irsku nemáme jaderné elektrárny, naše občany by mohla postihnout narušení bezpečnosti, jež se odehrává jinde, a EU musí zajistit nejvyšší možnou ochranu našich občanů.

Brian Crowley (UEN), písemně – (GA) Musíme přijmout skutečnost, že se v Evropě vyrábí elektřina z jádra a vyrábět se bude. V Irsku se nám to nelíbí, ale respektujeme právo každého členského státu vybrat si vlastní zdroje energie. Dokud budou existovat u našich sousedů jaderné elektrárny, nemůžeme si dovolit tuto otázku přehlížet.

minulý týden došlo k závažnému narušení bezpečnosti v jaderné elektrárně Sellafield a skladovací zařízení jaderného materiálu v Sellafieldu – nádrží B30 – je pravděpodobně nejzávažnějším problémem evropského jaderného průmyslu. V nádrží B30 se skladuje velké množství jaderného materiálu, se kterým se již desetiletí nenakládá správně.

Proto zcela podporuji rámec Společenství pro jadernou bezpečnost, který zajistí přísné a transparentní bezpečnostní normy pro jaderné elektrárny.

Hlasoval jsem pro pozměňovací návrhy zaměřené na posílení toto návrhu. I když v Irsku nemáme jaderné elektrárny, irské občany by mohly postihnout bezpečnostní problémy v jiných evropských zemích. Úkolem Evropské unie v souvislosti s touto problematikou je zajištění úplné ochrany občanů našich zemí.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Jako někdo, kdo má výhrady k dlouhodobé bezpečnosti jaderných elektráren, nejsem touto zprávou nijak nadšen. Uznávám, že ti, kdo pracují v tomto odvětví, jsou úplní profesionálové. Uznávám, že je nehod málo a odehrávají se v dlouhých intervalech. Přesto jsou následky případných nehod velmi závažné. Nemůžeme zapomínat na jaderné havárie na Uralu odhalené Royem Medvěděvem, havárii v elektrárně Three Mile Island umocněnou filmem *Čínský syndrom*, který měl premiéru jen pár dní před touto nehodou, ani havárii v japonské Tokaimuře, a konečně ani Černobyl, jehož následky pociťujeme dodnes všichni, ale nejtragičtější lidé a děti žijící v jeho těsné blízkosti nebo ti, kdo se narodili rodičům, kteří tam byli.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Jaderná energie musí hrát klíčovou úlohu v budoucnosti energetiky naší společnosti. Proto a vzhledem k plánům budoucích evropských zařízení je zásadní stanovit rámec Společenství pro jadernou bezpečnost.

Zpráva pana Hökmarka zajistí vytvoření nejlepších a nejbezpečnějších podmínek v budoucích evropských jaderných zařízeních. Společně se systémem pro udělování licencí jaderným zařízením a systémem pro inspekci a kontrolu těchto zařízení bude vytvořen jasný rámec s nezávislými a silnými regulačními orgány.

Budoucí význam jaderné energie si žádá vysoce kvalitní podmínky své realizace a podmínek výměny klíčových informací, takže bude možné vytvořit jednotné bezpečnostní podmínky nejvyšší kvality.

Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Paul Rübzig (PPE-DE), písemně. – (DE) Delegace Rakouské lidové strany (ÖVP) podporuje vytvoření nezávislého regulačního orgánu pro jaderné elektrárny, který bude mít právně závaznou způsobilost odpojit nebezpečné jaderné elektrárny od rozvodné sítě.

- Zpráva: Raül Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se hlasovat proti této zprávě o kontrolním systému v rámci společné rybářské politiky. Samozřejmě vítáme návrhy na zvýšený počet opatření, která zajistí dodržování pravidel, ale kritizujeme důraz na kontrolu rekreačního rybolovu, když je za problémy, jako je nadměrný rybolov v našich mořích, ve skutečnosti odpovědný průmyslový rybolov.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vyjadřujeme politování nad tím, že široká většina v Parlamentu odmítla námi předložený pozměňovací návrh, který v souladu s ustanoveními ústavy Portugalské republiky – tedy ustanoveními o státní suverenitě – a v rámci úsilí o zajištění dodržování dotčených ustanovení stanovil, že by tento návrh nařízení měl dodržovat pravomoci a odpovědnost členských států v oblasti monitorování shody s pravidly společné rybářské politiky, nikoliv je ohrožovat.

Vyjadřujeme politování nad tím, že široká většina v Parlamentu odmítla námi předložené pozměňovací návrhy, které by mohly zabránit Evropské komisi, aby měla možnost nezávisle provádět bez předchozího varování inspekce ve výlučných hospodářských zónách a na území členských států a aby měla v rámci své pravomoci možnost zakazovat rybolovnou činnost a pozdržovat nebo rušit platby finanční pomoci Společenství určené členskému státu, a který rovněž brání členským státům, aby měly možnost provádět inspekce svých rybářských plavidel ve výlučných ekonomických zónách jiných států bez jejich schválení.

Bude-li tento návrh nařízení – který budou dále projednávat evropské instituce – ve stávajícím znění, bude představovat další útok na státní suverenitu tím, že zahrnuje požadavky týkající se zařízení a postupů, u nichž se upozorňuje, že jsou pro portugalské rybářství zcela nevhodné.

Proto jsme hlasovali proti.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) V roce 2008 bylo sešrotováno 165 trawlerů. V roce 2009 bylo dosud oznámeno 225 případů.

Francouzské odvětví rybolovu velmi trpí, protože se francouzská vláda a Brusel rozhodly obětovat francouzské rybáře na oltář evropské hospodářské a obchodní politiky.

Norsko, země mimo Evropskou unii, ale které s ní má sjednány hospodářské dohody týkající se plynu, si tudíž udělilo 80 % kvótu na tresky, údaj odpovídající 500 000 tun ročně. Francie má přístup pouze k 9 000 tunám ročně, z nichž pouze 700 pochází z kanálu La Manche a Severního moře.

Jak se za těchto okolností nemáme cítit znechuceni, když přihlížíme likvidaci francouzských rybářů? Proč tedy Brusel a francouzská vláda společně usilují o zničení celého odvětví našeho hospodářství? Důvodem jsou euroglobalistické zájmy a volný obchod.

Tento problém nevyřeší přidělení 4 milionů EUR slíbených ministrem zemědělství a rybolovu jako náhrada za zastavení plavidel, která dosáhla svých rybolovných kvót. Je třeba naléhavě a nutně osvobodit francouzské rybáře o těchto diskriminačních a ničivých evropských kvót.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Evropský parlament dnes hlasoval pro začlenění sportovního a rekreačního rybolovu do společné rybářské politiky. Tímto EU zahájila regulaci jedné z nejpobulárnějších volnočasových činností.

Tento návrh je nesmyslný. Zaprvé, rybolovné vody patří jednotlivým zemím, nikoliv Bruselu. Zadruhé, činnost rekreačních rybářů nijak výrazným způsobem neovlivňuje populace ryb. Zatřetí, tento právní předpis by nebylo možné dodržovat. Stačí se jen podívat na Švédsko, jehož pobřeží je dlouhé 11 500 km. Jsou evropští byrokraté a poslanci této sněmovny přesvědčeni, že bude skutečně možné vždy a všude monitorovat, co se odehrává? Právní předpis, který není možné uplatňovat, je především špatný předpis.

Na jedné straně mě tento návrh nepřekvapil. EU je jako parní lokomotiva, která se vydala na cestu splnění svého cíle stát se plnohodnotným federálním státem. Je velká, těžká a je jí velmi obtížné zastavit, jakmile se rozjede. Každý, kdo se jí postaví do cesty, bude smeten.

Dnešek je černým dnem pro ty z nás, kteří chtějí obsažnou a účinnou evropskou spolupráci, ale především je velmi špatným dnem pro rekreační rybáře ze všech členských států.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), písemně. – (IT) Cíl tohoto návrhu nařízení, konkrétně zabezpečení kontrolního systému Společenství pro zajištění shody s pravidly společné rybářské politiky prostřednictvím evropské agentury, je určitě chválehodný a zabývá se mnoha požadavky předkládanými po několik let Parlamentem a Evropskou komisí. V nařízení se rovněž navrhuje – přestože zakříknuté – jednotné uplatňování a používání uvedených pravidel ve 27 členských státech.

Přestože schvaluji celkový duch textu (zachování kultury dodržování pravidel, aby se zajistilo řádné uplatňování společné rybářské politiky Společenství), domnívám se, že nebylo bohužel v tomto případě přihlédnuto ke specifické povaze středomořského rybolovu.

Jedním příkladem je požadavek na montáž družicového systému sledování plavidel (VMS) na plavidla delší než 10 metrů. To může být vhodné pro robustní rybářská plavidla v Severním moři, ale nikoliv pro plavidla ve Středomoří, která jsou malá, často bez kabiny a používají se pro „drobný rybolov“. Rovněž to představuje problém podstatných nákladů, který by mohl být překonán, pokud by Společenství poskytlo 80% spolufinancování, jak se vhodně uvádí v pozměňovacím návrhu č. 20.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Podpořím tuto zprávu, protože jsme v souvislosti s rekreačním rybolovem přijali pozměňovací návrhy č. 48 a 49 a zamítli pozměňovací návrh č. 93.

Začlenění tohoto rybolovu do rybolovné kvóty členského státu je pro mě nepřijatelné.

Myslíme-li vážně, když tvrdíme, že rekreační rybolov ničí populace našich ryb, pak podle mne chybí zásadní otázka týkající se mizejících populací. Tou otázkou je nadměrný rybolov průmyslovými rybářskými koncerny na jejich velkokapacitních rybářských plavidlech.

Ty musí odpovídat společné rybářské politice, nikoliv rekreační rybáři provozující svůj koníček.

- Zpráva: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Roger Knapman a Thomas Wise (NI), písemně. – Společná rybářská politika je velmi špatná a značně poškozuje ekonomiku Spojeného království a životní prostředí. I když uznáváme potřebu další inovace pro zlepšení situace, mnoho těchto inovací a osvědčených postupů pochází z členských států, stejně jako sami rybáři. Proto musíme hlasovat proti této zprávě, která zvyšuje pravomoci Komise.

Thomas Wise (NI), písemně. – Společná rybářská politika je velmi špatná a značně poškozuje ekonomiku Spojeného království a životní prostředí. I když uznávám potřebu další inovace pro zlepšení situace, mnoho těchto inovací a osvědčených postupů pochází z členských států, stejně jako sami rybáři. Proto musím hlasovat proti této zprávě, která zvyšuje pravomoci Komise.

- Zpráva: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

John Attard-Montalto a Louis Grech (PSE), písemně. – Jménem svým a svého kolegy Louise Grecha bych rád uvedl, že i když jsme hlasovali pro tuto zprávu, chtěli bychom zdůraznit tyto body:

Podporujeme společnou přistěhovaleckou politiku,

jsme přesvědčeni, že pakt o přistěhovalectví nebyl pro národní zájem dostačující,

bereme na vědomí nespokojenost, protože zpráva přímým nebo jasným způsobem neodkazuje na mandatorní/povinné společné zatížení,

konstatujeme, že je vítána jakákoliv spolupráce, ale EU nemůže zasahovat do toho, jaké dvoustranné dohody budou uzavřeny mezi zemí původu a tranzitní zemí,

kvůli demografické situaci na Maltě nesouhlasíme s hlasovacím právem nelegálních přistěhovalců,

nesouhlasíme s jednotným schengenským vízovým systémem nahrazujícím vnitrostátní systémy, pokud zvýší byrokracii a stane se méně pružným.

Catherine Boursier (PSE), písemně. – (FR) Vítám přijetí Busuttilovy zprávy, přestože připouštím, že nesouhlasím se všemi v ní uvedenými body, zejména s kladným přijetím závěrů Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu: moje skupina hlasovala pro odstranění tohoto odkazu ve Výboru pro občanské

svobody, spravedlnost a vnitřní věci, ale v této otázce jsme byli v menšině; stejné to bylo s posílenou úlohou agentury FRONTEX u návratových operací.

Avšak s ohledem na konečný výsledek a abych výrazně podpořila otevření legálních cest přistěhovalectví, hlasovala jsem pro tuto zprávu. Proto podporuji: uznání, že je třeba, aby migranti pracovali v rámci EU; potřebu častějších konzultací se zástupci občanské společnosti; volný pohyb v rámci EU po pětiletém trvalém pobytu; úctu k lidské důstojnosti a používání nejvhodnějších opatření v kontextu uplatňování směrnice o navrácení osob, a konečně právo hlasovat v místních volbách, což je nejdůležitější a proti čemuž se ostře postavila evropská pravice.

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. – Konzervativci ze Spojeného království hlasovali proti této zprávě, protože neuznávají potřebu společné přistěhovačské politiky EU a proto, že si Spojené království musí zachovat neomezenou kontrolu nad svými státními hranicemi.

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě, protože obsahuje několik nepřijatelných prvků. Pro začátek se předpokládá, že EU bude do roku 2050 potřebovat 60 milionů nových přistěhovalců. Vzhledem k současným problémům s hromadným přistěhovalectvím se jedná o šílený návrh. Také se navrhuje, aby se modrá karta neomezovala pouze na vysoce kvalifikované zaměstnance. Potom tedy můžeme otevřít stavidla naplno.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Společný postoj k přistěhovalectví v EU je nutnost. Ve společném prostoru bez vnitřních hranic není možné uplatňovat roztržitý a nesoudržný přístup, protože jakékoliv opatření či politika uplatňovaná jedním členským státem se nevyhnutelně dotkne všech dalších členských států.

Proto podporuji vytvoření společné přistěhovačské politiky pro Evropu vycházející z vysoké úrovně politické a funkční solidarity, vzájemné důvěry a společné odpovědnosti.

Přijetí Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu byl významný krok tímto směrem a jeho důsledkem je soudržnější přistěhovačská politika, která je kontrolována a spojená s potřebami pracovních trhů evropských zemí, stejně jako s prostředky v oblastech bydlení, zdraví a vzdělání. Jejím cílem je rovněž rozhodný boj proti nelegálnímu přistěhovalectví.

Výborná zpráva předložená panem Busuttilem tomuto přístupu odpovídá. Jediný problém spočívá v pozměňovacím návrhu předloženém Skupinou sociálních demokratů v Evropském parlamentu, který ohrožuje rozhodnost našeho boje proti nelegálnímu přistěhovalectví, protože není pochyb, že podle uvedených podmínek budou mít všichni přistěhovalci s legálním pobytem na území členského státu volební právo. Proto podporuji alternativní usnesení předložené zpravodajem, které, opakuji, usiluje o dosažení kompromisu přijatelného pro všechny.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení o společné přistěhovačské politice pro Evropu, protože přistěhovalectví je jedním z největších problémů současné Evropy. Při řešení problému přistěhovalectví můžeme přijmout politiky, které jej změní v příležitost.

Přistěhovalectví je ve společném zájmu zemí EU, které musí spolupracovat, aby našly společnou odpověď na tento problém. Snahou této zprávy je pokrývat všechny rozměry přistěhovalectví a současně podporovat vytvoření společné evropské přistěhovačské politiky založené na vysoké úrovni politické a funkční solidarity.

Kromě toho zahrnuje rovněž opatření umožňující přistěhovalcům účast na občanském a politickém životě společnosti, v níž žijí, zejména v rámci politických stran a odborů, a dává jim možnost hlasovat v místních volbách.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zpráva s 91 články musí nutně obsahovat některá hlediska, s nimiž souhlasíme. Avšak tato zpráva je i přes snahu „osladit hořkou pilulku“ naprosto špatná, a proto ji samozřejmě odmítáme.

„Důrazně podporuje vytvoření společné evropské přistěhovačské politiky“, vítá „institucionální dopady Lisabonské smlouvy, zejména rozšíření spolurozhodování a hlasování kvalifikovanou většinou na všechny přistěhovačské politiky“ a „přijetí Evropského paktu o přistěhovalectví“, jinými slovy nehumánní přistěhovačskou politiku vycházející z bezpečnosti, která přistěhovalce kriminalizuje, vykořisťuje a třídí.

Kdyby někdo pochyboval o cílech EU, pak je zpráva rozptýlí: migrace „bude nadále nezbytná pro uspokojení ... potřeb ... evropského pracovního trhu“ (téměř „60 milionů pracovníků z řad přistěhovalců do roku

2050“). Proto je třeba vytvářet „přistěhovalecké profily“ – „ústřední stránkou těchto profilů budou potřeby trhů práce“ –, a proto je třeba „zvýšit přitažlivost EU pro vysoce kvalifikované pracovníky“, zejména prostřednictvím „modrých karet“; jinými slovy se jedná o nehumánní vnímání přistěhovalců, podle něhož jsou pouze pracovní silou, která má být vykořisťována.

Spíše než společnou politiku potřebujeme jinou politiku, která by chránila práva přistěhovalců a bojovala proti základním příčinám přistěhovalectví.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí Busuttilovy zprávy. Jedná se o důležitou zprávu, protože migrace je jedním z největších problémů, kterým Evropská unie čelí. Měli bychom být připraveni uznat, že nejsme zcela schopni využít dobrých aspektů migrace nebo zabránit těm situacím, které nemůžeme v žádném případě označit jako přínosné.

Dalším problémem je, že se migrace v různých členských státech projevuje rozdílně, a rozdíly jsou v tomto ohledu značné. Pro některé země je migrace obrovským společenským, finančním a politickým problémem. Pro jiné je menšinovým jevem, který nevzbuzuje přílišný zájem. Proto je mimo jiné tak obtížné zavést jednotnou migrační politiku. Rovněž bychom měli vědět, že pro mnoho lidí zůstává Evropa otázkou života a smrti – doslova. Návrat zpět do země jejich původu pro ně může fakticky znamenat rozsudek smrti. Nástroje přistěhovalecké politiky by měly být pružné, aby mohly být přizpůsobeny konkrétním případům jednotlivých osob. Děkuji vám mnohokrát.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Nemůžeme podpořit společnou přistěhovaleckou politiku vycházející z usnadnění otevírání cest přistěhovalectví. Přistěhovalecká politika by měla být pravým opakem.

Opakujeme, že se tato zpráva zakládá na nebezpečných doporučeních Komise, která se objevují v její zelené knize ze dne 11. ledna 2005 o ekonomické migraci. Tato zpráva předpokládá, že v EU bude do roku 2050 potřeba 60 milionů přistěhovalců, a proto zdůrazňuje, že je třeba otevřít cesty legální migrace.

Jak by se nedalo považovat za obscenní, že uprostřed hospodářské, finanční a společenské krize doporučujeme otevřít své trhy dalším zahraničním pracovníkům, v době, kdy jsou v našich státech ohrožena pracovní místa a zuří nezaměstnanost?

Uprostřed krize je namísto toho třeba, abychom uplatňovali hospodářská a sociální ochranná opatření a vyhradili pracovní místa i sociální podporu našim státním příslušníkům.

Konečně se tato zpráva zakládá na mylném předpokladu, že otevřením stavidel legálního přistěhovalectví nelegální přistěhovalectví výrazně poklesne nebo úplně vymizí. Víme, že se nic takového nestane a že je legální přistěhovalectví naproti tomu předzvěstí přistěhovalectví v plném rozsahu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Právo na azyl se má stát nástrojem bezprecedentního hromadného přistěhovalectví. Dveře Evropy by se do široka otevřely rozvojovému světu. Splní-li se přání multikulturních vizionářů, rozšíří se pojetí rodiny na celé kmeny, které budou mít neomezenou možnost imigrace.

Kromě toho se má omezit možnost zadržení před vyhoštěním, žadatelé o azyl budou mít přístup na pracovní trh a rozšíří se jejich základní zaopatření. To vytvoří další tlak na tuzemský pracovní trh – zejména v průběhu hospodářské krize – a daňoví poplatníci by museli sáhnout hlouběji do svých peněženek. Proto neexistuje jiná možnost, než tuto zprávu odmítnout.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva o společné přistěhovalecké politice zaujímá příznivý postoj k přistěhovalecké politice EU prospívající monopolům a k příspěvku Evropského parlamentu k této politice. Současně navrhuje, aby byla do další fáze přijata opatření, která půjdou na úkor přistěhovalců a jsou mnohem reakčnější.

Zpráva přijímá základní zásadu přistěhovalecké politiky EU, jakožto nástroje, který slouží potřebám pracovního trhu, což znamená zisk evropských monopolů. Vůči přistěhovalcům proto předpokládá uplatňování politiky cukru a biče. Na jedné straně tedy vítá nepřijatelný Pakt o přistěhovalectví a azylu a požaduje posílení agentury FRONTEX a informační práce a represivní opatření proti přistěhovalcům, kteří nemají žádný užitek pro evropský kapitál. Na druhé straně vítá lákání a legalizaci „vysoce kvalifikovaných“ přistěhovalců a cyklického a dočasného přistěhovalectví, které kapitál potřebuje, a navrhuje opatření pro integraci legálních přistěhovalců, aby tak byli přímo k dispozici svým zaměstnavatelům.

Jedinou odpovědí na tuto reakcionářskou politiku je integrace přistěhovalců do hnutí pracující třídy, aby společně bojovali proti protilidové a protipřistěhovalecké politice EU a kapitálu a aby se dožadovali svých práv a bohatství, které vytváří.

- Zpráva: Eva Lichtenberger (A6-0224/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. (LT) Nyní je ten správný čas, aby politika v oblasti transevropských dopravních sítí (TEN-T) na základě patnáctiletých zkušeností správně odrážela své cíle a opatření. Musíme přezkoumat projekty a opatření, více zdůrazňovat koordinaci v rámci EU a cíl závaznější odpovědnosti členských států při realizaci prioritních projektů, s nimiž souhlasily.

Prioritní projekty a mapy TEN-T se často týkají rozsáhlých a nákladných projektů vnitrostátní dopravní infrastruktury a některé ze 30 dřívějších projektů TEN-T nebylo možné realizovat, zatímco jiné projekty, zejména ty po rozšíření EU, se staly obzvláště důležitými, ale ani tak se nedostaly na seznam.

Současná hospodářská krize nás může opět podpořit, abychom znovu investovali do dopravní infrastruktury podle této logiky. Avšak uvažované projekty a investice do dopravní infrastruktury EU potřebujeme, aby se tato infrastruktura dále rozvíjela během příštích 10–20 let. Rozhodnutí o projektech dopravní infrastruktury by měly vycházet ze správných posouzení nákladů a přínosů, stability a evropské přeshraniční přidané hodnoty.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zpráva stanoví pokyny „pro rozvoj transevropské dopravní sítě“ (TEN-T). To v současné době zahrnuje 30 prioritních projektů „vycházejících především z národních zájmů“ – k jakým jiným zájmům by se mělo přihlížet, k mezinárodním? –, kterým se dostane téměř 5,3 miliard EUR v rámci spolufinancování Společenství.

Tato zpráva vyhovuje vizi „transevropských dopravních sítí“ vycházející z rozšiřování vnitřního trhu a nárůstu kapitalistické hospodářské soutěže a koncentrace kapitálu. Proto „zdůrazňuje, že je třeba začlenit ... cíle Lisabonské strategie“ a obhájí přízpůsobení TEN-T „měnícím se tržním podmínkám“ v souladu „s následujícími kritérii: ekonomickou proveditelností, zvýšenou konkurenceschopností, podporou jednotného trhu“ a vybudovaným „partnerstvími veřejného a soukromého sektoru“ (například přidělováním „procentního podílu z výnosu mytného za používání silniční infrastruktury na financování projektů v rámci TEN-T“).

Pouhý jeden měsíc před koncem současného volebního období nemůže většina této sněmovny odolat požadavku Evropské komise „navrhnout – do konce svého mandátu – legislativní iniciativu týkající se otevření trhů s osobní železniční dopravou od 1. ledna 2012.“

Konečně, aby byly uspokojeny zájmy velkých hospodářských a finančních skupin o rozšíření jejich kontroly nad východní Evropou, zdůrazňuje, že prioritou je spojení mezi západní a východní Evropou.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Budování a rozšíření transevropské dopravní sítě je zcela nezbytné pro upevnění vnitřního trhu a podporu soudržnosti Evropské unie. Proto jsem hlasoval pro možnost C předloženou zpravodajkou paní Evou Lichtenbergerovou. Tento přístup umožní, aby byly pro využití v oblastech dopravy a infrastruktury v budoucnu k dispozici všechny prostředky, přestože zcela nenabízí prostředky zaručující efektivní realizaci s ohledem na početné a rozdílné národní zájmy.

Všechny další alternativy, včetně možnosti navržené v alternativním návrhu skupiny PPE-DE, mohou členským státům znemožnit využít fondů soudržnosti, tvořících součást politiky soudržnosti, pro projekty dopravní infrastruktury, které nejsou prioritními projekty TEN-T, což by mohlo ve svém důsledku připravit Rumunsko o možnost využít fondů soudržnosti v odvětví dopravy, fondů, jež Rumunsko velmi potřebuje.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Tato zpráva posuzuje realizaci 30 prioritních projektů v rámci TEN-T, jejichž zpoždění výrazně dopadají na budoucnost evropské udržitelné dopravní politiky. Nehledě na potíže je klíčové nadále provádět změny potřebné k vytvoření propojení mezi způsoby dopravy, zejména dopravy osobní a nákladní. Musí být zohledněny různé současné problémy, od bezpečnostních otázek k otázkám regionálním, přes sociální, ekonomické a finanční tendence až po životní prostředí. Proto je třeba zdůraznit integrovaný a soudržnější přístup k dopravní síti.

Význam přeshraničních propojení pro pokrok v oblasti evropské transevropské sítě je zřejmý, a proto podporujeme zlepšená propojení mezi všemi druhy dopravy, zejména těmi, jež je složité transformovat a rozvíjet, například železniční nebo námořní dopravy. Musí být vybudována lepší propojení mezi námořními přístavy a letišti, k čemuž jistě vhodně přispěje správná realizace projektů v rámci transevropské sítě.

Tato zpráva odráží některé obavy, ale pořadí priorit, které považuji za vhodné, není zachováno v celém textu. Proto jsem hlasoval proti.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:05 a znovu zahájeno v 15:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Zemětřesení v oblasti Abruzzo v Itálii (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o zemětřesení v oblasti Abruzzo v Itálii.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, Komise vyjadřuje soustrast všem rodinám, které při nedávných zemětřeseních v Itálii ztratily své blízké.

Komise je od prvních hodin po zemětřesení v úzkém kontaktu s italskými orgány civilní ochrany. Členské státy začaly nabízet pomoc prostřednictvím mechanismu civilní ochrany Společenství velmi brzy po katastrofě.

Přestože zemětřesení bylo velmi silné a způsobilo hodně škod, byly vnitrostátní prostředky schopny reagovat bezprostředně po katastrofě.

Itálie nicméně 10. dubna požádala o technické odborníky, kteří by mohli zemi pomoci při analýzách stability budov poškozených zemětřesením. Byl vybrán tým osmi odborníků z členských států a Komise. Tento tým byl vyslán do oblasti zemětřesení dne 18. dubna. Kromě posouzení stability budov bude tým navrhopvat řešení týkající se poškozených budov.

Komise v současnosti spolupracuje s italskými orgány na určení možností další podpory z EU. Možnosti mohou zahrnovat Fond solidarity EU a přeprogramování strukturálních fondů a fondů pro rozvoj venkova.

Toto zemětřesení je tragickým připomenutím skutečnosti, že přírodní katastrofy jsou trvalou hrozbou všem členským státům. Během posledního desetiletí zabily zemětřesení, vlny horka, lesní požáry, záplavy a bouře v Evropě mnoho lidí a poničily nákladnou infrastrukturu a cenné přírodní oblasti.

Je třeba, aby členské státy a Společenství spojily své síly a zabránily katastrofám a jejich dopadům a zajistily rychlou a účinnou evropskou reakci na největší katastrofy. Zkušenosti dokládají, že by pro vypracování účinných opatření v rámci prevence a přímé reakce na katastrofy měl být přijat integrovaný a mnohostranný přístup, jak je navrženo ve sdělení Komise z března 2008 o posílení schopnosti EU reagovat na katastrofy.

Kromě toho Komise v únoru 2009 schválila Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem, který odpovídá současné době a otevírá cestu budoucím iniciativám Komise. Navrhuje se v něm zlepšení soudržnosti stávajících nástrojů prevence a jejich doplnění, čímž se posílí přidaná hodnota opatření EU.

Komise by ohledně přístupu navrženého v tomto důležitém sdělení přivítala zpětnou vazbu z Evropského parlamentu. Mimo to díky přípravným opatřením týkajícím se schopnosti EU rychle reagovat na katastrofy zavedeným Evropským parlamentem v rámci rozpočtů na roky 2008 a 2009 nyní Komise společně s členskými státy zkouší způsoby, jak zlepšit celkovou schopnost EU bezprostředně reagovat na katastrofy. Tyto iniciativy společně přispívají k formování skutečně evropské politiky řízení všech druhů katastrof.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Kallasi. Využiji této příležitosti, abych přivítal místopředsedu Komise pana Tajaniho a aby mi nebylo vyčteno, že jsem lhostejný nebo necitlivý, chtěl bych vám připomenout, že jsme včera drželi minutu ticha na památku obětí této katastrofy.

Gabriele Albertini, jménem skupiny PPE-DE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, mezi lety 2002 a 2007 byla v Evropské unii zemětřesení čtvrtou nejčastější přírodní katastrofou. Po této poslední a naneštěstí

nejzávažnější tragédii v regionu Abruzzo musíme společně čelit těmto hrozným událostem společným pro mnoho států Unie.

Dnes máme k dispozici Evropský fond solidarity a mechanismus civilní ochrany Společenství: dva nástroje, které jsou velmi důležité, avšak stále nedostatečné pro oblast ohroženou zemětřesením, jako je Evropa. V případě zemětřesení v regionu Abruzzo se zpracovává žádost o přístup k Fondu solidarity pro obnovu zničených oblastí. Částka může dosáhnout výše až 500 milionů EUR, jak místopředseda Tajani uvedl tisku. Dosud není možné vyčíslit rozsah tohoto zemětřesení a výši způsobených škod: region Abruzzo potřebuje naléhavý a výrazný zásah, který řádně a komplexně řídí italská vláda od prvních minut po zemětřesení.

Tato akce však vyžaduje koordinaci na evropské úrovni a současné respektování vnitrostátních a místních pravomocí. Dne 14. listopadu 2007 Parlament jednomyslně přijal usnesení o regionálních dopadech zemětřesení, které se týká prevence a řízení škod způsobených tragickými událostmi tohoto druhu. Tento dokument by měl sloužit jako výchozí bod koordinované evropské politiky v této oblasti, jak se uvádí v otázce k písemnému zodpovězení pana Vakalise, kterou podepsalo asi 50 poslanců této sněmovny. Proto doufáme, že Evropská komise bude souhlasit s myšlenkami vyjádřenými v tomto usnesení a uplatní je při tvorbě evropské agendy pro prevenci a řízení následků zemětřesení.

Gianni Pittella, jménem skupiny PSE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ještě jednou bych chtěl vyjádřit svou soustrast jménem poslanců italského parlamentu a všech členů Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu rodinám obětí, regionu Abruzzo a jeho obyvatelům a Itálii. Rovněž bych rád uvedl, že naše skupina, která je od počátku velmi blízko tak tragicky zasaženým lidem, vyšle do regionu Abruzzo delegaci vedenou naším předsedou panem Schulzem. Čísla jsou děsivá: jak řekl pan Albertini, konečné údaje nejsou dosud k dispozici, avšak můžeme říci, že došlo zhruba ke 300 úmrtím. Je to tragédie: 50 000 evakuovaných osob, tisíce zničených domů, stovky poničených veřejných budov, včetně škol, a proslulé kulturní, architektonické a umělecké dědictví v troskách.

Jak uvedl prezident Italské republiky Giorgio Napolitano, reakce na tyto události byla okamžitá a účinná. Tato reakce přišla jak od státu, tak od nevládních subjektů, ze světa, od dobrovolníků, komunit v Itálii i jinde, z provincií, regionů, od Červeného kříže a hasičů: opravdu výjimečná ukázka solidarity. Možná by italská vláda – ve skutečnosti slovo „možná“ nevádí – italská vláda by si měla počínat správně a schválit návrh na spojení referenda s evropskými volbami a volbami do státní správy, aby se ušetřilo několik set milionů, které by mohly být využity při pomoci obětem tohoto zemětřesení.

Evropa musí určitým způsobem reagovat: zaprvé musí aktivovat Fond solidarity; o tom jsme hovořili s místopředsedou Tajanem pár hodin po katastrofě. Zadruhé musí přeprogramovat strukturální fondy a zatřetí, páni komisaři a paní komisařky, musí využít nevyčerpaných prostředků z přecházejících a nových programových období. Začtvrté musí změnit pravidla politiky soudržnosti a strukturálních fondů týkající se možnosti obnovy podle cíle I, tedy ve znevýhodněných, nedostatečně rozvinutých regionech, těch regionech, kterým kvůli závažným přírodním událostem klesá HDP nebo bohatství pod 75 % průměru Společenství. Nechceme tedy jednorázový právní předpis pro region Abruzzo, ale právní předpis použitelný pro jakýkoliv region nacházející se v této situaci. Zapáté, společně s Komisí musíme prozkoumat možnost daňových prázdnin pro hospodářské aktivity a stavební práce, které by, jak všichni doufáme, znovu tento region pozvedly. Konečně žádám uplatnění směrnice o stavebním materiálu, kterou Parlament nedávno aktualizoval a vylepšil.

Na závěr bych uvedl, že taková tragédie si nežadá řečnění, ale účinnou, hmatatelnou reakci a podrobné zajištění, že se rumiště po zemětřesení nestanou místem další honby za ziskem a nezákonných praktik, které plní kapsy velkých zločineckých skupin. Musíme být opatrní a učinit vše, co je v našich silách: všichni musíme pracovat na tom, aby se s naší pomocí naši přátelé v regionu Abruzzo mohli znovu usmívat.

Patrizia Toia, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hrozná tragédie v mé zemi zasáhla důležitý středoitalský region Abruzzo a město Aquila. Je to katastrofa, která dopadla na lidské životy, včetně mladých životů, zasáhla domy – naše domovy, kostely – místa modliteb, památky – naši kulturu, podniky – naše pracoviště, vysoké školy – naše střediska vzdělávání a zanechala za sebou obrovskou zkázu.

Všichni jsme se okolo těchto lidí sjednotili a nyní můžeme prohlásit: zaprvé, reagovali velmi důstojně, přestože byli tak osobně a tak prakticky postiženi, přičemž přišli o svůj nejcennější majetek, například o své domovy – a, jak víte, domov je pro italskou kulturu zásadní –, přesto tito lidé reagovali důstojně a chtějí začít znovu, znovu vybudovat, co měli, svá vlastní společenství, na místech, která toto společenství představují, a podle tradice a kontinuity. Uvědomuji si význam, který mají pro tento region vysoká škola a malé a střední podniky, jež nyní trpí hospodářsky tíživou situací a nedostatečnou obnovou.

Rovněž bych měla uvést, že došlo k výjimečné mobilizaci institucí: vlády, parlamentu, všech opozičních sil, a také většiny, kdy všichni – místní orgány, dobrovolníci, tisíce a tisíce mladých lidí a dospělých, kteří ze vydali do Abruzzu a kteří zastupují sociální skupiny, sdružení a katolická komunita – velmi rozumně a odpovědně přispěli k práci, kterou je třeba vykonat v duchu jednoty. I ti, kteří tam neodcestovali, něco učinili: ekonomicky, kulturně, beze zbytku se mobilizovaly všechny kulturní, sociální a hospodářské sféry naší země, což je velmi důležité.

Avšak, jak řekl pan Pitella, bude také důležité pamatovat si to při obnově, protože kromě těchto pozitivních aspektů tragédie se projeví strukturální slabost našich metod výstavby, a jsem přesvědčena, že v tomto případě by kromě požadavků na spravedlnost měl existovat závazek k určení odpovědnosti a k obnově.

Pár slov k Evropě, pane předsedající: když udeřila katastrofa, byla Evropa na místě, stejně jako bude i v nadále prostřednictvím fondů a dalších uvedených prostředků. Přála bych si, aby zde byla Evropa viditelně vnímána nejen kvůli penězům, které přicházejí, ale také prostřednictvím tváří a institucí. Navrhuji, aby tento region navštívila společná delegace tohoto Parlamentu, bez pompy, bez publicity, ale aby sdělila, že Evropu tvoří instituce a lidé, a že tyto instituce a tito lidé chtějí podpořit a nadále podporovat Aquilu, Abruzzo a rovněž moji zemi, která byla tak těžce postižena.

Roberta Angelilli, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych se také připojit k poděkování institucím Společenství za podporu, kterou ukázaly vůči Itálii a lidem postiženým zemětřesením. Jsou to těžké dny a situace se dále zhoršuje kvůli povětrnostním podmínkám v posledních 48 hodinách.

Ale po zármutku a zkáze přichází čas praktických návrhů a obnovy, čas pro obnovu budoucnosti regionu Abruzzo. Žádáme evropské instituce o spolupráci; Komise se již fakticky zaručila prostřednictvím místopředsedy Tajaniho, který nás velmi rychle ujistil o svém odhodlání ihned, jak se o katastrofě dozvěděl.

Jak dnes potvrdila sama Komise, musíme především ověřit všechny dostupné finanční prostředky, zajistit rychlou aktivaci Evropského fondu solidarity pro přírodní pohromy a poté přezkoumat možnost úplného využití a přeprogramování Evropského sociálního fondu a dalších programů Společenství pro podporu zaměstnanosti a podniků. Zejména však žádáme možnost zavedení výjimečných legislativních opatření, daňových prázdnin, pobídek a podpory, a to případně jako výjimku ze stávajících ustanovení *de minimis*. Tato opatření by měla schválit Evropská unie a měla by platit dva nebo tři roky, tedy po dobu nezbytnou k dokončení pomoci v tísni a obnovy.

Jak dokládá dnešní rozprava, na těchto tématech a cílech se všichni shodneme, neexistují žádné rozdíly. I já bych chtěla uzavřít s upřímnou myšlenkou na oběti, jejich rodiny a postižené osoby, ale jako Italka pocházející z této oblasti jsem obzvláště hrdá, že mohu znovu rozšířit své zvláštní poděkování na instituce za jejich úsilí, všechny politické strany, a především všechny záchranné týmy a Červený kříž. Rovněž děkuji všem dobrovolnickým organizacím a jednotlivým občanům, kteří udělali, co bylo v jejich silách, a osobně přispěli nebo zaslali peníze, aby vyjádřili svou solidaritu a poskytli skutečnou pomoc; jsou opravdu výjimečným příkladem zdatnosti a humanity.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, skupina Zelených / Evropské svobodné aliance se připojuje ke všem poslancům, kteří vystoupili přede mnou a vyjádřili naši soustrast, náš silný smysl pro solidaritu a naši podporu těm, kdo trpí v důsledku této obrovské tragédie, této katastrofy, této přírodní události, která však byla způsobena celou řadou příčin, a opravdu doufám, že Evropská unie bude v této situaci schopna viditelně pomoci.

Jednu věc nelze popřít: následky této katastrofy by byly mnohem méně závažnější, tragédie by nenabyla takových rozměrů, protože je zcela zřejmé, že řada budov se zřítila, ale zřítit se neměla. Dochází k nedbalosti, dochází k podvodům a musíme určit, kdo nese odpovědnost, protože i to je zásadní součástí obnovy, jež je rovněž morální obnovou Abruzzu, jeho obyvatel a celé naší země. Pro lidi, kteří nám všem ukázali nejen svou ohromnou důstojnost, ale také velkou odvahu a převládající přání začít znovu, by obnova měla být příležitostí k rozsáhlé inovaci v rámci udržitelného rozvoje.

V tomto případě je nejméně demagogickým a nejpraktičtějším přístupem, který Evropě umožní rychlou akci na podporu záchranných prací a obnovy v regionu Abruzzo, revize operačního programu pro regiony na období 2007–2013, tedy strukturálních fondů. Operační program Abruzzo z celkových programových nákladů ve výši 345 milionů EUR stanoví 140 milionů EUR evropského spolufinancování, přičemž rozdíl pokryje státní spolufinancování.

Všichni víme, že jedním z problémů, jimž musíme čelit, je italská organizace spolufinancování fondů, které Evropská unie s jistotou přidělí, a v tomto ohledu musíme být my poslanci obzvláště obezřetní.

Jak jsem uvedla, musíme především požádat, aby byly další evropské prostředky již naplánované pro Abruzzo, například ze Sociálního fondu, přezkoumány a přesměrovány na opatření a priority sloužící k obnově. V tomto kontextu by mohl operační program Abruzzo zahrnovat přerozdělení zdrojů ze strukturálních fondů určených dalším italským regionům, které jsou nyní konkurenceschopnější. Víme, že Evropská komise je ochotna hodnotit granty, a stejný mechanismus lze použít pro další členské státy.

Proto italské orgány, zejména vláda ve spolupráci se všemi dotčenými místními orgány, musí rychle vypočítat náklady přímých způsobených škod, aby byla dodržena lhůta pro podání žádostí o finanční prostředky z Evropského fondu solidarity, která vyprší 15. června 2009. Výše udělené podpory bude záviset na způsobených škodách, ale v žádném případě nepřekročí několik milionů eur. Tento fond existuje přesně proto, aby poskytoval rychlou, účinnou a pružnou hospodářskou pomoc, a proto je důležité, aby italské orgány škodu vyčíslily, jinak bude obtížné finanční prostředky získat.

Je rovněž třeba, aby vnitrostátní orgány zahájily práci na žádosti o úvěr u Evropské investiční banky, aby mohla být zajištěna příslušná částka potřebná pro rychlou a trvalou obnovu tohoto regionu.

Roberto Musacchio, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, po zármutku nad mnoha nevinnými oběťmi přichází závazek usilovat o záchranu, překonání nouzového stavu a k obnově, přičemž Itálie se snaží ze všech sil.

V tomto ohledu je důležitá evropská pomoc, ale potřebujeme také evropský rámec, který přispěje k prevenci těchto katastrof, jež mají často jiné než přirozené příčiny; proto potřebujeme rámec prevence, systém varování před přírodními katastrofami, z nichž bude vycházet síť civilní ochrany a prevence. Kromě toho potřebujeme územní politiku, která zajistí normy využívání půdy respektující její vyváženost a rovněž bezpečnostní normy ve stavebnictví.

To se týká i zemětřesení v regionu Abruzzo, a aniž bychom chtěli být kontroverzní, musíme prošetřit veškerou odpovědnost, abychom byli schopni předejít opakování těchto závažných událostí, a především se musíme zaměřit spíše na rekultivaci území, než na nové demoliční práce. Proto je rovněž důležité přijetí rámcové směrnice o půdě, která poskytne strukturální podporu vhodnému hospodaření s evropskou půdou, a podle rozumné územní politiky by měly být přeprogramovány evropské fondy, čím se vytvoří zdravé životní prostředí a kvalitní pracovní místa.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, naši italské kolegové tuto rozpravu správně považují za velmi významnou pro svou zemi a požádali o vystoupení, přesto je to rovněž rozprava určená všem Evropanům. Konec konců tvoříme evropské společenství. Jsme potěšeni možnostmi poskytovanými Fondem solidarity a byli bychom rádi, kdyby jeho použití bylo podle možností zacíleno – také italskou vládou a regionálními orgány. Chceme ještě jednou vyjádřit svou soustrast početným obětem a doufáme, že Evropa bude co nejdříve schopna přispět ke zmírnění situace.

Armando Veneto (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych jen upozornit na solidární reakci na tragické události přicházející z celé Itálie a rovněž z Evropy. Když se stanou události, jako je tato, umožňuje nám to pozorovat soudržnost dotčené země a Společenství, což může jedině podpořit naději na všeobecnou solidaritu a mír, včetně vnitřního míru, kterým se v Evropě těšíme.

Musím rovněž uvést, že se musíme rozhodně, otevřeně a naléhavě zabývat osobami odpovědnými za špatné stavební práce, která způsobily, že sousední budovy reagovaly odlišně. A nakonec, odehrává se vedlejší spor o předvídatelnosti zemětřesení; nebudu se do toho pouštět nyní, nicméně stručně uvedu, že studie o radonu naznačují, že se zemětřesení předpovídají podle zvýšeného výskytu tohoto plynu. Proto se domnívám, což platí pro veškerý vědecký výzkum, že by Evropa mohla a měla využít všech svých struktur, aby podpořila další studie tohoto problému, protože z povahy vědy by to mohlo přispět k čistě teoretické možnosti předpovídání podobných ničivých událostí.

Siim Kallas, *místopředseda Komise*. – Pane předsedající, není pochyb, že ve všech členských státech, stejně jako v Komisi, vládne silný pocit solidarity týkající se tohoto hrozného zemětřesení. Existují mechanismy poskytování pomoci a služby Komise jednají rychle. Na všem je třeba úzce spolupracovat s italskými orgány. V loňském roce jsme zažili obrovskou katastrofu způsobenou lesními požáry v Řecku, a před tím lesní požáry v Portugalsku a záplavy v Německu a v České republice. Ve všech těchto případech byla Evropská unie solidární a pomohla, jak mohla. V tomto případě to nebude jiné.

Nejprve očekáváme vyčíslení rozsahu škod a poté můžeme rozhodnout, jak nejlépe využít Fond solidarity. Samotná Komise nemůže uvolnit finanční prostředky z tohoto fondu; to je možné učinit až na základě žádosti členského státu a vyčíslení rozsahu škod.

Mnoho poslanců se ptalo na přeprogramování strukturálních fondů a GR REGIO o tom jedná. Moje kolegyně Danuta Hübnerová brzy dotčenou oblast navštíví a prodiskutuje konkrétní možnosti. Za účelem pomoci jsme rovněž ve stálém spojení s úřadem pro civilní ochranu v Římě, a také proto, abychom pomohli připravit žádost k Fondu solidarity, takže není pochyb, že Komise dělá vše, co je v jejích silách, aby pomohla obětem této katastrofy.

Pokud se týká bezpečnostních norem ve stavebnictví – tyto normy existují, ale je otázkou, jak přísně jsou dodržovány v členských státech. Tyto normy bezpochyby existují: existují ve směrnících a také ve vnitrostátních právních předpisech.

Náš mechanismus civilní ochrany, jehož jádro tvoří monitorovací a informační střediska fungující 24 hodin denně, bude s členskými státy spolupracovat na prevenci katastrof a také na odstraňování jejich následků.

Ještě jednou jménem Komise vyjadřuji naši soustrast. Uděláme vše, abychom pomohli lidem v oblasti postižené touto katastrofou.

Předsedající. – Na závěr této rozpravy bych chtěl za sebe a také jménem předsednictva Evropského parlamentu využít této příležitosti a znovu vyjádřit svou soustrast a sympatie obětem a postiženým rodinám a samozřejmě slíbit veškerou možnou podporu obyvatelům tohoto tak těžce zasaženého regionu.

Rozprava je ukončena.

11. Udělení absolutoria za rok 2007: Rada (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0150/2009) pana Søndergaarda za Výbor pro rozpočtovou kontrolu o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl II – Rada (C6-0417/2008 – 2008/2277(DEC)).

Søren Bo Søndergaard, zpravodaj. – Pane předsedající, nejprve procesní námitka, protože se chci opravdu ujistit, že byla Rada přizvána k projednávání tohoto bodu. Protože budeme diskutovat o problému týkajícím se Rady, bylo by velmi špatné, kdyby k tomuto bodu nabyla Rada přizvána. Pouze by chtěl, aby mě předsedající ujistil, že byla Rada pozvána.

Předsedající. – Pane Søndergaarde, mohu vás za předsednictvo ujistit, že byla Rada skutečně pozvána, aby se účastnila projednávání tohoto bodu. Přesto musí předsednictvo s upřímným politováním, a rovněž za celý Parlament, konstatovat, že zástupci Rady chybí; jsem přesvědčen, že se tak stalo i dnes dopoledne, když předseda Parlamentu přivítal Radu, ale nedostal žádnou odpověď. Přestože toho lituji, nemohu učinit nic k nápravě této situace, a je tedy mou povinností pokračovat v rozpravě podle plánu. Proto vás žádám, abyste znovu vystoupil jako zpravodaj a uvedl rozpravu o této zprávě a o tomto bodu.

Søren Bo Søndergaard, zpravodaj. – (DA) Pane předsedající, nejprve bych chtěl prohlásit, že velmi lituji skutečnosti, že tuto rozpravu povedeme za nepřítomnosti Rady – té Rady, o jejíž rozpočtu budeme diskutovat. Je samozřejmě absurdní, že se Rada prostě rozhodla tímto způsobem ignorovat tuto rozpravu, protože Výbor pro rozpočtovou kontrolu velkou většinou rozhodl doporučit odložení udělení absolutoria rozpočtu Rady na rok 2007.

Proč jsme to učinili? Protože máme podezření na nějaký podvod nebo nesrovnalost? Odpověď zní: „ne“, protože nemáme žádné údaje ani informace, které by něco podobného naznačovaly. Takže proč jsme to udělali? Navrhujeme odložení udělení absolutoria rozpočtu Rady, protože náš výbor dosud od Rady neobdržel žádnou oficiální odpověď týkající se řady nejednoznačností rozpočtu. Tyto nejednoznačnosti mohou být skutečně důsledkem nedorozumění, ale Rada odmítla tato nedorozumění objasnit. Samozřejmě tak může učinit tím, že odpoví na naše otázky.

Podle článku 42 interinstitucionální dohody se v rozpočtu Rady nemohou objevit žádné provozní položky týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Zastupujeme evropské daňové poplatníky, a proto je naší povinností zajistit shodu s touto dohodou. Avšak abychom to udělali, musíme dostat šanci nejen pokládat otázky o rozpočtu Rady, ale také aby byly zodpovězeny.

V příloze této zprávy uvádíme několik otázek, z nichž některé jsou opravdu přímé, a odpověď na ně by neměla být obtížná. Například: Kolika účty mimo rozpočet disponovala Rada v roce 2007? Jaké prostředky zahrnovaly a jak byly využity? Další otázka zní: Může Rada nějak vysvětlit, jak mohl její vnitřní auditor dojít k závěru, že zde existují nedostatky při kontrole a ověřování faktur? A další: Existuje nějaké vysvětlení, proč bylo nutné převádět velké částky z rozpočtové linie pro překlady do rozpočtové linie pro cesty, a to několik let po sobě? Přes moje opakované žádosti jakožto zpravodaje a přes žádosti celého výboru, Rada na tyto otázky dosud oficiálně neodpověděla.

To samozřejmě působí velké potíže nejen výboru, ale také celému Parlamentu, protože jak můžeme udělit absolutorium rozpočtu, jinými slovy odpovědně tvrdit naším voličům, že je tento rozpočet v pořádku, aniž bychom věděli, co se skrývá za čísly? To by bylo absurdní.

My ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu jsme hodní lidé. Proto dáváme Radě ještě jednu šanci, aby na naše otázky odpověděla. Proto Parlamentu doporučujeme, aby odložil oddělení absolutoria pro rozpočet Rady. To umožní, aby byla otázka znovu vznesena v listopadu, a Komise bude mít několik dalších měsíců na to, aby si promyslela, jestli není transparentnost lepší než tajnosti.

Doufám, že dnešní rozpravou a zítřejším hlasováním vyšleme jasný signál, že nechceme úředně posvětit temné síly. Chceme otevřenost, chceme transparentnost a chceme mít úplný přehled o tom, jak jsou vynakládány peníze daňových poplatníků. To chceme dnes a to budeme chtít po červnových volbách.

José Javier Pomés Ruiz, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, čel jsem příslušné finanční nařízení, podle kterého generální tajemník a vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku nesou společně s náměstkem generálního tajemníka plnou odpovědnost za administraci rozpočtových položek uvedených v oddílu II – Rada a přijímají veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich řádného řízení.

Kde je Javier Solana? Kde je náměstek generálního tajemníka, když se neúčastní této rozpravy? A to přes skutečnost, že pouze kusé informace, které máme – konkrétně zpráva vnitřního auditora –, uvádí, že existuje účet B, tedy mimorozpočtový účet Rady. Podle finančního nařízení za Radu neodpovídá ani české, ani francouzské předsednictví, ale Javier Solana a jeho náměstek.

Co je to za mimorozpočtový účet?

Auditor tvrdí, že by měl být tento oddíl zrušen. Rádi bychom věděli, na co byl použit a proč.

Chtěli bychom vědět, proč bylo v roce 2006 ze 650 milionů EUR, s nimiž hospodařil pan Solana a za které je odpovědný, převedeno 13 milionů EUR z tlumočení na cestovní výdaje, ale v roce 2007 se položka cestovních nákladů nezvýšila. Děje se to znovu a nevíme, co tak vysoké cestovní výdaje znamenají a kde tyto prostředky končí.

Zlobíme se, protože u účtů financovaných daňovými poplatníky Evropské unie existuje pouze jediná výjimka z demokratické kontroly vykonávané tímto Parlamentem: účty Rady. Neprobíhá u nich audit. My, poslanci Evropského parlamentu, jsme se nemohli ani jednou oficiálně setkat s Radou, abychom o těchto účtech diskutovali.

Odmítli nám předat zápisy. Odmítli nám předat dokumentaci. Chápou, že nemáme žádnou pravomoc ke kontrole Rady; to bylo v pořádku, pokud Rada vykonávala čistě administrativní činnost, ale nyní společná zahraniční a bezpečnostní politika představuje provozní výdaj a nechápeme, proč by se měla vymykát demokratické kontrole.

Proto bych zde rád uvedl, že je přístup generálního tajemníka Solany nepřijatelný, a proto při této příležitosti tento Parlament navrhne, aby účty Rady nebyly schváleny, jako tomu bylo před 10 lety, kdy pan Elles prohlásil, že odmítá schválit účty Komise, což byl počátek rezignace Santerovy Komise.

Costas Botopoulos, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, rozhodnutí, které se chystáme přijmout, je velmi důležité. Skupina sociálních demokratů podporuje odložení ze čtyř zásadních důvodů.

Prvním je důvěryhodnost a úloha našeho Parlamentu. Je velmi důležité od počátku konstatovat, co Parlament smí a nesmí. Co mohu a musím udělat, je také demokratická kontrola účtů Rady, nehledě na existující gentlemanskou dohodu.

Druhým důvodem je interinstitucionální rovnováha. Je důležité, abychom nedělali něco, co jako Parlament dělat nemůžeme, ale rovněž důležité uvést, že máme právo na názor, právo na stanovisko ohledně účtů Rady, pokud jsou tyto účty provozními položkami a pokud musí být tyto provozní účty vyúčtovány. To je

demokratická zásada, a to se chystáme udělat. Netvrdíme, že chceme udělat něco jiného. Tvrdíme, že chceme vykonávat své povinnosti.

Třetím důvodem je respekt a příprava na Lisabonskou smlouvu. Kolegové, všichni dobře víte, že kvůli Lisabonské smlouvě je třeba prohlubovat společnou vnější politiku a že tato politika vyžaduje větší impuls. Jedná se o velmi důležitou společnou politiku a nemůžeme od počátku tvrdit, že se tato politika nebude Parlamentu vůbec týkat. Musíme mít nyní možnost sdělit, jaká je úloha Parlamentu.

Posledním – a pravděpodobně nejdůležitějším – bodem je transparentnost vůči občanům. Naším úkolem jakožto Parlamentu je odpovědnost vůči občanů. Nemůžeme a nesmíme občanům říkat, že důležité společné politiky, jako je vnější a obranná politika, budou postaveny mimo demokratickou kontrolu našeho Parlamentu.

Takže jsme kvůli těmto čtyřem zásadním důvodům přesvědčeni, že musíme hlasovat pro odložení.

Kyösti Virrankoski, jménem skupiny ALDE. – (FI) Pane předsedající, především chci poděkovat panu Søndergaardovi za jeho vynikající zprávu.

Zpráva o udělení absolutoria Radě je velmi dlouhá a důkladná. Vychází rovněž z odkazů na dokumenty a Smlouvu o EU.

Nejproblematictější otázkou je transparentnost. Rozpočet Rady se pouze zčásti týká administrace, protože je velké množství prostředků přidělováno na provozní náklady, například společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. Rada zkrátka nechce o plnění rozpočtu s výborem pro rozpočtovou kontrolu diskutovat, a není ani ochotna předložit požadované dokumenty.

Společně s Radou je Evropský parlament orgánem odpovědným za rozpočet EU. Jeho úkolem je rovněž dohlížet na využívání finančních prostředků a celkové plnění rozpočtu.

Podle mého názoru je to velmi nedostatečná spolupráce, co donutilo Výbor pro rozpočtovou kontrolu, aby navrhl odložit udělení absolutoria, a nikoliv předpokládaný způsob hospodaření s prostředky. Situace je nepříjemná, protože dobrá úroveň spolupráce mezi Parlamentem a Radou je nezbytná pro úspěšnou evropskou politiku. Proto se moje skupina s konečnou platností rozhodne o svém stanovisku dnes večer.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Děkuji vám, pane Søndergaarde, vaše zpráva je klenot a skutečně se týká všech patřičných otázek. Chtěl bych však požádat předsedajícího a předsednictvo tohoto Parlamentu, aby věnovali pozornost nepřítomnosti rady a nenechali ji projít jen tak. Neměli bychom umožnit, aby se nad nás povznegli. Chtěl bych předsednictvo vyzvat, aby zvážilo zaslání velmi rozhodného protestního dopisu Radě se vzkazem, že toto je nepřijatelné.

Za současného stavu skutečně odmítáme prodloužit lhůtu. O tom nyní není pochyb. Nemůžeme Radě udělit absolutorium. Nejedná se ani tak o podvod, jako o zásadní záležitost, zejména s ohledem na transparentnost. Pan Solana hospodáří se 650 milionů EUR z evropského rozpočtu určenými na oblast obrany, bezpečnosti a zahraniční politiky, avšak bez jakékoliv kontroly. To je v demokracii nepřijatelné. Musí to přestat. Proto ty odůvodněné požadavky na zprávy o činnosti, transparentnost a srozumitelnost.

To však není vše. Jako zpravodaj pro podvody s DPH jsem ve své zprávě přijaté 4. prosince jasně požádal Radu, aby zodpověděla několik otázek. Nyní uplynulo čtyři nebo pět měsíců, a pro toto období bylo charakteristické ohlušující mlčení Rady, zatímco se odhadovaná výše dotčených podvodů pohybuje mezi 60 až 100 miliardami EUR ročně. Rada musí jednat. V boji proti podvodům s DPH potřebujeme koordinaci, a dokud nebude ochotna jednat, neudělím Radě absolutorium.

Jens Holm, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, také já bych chtěl položit stejnou otázku, a totiž: Kde je v této rozpravě zastoupena Rada? Samozřejmě máme kontrolovat Radu a její hospodaření s rozpočtem. Považuji za pozoruhodné, že zde není nikdo z Rady, aby k tomuto budu odpověděl na naše otázky. Ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu, a především náš zpravodaj pan Søndergaard, jsme několikrát zpochybnili hospodaření Rady ministrů s jejími financemi. Zpochybnili jsme jej při několika příležitostech, ale nedostali jsme žádnou uspokojivou odpověď.

Dovolte mi uvést dva příklady. V roce 2006 utratila Rada za cestovní výdaje 12,6 milionu EUR. Tyto peníze měly být využity na tlumočení. Chtěl bych se zeptat Rady, ale pokud nemůže odpovědět, možná může Komise: Kam Rada cestovala v roce 2006? Co těchto 12 milionů EUR představuje?

Rada má rovněž tajné účty, tzv. *comptes hors budget*. Vnitřní auditor Radu vyzývá, aby tyto účty zrušila, ale bez úspěchu. Chtěl bych se zeptat, proč se tak nestalo. Kolik takových účtů existuje souběžně s rozpočtem? Co je na těchto účtech?

Naším úkolem poslanců Evropského parlamentu je kontrolovat, jak Rada využívá rozpočtové prostředky. Protože zastupujeme daňové poplatníky. Úkolem Rady je odpovědět na naše otázky. Chceme ty odpovědi hned! Co se stalo s těmi 12 miliony EUR? Co je na těchto utajených účtech? Kolik tajných účtů existuje?

Nedostaneme-li uspokojivou odpověď – což se dosud nestalo –, pak zítra nemůžeme Radě udělit absolutorium.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Pane předsedající, nyní se zabýváme jednou z důležitých, zásadních otázek. Mohli byst říci, že jsem jako představitel euroskeptické strany přesvědčen, že by to měla vždy být Rada, kdo určuje evropskou spolupráci a že by se tento Parlament měl soustředit na vnitřní trh a přeshraniční problémy v oblasti ochrany životního prostředí. Avšak nyní se projednává třetí otázka. Rada a tento Parlament v zásadě rovnocenně odpovídají za rozpočet a způsob využití peněz daňových poplatníků. Nyní došlo podle mého názoru k bezprecedentní události, kdy Rada tají způsob využití finančních prostředků. Proto vůči nám neexistuje žádná transparentnost. Občané nemohou prohlásit: „Souhlasím s tím, protože vím, na co byly peníze využity.“ Proto bych chtěl uvést – a domnívám se, že všichni řečníci v tomto Parlamentu pro jednu všichni souhlasí –, že nemůže být řeč o udělení absolutoria Radě, dokud nebudeme vědět, kde tyto peníze skončily.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, chci zde vystoupit jako oddaný Evropan a jsem přesvědčen, že se právě učíme, jak by demokracie v EU neměla vypadat. Skutečnost, že Rada vůbec nepovažuje za nutné, aby nějakým přijatelným způsobem reagovala na velmi srozumitelnou kritiku Parlamentu, ukazuje, že všichni kritici EU a ti, kteří nyní tuto instituci odmítají, mají pravdu, protože flagrantně porušujeme přesně ty základní zásady, z nichž by měla demokracie vycházet.

Smlouvu za smlouvou jsme umožňovali, aby centrum moci zůstalo fakticky zcela bez dohledu a aby byla Rada – a to je možné dokázat – líná a nekompetentní a fungovala z větší části v utajení. Říkám „líná“, protože lze doložit, že většina ministrů – tedy osob přijímajících za zavřenými dveřmi rozhodnutí, která jsou pro Evropu opravdu důležitá – často nebyla ani přítomna a o velmi důležitých otázkách rozhodovali úředníci. To se dělo v Rakousku do roku 1848, po němž se situace určitým způsobem zlepšila. To není demokracie.

Rada není ani ochotná zajistit přístup k bodům pořadu jednání, o nichž se právě jedná. Členové si je mohou připravovat podrobně, detail po detailu, prostřednictvím parlamentních otázek – jako to dělám já – a výsledky jsou strašné. Tito lidé jsou prostě líní. Ti, kteří jsou z legislativního hlediska ve skutečnosti důležitější než my poslanci Evropského parlamentu, se nechají zastupovat jinými.

Také se říká, že nyní je Rada transparentnější, když je ve skutečnosti od rozhodnutí rady z roku 2006 transparentní méně. V roce 2008 byl veřejně projednáván jediný bod agendy nejdůležitější Rady – Rady pro vnější vztahy – ze 130. Vše ostatní proběhlo na neveřejných zasedáních. Vše ostatní je méně transparentní než mafie.

Pak je zde využití finančních prostředků. Kde končí všechny ty miliony? Proč Rada odmítá v této otázce spolupracovat? Jaký je postoj této sněmovny k trvalému rozšiřování tajné služby pod vedením Javier Solany? Javier Solana sídlí ve Španělsku, které uznává, že je zde samozřejmě i tajná služba EU. Kde končí všechny ty peníze? Jak zkorumpovaní jsou tito lidé a jak jsou netransparentní?

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Pane předsedající, za tento výbor bych chtěl uvést dvě věci. Blahopřání zpravodaji, který položil přímé otázky a nedostal žádnou odpověď. Blahopřání tomuto výboru, který Søndergaardovu zprávu přijal drtivou většinou – 27:2. Svou dnešní nepřítomností jsou nápadné i členské státy, přestože jsme, jak bych vám chtěl připomenout, pane předsedající, tento bod zařadili na odpolední pořad jednání právě proto, abychom se přizpůsobili problémům Rady s harmonogramem. Členské státy zde dělají věci, kterých by se doma neodvážily.

Nyní povedeme volební kampaň, kde se věci budou znovu přesouvat do Bruselu. Problémy leží v hlavních městech, nikoliv v Bruselu. Rád bych zažil, kdyby nám v tomto ohledu Komise občas poskytla o něco větší podporu. Podle mého názoru se také někdy chová příliš zbaběle. Když zpravodaj říká, že existují *comptes hors budget* – v mé zemi jim říkáme „černé účty“ – připomíná to Eurostat a podobné příběhy. Nebude to fungovat dlouho. Bylo úkolem tohoto výboru, aby varoval před podobným vývojem, a jsem hrdý, že to učinil tak velkou většinou. Jsem přesvědčen – a jedná se o dobrou zprávu, kterou si vezmu s sebou, pokud

nás bude tato sněmovna, jak doufám, zítra následovat stejně velkou většinou –, že jsme zajistili, aby tato kontrola skutečně fungovala. Je tu někdo, kdo se o to postará. A potom budeme sledovat následky.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Pane předsedající, stejně jako různé politické skupiny, Komise a náš výbor zastoupený svým předsedou se připojuji k blahopřáním panu zpravodaji za jeho práci. Musím říci, že pro nás není zcela nepřijatelná jen existence špinavých fondů, ale také to, že tato domnělá gentlemanská dohoda, které bude brzy 39 let, nemá podle mého názoru žádný důvod k existenci.

Dnes nejsme žádný fanklub. Jsme evropští občané. Musíme se zodpovídat všem.

Zde v Evropském parlamentu jsme díky našim reformám, jejichž uvedení do praxe jsme právě dokončili, zcela připraveni od příštího volebního období beze zbytku odpovídat za vše, co se týká hospodaření s našimi úcty.

Rada se musí zachovat stejně. Je velmi politováníhodné, že Rada nevyužila příležitosti, kterou jí skýtala přítomnost na dnešním zasedání. Právě proto jsme vybrali tento termín. Rádi bychom řekli, že to již nemůže pokračovat a že uděláme vše, abychom zajistili, že se Rada bude muset zodpovídat za způsob plnění svého rozpočtu.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, z pohledu Rozpočtového výboru, Výboru pro zahraniční věci a podvýboru pro bezpečnost a obranu bych rád v rámci této rozpravy upozornil na něco jiného. Z některých projevů, které jsme si vyslechli, lze získat dojem, že neexistuje vůbec žádná parlamentní kontrola společné zahraniční a bezpečnostní politiky, to se však zdaleka nezakládá na pravdě. Mezi Radou a podvýborem pro bezpečnost a obranu se rozvíjí vynikající spolupráce a jsme informováni do všech podrobností – včetně aspektů rozpočtu. Výbor pro rozpočtovou kontrolu se toho neúčastní – to je vnitřní záležitost Evropského parlamentu –, ale o aspektech rozpočtu jsou pravidelně informováni předsedové rozpočtového výboru, Výboru pro zahraniční věci a podvýboru pro bezpečnost a obranu. Parlamentní v tomto případě probíhá.

Pak zde jsou otázky utajení, pro něž je zřízen zvláštní výbor, který je rovněž pravidelně informován, panem Solanou osobně, o všech podrobnostech evropské bezpečnostní a obranné politiky.

Z hlediska Výboru pro rozpočtovou kontrolu se věci mohou vyvíjet neuspokojivě. Souhlasím s tím, že je nepřítomnost Rady na této rozpravě neuspokojivá. Avšak nesmyslné poznámky, například v případě pana Martina, podněcují dojem, že zde neexistuje vůbec žádná demokratická kontrola důležitých záležitostí zahraniční a obranné politiky v Evropské unii. Jsou důležitější věci, například otázka úctů, z nichž jsou financovány cesty pana Solany. Je zde otázka operací v Čadu, Kongu, Gruzii a v mnoha dalších zemích. Dialog a demokratická kontrola jsou v této sněmovně realitou.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych učinit osobní prohlášení podle článku 149, který byl v předchozím znění článkem 145. Byl jsem jmenován, byl jsem nařčen z nesmyslných poznámek. Toto nařčení důrazně odmítám. Všechny údaje mohou být zdokumentovány. Je pravda, že v mnoha případech rozhodovali úředníci v důležitých výborech ministerstev zahraničních věcí i jiní – odborníci Rad –, protože ministři nemohli přicestovat, ať již z jakéhokoliv důvodu. V některých případech lze dokázat, že se raději účastnili konferencí politických stran.

Je také pravda – a možná je to třeba zdůraznit –, že předseda, jehož soukromé obchody by měly být konečně prošetřeny, říká věci, které nelze přejít bez povšimnutí. Tato parlamentní kontrola neexistuje, neexistují vůbec žádné kontrolní mechanismy různých bezpečnostních systémů, které se podle toho rozvíjejí – tedy v oblasti zpravodajství. V této souvislosti vám dám následující příklad: zpravodajské oddělení (INT) se 30 zaměstnanci...

(Předsedající řečníka přerušil a vyzval ho k pořádku)

Předsedající. – Promiňte, ale dostal jste slovo, abyste odpověděl na osobní otázku, nikoliv, abyste v této věci vystoupil s projevem, a již jste na osobní otázku odpověděl.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pak bych tedy chtěl znovu osobně vyzvat pana von Wogaua, aby objasnil, s kým jeho právnícká firma uzavírá obchody a od koho pochází jeho zisky, a pak můžeme hovořit dále.

Předsedající. – Domnívám se, že slova, která jste právě vyřkl, jsou mnohem závažnější než to, co říkal pan von Wogau. Také mě požádal, aby mohl promluvit v osobní záležitosti, takže mu uděluji slovo.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pan Martin se na mě obrátil nanejvýš urážlivým způsobem. Přestože mu určitě neposkytnu žádné osobní informace, jsem připraven je podrobně poskytnout kdykoliv a řádným způsobem, protože to, co zde bylo naznačeno, je zcela nepodložené.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych chtěl uvést, že by bylo dobré, kdyby byl zde na plenárním zasedání přítomen pan Klaus, aby vyjádřil své stanovisko k dobře známým obviněním. To by nepochybně pomohlo v pravém světle ukázat dělbu moci, která na evropské úrovni funguje velmi dobře.

Zadruhé bych chtěl vznést námitku proti přirovnání Rady k mafii. To prostě nelze v řádné demokracii vyslovit.

Kromě toho jsem přesvědčen, že vnitrostátní účetní dvory měly opravdu možnost o něco intenzivněji spolupracovat s Evropským soudním dvorem. Pokud se týká konkrétně Rady, je také velmi důležitá vnitrostátní kontrola vnitrostátních parlamentů, samozřejmě taková kontrola by měla být prováděna pravidelně. Zadruhé je samozřejmě klíčové, aby tyto postupy podrobně analyzoval Evropský účetní dvůr a poskytl nezbytnou dokumentaci.

Jsem přesvědčen, že opravdovou transparentnost, kterou zde požadujeme, odůvodňuje Lisabonská smlouva, a že tedy musíme tuto smlouvu důrazně prosazovat, aby byla co nejdříve úspěšně uzavřena.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Herbert Bösch, předseda Výboru pro rozpočtovou kontrolu. – (DE) Pane předsedající, chtěl bych stručně navázat na to, co říkal pan von Wogau. Pane von Wogau, možná jste členem orgánu, který vede zajímavé diskuse o budoucích projektech. Avšak udělení absolutoria není úkolem tří předsedů nebo smíšeného orgánu, ale Výboru pro rozpočtovou kontrolu, a poté pléna. Můžete-li nám sdělit, co se děje s mimorozpočtovými účty Rady, prosím pokračujte. Jsem přesvědčen, že to nevíte, stejně jako my. Navíc, udělením absolutoria přebíráme plnou odpovědnost za to, co Rada učinila, či nikoliv.

Nejsme ve školce; nebudeme-li vědět, co udělali, nemůžeme za to nést odpovědnosti, jinak se staneme terčem posměchu celého světa. Kdokoliv si tak přeje zítra učinit, může, ale já doporučuji absolutorium neudělit a hlasovat pro odložení.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, je v našem zájmu, abychom našli řešení tohoto sporu, ale to bude možné pouze tehdy, pokud něco udělá Rada.

Dodržujeme postupy, vysíláme zpravodaje a čtyři koordinátoři napsali dopisy a položili otázky. Nepřišly žádné odpovědi poukazující na gentlemanskou dohodu – která se určitě nikdy neuplatňovala na absolutorium, ale vždy pouze na zasedání týkající se rozpočtu. I tak se uplatňovala pouze na administrativní část. Tato gentlemanská dohoda se nikdy nepoužila pro provozní část; když byla tato dohoda uzavřena, žádná provozní část ani neexistovala.

Rada nám musí předložit řešení tohoto problému; má na to čas a my bychom ji chtěli pouze požádat, aby tak učinila. Trochu se za ni stydím, protože jsou zde přítomni zástupci veřejnosti a protože se jedná o negativní, arogantní tvář Evropy. Již nežijeme v monarchii, a proto je čas, aby se k nám Rada připojila na cestě k demokracii – větší demokracii –, kterou mimochodem také vždy pomáhala prosazovat ve Smlouvách.

Chtěli bychom vyzvat Radu, aby přestala zesměšňovat tuto sněmovnu a aby přestala zesměšňovat i sebe.

Pierre Prigent (PSE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, jakkoliv to může být symbolické v rámci tohoto institucionálního trojúhelníku, všichni dnes s úžasem sledujeme průběh zásadního aktu Evropského parlamentu – udělení rozpočtu – a jeden klíčový účastník zde chybí. Dámy a pánové, myslím na návštěvníky, kteří sledují toto představení, kdy někteří řečníci tvrdí, že existují mimorozpočtové účty, které nemohou být zveřejněny – to znamená, že s nimi nelze zacházet transparentně –, a kdy není přítomna Rada, aby tam, kde to je nezbytné, dosvědčila obtíže nebo jiné okolnosti.

Jsem přesvědčen, že poslanci Evropského parlamentu nemohou souhlasit s tímto stavem věcí, s politováníhodnou nepřítomností Rady, a můžeme pouze protestovat, konkrétně schválit návrh předsedy Výboru pro rozpočtovou kontrolu, zejména toto absolutorium odložit, protože jinak by Parlament zesměšnil sám sebe tím, že by schválil účty, o kterých by nevěděl a které neměl možnost zkontrolovat.

Upřímně, pane předsedající, je třeba, aby se Rada vzchopila a poskytla požadované informace týkající se transparentnosti, a zabránila tak euroskeptikům, aby se tohoto problému chopili a tvrdili, že nejsme transparentní a chybujeme, zejména pokud se týká demokracie.

Søren Bo Søndergaard, zpravodaj. – (DA) Pane předsedající, nejprve bych chtěl dát najevo své uspokojení nad jednomyslnými názory, které jsme dnes vyslechli, a doufám, že to Radu nějak zapůsobí. Zcela souhlasím s tím, co předseda Výboru pro rozpočtovou kontrolu pan Bösch řekl panu von Wogauovi, kterému bych chtěl adresovat ještě jednu poznámku: Proč by měl Parlament udělit absolutorium, když mu jsou odpírány informace?

Určitě, pokud by se jednalo o záležitost příslušnou jinému orgánu, pak by neexistoval důvod, abychom se jí účastnili. Chtěl bych však poukázat na to, že pokud udělujeme absolutorium, přebíráme určitou míru odpovědnosti. Udělení absolutoria znamená převzetí určité odpovědnosti, a můžeme tak učinit pouze tehdy, dostaneme-li informace. Možná jsou tyto informace k dispozici jiným částem Parlamentu, ale proč by k nim neměl mít přístup Výbor pro rozpočtovou kontrolu, když se předpokládá, že bude tuto záležitost projednávat?

Za přínosnou považuji také poznámku pana Staese, když navrhl, abychom požádali předsednictvo o zaslání protestu Radě, zejména proto, že zde kolují nepodepsané dokumenty, které podle všeho pochází z Rady v nichž jsou vedeny částečné odpovědi na námi položené otázky. Je samozřejmě zcela nepřijatelné, aby vznikla situace, kdy se dokumenty s údajnými odpověďmi na naše otázky dostanou do rukou tisku, zatímco se Rada neúčastní této rozpravy, kde by měla představit svá stanoviska. Proto se domnívám, že by bylo určitě dobré, kdybychom souhlasili s návrhem, aby předsednictvo podalo u Rady protestní nótu.

Konečně bych chtěl poděkovat tomuto výboru za vynikající práci, kterou odvedl. Hodně pozornosti poutá...

zpravodaj. – Ach, dostavila se Rada! To je velmi dobře.

(Potlesk)

Možná bychom mohli s celou rozpravou začít znovu! Umožním panu předsedajícímu zahájit znovu celou rozpravu, abychom mohli Radě položit otázky. Takže to navrhu předsedajícímu.

Předsedající. – Rada je samozřejmě vítána, ale přišla na následující rozpravu.

(Protesty)

Mohu však ujistit, že úřadující předseda Rady chápe obavy Parlamentu vyjádřené v proběhnuvší rozpravě o rozpočtovém absolutoriu. Jsem si jist, že si pan ministr odveze toto poselství zpět do Prahy.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

12. Přístup na trh přepravy cestujících autokary a autobusy (přepřacované znění) - Podmínky pro výkon povolání provozovatele silniční dopravy - Přístup na trh mezinárodní silniční přepravy zboží (přepřacované znění) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

– doporučení Výboru pro dopravu a cestovní ruch pro druhé čtení ke společnému postoji Rady ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh přepravy cestujících autokary a autobusy (přepřacované znění) (11786/1/2008 - C6-0016/2009 - 2007/0097(COD)) (Zpravodaj: Mathieu Grosch) (A6-0215/2009),

– doporučení Výboru pro dopravu a cestovní ruch pro druhé čtení ke společném postoji přijatém Radou ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání provozovatele silniční dopravy a zrušuje se směrnice Rady 96/26/ES (11783/1/2008 - C6-0015/2009 - 2007/0098(COD)) (Zpravodajka: Silvia-Adriana Țicău) (A6-0210/2009)
a

– doporučení Výboru pro dopravu a cestovní ruch pro druhé čtení ke společnému postoji přijatém Radou ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní

trh silniční přepravy zboží (přepřepované znění) (11788/1/2008 - C6-0014/2009 - 2007/0099(COD))
(Zpravodaj: Mathieu Grosch) (A6-0211/2009).

Mathieu Grosch, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, předpokládám, že se jedná o společnou rozpravu o těchto třech zprávách, které jsou součástí silničního balíčku.

Rád bych poděkoval Radě a také zaměstnancům Komise. Naše práce za poslední dva roky přinesla dobré výsledky.

V evropském prostoru představuje silniční a nákladní doprava představuje přibližně 75 % veškeré dopravy a zaměstnává 2 miliony lidí. V souvislosti s otevřením trhu pro 25 zemí, plánovaném od května 2009, se volalo po některých nových pravidlech. Stejně problematiky se týkaly i návrhy Komise.

Co se týče zprávy mé kolegyně paní Ťicauové, které bych spolu se všemi zpravodaji zabývajícími se silničním balíčkem rovněž rád poděkoval za konstruktivní spolupráci, je důležité stanovit jasné pokyny pro provozovatele silniční dopravy. Provozovatelé musejí prokázat svou spolehlivost na celém území Evropy a musejí mít zdravou finanční strukturu. Správci dopravy by měli být schopni prokázat buď dlouholeté zkušenosti či vysokou odbornost. Závažné přestupky mohou ohrozit jejich spolehlivost, a proto budou také členské státy vyzvány, aby kontrolovaly a trestaly přestupky i poté, co toto nařízení vstoupí v platnost. Právě kontroly a sankce v celém odvětví dopravy často chybějí.

Byla přijata více než polovina pozměňovacích návrhů Parlamentu. Nebudu se dnes všemi zabývat, ale chtěl bych vyzdvihnout jeden, pro mě velmi důležitý, výsledek neoficiálního dialogu, a to boj proti společnostem typu „poštovní schránky“, které narušují soutěž a oslabují vnitrostátní podniky. Zabránit tomuto druhu podnikání znamená zabránit sociálnímu a daňovému dumpingu, který byl rovněž samostatným tématem silničního balíčku.

Co se týče přístupu na trh pro autobusy, autokary a nákladní vozidla, zvláště autobusy a autokary, toto nařízení se především zabývalo „12-denním pravidlem“, jelikož dohoda o ostatních bodech byla velmi rychle uzavřena. Znovuzavedení možnosti týdenního odpočinku po 12 dnech neohrožuje bezpečnost. Každodenní doba řízení i odpočinku musí být sledována a řidiči na těchto cestách nikdy nepřekročí povolenou denní dobu řízení. Tyto 12-denní výlety mimoto napomáhají evropské integraci a pro mnoho lidí představují cenově velmi výhodný způsob trávení dovolené.

Jedna z nejbouřlivějších diskusí se týkala přístupu na trh pro nákladní dopravu, v níž však Parlament nezískal vše, co požadoval. Přesto jsme docílili uspokojivého kompromisu. Zdá se mi, že zejména u kabotáže je – vzhledem ke třem kabotážním operacím za sedm dní – tento kompromis dobrým výchozím bodem. Konečným cílem je regulace služeb ve třetích zemích a střednědobě také otevření trhu s kabotáží. Čekáme, že k tomu Komise předloží návrhy, jelikož by kabotáž rovněž měla zabránit jízdám bez nákladu. Zároveň však nechceme uložení dočasných omezení interpretovat jako protekcionismus. V současné situaci, kdy sociální a daňová harmonizace v odvětví dopravy neměla žádný účinek, byl velmi dobrý nápad ji omezit, aby se zabránilo nekalé soutěži. Přesto bychom neměli čekat dva roky, než toto nařízení použijeme. Šest měsíců by pro kabotáž a 12-denní pravidlo mělo být dostačující.

Rád bych také dostal od Komise jasnou odpověď na to, zda toto nařízení zemím, které již své trhy s kabotáží v souladu s článkem 306 Smlouvy otevřely, znemožní, aby v tom dále pokračovaly. Doufám, že dnes Komise učiní jasné prohlášení týkající se dalšího otevírání trhů s kabotáží a článku 306.

Silvia-Adriana Ťicau, zpravodajka – (RO) Pane předsedající, pane komisaři, na úvod bych ráda využila pěti minut a minutu nechala na své závěry.

Návrh nařízení stanoví podmínky týkající se sídla, charakteru, finanční situace a odborné způsobilosti, které musí každá osoba splňovat, aby mohla vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy. Nařízení, o němž jednáme, rovněž stanovuje podmínky, za nichž může společnost zaměstnávat správce dopravy, zlepšuje schvalovací a monitorovací postupy, stanoví předpisy pro elektronické registry a ochranu elektronických dat, zabývá se otázkou sankcí za jeho nedodržení a zavádí systém vzájemného uznávání diplomů a přednostních práv.

Při prvním čtení, které skončilo v květnu loňského roku hlasováním na plenárním zasedání, Parlament trval na tom, aby měl správce dopravy s danou společností náležitý smluvní vztah a stanovil horní hranici týkající se počtu vozidel, která může spravovat jeden správce.

Byly rovněž předloženy pozměňovací návrhy zpřísnující požadavky, aby měla společnost pevné místo podnikání. Dobrá pověst společnosti může být ztracena v důsledku její účasti na obchodu s lidmi či drogami.

Parlament vypracoval seznam závažných porušení právních předpisů, která vedou k zákazu činnosti, a současně odstranil ustanovení o menších porušeních předpisů. Jako důkaz finanční způsobilosti bylo přijato pojištění a požadavek týkající se výše pohotové likvidity byl vypuštěn.

Povinná písemná zkouška v zemi pobytu zůstala požadavkem pro výkon tohoto povolání s možností výjimky v případě desetileté nepřetržité praktické zkušenosti.

A konečně předchozí práva byla zrušena a Komise byla požádána, aby podala zprávu o pravděpodobném dopadu rozšíření nařízení na komerční dopravu používající vozidla s patričním designem a vybavením určená k přepravě až devíti osob včetně řidiče.

Společný postoj přijal zcela či v podstatě 70 ze 113 pozměňovacích návrhů Parlamentu. Mezi ně patří pozměňovací návrhy o menších porušeních právních předpisů, definici vztahu mezi společnostmi a správcí dopravy, právu na odvolání pro ty, na něž se vztahuje rozhodnutí o působení jako správce dopravy, vzájemném uznávání osvědčení, přednostních právech, výměně informací mezi příslušnými orgány jakož i o obchodování s drogami a lidmi jakožto důvodech zákazu činnosti.

Co se týče registrů, jak Parlament tak Rada se shodují na postupném přístupu. Do konce roku 2009 Komise stanoví strukturu dat pro vnitrostátní elektronické registry. Obě uvedené instituce však navrhly různé harmonogramy uplatňování, přičemž Rada požaduje delší časové období.

Jsou tu také další otázky, v nichž se počáteční stanoviska Rady a Parlamentu lišila, avšak po dlouhých a úspěšných jednáních bylo dosaženo kompromisu přijatelného pro obě instituce.

V důsledku toho Parlament přijal flexibilnější rozvrh vytváření a propojování vnitrostátních elektronických registrů (31. prosinec 2012). Bylo dohodnuto, že závažná porušení právních předpisů budou začleněna do vnitrostátních elektronických registrů až po roce 2015, omezení doby platnosti licence k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy bude zrušeno, zkouška bude nadále probíhat v zemi pobytu, součástí struktury elektronických registrů bude veřejná a důvěrná část, odkazy v obsahu nařízení týkající se omezování licence pro přístup na trh silniční dopravy budou vypuštěny, přičemž prakticky všechny odkazy na licence k přístupu na trh silniční dopravy jsou obsaženy pouze ve dvou právních předpisech pana Grosche.

Se zájmem očekávám komentáře svých kolegů poslanců. Děkuji.

Pavel Svoboda, úřadující předseda Rady. – (CS) Vážené poslankyně, vážení poslanci, zastupuji dnes na tomto jednání svého kolegu z vlády, ministra dopravy Petra Bendla, který musel zůstat neočekávaně v Praze.

Děkuji Vám, že jste mi poskytli příležitost se na Vás obrátit před zítřejším hlasováním o „silničním balíčku“. Chtěl bych připomenout, že české předsednictví považuje finalizaci tohoto souboru právních předpisů za velmi důležitou. Tento balíček je důležitý s ohledem na potřebu jasného a harmonizovaného přístupu v důsledku různých postupů v jednotlivých členských státech, pokud jde o využití stávajícího systému kabotáže, jakož i s ohledem na přístup provozovatelů k odvětví dopravy.

Za podpory a pomoci zpravodajů se předsednictví podařilo dosáhnout úspěšného výsledku ohledně tohoto důležitého souboru právních předpisů. Víím, že všichni vyvinuli k dosažení tohoto výsledku značné úsilí a že všichni museli přistoupit na určité kompromisy. V průběhu jednání všichni prokázali konstruktivní přístup s cílem dosáhnout dohody ve druhém čtení. Hlavní prvky vyplývající z našich jednání je možno shrnout takto: bližší upřesnění pravidel pro kabotáž, možnost pro řidiče autokarů v rámci příležitostné mezinárodní dopravy pracovat dvanáct po sobě následujících dnů a přísnější kontroly dopravních společností. Odvětví silniční dopravy může nyní rychle využít zjednodušených pravidel a kontrolních mechanismů v oblasti kabotáže, jakož i jednotných a vymahatelných ustanovení pro přístup k odvětví dopravy. To rovněž znamená, že budou existovat jasná pravidla, která zabrání zneužití a přispějí k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže, vyšší efektivity a lepší kontrole v této oblasti.

Kompromis o kabotáži významně přispěje k transparentnějšímu, účinnějšímu a bezpečnějšímu trhu silniční přepravy zboží. Přispěje k dalšímu zlepšení trhu silniční přepravy zboží a současně vytvoří spravedlivější a transparentnější rámec pro celé odvětví silniční přepravy zboží. Sníží se počet jízd prázdných vozidel na silnicích Společenství, čímž se přispěje ke snížení emisí CO₂. Kompromis rovněž předpokládá, že členské státy využijí odpovídajících bezpečnostních mechanismů k předcházení narušení trhu silniční přepravy zboží, jsou-li způsobeny kabotáží. Nová pravidla pro kabotáž se použijí šest měsíců po vyhlášení nařízení

v Úředním věstníku. Evropská komise v roce 2013 rovněž posoudí možnost dalších kroků týkajících se případně otevření trhu silniční dopravy a liberalizace kabotáže.

Jsem přesvědčen, že nový právní rámec pro přepravu zboží a cestujících v Evropské unii významně přispěje k rychlé a udržitelné obnově našich ekonomik. Děkuji Parlamentu za práci, kterou přispěl k zajištění dohody při projednávání tohoto balíčku, a zejména bych chtěl poděkovat zpravodajce Silvii-Adrianě Țicău a zpravodaji Mathieu Groschovi, jejichž usilovná práce a odhodlání pomohly zajistit úspěšný výsledek.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, pane Svobodo, vážení poslanci, Komise musí být potěšena kompromisem, jehož bylo dosaženo o silničním balíčku, jelikož nám umožňuje uzavřít legislativní postup v době, kdy odvětví dopravy potřebuje mít jednoduchá a efektivní pravidla a zbavit se zbytečné byrokracie.

Musím říci, že naše rozhodnutí také pomůže zvýšit bezpečnost silničního provozu, protože se domnívám, že kdykoli činíme nějaká opatření v odvětví dopravy, zejména dopravy silniční, musíme mít vždy na zřeteli náš cíl snížit počet obětí na silnicích EU o polovinu. Myslím, že Parlamentem přijímaná pravidla skutečně pomáhají tohoto cíle dosáhnout.

Jsmě rádi také proto, že se jedná o další signál, který evropské instituce dávají občanům těsně před volbami, a protože může být legislativní postup uzavřen ve druhém čtení, pouhé dva roky poté, co byly předloženy tři významné a komplexní legislativní návrhy. Ty sice možná přispěly ke složité rozpravě, ale nakonec zvítězil institucionální a zdravý rozum jakož i politická vůle vyhovět požadavkům občanů a odvětví dopravy obecně.

Rád bych se stručně věnoval zprávám, o nichž diskutujeme, abych odpověděl na některé otázky vznesené zpravodaji. Začnu s přístupem na mezinárodní trh přepravy cestujících autokary a autobusy: je pravda, že kabotáž představuje jen velmi malou část veškerého podnikání v dopravě, avšak politicky se jedná o velice citlivou oblast. Je-li využívána způsobem, který doplňuje mezinárodní dopravu, kabotáž přispívá i k lepšímu využívání kapacit a k omezení jízd bez nákladu, což znamená snížení počtu těžkých nákladních vozidel na silnicích, a jistě víte, na kolika silničních nehodách se nákladní vozidla podílejí. Toto nařízení vyjasní pravidla kabotáže, která budou v celé EU uplatňována – a zde narážím zejména na poznámku pana Grosche - jednoduchým a nebyrokratickým způsobem, aniž by zasáhla stávající spolupráci mezi členskými státy podle článku 306 Smlouvy. Mimoto budou zrušeny dosud platné těžkopádné vnitrostátní postupy, aby mohly dopravní firmy co nejlépe využívat možností kabotáže. Komise bude vývoj na trhu silniční dopravy pečlivě sledovat a v roce 2013 o něm vydá zprávu.

Pokud ho tato zpráva označí za vyhovující a budou-li podmínky spravedlivé soutěže lépe harmonizovány, Komise navrhne, aby byl trh s kabotáží ještě více otevřen. Komise za tímto účelem učinila prohlášení, které bude zasláno Sekretariátu Parlamentu, aby bylo zařazeno do zpráv o této rozpravě. Toto prohlášení bude rovněž spolu s legislativním návrhem zveřejněno v Úředním věstníku.

Nyní se dostávám k práci paní Țicăuové na společných pravidlech týkajících se podmínek nutných k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy. Komise vítá zavedení nového 12-denního pravidla. Jedná se o opatření šité na míru, které přihlíží k velmi specifickým podmínkám určitých typů přepravy cestujících, která předpokládá dobu delší než šest dní, ale obvykle nevyžaduje dlouhou dobu řízení, například školní výlety, lyžařské zájezdy a některé exkurze. Mohu vás ujistit, že nový právní předpis rovněž stanoví zvláště přísná opatření, která mají předejít ohrožení bezpečnosti silničního provozu. V současné době platí v EU 100 různých typů licencí Společenství, což často vede k obtížným a zdlouhavým kontrolám. Nový právní předpis stanoví pouze jeden typ a standardní formát licence Společenství používané na celém území Unie.

Nyní přejdu ke třetímu ze zmíněných textů: k přístupu na mezinárodní trh silniční přepravy zboží. Na stále otevřenějším trhu potřebujeme harmonizovat podmínky stanovené pro společnosti, které na tomto trhu soutěží. Takový je záměr tohoto nového nařízení, které nahrazuje směrnici a zároveň zpřísňuje podmínky, které společnosti musejí splnit. Každá společnost bude muset jmenovat správce dopravy zodpovědného za efektivní průběh celého podnikání.

Aby se zabránilo vytváření „fiktivních společností“, je dále nezbytné poskytnout další záruky týkající se registrovaných sídel společností. Dále bude sestaven nový elektronický registr, který má zintenzívnit výměnu informací mezi vnitrostátními orgány a zvýšit důmyslnost a efektivitu kontrol. I toto pomáhá zajistit bezpečnost silničního provozu.

A na závěr, dopravní podniky dnes od zákonodárců dostávají velmi jasné poselství týkající se závažnějších nedostatků, které vedou k odebrání licence, například opakované případy manipulace s tachometrem. K těmto praktikám bohužel dochází ve všech zemích EU. Tato manipulace však představuje nejen porušení

pravidel, ale také ohrožuje bezpečnost těch, kteří po evropských silnicích jezdí a je zřejmé, že unavení řidiči nejsou schopni dostatečně rychle reagovat, pokud nastanou nějaké problémy.

Proto jsem na začátku svého projevu řekl, že právní normy, které se tato sněmovna chystá schválit, představují zásadní a významný příspěvek ke společnému boji Komise a Parlamentu za výrazné snížení počtu obětí silniční dopravy. Rád bych vám proto poděkoval za vaši ochotu schválit tyto právní normy tak rychle.

Dovolte mi zopakovat, že tohle je jasný signál, který dáváme evropským občanům, a opět ukazujeme, že Parlament – a to neříkám jen proto, že jsem v této sněmovně 15 let působil – prokázal velkou efektivitu a serióznost, za což jsem vděčný.

Georg Jarzembowski, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, rád bych poděkoval Radě a Komisi za jejich konstruktivní spolupráci s naším zpravodajem Parlamentu. Jak řekl sám místopředseda Komise Tajani, je to velmi dobrý příklad toho, jak lze i u složitých dokumentů v krátkém čase dosáhnout dobrých výsledků.

Nicméně nemohu nepřiznat fakt, že nejsme příliš spokojeni s režimem kabotáže. Jak jste, pane místopředsedo, spolu s úřadujícím předsedou Rady, zmínil, z důvodů ochrany životního prostředí i z ekonomických důvodů je v Evropě skutečně lepší zabránit jízdám bez nákladu. Proto by bylo lepší, kdyby mohlo být co možná nejdříve zrušeno omezení kabotáže.

Souhlasíme se třemi kabotážními operacemi za sedm dní jakožto s přechodným opatřením, avšak netrpělivě očekáváme vaši zprávu a doufáme, že v ní bude uvedeno, že v roce 2014 toto omezení skončí. Jedná se sice o málo významnou oblast odvětví dopravy, ale přesto zde dochází k plýtvání penězi a poškozování životního prostředí. Doufám tedy, že v roce 2013 předložíte příslušný návrh, protože omezení kabotáže je na evropském vnitřním trhu 27 členských zemí absurdní.

Rád bych rovněž poděkoval Radě a Komisi za to, že nás nakonec podpořily ve věci znovuzavedení 12-denního pravidla pro autobusy a autokary. Je to velmi důležité pro autobusový a autokarový průmysl, který v mnoha zemích tvoří malé a střední podniky. Vysílání dvou řidičů na tyto výlety, určené především pro seniory, totiž působilo těmto malým a středním podnikům problémy. Jsme rádi, že platnost tohoto ustanovení za šest měsíců skončí. Je nutné si uvědomit, že řada lidí, především starších osob, nemá ráda létání, a přesto by ráda jakožto turisté cestovala po Evropě a užívala si sluníčka například v Itálii či ve Španělsku. Proto je znovuzavedení 12-denního pravidla pro autobusy a autokary, jež díky cenové dostupnosti umožňuje seniorům cestovat, tak důležité. Je to velký úspěch pro nás, autobusové a autokarové společnosti i pro cestující, a proto jsem Radě i Komisi velmi zavázán.

Brian Simpson, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval oběma zpravodajům za jejich práci na tomto složitém dokumentu. Je zřejmé, že tento balíček, a především otázka zrušení omezení kabotáže, rozdělil veřejné mínění podle státní příslušnosti. Přesto se domnívám, že nyní před sebou máme dohodu, kterou můžeme podpořit.

Měl jsem vážné obavy z jednorázového zavedení neomezené kabotáže bez jakéhokoli vyrovnaní sociálních či provozních nákladů jednotlivých dopravců. Jsem přesvědčen, že takový krok by býval měl negativní dopad na odvětví silniční přepravy zboží, a to nejen v mé zemi ale i v jiných členských státech. Kompromis zavádějící dočasnou kabotáž je proto nejen rozumné, ale navíc i účinné řešení povolující tři vnitrostátní jízdy po jedné mezinárodní. Dočasná kabotáž nám rovněž umožňuje skoncovat s několikasetkilometrovými jízdami prázdných těžkých nákladních vozidel, z hlediska ochrany životního prostředí nesmyslnými, aniž bychom tím narušili domácí trhy.

Konečně jsem rád, že mohu podpořit nová donucovací opatření, která byla zavedena prostřednictvím zprávy paní Ťičajuové. Tato opatření musejí být doprovázena dalším otevíráním trhu a umožní členským státům provádět přísná a účinná donucovací opatření.

Jeanine Hennis-Plasschaert, jménem skupiny ALDE. – (NL) Otázka kabotáže po léta vyvolávala silné emoce. Jak již bylo zdůrazněno, současné právní předpisy jsou kvůli používanému výrazu „dočasný“ považovány za příliš vágní. Zaznamenali jsme, že tato skutečnost pro různé členské státy představuje skvělou záminku k tomu, aby dále chránily své vlastní trhy.

Aby vše jednou provždy vyjasnila, Komise prohlásila, že předloží návrh, který všechny tyto problémy vyřeší. Pevně věřím, že se to podaří. Komise však poměrně překvapivě navrhla uvalit přísná omezení rozsahu kabotáže. To je překvapivé, protože stávající pravidla byla po celou dobu považována za přechodný krok k úplné svobodě. V roce 2009 jsme podle Komise i Rady měli směřovat k úplné svobodě.

Dohodu, kterou máme před sebou a o níž budeme zítra hlasovat, považuji za velké zklamání. Na dopravce čeká místo více svobody více omezení. Samozřejmě zcela souhlasím s tím, že evropský přístup skutečně potřebujeme. Toto odvětví by již dále nemělo být nuceno snášet různé rozmary členských států.

Tato dohoda, pane předsedající, však zcela odporuje principům a cílům vnitřního trhu. Argumenty týkající se bezpečnosti silniční dopravy, životního prostředí a snížení administrativní zátěže, uváděné na podporu dohody vůbec neobstojí. Žádný skutečný volný trh, pane Tajani, nebude a každé omezení navíc vede k nárůstu dopravy. Pane Simpsono, toto řešení je všechno, jen ne účinné. Řídit se principem, že něco je lepší než nic, nepředstavuje pro skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu vhodnou alternativu. V tomto případě tento princip neplatí.

Roberts Zile, jménem skupiny UEN. – (LV) Děkuji, pane předsedající. Rád bych, pane komisaři, poděkoval oběma zpravodajům a všem ostatním, kteří se podíleli na nalezení kompromisu. Přesto bych rád řekl, že kompromis, jehož jsme dosáhli, má své pozitivní i negativní stránky. Je například dobře, že se nám u přepravy cestujících podařilo omezit překážky dopravy v příhraničních oblastech s intenzivními toky přeshraniční dopravy. V současné době, kdy je vzhledem k obtížným ekonomickým okolnostem potřeba solidarity, lze v souvislosti s vnitrostátními trhy pozorovat protekcionistické tendence a díky konceptu „dočasného“ využívání slouží omezení mnoha členským státům nadále jako záminka k tomu, aby dál chránily své domácí trhy. Členské státy budou bohužel moci využívat ochranné doložky, která jim poskytuje příležitost obrátit se z důvodu vážných problémů na vnitrostátním trhu dopravy na Komisi a schválit ochranná opatření. Navíc je vhodné s politováním připomenout, že to členské státy budou moci činit i po roce 2014, který byl uveden v původním stanovisku Evropského parlamentu. Podobnou poznámku bych rád učinil i v souvislosti s mezinárodní autokarovou dopravou. Ustanovení, které stanoví, že v případě, kdy mezinárodní doprava ohrožuje schopnost poskytovat podobné služby, může členský stát provozovateli dopravy pozastavit či zrušit licenci, je podle mého názoru z hlediska fungování jednotného trhu nepřijatelné. Děkuji

Georgios Toussas, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, společný postoj Rady Evropské unie, stejně jako původní návrh nařízení předložený Komisí, liberalizuje vnitrostátní trhy osobní a nákladní silniční dopravy a poskytuje mezinárodním dopravním společnostem Společenství přístup na vnitřní trhy členských států. Ve skutečnosti předává mezinárodní i vnitrostátní silniční dopravu do rukou velkých monopolů.

Návrhy obsažené ve zprávách Evropského parlamentu se ubírají dokonce ještě reakčnějším směrem. Požadují okamžitou a úplnou liberalizaci trhů a zrušení všech bariér, omezení a kontrol. Pracovníci si nyní díky svým hořkým zkušenostem uvědomují bolestivé dopady, které bude mít vpád monopolních skupin podnikatelů do odvětví silniční dopravy na jejich životy.

Liberalizace vnitrostátních trhů nákladní a osobní silniční dopravy zesílí vykořisťování pracujících řidičů, kteří budou nuceni řídit bez přestávek a bez jakýchkoli opatření k jejich odpočinku a bezpečnosti, připravuje je o mzdu, pracovní práva i práva na pojištění, zvyšuje počet hrozeb pro bezpečnost silničního provozu a vede ke koncentraci dopravy v rukou mezinárodních monopolů, které sklídí obrovské zisky, s katastrofálními následky pro živnostníky a malé podnikatele působící v tomto odvětví. Vede ke zvýšení přepravních sazeb, snížení standardů služeb a bezpečnosti cestujících.

Proto jsem hlasovali proti společným postojům a doporučením Evropského parlamentu. Hnutí pracujících je proti kapitalistické restrukturalizaci a požaduje vytvoření jednotného trhu veřejné dopravy, jehož hlavním kritériem bude plnění moderních požadavků obyčejných lidí.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Kdybych byl na počátku osmdesátých let prorokoval, že ani v roce 2009 nebude konec omezení kabotáže v dohledu, moji posluchači by se mi byli nepochybně hlasitě vysmáli. Přesto je omezení kabotáže ve své podstatě flagrantním porušením pravidel evropského vnitřního trhu.

Nyní, v roce 2009, nás při druhém čtení opět čeká vyhlídka, že se domů vrátíme s prázdnou. Budu samozřejmě podporovat pozměňovací návrhy skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu. Skupina Evropská lidová strana (Křesťanští demokraté) a Evropská demokratická strana však za nimi odmítá stát a tím zasazuje budoucnosti silniční dopravy zboží osudovou ránu. Jsem rád, že v návrzích zůstalo 12-denní pravidlo, nejsem však potěšen tím, že k tomu došlo na úkor ukončení omezení kabotáže.

Pokud nebudou pozměňovací návrhy 17 a 18 přijaty, budu hlasovat proti konečnému výsledku. Odmítám připojit své jméno k návrhu, který škodí životnímu prostředí, znevýhodňuje silniční dopravu zboží a nebere ohled na fungování evropského vnitřního trhu.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Ráda bych začala tím, že pozitivem návrhu, o němž nyní jednáme, je zrušení 12-denního pravidla pro autobusovou dopravu.

Avšak co se týče kabotáže, je tento návrh naprostým zklamáním. V devadesátých letech a dokonce již v letech osmdesátých přece bylo dohodnuto, že toto omezení volné dopravy zboží bude pouze dočasné. Proto naše skupina Evropská lidová strana (Křesťanští demokraté) a Evropští demokraté i poslanci ostatních skupin v prvním čtením předložili návrhy na zrušení uvedených omezení do roku 2014. V posledních měsících je však zřejmé, že členské státy chtějí tento návrh zmařit, a to navzdory úsilí pana Grosche jakožto zpravodaje konečně stanovit datum zrušení zmíněných omezení. Snaha zablokovat tento návrh je značná, což je velmi špatná zpráva.

Protekcionismus v době krize je pro Evropu tou nejhorší zprávou, neboť, jak správně podotkl pan Tajani, je plýtváním peněz a škodí životnímu prostředí. Proto budou nizozemští křesťanští demokraté (CDA) hlasovat proti tomuto návrhu, ačkoli jsme si vědomi toho, že jsou to členské státy, kdo tomuto opatření brání a že s tím bohužel nemůžeme nic dělat. Obsah tohoto návrhu je nevhodný a nevynutitelný. Tento právní předpis je proto nejen nevhodný v době krize, ale je rovněž symbolický.

Ráda bych proto pana komisaře vyzvala, aby záležitosti tak nenechal a aby opět převzal iniciativu a v následujících letech využil svého práva podávat legislativní návrhy k zákazu tohoto omezení kabotáže. Křesťanští demokraté ho v tom budou podporovat.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, nejprve bych rád vzdal hold smyslu pro kompromis, který projevili naši dva zpravodajové, pan Grosch a paní Ťicauová, neboť se jedná o složité téma v tom smyslu, že sice chceme jednotný trh, ale veřejnost a ředitelé společností si neuvědomují, že mít jednotný trh občas znamená, že někteří z nich nevyhnutelně neuspějí, že se ekonomika nutně dostane do recese a pracovní místa budou muset zaniknout.

V očích veřejnosti se jednotný trh vyplatí jediné tehdy, když se díky němu ocitnou v jednoznačně výhodné situaci. Dnes však víme až příliš dobře, že v oblastech, jako je kabotáž, jsou sociální podmínky v různých zemích takové, že pokud by byly v současné situaci systematizovány, byli bychom svědky toho, jak je řada pracovníků ze zemí s vysokými platy vytlačena z trhu zeměmi s nízkými platy.

Proto se domnívám, že postoj, který byl přijat, je nakonec správný. Kabotáž by měla být liberalizována, ale je stále příliš brzy na to učinit tak naráz a bez rozdílu. Proto nám velmi vyhovuje koncept návazné kabotáže spolu s úpravou týkající se prověřkové doložky ke zprávě Komise o sociálních dopadech a především pak chybějící termín automatické a plošné liberalizace velmi vyhovuje.

Proto budeme hlasovat pro tuto zprávu, zároveň vyzveme Komisi, aby byla pozorná, a vyjádříme přání, aby se liberalizace nakonec uskutečnila, ale aby nevedla k nekalé soutěži či sociálnímu dumpingu, které tolik poškozují pověst Evropy a které v mé zemi a nepochybně i v zemi paní Wortmann-Koolové vedly k neočekávanému odmítnutí Evropské ústavní smlouvy občany obávajícími se ztráty svého sociálního postavení. Jsem proto oněm dvěma zpravodajům vděčný.

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Rád bych poděkoval panu Groschovi a paní Ťicauové za práci, kterou odvedli. Domnívám se, že paní Ťicauová má pravdu, když ve své zprávě žádá přísná pravidla pro přístup na trh. Pokud provozujete dopravní společnost, musíte dodržovat celou řadu pravidel a, jak již prohlásil pan Grosch, společnosti PO box je třeba eliminovat, jelikož jsou příčinou mnohého zneužívání, k němuž dochází. Tolik tedy ke zprávě paní Ťicauové.

Proč tedy nemůžeme společností, pro které platí přísná pravidla, zajistit evropský trh, na němž by podnikaly? Ve zprávě pana Grosche bych byl uvítal objasnění a nikoli omezení. Většina naší skupiny proto nemůže kompromis, kterého pan Grosch docílil, schválit.

Ve skutečnost děláme krok zpátky tím, že opět omezujeme možnosti dopravců na evropském trhu. Nic nenasvědčuje tomu, že by se trh v roce 2014 otevřel, jak to požadoval Parlament. Rada sice zastává jiný názor, ale já se domnívám, že je to příliš velký ústupek. Ve skutečnosti připravujeme cestu pro jízdy nákladních vozidel bez nákladu, což je něco, k čemuž by dnes zkrátka docházet nemělo. Pochybuji o tom, zda ty členské státy, které si nyní vzájemně otevřely své trhy s kabotáží, v tom budou moci pokračovat i podle tohoto nařízení, pokud by tak chtěly činit na bilaterální úrovni. Rovněž by mě zajímalo, jak si nyní povedou členské státy, které tvrdí, že monitorování je obtížné, neboť teď není o mnoho snazší. Ve všech zemích je to stejné, ale je obtížné to monitorovat a zajímalo by mne, zda jsou na to policejní orgány připraveny.

Pokud jsou příčinou mzdové náklady a sociální dumping, proč se nesetkávám s dokumenty, v nichž francouzské orgány vytýkají francouzským zákazníkům, že využívají příliš velkého počtu belgických řidičů nákladních vozidel? Jsou přece dražší než Francouzi. Proč potom slyším příběhy o belgických řidičích nákladních vozidel, kteří jsou ve Spojeném království drženi ve vazbě za poměrně malé přestupky? Vždyť i tam jsou řidiči levnější než v Belgii. Předpokládáme-li, že jednou z příčin je sociální zneužívání, pak v tomto případě tomu tak rozhodně není.

Celkový výsledek je podle mého názoru takový, že v oblasti vnitřního trhu uděláme krok zpátky. Zítra schválíme důmyslné dopravní systémy, což znamená, že říkáme, že komunikační a informační technologie vedou k efektivnější nákladní dopravě. Následně však říkáme, že ji budeme z politických důvodů omezovat. To je velmi smutné a proto budu hlasovat proti dohodě, kterou většina Parlamentu bohužel zítra schválí.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). - Pane předsedající, tohle je jen další balíček zpráv, který má zaměstnat výbory EU, další kal v moři zbytečných nařízení. Winston Churchill řekl, že máte-li deset tisíc předpisů, zničíte veškerou úctu k zákonům. Úcta Angličanů už zničená je. Průzkum veřejného mínění provedený pro BBC ukazuje, že 55 % dotázaných chce vystoupení z EU a 84 % z nich si přeje, aby si Spojené království ponechalo své pravomoci.

Pan předseda Pöttering potvrdil, že EU vytváří 75 % veškeré legislativy. Za 35 let je to víc právních předpisů, než kolik jich Anglie vydala od dob krále Richarda III. v roce 1485. My tu tedy vytváříme právní předpisy upravující předchozí právní předpisy. Kde to všechno skončí?

Spojené království vystoupí z EU, bude vaším dobrým sousedem a bude vás přes Lamanšský průliv pozorovat v tom vašem moři nařízení a sledovat, jak EU zahubí tisíc směrnic o nákladní dopravě, které sama přijala.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, balíček k silniční dopravě zahrnuje tři vzájemně se doplňující témata, která mají významný dopad na trhy nákladní a osobní dopravy. Budou z něj mít prospěch dopravci, řidiči i uživatelé dopravy, a to zejména v současné ekonomické situaci. Zároveň zvýší bezpečnost na našich silnicích, zvýší efektivitu dopravy a prospěje udržitelnosti životního prostředí.

Vítám, že k dosažení našich ambiciózních cílů bylo zvoleno nařízení. Zákazy kabotážních operací vedou k jízdám bez nákladu, které si z hlediska finančního, energetického či z hlediska udržitelnosti životního prostředí nemůžeme a ani nechceme dovolit. Neomezené otevření trhu nákladní dopravy by na druhé straně vedlo k narušením v důsledku nekalé soutěže. Proto se tato záležitost řeší postupně. Kabotáž je povolena za předpokladu, že se nestane stálou či pokračující aktivitou v členském státě, v němž provozovatel dopravy nesídlí.

Tento první krok sice bohužel ještě neznamená úplné otevření vnitrostátních trhů silniční dopravy, ale nechává tuto možnost otevřenou. Jízdy bez nákladu jsou nyní již omezovány a životní prostředí je chráněno.

Co se týče přístupu na trh přeshraniční osobní dopravy, je hlavním cílem omezení byrokracie ve prospěch jednoduchých a rychlých postupů při povolování přeshraniční linkové dopravy. Dokumenty mají být sjednoceny a kontroly zjednodušeny. Velice vítám zavedení přepracovaného 12-denního pravidla pro organizované přeshraniční autokarové jízdy. Budou z toho mít užitek jak rekreatanti, tak autobusové a autokarové společnosti, aniž dojde k ohrožení bezpečnosti. Jedná se o politiku v zájmu občanů.

Povolání vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy bude v budoucnosti podléhat specifickým a transparentním podmínkám. Zvýší se tak prestiž této profese, zajistí se uznávání odborné kvalifikace a napomůže to boji proti dumpingovým praktikám. Dojde k zřetelnému zvýšení bezpečnosti a spolehlivosti.

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Nejdříve bych samozřejmě rád poděkoval zpravodajům, panu Groschovi a paní Ťicákové, za odvedenou práci a za to, že se jim nakonec podařilo uzavřít o tomto balíčku kompromis, který by měl platit nanejvýš pár let, jelikož je z mého pohledu pouze přechodným opatřením. Pokud se týká silniční dopravy, rád bych zmínil dvě důležité věci. První je samozřejmě přístup k této profesi. Ten byl podle mého názoru nastaven takovým způsobem, aby se zajistilo, že ti, kteří chtějí v tomto odvětví působit, poskytnou patřičné záruky.

Kabotáž je zjevně předmětem určitých kontroverzí. Jedná se o dobré přechodné opatření, které bylo nezbytné, aby bylo možno jasněji definovat, co je možné. V minulosti bylo dosti nejasně stanoveno, že kabotáž je povolena pouze omezeně. To bylo nyní specifikováno jako tři operace za sedm dní. Je tedy logické, že by se mělo všechno otevřít, ale podle mne na to ještě není ten správný čas.

Kompromis, který máme nyní před sebou, považuji za velmi rozumný návrh, zejména když za několik let znovu posoudíme sociální situaci v Evropské unii a učiníme další nezbytná opatření. Toto otevření trhu by mělo být doprovázeno odstraňováním sociálních bariér. Do té doby by země či skupiny zemí, jako například země Beneluxu, měly mít možnost dohodnout se na zachování současného stavu, aby bylo otevření kabotáže i nadále možné. Pokud budou mzdové a pracovní podmínky víceméně stejné, nebudu s tím osobně mít žádný problém, ale zatím tomu tak všude zjevně není, a proto je přechodné opatření nezbytné.

Ari Vatanen (PPE-DE). - Pane předsedající, až dnes večer opustíme tuto budovu, většina z nás si vezme taxi. Jedná se o kvalitní vozy s kvalitními řidiči a všichni víme, že tihle řidiči jsou naprostí profesionálové. Jedná se o osvědčenou kvalitu. Oni řidiči i ona vozidla příslušná kritéria splňují.

Částečně souhlasím se svým anglickým kolegou, který si před chvílí stěžoval na příliš velké množství právních předpisů, občas skutečně vytváříme příliš mnoho legislativy, avšak přesto lituji, že přístup EU k profesním pravidlům nebyl rozšířen i na taxi, protože taxi všichni v různých členských státech používáme a jejich kvalita se velmi liší. Když si vezmete taxi, je spolehlivost stejně významná jako kvalita, je důležité vědět, co můžete očekávat. Je to navíc i otázka bezpečnosti. Velmi často cestujete ve voze sami a v neznámém prostředí. Taxi pro mnohé z nás rovněž představuje první kontakt s lidmi v nové zemi, a proto by bylo rozumné, kdyby řidiči splňovali určitá evropská kritéria. Znamená to také to, že pokud by byli profesionální, dobře školení a znali trasy, nemuseli bychom se bát předražování.

V zemích, jako je Německo, Švédsko, Slovinsko a Finsko, jsou vnitrostátní pravidla v této oblasti velmi přísná a profese taxikáře je bezproblémová. Londýnské taxíky jsou rovněž známé svou kvalitou. Měli bychom tyto osvědčené postupy převzít. Zatímco na tento právní předpis o kritériích profese taxikáře stále čekáme, možná bychom se měli usnést na tom, že dáme slušný tuzér těm řidičům, kteří nás večer vozí domů.

Pavel Svoboda, úřadující předseda Rady. – (CS) Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, děkuji za různé příspěvky poskytnuté v průběhu této diskuze. Chci vás ujistit, že Rada je pevně odhodlána k posílení a dokončení jednotného trhu. Předsednictví se proto domnívá, že právě proto bylo zapotřebí provést úpravu stávajících právních předpisů Společenství. Předsednictví rovněž plně sdílí cíl zvýšení konkurenceschopnosti odvětví silniční dopravy v Evropské unii racionalizací a zjednodušením stávajícího právního rámce, a tím pomáhá omezit narušování trhů. Ale úplné otevření tuzemských trhů dopravy by vystavilo naše dopravní společnosti nespravedlivé hospodářské soutěži a poškodilo by fungování trhu, protože mezi členskými státy i nadále existují významné fiskální a sociální rozdíly. Tomu je třeba se vyhnout zejména v době hospodářské krize, kdy hospodářství jako celek vyžaduje pečlivé a uvážlivé posouzení těch nejlepších prostředků stimulace a obnovy. Je zřejmé, že Komise nejpozději do roku 2013 situaci na trhu posoudí znovu s cílem pokračovat v další liberalizaci. Toto kompromisní znění je spravedlivé a vyvážené způsob jak spojit různé zájmy.

Naším společným cílem je učinit silniční dopravu efektivnější a udržitelnou. Tyto právní předpisy významně přispějí ke snížení narušování hospodářské soutěže a ke zlepšení dodržování právních předpisů v sociální oblasti a pravidel bezpečnosti silničního provozu ze strany provozovatelů silniční dopravy. Dále umožní značné snížení administrativní zátěže jak pro provozovatele silniční dopravy, tak pro orgány dohledu. Rovněž by měly odvětví poskytnout právní a správní rámec s cílem umožnit další prospěch vyplývající ze společného trhu. Jsem přesvědčen, že tento důležitý soubor právních předpisů podpoří a usnadní silniční dopravu s cílem pomoci stimulovat hospodářskou obnovu. Děkuji ještě jednou za vynikající spolupráci, která nám umožnila nalézt nejlepší společný kompromis k dosažení těchto cílů.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, vážení poslanci, jsem přesvědčen, že to, co se Parlament chystá schválit, je dobrý kompromis, který uvádí v soulad požadavky Rady, požadavky většiny poslanců Evropského parlamentu a návrhy Evropské komise.

Je zřejmé, že když je třeba dosáhnout kompromisu, musí každý ustoupit, aby ostatní mohli učinit totéž, a proto se domnívám, že pan El Khadraoui pronesl moudrá slova: za daných okolností jsme učinili to nejlepší, co jsme mohli. Jak jsem již řekl ve svém předchozím projevu, co se týče kabotáže, má Komise v úmyslu zhodnotit situaci a zjistit, zda by nebylo možné dosáhnout nějaké dohody, což bude záviset na okolnostech. Možná že budeme moci toto odvětví více otevřít a zaměřit tak směrem, který požadovalo mnoho poslanců, musíme ale samozřejmě posoudit aktuální situaci.

Opakuji, že se podle mne jedná o dobrý kompromis. Rád bych se obrátil na pana Sterckxe, který je dostatečně ohleduplný a ochotný na to, aby nejen kritizoval, ale také si vyslechl odpověď, na rozdíl od mnoha poslanců, kteří svou kritiku vyjádřili a potom bohužel nejsou ochotni poslechnout si komentář Komise reagující na to, co řekli. Chtěl bych uklidnit pana Sterckxe, který má pochopitelné obavy ohledně existence předchozích dohod týkajících se jeho země původu a ostatních zemí Beneluxu.

Jsem přesvědčen, že tento právní předpis, v podobě, v níž má být přijat, nebude mít, jak jsem již řekl, žádné negativní dopady na stávající dohody. Ty zůstanou v platnosti, neboť nový právní předpis sice změní stávající situaci, ale neovlivní, a tedy ani nenaruší již existující bilaterální či trilaterální dohody. Proto věřím, že mohu pana Sterckxe ujistit, že podle mého výkladu, který pokládám za správný a platný, nebudou dohody, které se, opakuji, týkají zejména Beneluxu, nijak negativně ovlivněny.

Rovněž jsem chtěl uklidnit pana Bloklanda a paní Wortmann-Koolovou a zažehnat obavy, které vyjádřili: nemáme v úmyslu se zde zastavit. Opakuji, že budeme sledovat, jak se situace vyvine, v roce 2013 připravíme zprávu hodnotící aktuální vývoj v dané oblasti a bude-li to možné a uznáme-li to za nezbytné, opět Parlamentu a Radě navrhneme možnou změnu stávající situace a další liberalizaci systému kabotáže. Jsme si nicméně velmi dobře vědomi toho, že mnoho zemí EU zastává jiný názor, a proto bylo nezbytné v jiných záležitostech ustoupit, abychom získali souhlas Rady.

Přesto bych rád znovu podotkl, že je velmi dobře, že jsme relativně rychle dosáhli dohody, kterou, o čemž mohu pana Jarzembowského ujistit, bylo stejně jako jakýkoli jiný právní předpis samozřejmě možné vylepšit, avšak nejlepší bývá příliš často nepřítelem dobrého. Jsem přesvědčen, že děláme správnou věc, a nepovažuji za nezbytné vystoupit z Evropské unie, když hovoříme o těchto tématech, jak navrhuje pan Nattrass. Domnívám se, že dobrá pravidla jsou Evropské unii prospěšná.

Dokonce i uznávaný britský deník *Financial Times* spekuluje o tom, že Velká Británie znovu zváží potřebu přísnějších pravidel. V době krize přestála Evropa ekonomickou a finanční krizi lépe než jiné regiony právě proto, že její ekonomický systém je postaven na jasných pravidlech.

Domnívám se, možná proto, že jsem se narodil v Římě, že historie římského práva a napoleonského zákoníku ukázala význam pravidel, která zaručují rozvoj společnosti. Nevím, na jaké straně Hadriána valu se pan Nattrass narodil, ale soudě podle jeho projevu bych řekl, že se narodil na vzdálenější straně valu a jeho předci tudíž neměli možnost římské právo poznat.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám znovu poděkoval za spolupráci a Radě za její činnost a v této sněmovně ještě jednou vyjádřil svůj dík zaměstnancům generálního ředitelství Komise, které jsem měl tu čest vést, protože bez jejich cenného přispění by bývalo nebylo možné dosáhnout kompromisu, který bude, jak věřím, přínosem pro všechny občany EU.

Předsedající. – Pane Sterckxi, přejete si pronést faktickou poznámku?

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Pane předsedající, jen jsem chtěl pana Komisaře upozornit, že paní Hennis-Plasschaertová tu již není, neboť se musela zúčastnit jiného zasedání. Jsem v naší skupině mluvčím všech, kdo se tímto tématem zabývají. Chtěl jsem Vás proto informovat o tom, že paní poslankyně jen tak nezmizela.

Předsedající. – Děkuji, pane Sterckxi.

Mám za to, že to nebyla faktická poznámka, nýbrž projev zdvořilosti.

Mathieu Grosch, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, začnu poděkováním Komisi za její jasné odpovědi. Rád bych zdůraznil, že omezení kabotáže je pouze přechodným opatřením, že příslušná studie právě probíhá a na základě jejího výsledku bude rovněž možné očekávat otevření trhu.

Dalším velmi důležitým faktem je, že v této oblasti platí článek 306, a to zcela jasně i pro země Beneluxu, což znamená, že vaše žádost, pane Sterckxi, je zbytečná, a proto již není třeba, abychom ji podpořili.

Další věc, kterou zde chci říci, se týká samotné kabotáže. Po poznámkách které jsem zde slyšel, se domnívám, že tento kompromis je ve skutečnosti ještě lepší, než jsem si původně myslel, z toho prostého důvodu, a tímto se obracím především ke svým kolegům ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a svému poslaneckému kolegovi z nizozemské strany Křesťanskodemokratická výzva (CDA), že stanovením přechodného opatření nechceme přidusit vnitřní trh či firmy, mohu-li použít tento výraz. Uvědomíme-li si, že některé firmy používají moderní vozidla, ale svým řidičům platí 400 EUR měsíčně, zatímco jiné firmy platí řidičům měsíčně 1 500 EUR, připadá mi nanejvýš rozumné prohlásit, že je třeba tuto sociální bariéru

nějakým způsobem odstranit. Pokud se najdou peníze na splnění požadavků týkajících se vozidel, najdou se i peníze na splnění mzdových požadavků. Tato bariéra musí být odstraněna a teprve pak bude možné trh otevřít. Tvrdit, že bychom ho měli otevřít a potom uvidíme, kam nás to zavede, je podle mého názoru nepochopením toho, jak otevřený trh funguje.

Můj poslední bod se týká toho, že je legrační, jak tytéž země, které brání jakékoli harmonizaci, například Spojené království – a to zejména v daňové oblasti, dnes prohlašují, že kvůli nedostatečné harmonizaci bychom měli trh ponechat jeho vývoji. Někteří požadují omezení, zatímco jiní tvrdí, že omezení už je příliš mnoho.

Jestliže chceme evropskou veřejnost přesvědčit, nemůžeme tvrdit, že by se měl trh otevřít a všechno ostatní se už vyřeší samo. Místo toho je nutné, aby Parlament spolu s Radou a Komisí připravil příslušné předpisy na ochranu životního prostředí i sociální a daňové předpisy. Jedině potom budeme věrohodní.

Předsedající. – Velice vám, pane Groschi, děkuji za váš projev, jemuž se již dostalo podpory patrné z potlesku vašich kolegů poslanců.

Silvia-Adriana Țicău, zpravodajka. – (RO) Pane předsedající, pane komisaři, ráda bych nejprve poděkovala stínovému zpravodaji, panu Groschovi, s nímž jsem spolupracovala, technickým zaměstnancům Výboru pro dopravu a cestovní ruch a Skupině evropských socialistů, rovněž svým kolegům v Komisi a zaměstnancům Komise, nemluvě o vás, pane komisaři, a předsednictví Evropské rady, s nímž jsem měla to štěstí velmi úzce spolupracovat.

Ráda bych připomněla, že v červnu 2007 Evropská komise navrhla změnit nařízení o přístupu na trh silniční dopravy. Pozměňovací návrhy vycházely ze zkušeností získaných po uplatnění směrnice Evropské komise 96/26. V důsledku toho byla některá legislativní ustanovení přeformulována, aby se pomocí právního předpisu v podobě nařízení zajistilo důslednější uplatňování. Přibližně po dvou letech nás nyní čeká konečné hlasování o tomto dokumentu, který má přímý dopad na zhruba 800 000 evropských podniků a 4,5 milionu pracovních míst.

Naše společné cíle jsou následující: zvýšení bezpečnosti silničního provozu, omezení byrokracie, zjednodušení postupů a zajištění předvídatelnosti a jistoty pro provozovatele silniční dopravy. Doufám, že tento kompromis, jehož jsme dosáhli, zajistí rozvoj trhu silniční dopravy. Ještě jednou děkuji svým kolegům poslancům za spolupráci.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00.

13. Práva cestujících po moři a po vnitrostátních vodních cestách - Práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících zprávách:

– zprávě (A6-0209/2009) pana Teychenné jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách, kterým se mění nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (KOM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)), a

– zprávě (A6-0250/2009) pana Albertiniho jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (KOM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)).

Michel Teychenné, zpravodaj. – (FR) pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, od začátku tohoto procesu jsem se ve své činnosti řídil dvěma principy: zajištěním toho, aby co se týká práv cestujících byly všechny druhy dopravy na stejné úrovni, což je cíl stanovený samotnou Komisí a Evropským parlamentem, a zajištěním toho, aby byla tato práva do tohoto textu jasně zanesena. V posledně zmiňovaném případě byla věnována zvláštní pozornost osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, neboť, pokud šlo o tyto osoby, odvětví námořní dopravy za ostatními ve skutečnosti poněkud zaostávalo.

Obecnou myšlenkou textu je, že by lidé měli mít možnost cestovat po Evropě, aniž by byli vystaveni rozmarům příslušných společností, a požadovat minimální úroveň služeb i informací a konečně, že osoby s omezenou schopností pohybu a orientace by měly mít možnost využívat stejná práva jako ostatní evropští občané, aniž by byly dále poškozovány.

Obsah verze přijaté 31. března ve výboru se zdá být přijatelný pro všechny. Za prvé proto, že jsou posílena práva osob s omezenou schopností pohybu a orientace. Bude-li tento text přijat, již nebude dále možné odmítnout přepravu osob z důvodu jejich zdravotního postižení, pochopitelně kromě důvodů souvisejících s podmínkami nástupu na palubu, s ohledem na jejich důstojnost a s technickými prvky plavidla. Navíc musí být osobám s omezenou schopností pohybu a orientace rovněž poskytnuta pomoc, a to od okamžiku rezervace. Dnes je díky internetu poptávka po zpátečních cestách a oficiálních informacích. I to tento text řeší.

Konečně musejí být informace o právech cestujících standardizovány a poskytovány v dostupných formátech, jak tomu dnes je v odvětví železniční a letecké dopravy.

Když jsme se zabývali právy všech cestujících, kvůli vyrovnaní v případě problémů jsme považovali za důležité je harmonizovat na vyšší úrovni a to stejným způsobem jako v letecké dopravě. V důsledku toho budou moci cestující, jejichž cesta byla zpožděna či zrušena, získat náhradu až v plné výši, přičemž výše náhrady bude vyčíslena podle problémů, které nastaly.

Informace by měly být jasné a dostupné, což je v odvětví dopravy často problém. Neustále se setkáváme s tím, že lidé nemají dostatek informací, nevědí, z jakého důvodu jejich loď, ale stejně tak dobře by to v jiném případě mohl být vlak či letadlo, neodpluje, či proč má zpoždění. Tyto metody poskytování informací jsme chtěli zlepšit.

Konečně musí být vyřizování stížností lépe organizováno. Podání stížnosti v případě, když nastanou problémy, je opravdu komplikovaná záležitost a záměrem tohoto textu je tento postup zjednodušit na úrovni členských států i pro jednotlivé občany.

Zabývali jsme se rovněž úlohou vnitrostátních orgánů, které budou stížnosti vyřizovat, a lépe ji definovali.

A na závěr městské a předměstské přepravní služby, jimiž mám na mysli benátské vaporetti, které má tak rád pan Albertini, budou z tohoto textu vyňaty, jelikož nespádají pod hlavní dopravní služby.

Nyní k výletním plavbám a jejich místu v tomto textu: rád bych připomněl, že výletní plavby dnes představují nesmírně důležitý typ dovolené a že do jejich cílové skupiny patří jak senioři tak zdravotně postižení. Proto jsou výletní plavby do tohoto textu samozřejmě zařazeny a to nejen s odkazem na Směrnici o cestovním balíčku z roku 1991, z níž tento text vychází, ale i na ujištění, že se spotřebitelům dostane stejného zacházení.

Navrhli jsme definici vyšší moci, která představuje příčinu možného odmítnutí přepravy. V této otázce jsme pracovali na konsensuálním pozměňovacím návrhu, který jsme společně vytvořili. Rád bych vám nicméně připomněl, že v odvětví letecké dopravy je dnes Soudní dvůr často nucen rozhodovat v případech, kdy pojem vyšší moc není dostatečně jasně definován. V tomto textu jsme se proto pokusili problémy spojené s námořní dopravou řešit. Mám na mysli příliv a odliv, větry a bouře, které také patří k námořní dopravě a s nimiž je nutné počítat.

Na závěr bych dodal, že předmětem debaty byla i povinnost přístavů poskytnout cestujícím pomoc. Jedná se o text o právech cestujících, nikoli o text ...

(Předsedající řečníka požádal, aby projev uzavřel)

... a takový je tedy obsah tohoto textu, přičemž na smířcím řízení mezi přístavy a dopravci se ještě pracuje. Víím, že se pan Jarzembowski chystá předložit své pozměňovací návrhy, na které tedy odpovím v oněch dvou minutách, které dosud mám.

Gabriele Albertini, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, schválením právního předpisu o letecké a železniční dopravě, zprávy pana Teychenné o dopravě po moři a na vnitrozemských vodních cestách a tohoto návrhu práv cestujících v autobusové a autokarové dopravě, Evropská unie dokončuje legislativní rámec pro všechny druhy dopravy.

Při přípravě tohoto nařízení jsme stáli před potřebou dosáhnout rovnováhy mezi dvěma přístupy: první se zabývá „oblastí plánování“ pro všechny druhy dopravy, v níž mohou různé druhy dopravy soutěžit za

stejných podmínek a s rovnými šancemi, zatímco cestující požívají vysoké úrovně ochrany bez ohledu na dopravní prostředek, který si zvolili.

Druhý přístup odráží různé charakteristiky každého druhu dopravy a zabývá se jeho zvláštnostmi. V případě autobusové a autokarové dopravy jsme se například věnovali odpovědnosti za zpoždění a v případě silniční dopravy jsme měli na paměti nehody, dopravní zácpy a další věci, které se železniční dopravy, jež využívá vyhrazených tratí, netýkají.

Rád bych také hovořil o dvou opačných hlediscích, které jsme se pokusili, podle mého názoru úspěšně, vyvážit. Skutečným záměrem tohoto nařízení je posílit práva cestujících, avšak v odvětví silniční dopravy působí převážně malé a střední podniky, které budou potřebovat čas a prostředky, aby se přizpůsobily novým požadavkům, a stejně jako tolik ostatních průmyslových odvětví zažívá i toto kvůli ekonomické krizi problémy.

Nyní se dostávám k pozměňovacím návrhům, které byly Parlamentu předloženy. Rád bych poděkoval svým kolegům poslancům za jejich významné příspěvky k textu nařízení a za jejich výbornou spolupráci. Většinu práce potřebné k tomuto prvnímu parlamentnímu čtení již odvedl Výbor pro dopravu a cestovní ruch a sněmovně připadlo pouze upřesnění právního jazyka dokumentu.

Jménem své skupiny jsem k zítřejšímu hlasování předložil pouze tři dodatečné pozměňovací návrhy. Dovolte mi, abych vám je zde stručně charakterizoval. Pozměňovací návrh 73 je pouhým jazykovým upřesněním a pozměňovací návrh 82 stanoví meze objektivní odpovědnosti stanovené v článku 6(3) navrhovaného nařízení. Co se týká rozsahu působnosti pozměňovacího návrhu schváleného Výborem pro dopravu, všechny politické skupiny se dohodly na zařazení regionální dopravy. Pokud jde o městskou a předměstské dopravy, dva klíčové texty budou zítra předloženy k hlasování.

Jako zpravodaj podporuji pozměňovací návrh 80 o vyloučení *tout court* místní dopravy z rozsahu působnosti, který předložila má skupina, naznačil jsem však také svou podporu pozměňovacímu návrhu 81, jenž dává členskému státu pravomoc vyloučit místní dopravu z rozsahu působnosti za předpokladu, že cestujícím zaručí rozsah práv podobný tomu, jaký je stanoven v uvedeném nařízení.

Věřím, že jsme připravili text, který nám dává dobrou pozici pro zahájení budoucích třístranných jednání s Radou a Komisí. Proto přeji českému předsednictví i Švédsku, které předsednictví Evropské rady převezme, úspěch v jejich práci na právech cestujících a samozřejmě doufám, že se v následujícím funkčním období Parlamentu budu moci podílet na dalších fázích schvalování tohoto nařízení.

Pavel Svoboda, úřadující předseda Rady. – (CS) Vážené poslankyně, vážení poslanci, zítra budete hlasovat o pozměňovacích návrzích ke dvěma návrhům Komise, které se týkají ochrany práv cestujících v autobusové a autokarové dopravě a rovněž při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách.

Jedná se o důležité právní předpisy, které velmi zajímají jak spotřebitele, tak i odvětví dopravy. Před nedávnem přijala EU předpisy stejného druhu pro leteckou a železniční dopravu. Uvedené, nedávno předložené návrhy Komise tento právní rámec doplní. Prakticky to znamená zlepšení ochrany všech cestujících, zejména zdravotně postižených osob a osob s omezenou schopností pohybu a orientace, bez ohledu na způsob dopravy. Navíc se tím vytváří rovné podmínky pro všechna odvětví dopravy. Není třeba zdůrazňovat, že české předsednictví tyto návrhy vítá a přikládá jim velkou důležitost. Věřím, že všichni sdílíme cíl, který si EU v minulých letech vytkla, a sice posílit ochranu práv cestujících.

V souvislosti s pozměňovacími návrhy, o kterých jste hlasovali ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch, bych rád vyzdvihl zejména dva aspekty. Za prvé, že přikládáte velký význam právům zdravotně postižených osob a osob s omezenou schopností pohybu a orientace. Vaše postoje v této oblasti přirozeně sdílíme, což je velmi důležité, pokud chceme ohledně těchto dvou důležitých právních předpisů dosáhnout dohody ve druhém čtení.

Za druhé, zaujali jste postoj senzitivního sladování návrhů nařízení se zněním stávajících právních předpisů týkajících se práv osob cestujících jinými druhy dopravy, přičemž jste velmi pečlivě přistupovali k přizpůsobování návrhů zvláštnostem autobusové a autokarové dopravy nebo dopravy po moři a na vnitrozemských vodních cestách, aniž jste se odchýlili od cíle posílit ochranu práv cestujících. S nutností adaptace právních předpisů na specifika jednotlivých dopravních módů plně souhlasíme. Jak všichni víme, není možné uplatňovat zcela stejný přístup k různým druhům dopravy. Železniční a letecká doprava má své zvláštnosti a totéž platí i pro autobusovou dopravu a dopravu námořní a vnitrozemskou vodní. Velké rozdíly panují i v rámci těchto samotných odvětví. Působí zde velké a malé společnosti, cesty mohou trvat několik dní, ale také jen několik málo minut. Je tedy nutné nalézt řešení přijatelné pro všechny, které by

zajistilo ochranu spotřebitelů bez vytváření zbytečného administrativního zatížení odvětví, a zejména menších subjektů na tomto trhu. V současné hospodářské situaci tato otázka samozřejmě nabývá zvláštní důležitosti.

Oceňujeme proto vaši práci na těchto otázkách. Představuje vynikající výchozí bod. Současně je také z velké části v souladu s naším názorem na tyto návrhy. Jsem přesvědčen, že budeme schopni konstruktivně spolupracovat na právní úpravě, která ochrání zájmy všech zúčastněných a která zároveň zohlední cíl EU zdokonalovat tvorbu právních předpisů. Na závěr bych rád vyslovil zvláštní poděkování zpravodajům, panu Albertinimu a panu Teychenné za jejich vynikající práci a důkladně vypracované zprávy.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, vždycky s radostí vzpomínám na ta léta, která jsem v této sněmovně jako poslanec Evropského parlamentu strávil, a o to více si proto cením práce, kterou Evropský parlament v této rozpravě odvedl.

Proto bych rád poděkoval panu Teychenné a panu Albertinimu za jejich významný příspěvek k ochraně práv občanů cestujících ve všech odvětvích dopravy, neboť potřeba zasáhnout v oblasti autobusové a autokarové dopravy a námořní dopravy představuje pokus vyplnit mezeru, která, jak jste všichni upozornili, v evropském právu existuje.

V EU máme mnoho zdravotně postižených cestujících a mnoho těch, jejichž pohyblivost je omezena z jiných důvodů, a proto máme také povinnost zaručit jim volný pohyb, protože se tu především jedná o otázku svobody v rámci Evropské unie. Vytváření dobré legislativy samozřejmě není snadné, dnes však děláme velký krok vpřed.

Potěšila mě rovněž slova pana Svobody. Určité pochybnosti týkající se textů, na jejichž přijetí se Komise a Parlament společně dohodly, jistě dosud přetrvávají, přesto jsem na straně Rady zaznamenal všeobecnou politickou otevřenost, což mne do budoucna naplňuje nadějí.

Jsem si jist, že, stejně jako v případě silniční dopravy, dospějeme k uspokojivému kompromisu, který evropským občanům poskytne příležitost v Evropské unii svobodně cestovat a požívat náležitou ochranu.

Domnívám se, že dnes diskutujeme o tématech, která ovlivňují životy všech občanů, a proto jsem přesvědčen, že pokud jde o návrh týkající se autobusové a autokarové dopravy, přístup Komise prosazující co největší rozsah působnosti, jenž zahrnuje všechny běžné dopravní služby pro cestující, tedy mezinárodní, vnitrostátní, regionální, městské i předměstské, by měl získat podporu a zasedání Výboru pro dopravu a cestovní ruch ze dne 30. března v tomto směru přineslo povzbudivé signály. Jedná se o odpověď na potřebu zjednodušit legislativu a také zaručit stejná práva všem cestujícím bez principiálních výjimek.

Tento návrh, pane Albertini, nicméně vzhledem ke specifikům tohoto odvětví ponechává členským státům možnost vyloučit z rozsahu působnosti městskou, předměstskou a regionální dopravu, na níž se vztahují smlouvy o veřejné službě, pokud tyto smlouvy cestujícím nabízejí vysokou úroveň ochrany srovnatelnou s tou, kterou stanoví toto nařízení. To považuji za rozumné řešení, jež poskytuje požadovanou úroveň flexibility a zároveň chrání základní práva cestujících.

Odpovědnost autobusových či autokarových společností vůči cestujícím v případě úmrtí či zranění představuje další podstatnou součást návrhu. Na území Společenství existuje v této věci příliš mnoho rozdíků, což vede k vážné nejistotě cestujících. Rád bych se podrobněji zabýval několika body tohoto tématu. Za prvé, tato oblast se nezabývá otázkou pojištění, týká se výhradně odpovědností dopravců vůči cestujícím. Za druhé, autobusová či autokarová společnost není považována za výlučně odpovědnou za náhradu škod a její právo požadovat náhradu od třetích stran není zpochybněno. Za třetí, tato oblast se netýká dovozů ani postupů stanovených ve směrnici o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel z roku 2005 a za čtvrté, Komise ve skutečnosti nevytvořila nový model odpovědnosti. To, co je dnes navrženo, je schéma odpovědnosti inspirované ostatními způsoby dopravy, přičemž jsou zohledněna specifika tohoto odvětví.

Co se týče námořní dopravy, domnívám se, že je třeba jediného legislativního nástroje, přestože na to v Parlamentu i v Radě existují různé názory. Dovolte mi upozornit na klíčovou otázku týkající se rozsahu působnosti: v porovnání se silniční, železniční a leteckou dopravou, cestuje po moři či po vnitrostátních vodních cestách mnohem méně cestujících. Z nich představují ti, kdo používají vnitrostátní vodní cesty, jen nepatrnou menšinu. Podle mého názoru by nebylo logické ani realistické mít samostatná nařízení pro cestující na moři a pro ty cestující, kteří používají vnitrostátní vodní cesty, zvláště, když si uvážíme, že často používají stejný druh plavidla. Domnívám se, že odpovědi musí být jediný legislativní nástroj.

Dne 30 března 2009 se spolu s rozpravou o zprávě pana Teychenné ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch konala v rámci Rady EU pro dopravu veřejná rozprava ministrů. Jsem potěšen, že jsem příležitost v této rozpravě zaznamenat jistou koordinaci mezi Komisí, členskými státy a Parlamentem související se záměrem dát evropským cestujícím co nejdříve nové a ambiciózní nařízení.

Komise je v této souvislosti samozřejmě připravena učinit v textu některá vysvětlení a vylepšení, která mohou být požadována proto, aby se přihlíželo ke specifickým každého druhu dopravy a toto odvětví tak získalo nástroje k uplatňování daného nařízení s potřebnou flexibilitou. Dovolte mi, abych opět zdůraznil nezbytnost poskytnout prostředky k efektivnímu uplatňování budoucího nařízení. Za tohoto důvodu je důležité, aby vnitrostátní orgány zodpovědné za jeho uplatňování předkládaly pravidelné zprávy o své činnosti. Každý členský stát si bude moci vytvořit vlastní vnitrostátní systém, který mu bude vyhovovat; bude si například moci vybrat, zda ustaví jeden či více příslušných orgánů.

Georgios Papastamkos, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (EL) Pane předsedající, návrh nařízení, ve znění navrhovaném Evropským parlamentem, uspokojivým způsobem posiluje práva cestujících v námořní dopravě.

Přesto se domnívám, v další legislativní iniciativě týkající se tohoto tématu byl správnější horizontální přístup v podobě jednotného právního nástroje zahrnujícího všechny druhy dopravy, vzhledem současně potřebě používat kombinovanou dopravu.

V budoucnu by rovněž bylo ze systémového hlediska vhodnější, kdyby byly zvlášť předloženy návrhy týkající se na jedné straně práv cestujících a na druhé straně osob s omezenou schopností pohybu a orientace. Důvodem je skutečnost, že tato jednotlivá ujednání mají odlišný záměr a jsou určena různým příjemcům.

Konečně bych rád upozornil na opakovaný úzkoprsý přístup, který zaujala Komise, avšak nikoli místopředseda Tajani, k otázkám, které vyžadují širší a mnohostrannou pozornost, jako je námořní doprava.

Námořní doprava na Středozemním moři probíhá za podmínek, jež se liší od těch, které platí pro dopravu přes průlivy.

Georg Jarzembowski, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) pane předsedající, pane místopředsedo Komise, pane úřadující předsedo Rady, rád bych předchozímu řečníkovi sdělil, že řecké ostrovy a řecké trajektové společnosti máme neustále na paměti, proto si v tomto ohledu nemusí dělat starosti.

Mohu říci, že já a má skupina jsme potěšeni, že i v námořní dopravě, v dopravě na vnitrozemských vodních cestách a v regionální autobusové a autokarové dopravě budou v případě zpoždění i zrušení plavby či jízdy poprvé stanovena zákonná práva cestujících zaměřená na občany. Rádi bychom poděkovali oběma zpravodajům, panu Albertinimu a panu Teychenné. Ve výborech jsme se těšili konstruktivní spolupráci, která přinesla dobré výsledky.

Je tu jen několik skutečností, které bych rád podrobněji rozvedl. Domnívám se, že 25% náhrada za zpoždění trvající od dvou do tří hodin a 50% náhrada za zpoždění přesahující tři hodiny jsou pro cestující v námořní dopravě zcela přiměřené. Panu Teychenné bych však rád řekl, že náhrada v plné výši za zpoždění delší než tři hodiny je zkrátka nepřiměřeně vysoká. Vezmeme-li v úvahu, že služby námořní dopravy neposkytují jen obří podniky, ale také, zejména v případě provozovatelů trajektů, malé a střední podniky, musíme k otázce náhrad zaujmout odpovídající postoj.

Jak již bylo řečeno, musíme být opatrní a neklást v námořní dopravě odpovědnost na nesprávné osoby či instituce. Všichni se v této sněmovně podílíme na zajištění toho, aby oba dokumenty zajistily pomoc především cestujícím s omezenou schopností pohybu a orientace. Majitelé lodí však nemohou v přístavech řešit problémy související s přístupem, to musejí dělat samotné přístavy. Jinými slovy musíme být velmi obezřetní.

Co se týče práv cestujících v autobusové a autokarové dopravě, rád bych upozornil na to, že mezi meziměstskými a městskými autobusy jsou skutečně rozdíly, které je nutno vzít v úvahu. Proto je má skupina toho názoru, že je oprávněné požadovat odpovídající práva pro cestující v meziměstské autobusové a autokarové dopravě, ale že městské a předměstské autobusy působí ve zcela jiných podmínkách. Tato pravidla jsou v této oblasti nevhodná a to je třeba uznat.

Robert Evans, *jménem skupiny PSE*. – Pane předsedající, chtěl bych oběma našim zpravodajům poblahopřát. Před několika lety jsem byl sám zpravodajem a zabýval jsem se přístupem cestujících se zdravotním postižením

do letadel. Tento právní předpis je dalším příspěvkem v našem úsilí učinit dopravu co nejpřístupnější, nebo, jak to vyjádřil náš kolega pan Albertini, konsolidovat práva cestujících.

V době, kdy občany vybízíme, aby cestovali veřejnou dopravou, je velmi důležité, abychom do této oblasti zařadili rovněž autokary a autobusy, jak to učinil pan Albertini. Někteří poslanci, nikoli nezbytně ti, kteří jsou dnes přítomni, hledali způsob, jak docílit výjimek, aby byly některé části vyloučeny z rozsahu působnosti. Já jsem však vždy vycházel z přání zařadit do něj co nejvíc částí, abychom nastoupili cestu k proměně Evropy ve společný trh pro občany. Proto je pozměňovací návrh 81 tak důležitý.

Pan komisař ve svých poznámkách prohlásil, že potřebujeme stejná práva pro všechny cestující bez výjimek a následně hovořil právě o výjimkách, na příklad pro regionální dopravu. Na základě svých vlastních studií se nedomníám, že bychom měli regionální dopravu vyloučit. V některých členských státech může regionální cesta autokarem trvat až šest hodin, tedy déle než například mezinárodní cesta autokarem z Londýna do Bruselu nebo Paříže. Domníám se tedy, že by měla být zahrnuta. Myslím si, že je správné, že v případě, kdy, jak zmínil pan Jarzembowski, místní doprava zahrnuta není, existují smlouvy o veřejné službě, které zajistí, že společnosti splní stejné standardy.

Také se domníám, že je třeba přimět strojírenský průmysl, aby vyráběl moderní autobusy, které by více vyhovovaly potřebám osob se zdravotním postižením. Stejně jako jsme vedli kampaň za to, aby byla letadla přístupnější pro osoby se zdravotním postižením, tak dnes patrně potřebujeme autokary s širšími uličkami mezi sedadly či přístupnějšími toaletami a potřebujeme, aby provozní společnosti zvýšily přístupnost svých autokarových terminálů a vyškolily své zaměstnance v otázkách týkajících se zdravotního postižení a informovanosti o zdravotních postiženích.

Jedná se o dobrou zprávu. Je to dobrý soubor zpráv, díky němuž jsme o několik kroků dále, a blahopřeji každému, kdo se na něm podílel.

Dirk Sterckx, jménem skupiny ALDE. – (NL) Rád bych jménem naší skupiny poděkoval zpravodajům. Domníám se, že jsme opět o něco rozšířili práva cestujících. Tvrdě jsme pracovali, abychom napravili situaci v cestování leteckou a železniční dopravou. Jsem toho názoru, že jsme získali mnoho zkušeností, zatímco jsme sestavovali tyto zprávy a jsem potěšen, že pan Albertini spojil různé prvky, takže není třeba rozlišovat mezi různými druhy dopravy, až na případy, kdy je to nezbytné.

Věřím, že nyní také zlepšujeme kvalitu služeb, kterou bychom měli mít vždy na paměti. Poučili jsme se ze svých chyb, zpřísnění definice vyšší *moci* je toho názorným příkladem. Je třeba, abychom revidovali tento aspekt například v oblasti letectví a jsem potěšen, že jsme to zde učinili v oblasti námořní dopravy.

Co se týče zprávy pana Albertiniho, důležitá otázka, kterou zde zmínili i pánové Evans a Jarzembowski, zní: jaký je současný rozsah působnosti tohoto nařízení? Jako skupina jsme stáhli svou podporu pozměňovacího návrhu, který jsme původně předložili spolu s vámi, ne proto, že si myslíme, že to je nekvalitní pozměňovací návrh, nýbrž proto, že socialisté to zformulovali lépe, jak to popsal pan Evans. V každém případě z nařízení vypouštíme regionální dopravu, avšak necháváme otevřenou možnost do něj zařadit dopravu městskou a předměstskou, pokud si to členské státy budou přát. Věřím, že tento přístup lépe odpovídá tomu, čeho chceme dosáhnout, a proto tento návrh předložený socialistickou skupinou v Evropském parlamentu podpoříme.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, práva cestujících musí být jádrem celé dopravní politiky – a to především zde v Evropské unii. U železniční a letecké dopravy se nám to již podařilo, přestože jsou zde značné rezervy týkající se odepření nástupu na palubu. Jak stále tvrdím, problémy jsou příliš velké.

Jedna skupina je na jasných pravidlech zvláště závislá. V případě letecké dopravy je zjevné, že pravidla nejsou dostatečně jasná. Lidé se specifickými potřebami by již mohli napsat celé svazky knih o tom, co se jim na cestách přihodilo. Sama jsem některá jejich vyprávění obdržela. Je to katastrofa. Zajistit těmto lidem rovnoprávné postavení proto pro Evropskou unii není pouze zákonným imperativem ale také imperativem morálním.

V oblasti autobusové, autokarové a námořní dopravy, pro kterou nyní stanovujeme pravidla, možná při určování odpovědnosti narazíme na problémy související s námořní dopravou a přístavy. Ty však musí být v budoucnu vyřešeny praxí. Za druhé bychom měli zahrnout co nejvíc oblastí autobusové a autokarové dopravy. Pokud vytvoříme příliš mnoho výjimek, dáme provozovatelům příležitost pravidla obcházet. Nemůžeme osoby, které se musejí vypořádat se specifickými potřebami, dále znevýhodňovat tím, že dovolíme,

aby tyto problémy dále přetrvávaly. Je naší povinností se o ně postarat a nakonec také vymoci jejich právo na mobilitu.

Erik Meijer, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Pane předsedající, během tohoto dílčího zasedání zazněly dvě otázky týkající se hromadné dopravy cestujících.

První otázka zní: co by měla dělat vláda a co bychom měli prostřednictvím veřejné soutěže přenechat trhu? U městské a regionální dopravy jsme se nakonec na můj návrh rozhodli pro svobodu volby. Nová pravidla pro autobusovou dopravu by neměla negativně ovlivnit svobodu nižších orgánů samostatně si organizovat svou veřejnou dopravu.

Co se týče práv cestujících, vždy jsme měli na výběr ze dvou alternativ. První alternativa se zaměřuje na maximum informací o pokračování jízdy v jiných členských státech, dostupnosti jízdenek mezinárodní dopravy, spolehlivých, dálkových spojení, aby bylo možno předejít nepříjemným překvapením během jízdy.

Druhá alternativa se zaměřuje na finanční vyrovnání, které je zpětně vypláceno za zpoždění či zrušení spoje. Vždycky jsem dával přednost první alternativě, avšak většina Parlamentu upřednostňuje alternativu druhou, neboť ta byla také zvolena pro cestování leteckou dopravou.

Větší pozornost věnovaná potřebám zdravotně postižených je důležitým důvodem, proč tyto návrhy schválit, i když v nich některé žádoucí věci nejsou.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ráda bych nejprve blahopřála zpravodajům k jejich důkladné prezentaci a výjimečně soustavné práci na množství pozměňovacích návrhů, které byly předloženy ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch.

Evropská unie, s významným přispěním Evropského parlamentu, v posledních letech usiluje o zlepšení práv cestujících ve všech odvětvích dopravy. Jistě si pamatujete, že naše instituce nedávno schválily ustanovení o právech cestujících v letecké a železniční dopravě. Dnes děláme významný krok k posílení rovných práv cestujících ve všech dopravních prostředcích bez výjimky, jak řekl pan komisař.

Chci vám připomenout, že jsme po obtížném dohodovacím řízení s Radou nedávno přijali třetí balíček sedmi legislativních návrhů týkajících se bezpečnosti na moři včetně vyrovnání pro cestující v případě nehody.

V souvislosti se zprávou pana Teychenné bych ráda zdůraznila, že tato zpráva navrhuje soudržný rámec pro ochranu spotřebitelů/cestujících, který rovněž bere ohled na malé dopravní společnosti a chrání jejich podnikání i konkurenceschopnost v případě nehod způsobených okolnostmi, jež jsou mimo jejich kontrolu, či v případě, kdy je námořní doprava narušena špatným počasím.

Je rovněž důležité, že pod cíl, kterým je zajištění principu nediskriminace, jímž se řídí všechny naše politiky, zpráva zahrnuje významné oblasti jako jsou například práva osob se zdravotním postižením a osob se sníženou schopností pohybu a orientace. Stejně tak zpráva jasně stanovuje povinnosti dopravců v případě, že jsou spoje zpožděny či zrušeny, časové limity pro zpoždění a částku, kterou má být vyplacena jako náhrada.

V závěru tohoto funkčního období Parlamentu a před evropskými volbami je naše práce na právech cestujících jedním z našich nejdůležitějších úspěchů v zájmu evropských občanů.

Brian Simpson (PSE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval oběma zpravodajům za jejich práci v této významné oblasti a také panu komisaři za jeho podporu. Práva cestujících byla vždy pro socialistickou skupinu prioritou a tento návrh, který vychází z práv cestujících v letecké a železniční dopravě, je završením naší činnosti.

Je nezbytné, abychom měli všichni na paměti, že uživatelé dopravy jsou tou nejdůležitější zúčastněnou stranou, na což některé dopravní společnosti často zapomínají. Nyní budeme mít poprvé soubor základních práv uživatelů autobusové, autokarové a trajektové dopravy, který zajistí náležitou odpovědnost za zrušení či zpoždění spoje, ztrátu či poškození zavazadla, jakož i za úmrtí v případě nehody.

A co je možná ještě důležitější, budeme mít soubor základní práv osob se sníženou schopností pohybu a orientace a se speciálními potřebami, jenž ukončí diskriminaci, kterou musejí tyto lidé mnoho let snášet od dopravních společností. Provozovatelé dopravy již nebudou moci odmítnout přepravit osoby se sníženou schopností pohybu a orientace, lidé se sníženou schopností pohybu a orientace již nebudou mít méně práv

než osoby tělesně zdatné, osoby se sníženou schopností pohybu a orientace by již neměly být vyřazovány ze sítě veřejné dopravy.

A kdo toho docílil? Nebyl to žádný vnitrostátní ani regionální parlament nýbrž Evropský parlament. Právě Evropský parlament v oblasti dopravy učinil z práv uživatelů dopravy naši nejdůležitější prioritu. Evropský parlament tak klade občanů na první místo, což my jakožto socialisté rozhodně podporujeme.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval panu zpravodajovi a panu komisaři za práci, kterou odvedli. Tato zpráva představuje velmi vyváženě upřesňuje práva cestujících ve všech druzích dopravy včetně dopravy autobusové a autokarové a zabývá se všemi relevantními otázkami. Hlavní pozornost byla věnována lidem se zdravotním postižením či s omezenou schopností pohybu a orientace; jak uvádí zpráva pana Albertiniho, musíme být schopni poskytnout služby, které počítají s rozličnými požadavky těchto lidí.

Všechny záležitosti související s tímto druhem dopravy – náhrady, vyrovnání, informace pro cestující, objektivní odpovědnost a stížnosti – byly ve zprávě jasně uvedeny. Já i skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu jsme se zpravodajem ochotně spolupracovali, abychom docílili co nejsrozumitelnějšího textu, který na jedné straně přihlíží k zájmům cestujících a na druhé k požadavkům společností, které řídí a poskytují tyto služby a které potřebují dostatečný čas na to, aby vyhověly daným pravidlům. Proto doufám, že tento text bude při zítřejším hlasování schválen.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, odvětví poskytující služby jsou zde především pro uživatele těchto služeb a nikoli pro samotné poskytovatele služeb. Z toho důvodu je důležité, abychom stanovili vhodná pravidla pro uživatele všech dopravních prostředků a zajistili, aby služby, které využívají, měli náležitou kvalitu. V této souvislosti, a nyní se dostávám k tomu, co je neustále zmiňováno, je velmi důležité, abychom se zabývali především právy osob s omezenou schopností pohybu a orientace. Podle mne je v této souvislosti téměř neustále probírána zvláště jedna otázka. Dovolte mi říci, že bezmocnými se nestávají jen ti, kteří mají průkaz zdravotně postiženého. Rodiče – dospělí s malými dětmi – určitě také potřebují podporu v podobě našich pravidel pro všechny naše druhy dopravy. Doufám, že i to bude v některé formě schváleno.

Můj druhý bod se týká toho, že ani ta nejlepší pravidla a záruky nejsou k ničemu, pokud jsou informace o nich co nejpečlivěji skryty příslušným provozovatelem dopravy. Místo pro informace o právech cestujících je u samotných přepážek nebo přímo v autobusech, autokarech, letadlech a podobných dopravních prostředcích.

Můj třetí a závěrečný bod zní, že jsme začali předepisovat pravidla o právech cestujících leteckou dopravou, která sice byla v zájmu cestujících, ale byla příliš shovívavá. To, co dělají letecké společnosti, když – zejména v souvislosti se zpožděním – oznámí, že poslední letadlo přistálo se zpožděním, a proto má zpoždění i to následující, je již dále nepřijatelné. Měli jsme tehdy onu záležitost vyřešit vysokými výplatami náhrad, což by bývalo mělo podobný účinek jako ten, jehož jsme docílili v případě odepření nástupu na palubu. Nyní se bohužel nedaří tohoto efektu docílit. Když je let zrušen, protože je obsazen pouze z poloviny, nejedná se o případ vyšší *moci*. Příští Komisi v této věci čeká mnoho úkolů. Pokud se, pane místopředsedo, v příští Komisi opět ujmete tohoto resortu, zasazoval bych se být Vámi o revizi práv cestujících leteckou dopravou, které je naléhavě třeba.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři Tajani, rád bych nejprve poblahopřál panu Teychenné ke kvalitě jeho zprávy. V souvislosti s balíčkem o námořní dopravě, tedy oblasti, v níž jsem byl za socialistickou skupinu v Evropském parlamentu zpravodajem pro požadavky států vlajky a odpovědnost dopravců vůči cestujícím, jenž má být zítra podepsán, jsem prohlásil, že v Evropské unii by měli být občané vždy na prvním místě. V této Unii je rovněž nezbytné, aby na prvním místě byli cestující.

Zpráva pana Teychenné si zaslouží mou plnou podporu, neboť posiluje předpisový rámec nejen pro cestující autobusy a autokary ale i pro cestující v oblasti, která je mi blízká, tedy námořní dopravy a vnitrozemských vodních cest. Především poskytuje náhradu ve výši 25% z ceny jízdenky v případě zpoždění trvajících od jedné do dvou hodin, 50% v případě zpoždění trvajících dvě hodiny či déle a 100%, pokud dopravce cestujícím neposkytne žádné náhradní dopravní služby nebo informace.

Rád bych zdůraznil, že tato náhrada musí být v případě zrušení cesty či významného zpoždění vyplacena do jednoho měsíce od podání žádosti cestujícím. V případě autobusové a autokarové dopravy tato zpráva uznává potřebu doplňkových opatření pro osoby zdravotně postižené a osoby s omezenou schopností

pohybu a orientace. Právo na náhradu ve výši běžné ceny jízdenky v případě zrušení cesty, překnihování či značného zpoždění trvajícího nejméně dvě hodiny se nyní pro všechny cestující stane skutečností.

Pane předsedající, předložil jsem pozměňovací návrh týkající se potřeby uplatňovat tento předpisový rámec rovněž v těch nejvzdálenějších regionech. Jsem si jist, že takto kvalitní právní předpis nemůže být nikým zpochybněn a musí být oceněn všemi evropskými občany včetně těch v odlehlých regionech, jako jsou Azory, Madeira, Kanárské ostrovy a francouzské zámořské departmenty.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Námořní doprava se řídí celou řadou mezinárodních úmluv, které je nutno striktně dodržovat. Přesto je v těchto citlivých oblastech naprosto zásadní stanovit na úrovni Společenství soubor minimálních pravidel, souvisejících především s dohledem nad vymáháním právních předpisů. Z tohoto důvodu přináší zavedení nezávislého mechanismu přijímání stížností a vytvoření monitorovacího orgánu cestujícím vůči provozovatelům dopravy jednoznačnou výhodu.

Domnívám se, že je nutno nalézt rovnováhu mezi právy cestujících a povinnostmi provozovatelů dopravy, protože žádná z těchto skupin by neměla zbrzdit dlouhodobý rozvoj odvětví námořní dopravy a dopravy na vnitrozemských vodních cestách. Musíme také počítat s typickými podmínkami, v nichž doprava v různých přímořských regionech Evropy probíhá, jelikož mohou mít specifické rysy, které mohou omezit možnost stanovení společných pravidel.

V širší souvislosti s bezpečností a ochranou námořní dopravy, musím zmínit několik nedávných případů pirátství v Adenském zálivu. To, že k těmto činům opět dochází, je znepokojivé, zvláště, když se jejich oběťmi v posledních týdnech stávají evropští občané, jako tomu bylo v případě pěti Rumunů.

Chtěl bych využít této příležitosti a vyzvat Komisi a Radu, aby vyvinuly veškeré úsilí k posílení spolupráce EU s ostatními státy v oblasti Afrického rohu, aby se zabránilo výskytu pirátství a zvýšila se bezpečnost tranzitních cest v tomto regionu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, dnes máme velké štěstí, když můžeme prohlásit, že díky rozhodnutí Evropského parlamentu jsou práva cestujících chráněna i v odvětvích, která až dosud nebyla regulována.

Jsem pyšný na to, že jsou na letištích a železničních nádražích dostupné prospekty, které vysvětlují rozhodnutí přijaté Evropským parlamentem s cílem chránit práva cestujících. Pokud k těmto dojde i v ostatních dvou odvětvích, evropští občané poznají, že Evropská unie je pro zajišťování jejich vyšší životní úrovně a ochranu jejich bezpečného cestování skutečně prospěšná.

Nicméně je třeba pamatovat, že ochrana, kterou zajišťují právní předpisy, není totožná s tou, již občané skutečně požívají, což dosud ukázalo uplatňování příslušného předpisu při cestování letadlem a vlakem. Ti z nás, kteří tyto dopravní prostředky používají, my poslanci Evropského parlamentu včetně mě samotné, která cestuji přes tři různé hranice, můžeme prohlásit, že daný předpis není efektivně uplatňován. Proto Komise oprávněně hovořila o prvním kroku, který je třeba vylepšit, zejména pokud jde o účinnost příspěvku hlavních podniků odpovědných za přiznávání práv cestujícím.

Neměli bychom malé podniky zatracovat za to, že mají problém s poskytováním dopravních služeb; mám zde na mysli kabotáž, na kterou jsem se pana komisaře dotazovala i při jiných příležitostech. Pokud se nerozhodnou převzít kabotážní trasu, jak by mohly tuto službu zajišťovat, když se rovněž budou muset věnovat pozornost také právům cestujících? Proto potřebujeme dát občanům možnost požívat základního práva na dopravu a poté jim poskytnout dodatečné výhody v podobě vyrovnání pro cestující v případě zpoždění. Tedy nejdříve služba a potom náhrada za zpožděné služby.

Jsem si jista, že Evropa směřuje k lepší budoucnosti. Takový je můj závěr.

Christian Røvsing (PPE-DE). – (DA) Pane předsedající, kdybychom se zabývali tím, jak obyvatelstvo vnímá záležitosti související se zdravotním postižením, zjistili bychom, že zdravotně postižení lidé v současné době raději odjíždějí na dovolenou do Spojených států. Právní předpisy a pravidla jsou ve Spojených státech mnohem lepší a mnohem lépe tam s nimi jedná. Evropa není preferovanou destinací ani mezi našimi vlastními občany. Naši vlastní evropští spoluobčané, kteří jsou zdravotně postižení, nechtějí v Evropě trávit dovolenou. Raději cestují do Spojených států. Domnívám se, že to je jasné znamení toho, jak je dokument, na kterém zde pracujeme, nesmírně důležitý, pokud jde o řadu témat včetně cestovního ruchu.

Pavel Svoboda, úřadující předseda Rady. – (CS) Pane předsedo, pane komisaři, dámy a pánové, dosavadní průběh diskuse mi vkládá do úst dobrou zprávu, že nebudu využívat pěti mně udělených minut. S radostí

pozorují, že v otázce ochrany práv cestujících a budoucnosti tohoto odvětví jsou naše zájmy podobné. Těšíme se na úzkou spolupráci s Evropským parlamentem, která nám umožní dosáhnout finálního řešení, jež opět ukáže občanům i tomuto odvětví přínos činnosti Evropské unie v oblasti práv cestujících.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, pane Svobodo, vážení poslanci, jsem přesvědčen, že občané, kteří sledují tuto rozpravu o právech cestujících a nových právních předpisech, které chceme přijmout, abychom posílil systém svobody, který Evropskou unii charakterizuje, si dnes uvědomí, že Komise, Rada a Parlament a jejich příslušný personál nejsou věžemi ze slonoviny, v nichž se debatuje o otázkách, které se občanů vůbec netýkají, nebo negativním způsobem zasahují do jejich životů. Nýbrž institucemi, které mají na srdci zájmy občanů, snaží se jejich práva hájit a, což bych rád zdůraznil, chránit jejich základní svobody: nikdo není skutečně svobodný, dokud se nemůže svobodně pohybovat z jednoho konce Unie na druhý.

Proto, když jsem vás v době, kdy měl Parlament schválit mé jmenování, žádal o vaši důvěru, jsem zdůraznil, že ochrana práv cestujících bude během mého funkčního období jakožto komisaře pro dopravu jednou z mých priorit. Věřím, že jsme dnes společně vyslali pozitivní signál a pomocí jasných dokladů ukázali, že pokroku lze dosáhnout a také, že evropské instituce mají k občanům blízko a stojí na jejich straně.

Jak se během rozpravy ukázalo, mezi členy různých politických skupin nejsou žádné podstatné rozdíly; každý v souladu s Komisí a také Radou zdůraznil své přání vybudovat, jak prohlásila paní místopředsedkyně Kratsa-Tsagaropoulouová, skutečnou Evropu občanů.

Proto příkládám velký význam klíčovému kroku, který dnes a při zítřejším hlasování učiníme. Tak složitá témata jako toto, vzhledem ke komplikovaným dopravním systémům a různé regulaci v jednotlivých zemích samozřejmě vyžaduje důkladný přístup a rovněž kompromis. Každé přijaté nařízení je výsledkem kompromisu, hájení různých zájmů.

Řekl bych, že tentokrát by však měl převážet obecný zájem, tedy ochrana svobod občanů a cestujících ve všech stávajících dopravních systémech, neboť by bylo nedůsledné chránit pouze ty, kteří cestují letadlem či vlakem a nikoli ty, kteří cestují lodí, autobusem nebo autokarem. Dovolte mi zopakovat, že na regulaci vodní dopravy mohou existovat různé názory a mezi Komisí, Radou a také některými poslanci této sněmovny skutečně různé názory existují; někteří by upřednostnili samostatné právní předpisy pro říční a námořní dopravu.

Komise potvrdila svůj postoj. Myslím, že je správné mít jediné nařízení, ale na tom opravdu nezáleží. Na čem dnes záleží je to, abychom využili dobré zprávy o silné politické vůli Parlamentu, Komise a Rady zajistit práva cestujících, zvláště práva cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace. Není to, jak jsem s potěšením slyšel, jen otázka práv a především svobod pro osoby se zdravotním postižením; dát milionům cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace příležitost se v Evropské unii svobodně pohybovat také znamená umožnit těmto lidem, aby přispěli k rozvoji EU, jelikož pohyb milionů těchto lidí přináší prosperitu, přispívá k rozvoji dopravních společností a vytváří příležitosti pro cestovní ruch na všech možných místech Unie.

Proto jsem spokojen a rád bych poděkoval oběma zpravodajům, Radě a samozřejmě také zaměstnancům Komise, jimž děkuji neustále, neboť mohu díky nim předkládat Parlamentu a Radě návrhy právních předpisů.

Jedná se o zvlášť vřelý poděkování, jelikož jsem přesvědčen, že dnes evropské instituce jako celek ukazují, že věnují značnou pozornost 500 milionům evropských občanů, kteří občas mohou být vůči nim podezříváni, ale myslím si, že dnes ti, kdo sledovali tuto rozpravu, změní svůj názor a získají důvěru v evropské instituce, které usilují o to být lidem co nejbližší.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

Michel Teychenné, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, nejprve bych se chtěl vyjádřit k pozměňovacím návrhům předloženým panem Jarzembowským, který před chvílí řekl, že musíme být rozumní – domnívám se, že na tomto textu je důležité právě to, že je skutečně rozumný.

Je snad rozumné chtít zrušit povinnost dopravců školit zaměstnance, kteří přicházejí do styku s osobami s omezenou schopností pohybu a orientace?

Je snad rozumné zrušit odškodnění za ztracené vybavení, zejména jde-li o invalidní vozíky osob s omezenou schopností pohybu a orientace?

Je snad rozumné – a pan Rack, který zde před chvílí byl, na to poukázal a já mu za jeho vystoupení děkuji – neumožnit náhradu ceny zaplacené cestujícím, přestože se jedná o všeobecně rozšířenou praxi zvláště ve Spojených státech, zejména v těch případech, kdy byl odjezd zrušen, aniž by byly poskytnuty informace nebo alternativní způsob dopravy?

Tyto části vašich pozměňovacích návrhů se mi nezdají rozumné a považoval jsem za nutné to zde říci.

Jinak si myslím, že mezi námi panuje konsensus. Projevilo se to ve všech diskusích. Chci poděkovat Komisi, Radě a všem kolegům poslancům, kteří k těmto otázkám přistoupili skvěle – uvědomili jsme si, že se jedná o mimořádně důležitou záležitost pro evropské občany.

Domnívám se tedy, že zítra – a na tomto místě vyzývám Skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů: vaše pozměňovací návrhy jsou nerozumné – musíme tento text schválit. Musíme vyslat silný signál právě v době, kdy Evropané o Evropě někdy pochybují. Jak řekl pan Tajani, musíme těmto 500 milionům občanů vyslat silný signál v tom smyslu, že bereme v úvahu jejich potřeby, potřeby Evropanů. Tolik jsem k tomu chtěl říci.

Gabriele Albertini, *zpravodaj*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, poté, co jsem pozorně vyslechl rozpravu, pana Svobodu i pana Tajaniho, jakož i vystoupení kolegů poslanců, mám dojem, že mám další důvod k poděkování za pomoc a cenné rady, jichž se mi v tomto Parlamentu dostalo.

Nemám čas analyzovat a komentovat jednotlivé náměty a aspekty tak široce pojaté rozpravy, tím spíše, že z mé řečnické doby zbývá jen pár vteřin, a proto bych ke shrnutí a vystižení všech vašich myšlenek a návrhů použil jen dva přívlastky. Do té míry, jak to složitost nařízení umožňuje, jste odvedenou práci považovali za rozumnou.

Toto nařízení vychází z cíle rozšířit práva cestujících a zaručit stejné podmínky ochrany pro všechny druhy dopravy, zároveň ale i přihlíží ke specifické situaci mnoha menších dopravců, pro které je obtížné přizpůsobit se vyšším nárokům v době hospodářské krize; prvním přívlastkem, který bych použil, je tedy „rozumný“.

Pak je zde myšlenka zdokonalitelnosti neboli prostoru ke zlepšení, na což poukázali ti poslanci, kteří sice jsou nakloněni přijímané právní úpravě, chtějí však, aby se práva rozšířila ještě víc, aby pokrývala i městskou dopravu a chránila cestující s omezenou schopností pohybu a orientace. Vydali jsme se tedy na cestu k dokonalosti; lidské konání není dokonalé a toto nařízení, které je „rozumné“ a podle mého názoru dobře připravené, je také „zdokonalitelné“.

Zpravodaj neupírá členským státům možnost rozšířit tento režim i na městskou dopravu. Režim je již povinný pro regionální dopravu. O míře pokrytí se již hovořilo a často se podobá míře pokrytí při mezinárodních nebo vnitrostátních cestách. Totéž platí samozřejmě i pro používané technologie a uplatňování režimu na osoby se zdravotním postižením.

Na závěr vám všem ještě jednou děkuji a doufám, že dnešní rozprava neznamená konec práce, ale že se nám třeba podaří dosáhnout ještě vyšších cílů.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Daniel Stroj (GUE/NGL), *písemně*. – (CS) V souvislosti s projednáváním zprávy o právech cestujících v dopravě chci upozornit na skutečnost, která se ani tak netýká ochrany zájmů spotřebitelů, jako porušování zásady volného pohybu osob v rámci schengenského prostoru. Konkrétně jde o pohyb osob přes česko-německou hranici. Nejen já osobně, ale i představitelé regionálních a komunálních orgánů v česko-německém pohraničí jsou konfrontováni se stále častějšími stížnostmi občanů České republiky na své šikanování německou policií poté, co buď prostředky hromadné dopravy nebo osobními vozidly přejedou česko-německou hranici. Občané si stěžují na to, že jsou bezdůvodně při jízdě zastavováni policisty v civilu, kontrolováni a dokonce vyslýcháni ohledně cíle a účelu cesty do Německa. Počinání německé policie je v pravém slova smyslu šikanováním a její činnost je v příkrém rozporu se zásadami volného pohybu osob v rámci EU. Zdůrazňuji, že takové případy jsou čím dál častější a důrazně žádám, aby byla ze strany orgánů EU zjednána náprava tohoto nepřijatelného stavu.

(Zasedání bylo přerušeno v 18:15 do zahájení doby vyhrazené pro otázky a pokračovalo v 18:30)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

14. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)

Předsedající. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B6-0227/2009).

Komisi byly položeny následující otázky.

První část

Předsedající. – Otázka č. 28, kterou pokládá **Sarah Ludford** (H-0142/09)

Předmět: Elektronický obchod

Jaké další kroky nyní Komise činí, aby zajistila úplné odstranění překážek, které jsou kladeny zákazníkům kvůli zemi bydliště nebo místu registrace platební karty a brání jim v přístupu k nejlepším cenám a plné škále zboží a služeb, mezi něž patří stahování hudby, vlakové jízdenky a letenky, DVD a počítačové hry, zejména jsou-li prodávány online, nabízených kdekoli v EU?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Komise si je plně vědoma obtíží, jimž čelí zákazníci mající zájem o nákupy online, protože jim je znemožněn přístup na internetové stránky nebo jsou diskriminováni z geografických důvodů. Rád bych vás ujistil, že boj proti geografické segmentaci trhu, ať už k ní dochází v důsledku státních opatření nebo chování soukromých stran, stojí vysoko v žebříčku priorit naší politiky vnitřního trhu. Takové postupy, na jaké poukázala paní poslankyně ve své otázce, zbavují evropské občany práv a příležitostí, které jim skýtá jednotný trh. Jsou v příkrém rozporu se svobodou přijímat služby ze zahraničí, což je základní protějšek volného poskytování služeb zakotveného ve smlouvě o EHS. Směrnice o službách nám nyní dává účinný nástroj k podstatnému zmírnění obtíží, jimž čelí spotřebitelé diskriminováni při nákupu zboží a služeb ze zahraničí, včetně nákupů přes internet.

Směrnice o službách je prvním právním předpisem v oblasti vnitřního trhu, který na členských státech výslovně požaduje, aby zamezily diskriminačním postupům uplatňovaným podniky na základě státní příslušnosti nebo místa bydliště spotřebitelů. Jak víte, směrnice o službách se musí začít provádět nejpozději od konce prosince tohoto roku, a poté, co bude doložka o zákazu diskriminace ve smyslu článku 20 provedena do vnitrostátních právních předpisů, budou takové postupy, na jaké poukázala paní poslankyně ve své otázce, protiprávní. Jedinou výjimkou z tohoto pravidla budou případy, kdy podniky mohou prokázat, že odlišné zacházení s jednotlivými kategoriemi spotřebitelů je přímo odůvodněné objektivními skutečnostmi, a proto nepředstavuje diskriminaci. Komise v současnosti spolupracuje s členskými státy na tom, aby byl článek 20 směrnice o službách prováděn včas a aby byl orgány a soudy členských států účinně vymáhán.

Krom toho Komise dne 5. března zveřejnila zprávu, která se zaměřuje na přeshraniční aspekty elektronického obchodu. Tento pracovní dokument útvarů Komise o přeshraničním elektronickém obchodu je iniciativou mé kolegyně, komisařky Megleny Kunevové. Zpráva ukazuje, že vývoj elektronického obchodu v Evropské unii je celkově spíše dobrý, ovšem přeshraniční elektronický obchod zaostává. Online obchodování skrývá velký potenciál pro přeshraniční obchod. Tento potenciál přeshraničního obchodu se ovšem nerealizuje kvůli praktickým a právním překážkám, jež postihují jak spotřebitele, tak podniky. Výsledkem je roztržitost vnitřního trhu online. To se zjistilo a řeší při monitorování trhu, které Komise zahájila za účelem zkoumání počtu dodavatelských řetězců na konkrétních maloobchodních trzích. Tato práce by Komisi měla umožnit prohloubit analýzu maloobchodního odvětví a následně odhalit postupy, které narušují vztahy mezi dodavateli a maloobchodníky a mezi maloobchodníky a spotřebiteli. Dále by měla vést k posouzení potřebnosti dalších reforem příslušných vnitrostátních nebo evropských právních předpisů. Práce se soustředí na pět konkrétních odvětví včetně výrobků pro rekreaci, mezi něž patří hudba a knihy prodávané online i offline, a měla by vyústit ve sdělení Komise, které se plánuje na podzim 2009. Účinné a důsledné provádění článku 20 směrnice o službách by nám spolu se zkoumáním dalších nedorozetých otázek v kontextu monitorování trhu mělo poskytnout vyčerpávající odpověď na problémy nebo překážky objevující se na poli elektronického obchodu, jež poškozují příjemce služeb obecně, zvláště však spotřebitele.

Sarah Ludford (ALDE). - Tato otázka je důležitá pro Evropu občanů, zvláště v době recese. Všichni chtějí a zaslouží si ten nejvýhodnější nákup bez ohledu na to, zda žijí v Lisabonu nebo v Londýně. Není to ostuda,

že 50 let po zřízení společného trhu se stále může stát, jak zjistil časopis British Consumers' Association (Britského sdružení spotřebitelů) *Which?*, že na internetových stránkách španělského železničního dopravce Renfe zaplatíte na anglické verzi stránek o 60% více než na španělské verzi? Určitě to nesouvisí jen s rozdíly v právních předpisech. Hodlá Komise zatočit i s bezostyšným vykořisťováním?

Charlie McCreavy, člen Komise. – Souhlasím s baronkou Ludfordovou v tom, že i 50 let po založení ES a se znalostí jeho základních zásad může k takové diskriminaci docházet. Ale hlavním důvodem k předložení směrnice o službách bylo to, že jsme si přiznali, že v oblasti služeb jsme nedosáhli takového úspěchu jako u zboží. Proto také článek 20 směrnice o službách, která musí být prováděna od konce tohoto roku, stanoví, že jakékoli odlišné zacházení, například takové, jaké zmínila baronka Ludfordová, musí být přímo odůvodněno objektivními skutečnostmi.

Aniž bych zabíhal do detailů konkrétního případu, o němž hovořila, protože se jedná o oblast dopravy, která přísluší spíše mému kolegovi panu Tajanimu, bych řekl, že jediný případ, kdy by diskriminace mohla být odůvodněná z objektivních příčin, by byl průkazný vznik dodatečných nákladů. Tak by mohl vypadat objektivní pohled na situaci. Pokud si například online objednáte něco, co vám má být doručeno do Dublinu ze Štrasburku, vzniknou pochopitelně určité dodatečné náklady na poštovné a balné atd. To by mohl být objektivní důvod pro to, že se cena bude o tolik a tolik lišit. Ale nelze diskriminovat z jakýchkoli jiných důvodů. Až se tedy začne provádět směrnice o službách, takových konkrétních případů snad ubude.

Je třeba si ještě uvědomit, že pokud jde o dopravu, je toto odvětví v současnosti ze směrnice o službách vyňato. Avšak můj kolega pan Tajani a jeho spolupracovníci zvažují určité konkrétní iniciativy i v tomto konkrétním odvětví.

Předsedající. – Otázka č. 29, kterou pokládá **Claude Moraes** (H-0149/09)

Předmět: Strategie EU v boji s Alzheimerovou chorobou

Spojené království v únoru představilo svou Národní strategii pro demence, jejíž součástí budou investice do sítě poraden pro poruchy paměti („memory clinics“), zlepšení pomoci lidem postiženým touto chorobou a zahájení velké osvětové kampaně. Krom toho dne 5. února přijal Parlament ve Štrasburku písemné prohlášení
0 0 8 0 / 2 0 0 8
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0081&language=SL> ,
které vyzývá k uznání Alzheimerovy choroby jako priority evropského zdravotnictví.

Jaké iniciativy plánuje Komise v této oblasti z hlediska výzkumu, prevence a zlepšování osvěty?

Zváží Komise vytvoření celoevropské strategie pro boj s Alzheimerovou chorobou po vzoru strategie ve Spojeném království, především s přihlédnutím k doporučením formulovaným v projektu evropské spolupráce pro demence, která už byla Komisi předložena?

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Alzheimerova choroba byla v legislativním a pracovním programu Komise na rok 2009 zařazena mezi prioritní iniciativy v návaznosti na závěry Rady k Alzheimerově chorobě, které byly přijaty za francouzského předsednictví. Komise plánuje sdělení k Alzheimerově chorobě a jiným formám demence – mělo by být přijato ještě v tomto roce.

Za účelem podnícení koordinovaného efektivního výzkumu v této oblasti se navíc předpokládá, že sdělení bude přijato spolu s návrhem doporučení Rady o společném plánování ve výzkumu neurodegenerativních onemocnění včetně Alzheimerovy choroby. To vyplývá ze sdělení o společném plánování ve výzkumu, které bylo přijato dne 15. července 2008.

V oblasti Alzheimerovy choroby potřebujeme přesné údaje, které lze shromáždit jediné na úrovni EU, abychom mohli plánovat a přizpůsobovat zdravotnické služby na úrovni členských států. Projekt evropské spolupráce pro demence dodal přesné kvalitativní a kvantitativní údaje a analýzu zátěže představované Alzheimerovou chorobou v Evropské unii. Tyto údaje byly zveřejněny asociací Alzheimer Europe v ročence *Dementia in Europe* (Demence v Evropě). Projekt ovšem skončil na konci roku 2008 a nyní je třeba vyhodnotit možnosti další návazné práce.

Otevřená metoda koordinace v sociální oblasti je pro členské státy EU rámcem pro reformu jejich systémů sociální ochrany na základě výměny politik a zkušeností. Prostřednictvím otevřené metody koordinace mohou členské státy zjistit, jakým společným výzvám čelí, a dohodnout se na společných cílech pro všeobecný přístup, kvalitní a udržitelnou zdravotní péči a dlouhodobou péči.

V národních strategických zprávách členské státy určují, jak budou rozvíjet své politiky ve prospěch společných cílů. Evropská unie podporuje činnost členských států při řešení společných úkolů a cílů prostřednictvím otevřené metody koordinace tím, že zprostředkovává dialog o zkušenostech a výměnu osvědčených postupů na poli zdravotní péče a dlouhodobé péče.

Pomocí svých finančních programů rovněž podporuje rozvoj novátorských osvědčených postupů. Výměna zkušeností probíhá buď mezi omezeným počtem účastníků formou vzájemných hodnocení („peer reviews“) soustředících se na konkrétní téma, nebo na konferencích s širšími diskusemi.

Na základě údajů z národních strategických zpráv za rok 2008 a syntézy ve společné zprávě z roku 2009 proběhne příští měsíc ve Francii zvláštní vzájemné hodnocení na téma „Alzheimerova choroba a jiná související onemocnění: Jak se postavit ke krizové situaci aneb domácí péče o pacienta“. Na to naváže zářijová konference za švédského předsednictví na téma „Zdravé a důstojné stárnutí“, jejíž součástí bude seminář o koordinaci péče o osoby postižené Alzheimerovou chorobou a jinými formami demence.

Útvary Komise ještě uvažují o další možné konferenci, která by se konala v polovině roku 2010 a jejíž konkrétní obsah bude záviset na výsledcích akcí z roku 2009 a na dalších zdrojích. Krom toho akční plán Komise pro oblast zdravotních postižení na období 2003–2010 obsahuje akce, které jsou relevantní i pro osoby s Alzheimerovou chorobou – například podpora samostatného života, kvalitní podpůrná a pečovatelská služby, dostupnost běžného zboží a služeb a asistenční řešení.

Vzhledem ke stárnutí evropského obyvatelstva se dá očekávat, že se bude zvyšovat počet starších lidí s vážným postižením, které vyžaduje dlouhodobou péči. Proto je tato záležitost zařazena mezi priority prací navazujících na stávající akční plán pro oblast zdravotních postižení.

Komise rovněž spolupracuje s členskými státy prostřednictvím skupiny na vysoké úrovni pro zdravotní postižení a společně s nimi sleduje provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, jejímž signatářem je Evropská komise i všechny členské státy. Úmluva pokrývá širokou škálu politických cílů relevantních pro osoby s Alzheimerovou chorobou, včetně dostupnosti, samostatného života, rehabilitace, zapojení do společnosti a sociální ochrany, a provádí se na úrovni členských států i Společenství.

Claude Moraes (PSE). - Paní komisařko, vzhledem k tomu, že demencí trpí více než šest milionů evropských občanů a mnoho milionů Evropanů o tyto lidi pečuje nebo je jinak dotčeno touto kritickou chorobou, vřele vítám rozhodnutí Komise učinit z této otázky prioritou zdravotnictví. Poskytla jste vyčerpávající odpověď.

Rád bych ale požádal, až budete diskutovat o akčním plánu pro oblast zdravotního postižení, abyste vy, jako komisařka, a celá Komise přihlédly k tomu, že se dopady Alzheimerovy choroby prolínají napříč problematikou zdravotního postižení, stárnutí a zdravotnictví, abyste vytvořila rozsáhlou strategii, která se nebude týkat pouze Alzheimerovy choroby, nýbrž i všech souvisejících aspektů, a aby toto téma zůstalo vaší prioritou. Jedná se o naléhavou zdravotnickou otázku pro stárnoucí obyvatelstvo. Nicméně děkuji za podrobnou odpověď.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Vyrozuměla jsem, že pan poslanec je spokojen s mou vyčerpávající odpovědí. Co se týče akčního plánu pro oblast zdravotního postižení, jedná se samozřejmě o širší problematiku, nicméně určité aspekty jsou pro Alzheimerovu chorobu specifické a musíme je zahrnout do naší činnosti v této oblasti.

Předsedající. – Otázka č. 30, kterou pokládá **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0163/09)**

Předmět: Hrozba recese v jihovýchodní Evropě a dopady na evropské hospodářství

Podle posledních analýz mezinárodních finančních institucí a ratingových agentur se v jihovýchodní Evropě dá očekávat výrazný hospodářský pokles spolu s hrozbou prodlení při plnění finančních závazků ze strany spotřebitelů a podniků. To by mohlo mít mimořádně závažné dopady na hospodářství členských států EU, vzhledem k rozsáhlým investicím západoevropských podniků a bank v této oblasti.

Souhlasí Komise s poskytnutím podpory bankám v zemích jihovýchodní Evropy – v rámci národních akčních programů, které jsou součástí evropské politiky sousedství – ve spolupráci s těmito zeměmi a případně s Evropskou investiční bankou? Jak hodlá Komise rozdělit dostupné zdroje financování, například nástroj předvstupní pomoci (NPP) a evropský nástroj sousedství a partnerství (ENSP), tak aby se posílila místní hospodářství a odvrátila hrozící recese?

Janez Potočnik, člen Komise. – Otázka se týká názoru Komise na možnou evropskou hospodářskou a finanční podporu zemí východní a jihovýchodní Evropy, které byly těžce zasaženy celosvětovou hospodářskou krizí. Odpovídám jménem svého kolegy komisaře Almunii.

Prudký hospodářský pokles v některých zemích tohoto regionu skutečně může mít nepříznivý dopad na hospodářství samotných členských států Evropské unie, zvláště pak těch, jejichž obchodní banky poskytovaly, často prostřednictvím místních poboček, rozsáhlé úvěry podnikům a domácnostem v zemích dotyčného regionu.

Je třeba především poznamenat, že hospodářské a finanční podmínky těchto zemí se značně liší. Komise tedy svou reakci na krizi nemohla formulovat globálně, nýbrž musela přihlídnout ke konkrétní situaci v každé zemi.

Co se týče kandidátských a potenciálně kandidátských zemí jihovýchodní Evropy, na období 2007-2013 byla naplánována dosti vysoká technická pomoc, která má podpořit strukturální reformy a vytváření institucí – jedná se o 9,1 miliardy eur, jak víte, v rámci nástroje předvstupní pomoci (NPP). Komise rovněž provádí balíček opatření reagujících na krizi ve výši 150 milionů eur, který je financován na základě tohoto nástroje a měl by v krátkodobém horizontu vyvolat pákovým efektem další půjčky ve výši 500 milionů eur od mezinárodních finančních institucí. Balíček zahrnuje opatření sahající od poskytování mikroúvěrů a financování malých a středních podniků až po energetickou účinnost a specifickou technickou pomoc pro dohled nad finančním odvětvím a finanční regulaci.

S cílem dále podpořit reálnou ekonomiku připravila Komise společně s EIB, Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj (EBRD) a s Rozvojovou bankou Rady Evropy iniciativu na podporu infrastruktury, v jejímž rámci bude poskytnuta technická pomoc a spolufinancování prioritních investic do infrastruktury v odvětví dopravy, energetiky, životního prostředí a v sociální oblasti. Tato iniciativa byla urychlena a právě se začíná uskutečňovat. Jedná se o první krok k investičnímu rámci pro západní Balkán, který bude zahrnovat i investice do dalších socioekonomických odvětví, např. do malých a středních podniků nebo do energetické účinnosti.

Ve východoevropských zemích, které spadají pod evropskou politiku sousedství (Ukrajina, Bělorusko, Moldavsko a tři kavkazské země), jsou nástroje určené na řešení potřeb finančního odvětví omezenější. Nicméně i v těchto zemích poskytuje EU významnou technickou pomoc prostřednictvím národních a regionálních programů evropského nástroje sousedství a partnerství – tato pomoc podporuje společné akční plány v rámci evropské politiky sousedství. Za účelem další pomoci reálné ekonomice byl zřízen investiční nástroj sousedství, který má sloučit dotace z programů ENSP a členských států Evropské unie s půjčkami od evropských veřejných finančních institucí. Tento nástroj poskytl v roce 2008 71 milionů eur na dotacích, jež podpořily rozsáhlé projekty infrastruktury o hodnotě přibližně 2,74 miliard eur.

Dovolte, abych nyní řekl pár slov o podpoře obchodních bank v regionu, kterou poskytují specializované finanční instituce. Zde je nejaktivnější EBRD, která používá celou škálu nástrojů včetně vlastního kapitálu a krátkodobých závazků. EIB nemá mandát pro přímou kapitalizaci bank v tomto regionu a její činnost se omezuje na infrastrukturu v odvětví dopravy, telekomunikací, energetiky a životního prostředí. Mandát nezahrnuje malé a střední podniky. Velkou finanční podporu hospodářství v regionu poskytují brettonwoodské instituce, zejména Mezinárodní měnový fond (MMF). Mezinárodní měnový fond uvolňuje velké finanční prostředky na podporu komplexních stabilizačních programů. Komise považuje roli MMF v boji s důsledky krize za velmi důležitou.

Konečně několik předvstupních a sousedních zemí požádalo Evropskou unii o makroekonomickou pomoc. Komise v současnosti zkoumá, jak nejlépe pomoci těmto zemím, které se zároveň dohodly na stabilizačním programu s Mezinárodním měnovým fondem.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, pane komisaři, děkuji mnohokrát za poskytnuté informace.

Ráda bych se zeptala, zda si myslíte, že zmíněné dotace ve výši 71 milionů eur jsou pro naše východoevropské partnery dostačující. Domnívám se, že sdělení Komise o krizi a jejím dopadu na východní Evropu nevěnuje této otázce dostatečnou pozornost. Dále, myslíte si, že bychom měli přezkoumat cíle, prostředky a priority předvstupní pomoci? Srbsko totiž již požádalo o pomoc s pokrytím naléhavých potřeb přímo ve svém rozpočtu.

Janez Potočnik, člen Komise. – Jak jsem řekl, pokud jde o reálnou ekonomiku a východoevropské země, finanční možnosti, které máme k dispozici, jsou opravdu omezené. Proto se získat pákovým efektem co

možná nejvíce peněz od jiných finančních institucí. Proto jsem uvedl, že částka, která je v současnosti ve výši 71 milionů eur, mimo jiné vedla k financování rozsáhlých projektů infrastruktury, jejichž hodnota přesahuje 2,5 miliardy eur.

Abych odpověděl upřímně – myslím, že všichni v této oblasti čelíme hlubokým obtížím a že je třeba bedlivě sledovat vývoj v tomto regionu, protože jsme s nimi úzce propojeni a mnohé evropské země mají s tímto regionem silné obchodní vazby.

Co se týče možné makrofinanční pomoci, požádalo o ni mnoho zemí, jež se potenciálně mohou stát členy EU, jež jsou kandidáty, nebo potenciálními kandidáty. Je pravda, že o ni požádalo Srbsko. Je vysoce pravděpodobné, že o ni požádá také Černá Hora. Ze zemí v jižním regionu o ni požádaly prakticky všichni s výjimkou Ruska a Ázerbajdžánu. Potenciál pro makrofinanční pomoc je, po pravdě řečeno, spíše omezený a seznam zemí, které o ni požádaly, je dosti dlouhý.

Myslím, že hlavní nástroj – a proto tato diskuse patřila mezi nejdůležitější témata vrcholné schůzky G20 – by měl být zajišťován prostřednictvím podpory z MMF. Jsme velmi příznivě nakloněni takové činnosti a posílení úloze nebo kapitalizaci MMF v tomto směru, protože se bezpochyby jedná o celosvětový problém.

Ještě bych mohl říci, že bude-li tato makrofinanční pomoc jakémukoli z těchto států poskytnuta, musí také projít procesem konzultací s Evropským parlamentem.

Druhá část

Předsedající. – Otázka č. 31, kterou pokládá **Gay Mitchell** (H-0131/09)

Předmět: Státní podpora evropským zemím, které nejsou členy EU

V současné době poznamenané hospodářskými otřesy je zcela nezbytné, aby všechny evropské národy měly stejné podmínky a nemusely se znepokojovat odlivem pracovních míst do zemí mimo EU, které poskytují státní podporu podnikům v nesnázích. Jestliže členové EHS nebo ESVO, např. Švýcarsko, chtějí těžit z výhod rostoucího obchodu s blokem zemí EU, pak musejí jednat recipročně, tedy hrát podle stejných pravidel v oblasti státních podpor. Stávající postupy pro napravení porušení této zásady jsou pomalé a těžkopádné a nezajišťují žádnou ochranu lidem, kteří nyní přicházejí o práci. Jak hodlá Komise zpřísnit tuto oblast práva hospodářské soutěže a jak hodlá zajistit rychlé a účinné postupy pro řešení stížností?

Neelie Kroes, členka Komise. – Zaprvé chci říci, že je třeba vyjasnit, že státy ESVO, které zároveň podepsaly Dohodu o EHP (tj. Norsko, Island a Lichtenštejnsko), podléhají v oblasti státních podpor přísné disciplíně po vzoru EU.

Článek 61 Dohody o EHP byl formulován velmi podobně jako článek 87 Smlouvy o ES. Jeho prováděním je pověřen Kontrolní úřad ESVO, kterému jsou na základě protokolu 26 k Dohodě o EHP svěřeny pravomoci rovnocenné s těmi, jaké má v oblasti státních podpor Evropská komise. Tyto státy musejí oznamovat každé nové opatření státní podpory Kontrolnímu úřadu a získat jeho souhlas ještě před zavedením opatření. Kontrolní úřad může rovněž vyšetřovat údajnou neslučitelnost státní podpory poskytnuté těmito zeměmi ESVO.

Švýcarsko je jiný případ, protože neratifikovalo Dohodu o EHP. Ve vztahu se Švýcarskem platí pro státní podpory pravidla, která jsou stanovena v článku 23 Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací, podle něž státní podpory, pokud mohou ovlivnit obchod mezi Společenstvím a Švýcarskem, které narušují nebo hrozí, že naruší hospodářskou soutěž, jsou považovány za neslučitelné s touto dohodou. Z procedurálního hlediska to znamená, že v případě neslučitelné podpory se postižená strana může obrátit na smíšený výbor zřízený dohodou a přijmout ochranná opatření, jestliže strana poskytující podporu neukončí zpochybněný postup.

Ve švýcarských případech neslučitelných podpor je sice obtížnější dosáhnout nápravy, Komise se nicméně snaží, je-li to možné a nezbytné, uplatňovat ustanovení dohody o volném obchodu z roku 1972. Například dne 13. února 2007 přijala rozhodnutí, podle něž jsou tři švýcarské kantonální daňové režimy neslučitelné s dohodou z roku 1972, a v současnosti jedná se švýcarskými úřady o uspokojivém řešení této záležitosti.

Komise si je vědoma, že ustanovení o státních podporách obsažená ve stávajících obchodních dohodách, jakou je například dohoda z roku 1972 se Švýcarskem, by se měla vylepšit, a proto v souladu se závěry ve svém sdělení z roku 2006 „Globální Evropa: Konkurenceschopnost na světovém trhu“ je cílem Komise pokusit se v budoucích dohodách o volném obchodu vyjednat přísnější pravidla pro státní podpory a lepší opravné prostředky, například využívání mechanismu pro urovnání sporů.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Děkuji paní komisařce za užitečnou odpověď.

Paní komisařka nejspíš ví, že mám na mysli firmu SR Technics, působící na dublinském letišti, která donedávna zaměstnávala něco málo přes 1 100 lidí; 600 z nich nyní přišlo o práci.

Tato firma měla vynikající průmyslové vazby, vynikající schopnosti, plnou knihu objednávek a skvělou budoucnost. Panují oprávněné pochybnosti o skutečných důvodech přemístění této firmy do zahraničí. Objevuje se podezření, že buď švýcarská vláda nebo některý z jejich arabských přátel poskytl podpory, kvůli nimž přišli o práci lidé v Irsku, v Evropské unii.

Prozkoumá komisařka tuto záležitost a využije všech svých pravomocí k řešení? Jsou to velmi rozumní lidé, kteří se v okolí těší velké podpoře a chápou obtíže, jimž čelí jak z řad podnikatelů, tak z řad široké veřejnosti.

Neelie Kroes, členka Komise. - Jsem vám za otázku velice vděčná, může být pro nás užitečná, neboť potřebujeme více informací. Zatím o tomto případě nemáme tolik stoprocentních informací, které přitom tak potřebujeme. I když nemůžeme zaručit, že budeme úspěšní, stojí to za pokus.

Při přípravě stanoviska k existenci státní podpory, nemluvě o její neslučitelnosti s dohodou se Švýcarskem z roku 1972, se berou v úvahu nejen služby, nýbrž i výroba zboží a obchod se zbožím. Takže prosím, abyste ty, s nimiž jste v kontaktu, přiměl k předání informací Komisi. Zároveň bych chtěla vyzvat dotčené osoby a podniky v Irsku, aby útvarům Komise poskytl jakékoli další informace, které k tomuto případu mají, abychom k němu mohli zaujmout postoj.

Ještě musím dodat, a říkám to zcela otevřeně a upřímně, že podle dohody z roku 1972 může postižená strana pouze požádat stranu poskytující podporu o ukončení opatření, a v rozhodnutí přijatém v roce 2007 Komise dospěla k názoru, že taková opatření představují státní podporu neslučitelnou s dohodou se Švýcarskem z roku 1972. Na základě tohoto rozhodnutí zahájily švýcarské úřady dialog s Komisí o hledání vhodného řešení. Poslední odborná schůzka se konala dne 13. února 2009.

Švýcarské úřady předložily určité konstruktivní návrhy – například zrušení osvobození od daně pro správcovské společnosti. Nicméně preferenční zacházení s holdingovými a smíšenými společnostmi do značné míry přetrvává. Proto tolik potřebujeme další diskuse.

Předsedající. – Otázka č. 32, kterou pokládá **Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk** (H-0165/09)

Předmět: Diskriminace polských loděnic ve světle rozhodnutí Komise o schválení státní podpory pro automobilový průmysl

Vlády několika členských států se poté, co poskytl pomoc ve výši desítek miliard eur svým bankám, nyní rozhodly podpořit automobilový průmysl. Spojené království, Německo, Francie a Itálie chtějí tomuto odvětví poskytnout podporu ve výši několika desítek miliard eur a Komise v zásadě tento návrh přijala bez výhrad, přestože takové dotace naruší hospodářskou soutěž na trhu.

Aniž bych tuto pomoc zpochybňoval, zajímalo by mě, proč měla Komise v minulosti námitky proti státní podpoře, kterou polská vláda poskytl našim loděnicím.

Dvě polské loděnice kvůli tomuto postoji Komise ukončily svou činnost a desítky tisíc lidí zaměstnaných v loděnicích a u dodavatelů byly propuštěny. Přihlédneme-li k tomu, že Komise nedávno schválila pomoc automobilovému průmyslu, nebylo rozhodnutí o loděnicích diskriminační?

Neelie Kroes, členka Komise. – Komise zdůrazňuje, že v případě polských loděnic použila zcela stejná pravidla jako v případě jakékoli jiné státní podpory na restrukturalizaci a že k Polsku přistupuje stejně jako ke všem ostatním členským státům.

Loděnice se začaly potýkat s problémy v 90. letech, konkrétně v roce 1990, tedy dlouho před přistoupením Polska k EU, a jejich potíže rozhodně nebyly způsobeny současnou finanční a hospodářskou krizí. V roce 2004 začala Komise prošetřovat podporu na restrukturalizaci polských loděnic. Postavení polských loděnic proto nelze srovnávat s postavením jiných podniků, které mají konkrétní problémy související se současnou finanční krizí.

Loděnice v Gdyni a ve Štětíně dostávaly řadu let státní podporu na úkor jiných evropských loděnic. Polské loděnice bohužel poskytovanou podporu nevyužily na investice a potřebnou restrukturalizaci. Ještě ke všemu byly loděnice nadále ztrátové, nebyly schopny platit daně a odvody na sociální zabezpečení a nahromadily vysoké dluhy.

Z těchto důvodů neměla Komise jinou možnost než přijmout ve věci loděnic v Gdyni a ve Štětíně záporné rozhodnutí a nařídít vrácení protiprávní a neslučitelné podpory poskytnuté těmto loděnicím.

Ve snaze omezit neblahé hospodářské a sociální důsledky svého rozhodnutí Komise nicméně povolila Polsku, aby vrácení protiprávní podpory zajistilo formou řízeného prodeje majetku loděnic a následné likvidace podniků. Tím by se měla maximalizovat šance, že v závodech bude pokračovat životaschopná podnikatelská činnost.

Především je třeba poukázat na to, že proběhne-li prodej úspěšně a řádně, pak podniky, které koupí majetek loděnic, nebudou muset splácet protiprávní dotace ani v případě, že budou chtít ve stavbě lodí pokračovat.

Komise chce ještě připomenout, že ke ztlumení sociálních dopadů ztráty pracovních míst lze využít strukturální fondy a zvláště Evropský sociální fond a Evropský fond pro regionální rozvoj. Za určitých okolností a podmínek se dá uvažovat i o využití Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Paní komisařko, chápu, že jste povinná kontrolovat výši státní podpory poskytované podnikům, ovšem polská společnost má dojem, že s polskými loděnicemi se bohužel zachází jinak než s podniky ve starých členských státech EU – u nich se kvůli záchraně pracovních míst podpora schválí, ovšem k souhlasu se záchranou pracovních míst v polských loděnicích ochota chybí a tato nerovnost nás velmi tíží. Trváme na rovném zacházení s podniky ve starých a nových členských státech. Rád bych se při této příležitosti ještě zeptal, jaké pochybnosti má Komise o programu restrukturalizace loděnic v Gdaňsku.

Neelie Kroes, členka Komise. – Lidé v Polsku, kteří tvrdí to, na co poukazuje pan poslanec, se zásadně mylí. Není to pravda a mohu to prokázat pomocí čísel a údajů. A než zareaguji na vaši náhradu na německé loděnice (hovořil jste jen o těch starých), chci zdůraznit, že loďarství v jiných zemích – nejen v Německu, ale například i v Dánsku, Spojeném království, Nizozemsku či Španělsku, kde státní měšec nebyl tak velkorysý, muselo podstatně zeštíhlet a někde skončilo úplně. Existuje několik příkladů loděnic, které se zavřely. A mluvíme-li o rovném zacházení, musíme si uvědomit i toto a nemluvit jen o emocích – a nekárám nikoho za to, že pociťuje emoce; dovedu si představit, že to je velmi obtížná situace, ale vyvolává to opravdu špatný dojem, tvrdíte-li, že se nejedná o rovné zacházení.

Každopádně vás mohu ujistit, pane předsedající, že Komise svá pravidla uplatnila stejně v případě německých i polských loděnic a v případě všech ostatních, které bychom zde mohli citovat. Při posuzování státní podpory se používají vždy stejná kritéria, z nichž nejdůležitější je životaschopnost, a německé loděnice – dovolte, abych se k tomuto příkladu vrátila – prošly úspěšnou restrukturalizací a stal se z nich životaschopný podnik. Naproti tomu z restrukturalizačních programů předložených polskými úřady má Komise pocit, že nezaručují dlouhodobou životaschopnost.

Konečně, pane předsedající, je třeba činit paralely i s případy, v nichž Komise státní podporu v jiných členských státech nepovolila a dokonce nařídila vrácení protiprávní státní podpory.

Předsedající. – Otázka č. 33, kterou pokládá **Giovanna Corda** (H-0171/09)

Předmět: Online prodej parfémů, oděvů a značkových výrobků

Nařízení Komise (ES) č. 2790/1999⁽²⁾ (ve spojení s pokyny k vertikálním omezením) stanoví pravidla pro dohody o distribuci určitých výrobků, mezi něž patří parfémy, oděvy a jiné „značkové výrobky“. Podle těchto ustanovení je prodej (včetně online prodeje) mnoha značkových výrobků zakázán v případě, že dodavatel má podíl na trhu nižší než 30%.

Považuje Komise za nezbytné i nadále uplatňovat tato zastaralá pravidla na úkor zdravé hospodářské soutěže v oblasti tvorby cen a širší výběru pro spotřebitele, přestože je taková praxe finančně prospěšná jen velkým skupinám, které jsou v pohodlné pozici, neboť většinu svých příjmů získávají právě z výhradních zákonných práv na tyto výrobky?

Neelie Kroes, členka Komise. – Stávající politika EU v oblasti hospodářské soutěže a vertikálních dohod velmi podporuje prodeje přes internet, což určitě dobře víte, pane předsedající. Pokyny k vertikálním omezením, které jsou podkladem pro výklad nařízení (ES) č. 2790/1999, proto jasně říkají, že „každému distributorovi musí být umožněno volně využívat internet k reklamě a prodeji výrobků“. Je proto zřejmé, že dodavatelé

(2) Úř. věst. L 336, 29.12.1999, s. 21.

nemohou omezovat způsob, jakým distributor využívá internet – nemohou distributorovi zakázat, aby měl vlastní internetovou stránku, aby na této stránce používal jazykové verze dle vlastní volby nebo aby jednotlivým zákazníkům rozesílal elektronickou poštu, s výjimkou případů, kdy by takový zákaz byl objektivně odůvodněn.

Dokonce i v rámci sítí selektivní distribuce, které se používají především v odvětví luxusního zboží a při distribuci složitějšího zboží, např. elektroniky (bez ohledu na podíl dodavatele na trhu), se jakékoli omezování online prodeje ze strany výrobce vůči schváleným prodejčům považuje za jasné porušení pravidel hospodářské soutěže.

To ovšem neznamená, že by výrobky od určitého výrobce mohl konečnému spotřebiteli prodávat jakýkoli maloobchodník, ať už online nebo jiným způsobem. Výrobce má právo určovat kritéria distributorům, kteří budou jeho zboží prodávat na internetu, stejně jako je určuje pro prodej v kamenných obchodech.

Taková kritéria mohou sloužit k vybudování určité image nebo k zajištění určité úrovně poskytovaných služeb. Podle stávajících pravidel je selektivní distribuce legální v případech, že podíl dodavatele na trhu nepřesahuje 30%, neboť se předpokládá, že při neexistenci tržních sil přináší takový přístup spotřebitelům více užítka než možné škody.

Komise v současnosti zkoumá, jak se dosud nařízení (ES) č. 2790/1999 uplatňovalo a zda je třeba provést další změny, včetně oblasti selektivní distribuce.

Komise chce dosáhnout správné vyváženosti – na jedné straně je třeba zajistit, aby spotřebitelé mohli využívat internetový prodej, na straně druhé je třeba umožnit výrobcům, aby si své distribuční systémy uspořádali podle vlastních potřeb.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, děkuji vám, ale obecně doufám, že Komise dospěje k názoru, že je načase přezkoumat pokyny k vertikálním omezením, o nichž jste právě hovořila, jsou totiž už asi deset let staré.

Pochopitelně je třeba přizpůsobit se nejnovějšímu vývoji – prodej po internetu a elektronické aukce prudce změnily způsob distribuce i podmínky hospodářské soutěže. To si musíme jasně uvědomit.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní komisařko, zajímal by mě váš názor na situaci kolem vlivu na relevantní trh, který je vyvíjen na zmíněné způsoby distribuce. V jakém okamžiku vzniká podle vás takový vliv na trh a jaké kroky byste proti němu podnikla?

Neelie Kroes, členka Komise. – Mohu jen zopakovat, co jsem už řekla, a sice že Komise nyní zkoumá, jak se dosud nařízení (ES) č. 2790/1999 – které, jak správně řekla paní poslankyně, je 10 let staré – uplatňovalo. Musíme se rozhodnout, zda je třeba provést další změny, včetně oblasti selektivní distribuce.

Pro Komisi je při tomto přezkumu důležité dosáhnout té správné vyváženosti tak, aby evropští spotřebitelé mohli plně využívat internetu k překonání zeměpisných překážek, zároveň však musíme umožnit výrobcům, aby si své distribuční systémy uspořádali podle vlastních potřeb. V tomto kontextu se určitě budeme znovu zamýšlet nad výhodami, jaké selektivní distribuce přináší spotřebitelům v prostředí online i offline.

Pan Rübig se ptal, co můžeme dělat v dnešní situaci. Po dokončení přezkumu musíme přihlédnout ke zjištěným potřebám a pak se vrátíme s definitivními závěry a také k záležitosti, o níž se zmínil pan poslanec.

Předsedající. – Otázka č. 34, kterou pokládá **Georgios Papastamkos** (H-0172/09)

Předmět: Státní podpora pro malé a střední podniky

Může Komise sdělit, jaké další prostředky – slučitelné s právem Společenství v oblasti státní podpory – mají v současné hospodářské krizi členské státy k dispozici, aby pomohly malým a středním podnikům (MSP), zejména co se týče jejich přístupu k financím?

Neelie Kroes, členka Komise. – Pokusím se. Dne 19. ledna 2009 Komise schválila nový dočasný rámec státních podpor, který členskými státem otevírá dodatečné příležitosti k poskytování státních podpor do konce roku 2010. Tato iniciativa byla Komisí zmíněna již v jejím plánu obnovy z předchozího měsíce.

Hlavním cílem tohoto rámce je omezit dopady krize tím, že se usnadní přístup podniků k financím. Tato opatření jsou použitelná pro všechny podniky – ovšem malé a střední podniky (MSP) mohou získat pomoc ve větším rozsahu, neboť právě na ně zřejmě nejvíc doléhá snížení dostupnosti úvěrů. Jinými slovy toto

opatření je zvláště prospěšné pro MSP. Pro MSP je nejdůležitější nová možnost udělit dotaci 500 000 eur na podnik, která je určena na pokrytí investic a/nebo provozního kapitálu na dvouleté období.

Jedná se o novou dočasnou slučitelnou podporu – nikoli tedy o novou podporu de minimis ve výši 500 000 eur – a za předpokladu, že splňuje určité podmínky, je tato nová podpora Komisí považována za slučitelnou ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. b Smlouvy; jinak řečeno, jde samozřejmě o zcela výjimečný právní základ, který přímo souvisí se současnou finanční krizí. Tuto novou podporu lze kumulovat s podporou de minimis, nesmí však přesáhnout 500 000 eur v období 2008–2010.

Krom toho mohou členské státy díky dočasnému rámci poskytovat státní podpory v podobě záruk za půjčky se sníženou premii, v podobě subvencované úrokové sazby použitelné na všechny druhy půjček a v podobě subvencovaných půjček na výrobu ekologicky šetrných výrobků, které zahrnují včasné přizpůsobení se budoucím normám Společenství pro výrobky nebo překonání těchto norem.

Komise dále navýšila povolený rizikový kapitál – injekci do MSP – z 1,5 milionu eur na 2,5 milionu eur ročně a snížila požadovaný minimální podíl účasti soukromého sektoru z 50% na 30%.

Konečně, všechna opatření přijatá v tomto dočasném rámci sice musejí být i nadále oznamována Komisi, přijali jsme však konkrétní kroky směřující k rychlému schvalování rozhodnutí Komise. Opatření jsou tedy rychlá, účinná a efektivní.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, děkuji komisaře za opravdu podrobnou odpověď. Evropská komise jakožto strážkyně politiky hospodářské soutěže právem umožnila tuto dočasnou pomoc malým a středním podnikům, protože jak všichni v tomto Parlamentu víme, malé a střední podniky jsou páteří evropského hospodářství.

Mám ještě jednu otázku, která přesahuje rámec mé první otázky. Evropská unie není na světě sama – mimo Evropu existují další významní obchodní hráči a hospodářské mocnosti, naši partneři z třetích zemí, kteří narušují hospodářskou soutěž až na samou hranici saturace trhu, jež se nyní v důsledku hospodářské krize projevila. Daří se vám s třetími zeměmi spolupracovat na řešení porušování pravidel hospodářské soutěže?

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Chtěl bych vědět, jaká pravidla v tomto kontextu v současnosti platí pro půjčky na obnovu vlastního jmění.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, chtěla bych se zeptat paní komisařky, zda tyto mimořádné dotace zahrnují i sociální opatření pro malé a střední podniky. Lze dotovat tato opatření zaměřená na pracující, jestliže je zároveň dotován i podnik?

Neelie Kroes, členka Komise. – To je velmi zajímavá otázka. Podíváme-li se na hřiště jako celek, jsme význační hráči, zároveň ale víme, že existuje i několik dalších hráčů, kteří se ne vždy chovají tak, jak bychom chtěli.

Nicméně, pane předsedající, hned v několika orgánech se každopádně snažíme co nejvíce prosazovat do jednání právě to hledisko, o němž hovořil pan poslanec – například na jednání G20 v Londýně, na němž to byl velmi důležitý bod diskuse, ale také v rámci naší účasti ve vyjednávacím kole WTO. Myslím, že je smysluplné, že vyvíjíme tlak a snažíme se dostat k uspořádání, které by bylo přijatelné pro všechny hráče.

Jsem hrdá na to, že více než sto členských států má stejný typ politiky hospodářské soutěže, jakou prosazujeme my, takže nejsme jediní. Jsme v úzkém kontaktu, někdy prostřednictvím oficiálních dohod, jindy prostřednictvím bilaterálních dohod, a snažíme se mít přehled o celém světě.

Samozřejmě s novou americkou vládou teprve znovu začínáme a máme vynikající spolupráci s našimi partnery ve Washingtonu, například s Federální obchodní komisí (FTC) nebo s ministerstvem spravedlnosti.

To je tedy hlavní věc, ale pokud mi dovolíte trochu odbočit od tématu vaší otázky, jedná se také o protekcionismus – to by byl ďábel mezi námi a proti jeho příchodu musíme bojovat. Protekcionismus je totiž zastaralý, je neslučitelný s jednotným trhem a je to opravdu velmi špatný nástroj, když je naším cílem umožnit našim občanům, našim spotřebitelům a našim podnikům dosáhnout úspěchu ve spravedlivých podmínkách.

Za činnosti na poli zaměstnanosti a sociálních věcí samozřejmě odpovídají členské státy a ony samy se musejí rozhodnout, jak je propojit s tímto mírným pootevřením pravidel pro státní podpory.

Komise by také chtěla upozornit, že členské státy mohou ke ztlumení sociálních dopadů ztráty pracovních míst používat strukturální fondy (a o tom jsem hovořila u jedné z dřívějších otázek, která se týkala polských

loděnic), zejména Evropský sociální fond a Evropský fond pro regionální rozvoj, a za určitých okolností lze zvážit i použití Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Předsedající. – Otázka č. 36, kterou pokládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-01 54/09)

Předmět: Výzkum a povolání v námořním odvětví

Námořní věda, technologie a výzkum mají klíčový význam pro udržitelný rozvoj námořních činností a přispívají k rozšíření rozsahu námořních studií a ke zlepšování kvalifikací a dovedností souvisejících s povoláními v námořním odvětví.

Může Komise v této souvislosti sdělit, jaká opatření hodlá přijmout na podporu výzkumu v této oblasti, aby se před Evropany otevřely širší a početnější kariérní příležitosti v námořním odvětví? Bude mít na tento cíl negativní dopad hospodářská krize?

Janez Potočnik, člen Komise. – Komise v loňském roce uznala, že mořská věda a technologie je průřezovou prioritní oblastí. V září 2008 pak Komise přijala sdělení o evropské strategii mořského a námořního výzkumu.

Strategie by především měla posílit integraci napříč tematickými prioritami, které se zabývají složitými otázkami souvisejícími s moři, zlepšit synergii mezi výzkumem prováděným v členských státech, podpořit financování finanční infrastruktury mořského výzkumu a vytvořit novou správu ve spolupráci s mořskými a námořními vědci, především pomocí zesílené spolupráce mezi mořskou vědou a námořním průmyslem.

V rámci strategie se již uskutečnily následující akce. Zaprvé, připravují se společné výzvy k předkládání projektů, které by měly být spuštěny ještě letos se zaměřením na hlavní průřezová mořská a námořní témata. Zadruhé, podnikly se kroky k převedení programu BONUS na významnou výzkumnou iniciativu Společenství ve smyslu článku 169 Smlouvy – této záležitosti se týká i jedna z pozdějších otázek. Zatřetí, podnikly se kroky k postupnému nahrazení všech stávajících mořských sítí ERA-NET jedinou integrovanou mořskou sítí ERA-NET. Začtvrté, podnikly se kroky k prostudování nových zdrojů financování kritické infrastruktury mořského výzkumu, zejména pomocí strukturálních fondů. Konečně budou financovány dva projekty na posílení spolupráce mezi mořskou vědou a námořním průmyslem a na posílení integrace mezi jednotlivými subjekty mořských vědeckých kruhů.

Provádění evropské strategie mořského a námořního výzkumu v rámci stávajícího finančního výhledu zajistí v dalších letech podporu mořského a námořního výzkumu na úrovni Společenství díky nástrojům rámcového programu.

Rozšíření kariérních příležitostí v námořním odvětví, které bylo rovněž součástí vaší otázky, není přímo cílem výzkumné politiky. Díky podpoře spolupráce mezi mořskými vědci a námořním průmyslem a díky integrovanějšímu mořskému a námořnímu výzkumu ovšem evropská strategie mořského a námořního výzkumu může nepřímo rozšířit rozsah dovedností v námořním odvětví a pomoci mořským oblastem. Touto cestou může strategie nepřímo přispět ke zlepšení kvalifikací a dovedností souvisejících s povoláními v námořním odvětví.

Konečně pojmu-li vaši otázku a svou odpověď v širším kontextu, mohu říci, že Komise loni na podzim v plánu evropské hospodářské obnovy navrhla členským státům a soukromému sektoru, aby navýšily plánované investice do výzkumu a vývoje. Na to navázaly závěry jarní Evropské rady, které vyslaly silný signál v tom smyslu, že k dosažení hospodářské obnovy je třeba rozvinout a zlepšit kvalitu investic do znalostí a výzkumu. To samozřejmě plně platí i pro mořský a námořní výzkum.

Je zatím předčasné hodnotit, jak a zda se členské státy budou těmito doporučeními řídit. Jedna věc je každopádně jistá – i za stávajících složitých hospodářských a finančních podmínek bychom neměli ztrácet ze zřetele takové dlouhodobé cíle, jakými jsou udržitelný rozvoj a nízkouhlíková ekonomika. Je proto důležité soustředit se na tzv. chytré investice, které se snaží překonat krizi v krátkodobém časovém horizontu, zároveň si ale všímají i dlouhodobých možností a toho, jak silní z krize vyjdeme.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, děkuji komisaři za podrobnou odpověď, kterou mi poskytl, a ráda bych se ho zeptala, zda výzkumný program může zahrnout i sousední země, především země ve Středomoří v rámci evropsko-středomořské spolupráce.

Janez Potočnik, člen Komise. – Sousední země se samozřejmě mohou zapojit. Je celkem jasné, že rámcový program je otevřený za předpokladu, že tyto země spolupracují s členskými státy Evropské unie.

Budu však ještě přesnější. Máme hned několik – více než 10 – tzv. přidružených členů rámcového programu. Tito přidružení členové, kteří platí příspěvek, mají prakticky stejná práva a povinnosti jako členské státy. Mezi přidružené země patří například země západního Balkánu, Švýcarsko, Norsko, Island, Izrael a několik dalších. Takže všechny tyto země mají přesně stejná práva a povinnosti.

Pro ostatní se v rámci naší strategie snažíme vytvořit politiku, kterou jsme ostatně už navrhli. Pokusili jsme se učinit vše pro to, aby se všechny země zapojené do politiky sousedství – v závislosti na jejich schopnostech a vzájemném zájmu – mohly spíše dříve než později stát přidruženými zeměmi. To ve skutečnosti znamená, že hovoříme-li o výzkumu, je Evropská unie mnohem větší než Unie o 27 členech.

Předsedající. – Otázka č. 37, kterou pokládá **Emmanouil Angelakas** (H-0158/09)

Předmět: Hodnocení tvořivosti, inovací a technologického rozvoje v členských státech

Protože byl rok 2009 vyhlášen evropským rokem tvořivosti a inovací a vzhledem k tomu, že existují programy EU, zejména sedmý rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj (2007–2013) a rámcový program pro konkurenceschopnost a inovaci (CIP), mohla by Komise říci, zda má nějaké statistiky členěné podle položek v rozpočtu, které by vypovídaly o tom, jak jednotlivé členské státy čerpaly prostředky v odvětvích, na která se tyto programy vztahují? Jaká odvětví jsou v jednotlivých státech nejoblíbenější (v procentech)? Existuje nějaké posouzení toho, jak na tyto programy reagují malé a střední podniky (v procentech)?

Janez Potočnik, člen Komise. – Mohu vás, vážený pane poslanče, ujistit, že pokud jde o sedmý rámcový program pro výzkum (FP7), Komise systematicky shromažďuje a pro všechny zveřejňuje jasné a podrobné statistické údaje, které dokreslují provádění tohoto programu.

Je třeba připomenout, že financování výzkumu Společenstvím je příjemcům přidělováno výhradně na základě kritéria vědecké kvality jejich žádosti. I když při přidělování prostředků není brána v úvahu státní příslušnost, shromažďujeme a pečlivě sledujeme dokonce i údaje týkající se zeměpisného rozdělení příjemců sedmého rámcového programu a jejich spolupracujících subjektů v projektech. Poskytuje nám to nezbytné znalosti o úrovni a intenzitě součinnosti zemí, ke které dochází v návaznosti na jejich účast v aktivitách sedmého rámcového programu.

Všechny tyto údaje a řadu dalších podrobných statistik o provádění FP7 můžete nalézt v příloze výroční zprávy o činnosti výzkumu a technologického rozvoje, kterou Komise každoročně předkládá Radě a Parlamentu. Všechny tyto zprávy od roku 1998 jsou navíc veřejně přístupné na internetových stránkách Komise s názvem Europa.

A co nám tyto údaje říkají? Nemohu zde dnes odříkávat dlouhý výčet statistik, neboť na to nemáme čas, dovoluji mi však zmínit několik příkladů, které se týkají toho, kam směřuje vaše otázka: relativní oblíbenosti oblastí výzkumu v rámci FP7 v jednotlivých členských státech.

Relativně nejoblíbenějšími z hlediska počtu zapojených subjektů na základě uzavřených smluv o poskytnutí dotace byly oblasti informačních a komunikačních technologií (ICT), zdraví a také stipendia Marie Curie. Je však třeba uvést, že jejich obliba plyne také z velikosti rozpočtu, který je pro každou z těchto oblastí FP7 k dispozici, a také z počtu a typu uzavřených smluv o poskytnutí dotace v databázích v okamžiku, kdy bylo toto zhodnocení provedeno. Obecně lze konstatovat, že účast nových členských států je výraznější v oblastech bezpečnosti, sociálně ekonomického výzkumu a vesmíru a slabší pak například v oblastech ICT a zdraví. V zemi, odkud, vážený pane poslanče, pocházíte, existuje významné zaměření na oblast ICT, ale poměrně méně se vaše země zapojuje například v oblasti zdraví, sociálně ekonomického výzkumu a vesmíru.

Co se týče reakce malých a středních podniků na FP7, Komise zveřejňuje každoročně podrobné zhodnocení účasti malých a středních podniků v členění podle země původu jako součást výroční zprávy, kterou jsem zmínil. Z posledních údajů o účasti malých a středních podniků v FP7 vyplývá, že s těmito subjekty bylo uzavřeno 2 431 smluv o poskytnutí dotace. Podrobné údaje jsou, vážený pane poslanče, k dispozici v samotné zprávě. Pokud však chcete, mohl bych vám tu dnes některé tabulky s příslušnými informacemi z FP7 vyhledat, neboť je zde mám s sebou.

Opatření rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovaci jsou určována spíše politicky než orientována dotačně. Zejména specifický program pro podnikání a inovace (EIP) slouží hlavně jako program politické podpory. Podíváme-li se na jeho hlavní nástroje, jsou malé a střední podniky výhradními příjemci Enterprise Europe Network, tj. sítě, kde jsou jim poskytovány informace o přístupu k různým typům vhodného financování. Lze tam také určit nejvhodnější možnosti financování daného projektu a nalézt pomoc při vyhledání technologických nebo obchodních partnerů. Finanční nástroj EIP, který tvoří přibližně polovinu

rozpočtu těchto programů, je rovněž vyhrazen pouze malým a středním podnikům. Do konce září 2008 obdrželo přibližně 12 000 malých a středních podniků finanční prostředky ze záručního mechanismu pro malé a střední podniky na základě žádostí pocházejících ze sedmnácti členských států.

Kromě toho byla v roce 2008 zveřejněna první výzva k předkládání návrhů projektů zabývajících se prvním uplatněním nebo tržní replikací ekologicky inovačních technik s cílem realizovat projekty v oblasti recyklace, potravinářském průmyslu, ve stavebnictví a v environmentálních technologiích. Výzvou z roku 2008 se významně podařilo řešit priority týkající se malých a středních podniků. Celkem 74 % všech příjemců bylo z řad malých a středních podniků.

A konečně byly zahájeny výzvy k předkládání návrhů na rok 2007 a 2008 se zaměřením na pilotní projekty testování inovací založených na ICT v rámci specifického programu pro podporu konkurenceschopnosti a inovací (CIP), kde malé a střední podniky budou příjemci více než 30 % celkového rozpočtu. Tento program se navíc zaměří na otevření celoevropských trhů pro inovace, které jsou poskytovány malými a středními podniky v celé Evropské unii.

Stejně jako zprávy FP7 jsou zprávy týkající se programu pro konkurenceschopnost a inovace zveřejněny na internetových stránkách Evropa.

Emmanouíl Angelakas (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, děkuji panu komisaři za odpověď, informace tedy existují na internetových stránkách. Děkuji vám také, pane komisaři, za tabulky, které jste mi dal.

Mám jednu doplňující otázku: můžete nám říci, kolik pracovních míst bylo vytvořeno v členských státech Evropské unie v důsledku realizace projektů z programů prováděných prostřednictvím malých středních podniků? Spočítali jste také zvýšení hrubého domácího produktu plynoucí z těchto projektů?

Justas Vincas Paleckis (PSE). - Zmínil jste několik oblastí, kde své aktivity vyvíjejí v obou programech nové členské státy. Rád bych se vás zeptal, co byste řekl celkově: jsou nové členské státy méně aktivní ve srovnání se starými členskými státy, a pokud ano, co může Komise udělat pro to, aby jim pomohla?

Janez Potočnik, člen Komise. - První otázka je poměrně specifická. Ovšemže nevíme, kolik nových pracovních míst bylo vytvořeno: ekonomiky jsou zkrátka mnohem složitější, než aby existovala příčinná souvislost mezi tím, kolik peněz jste do nějakého programu vložili a jak moc jste danou oblast podpořili. Jsme si vcelku jisti – a i já si jsem vcelku jistý, když se pohybuji mezi výzkumnými pracovníky, mezi malými a středními podniky, když slyším reakce a když vnímám jejich emoce a vidím, jak úspěšně ve skutečnosti program využívají, pak jsem někdy mnohem spokojenější, než když slyším, že jsme trochu moc byrokratičtí a tak dále. I přesto si myslím, že o tom musíme přemýšlet. Pokoušíme se vyhovět různým potřebám malých a středních podniků: těch, které si na trhu konkurují, které mají vlastní kapacity na to, aby konkurovaly, které mají výzkumné kapacity, ale pokoušíme se vyhovět i jiným, které mají výzkumné potřeby, ale nemají kapacity. To je důvod, proč například platíme za výzkum prováděný vysokými školami, vědeckovýzkumnými institucemi apod.

Co se týče zvýšení HDP, statisticky samozřejmě není možné nalézt přímou vazbu, ale můžete si udělat korelační analýzy, ze kterých lze přijít na to, že zde existuje vzájemná souvislost z dlouhodobého hlediska. Je jasné, že země, které investují více do výzkumu a vývoje, jsou více rozvinuté, a naopak. Taková je tedy pak skutečnost: že ti, kdo jsou bohatší, investují následně více do výzkumu a vývoje. V podstatě tedy i když nemohu přesně odpovědět na tuto otázku, mohu vám dát poměrně jistou odpověď vyplývající ze statistických analýz, že toto je cesta, jak posílit konkurenceschopnost a následně pak také HDP, pracovní místa atd. těch, kdo takto více investují.

Co se týče zapojení nových členských států – a to je skutečně zajímavá otázka, neboť to pochopitelně velmi pozorně sledujeme – mohu říci, že tyto státy jsou poměrně aktivní, že hodně žádají, jejich úspěšnost je mírně vyšší než úspěšnost rozvinutějších členských států, což je podle mne normální, neboť je jakási síla institucí v těchto zemích, které mají delší a bohatší tradici ve výzkumu a vývoji, a samozřejmě jsou tyto země také obecně průraznější. Pokud se ale podíváte na něco velmi jednoduchého – pokud se podíváte na vzájemný vztah mezi tím, jak moc země investuje do výzkumu a vývoje doma a jak moc získává z rámcového programu na základě ryzí soutěže – existuje zde silná korelace. Země, která skutečně investuje více doma a která má proto silnější výzkumný potenciál, inkasuje tedy dvakrát – inkasuje doma i prostřednictvím soutěže v rámci evropského rámcového programu, který je určen pro špičkovou úroveň.

Zajímavé je ale ještě něco. Pokud se podíváte, jak moc členské státy – nové členské státy – investují do svého výzkumu a vývoje v rámci globálních evropských investic a jak moc dostávají ze sedmého rámcového

programu, pak podíl FP7 je vyšší, než tyto země skutečně investují doma. Uvedené souvislosti jsou tedy velmi jasné a já bych poradil toto: využijte všechny dostupné nástroje pro posílení kapacit doma; využijte – správným směrem – strukturální fondy a Fond soudržnosti, pokud je v nich částka rámcového programu alokována skutečně za tím účelem – alokováno je 50 miliard EUR – a využijte těchto prostředků k tomu, aby vám v budoucnosti pomáhaly doma a aby vám pomáhaly také v možnosti konkurovat na globální úrovni, neboť svět je globální.

Předsedající. – Otázka č. 38, kterou pokládá **Justas Vincas Paleckis** (H-0174/09)

Předmět: BONUS-169

Projekt BONUS (financující organizace výzkumu Baltského moře) je velice důležitým prostředkem k seskupení vnitrostátních a regionálních výzkumných programů na podporu udržitelného rozvoje v mořském regionu Baltského moře z hlediska koordinace, vytváření a provádění těchto programů na základě koordinovaných společných aktivit. Proto Litva a další státy kolem Baltského moře usilují o přechod programu BONUS ERA-NET+ na BONUS-169.

Mohla by Komise uvést, o jakých nových opatřeních se uvažuje v rámci BONUS-169? Bude návrh představen během současného funkčního období Komise? Existuje něco, co by mohlo přechod na BONUS-169 ohrozit?

Janez Potočnik, člen Komise. – Pane Paleckisi, jsem přesvědčen, že iniciativa podle článku 169 programu BONUS výrazně zlepší účinnost politik environmentálního a udržitelného rozvoje pro celý baltský region. Výrazně přispěje zejména k provedení hlavní environmentální součásti strategie pro region Baltského moře Evropské unie, kterou Komise plánuje představit Evropské radě v červnu 2009.

V současnosti jsme výrazně pokročili s přípravou tohoto legislativního návrhu k článku 169 a zahrnuli jsme BONUS-169 do našeho legislativního plánu na rok 2009. Činíme vše pro to, aby legislativní návrh byl předložen co možná nejdříve, a myslíme si, že by to mohlo být v roce 2009. Termíny legislativního návrhu však nezáleží jen na nás. Budou se odvíjet i od včasné a uspokojivé reakce konsorcia BONUS při revidování prozatímního akčního plánu. Obdrží-li Komise revidovaný plán nejpozději počátkem června – na tom se dohodlo konsorcium BONUS – pak jsem si jistý tím, že legislativní návrh může být předložen ještě v rámci mandátu stávající Komise.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Velice děkuji, pane komisaři, za vaši podrobnou a jasnou odpověď. Zjevně existuje naděje, že se tato záležitost dá brzy do pohybu. Rád bych se vás zeptal, zda to, že má být ještě více posílena ochrana životního prostředí v Baltském moři, znamená, že tento projekt má něco společného s dopadem projektu Nord Stream, který se týká ochrany životního prostředí v Baltském moři? Je tomu tak, nebo ne?

Janez Potočnik, člen Komise. – Já si od programu BONUS také mnohé slibuji. Proto pracuji velmi intenzívně na tom, abych vám jej předložil, dokud jsem ještě ve funkci.

Měl byste vědět, že naše zkušenosti s iniciativami podle článku 169, počínaje partnerstvím Evropy a rozvojových zemí v oblasti klinických pokusů (EDCTP) v rámci předchozího rámcového programu, nebyly občas příliš dobré. Pana van Velzena jsme proto požádali, aby o tom vypracoval zprávu. Dnes je mimochodem partnerství EDCTP vynikající a funguje skutečně dobře, požádali jsme však pana van Velzena, aby předložil návrhy k budoucnosti iniciativ článku 169, a my teď jeho doporučení plníme.

Mělo by se také brát v úvahu to, že se jedná o vzácnou původní přírodu, a opravdová evropská přidaná hodnota by měla být poskytována právě prostřednictvím takového programu. Jsem si jistý, že to bude příklad, který bude později následován dalšími regiony. Zkrátka jsem rozhodně pro tento návrh, ale myslím si, že čím silnější bude, tím lépe pro BONUS a pro region.

Předsedající. Otázka č. 41, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0137/09)

Předmět: Komunikace s občany

Vzhledem k tomu, jaký význam přikládá Komise účinné komunikaci s občany, zejména v souvislosti s hospodářskou krizí, kdy řada občanů vnímá budoucnost jako velmi nejistou, a vzhledem k tomu, že konzultační proces je účinným nástrojem k posílení přímé účasti občanů v politickém procesu na úrovni EU, souhlasí Komise s tím, že je třeba učinit další kroky ke zvýšení informovanosti občanů o konzultacích EU prostřednictvím médií a dalších vhodných fór na vnitrostátní, regionální a místní úrovni s cílem zajistit, aby se zapojilo více jednotlivců a organizací působících v terénu?

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Především chci říci, že občanská společnost je jedním z klíčových aktérů demokracie. Hraje velice významnou úlohu v evropské integraci a plní důležitou funkci v komunikaci mezi evropskými občany a orgány EU. Občanská společnost napomáhá občanům uplatňovat právo účastnit se demokratického života v EU.

Komise uznává, že je třeba stanovit jasnější přístup k EU pro organizovanou občanskou společnost i pro jednotlivé občany, a existuje zde dlouhá a prospěšná tradice vzájemné interakce s organizacemi občanské společnosti, která začala před více než třiceti lety.

Za ta léta rozvinulo množství našich služeb pravidelný dialog se zúčastněnými stranami. Tento dialog zohledňuje naši politiku otevřenosti a začlenění, kterou prosazujeme již dlouhá léta, a odráží i rozdíly v oblastech politiky a různorodost zúčastněných subjektů.

Komise konzultuje občanskou společnost různě, mimo jiné prostřednictvím konzultačních dokumentů, sdělení, poradních výborů, expertních skupin, seminářů a diskusních fór. Běžně se používají konzultace na internetu. Mimoto organizujeme také schůzky *ad hoc* a otevřená slyšení. V některých případech je konzultace kombinací různých nástrojů a probíhá v několika fázích přípravy návrhu politiky.

Potřebujeme společný operativní rámec, který by zajistil, aby tyto konzultace byly prováděny transparentně a soudržně. Komise proto v roce 2002 stanovila zásady a minimální standardy pro konzultování vnějších stran.

Podle těchto standardů se mimo jiné musí věnovat pozornost poskytování jasných konzultačních dokumentů, konzultování všech relevantních cílových skupin, ponechání dostatečného času k tomu, aby se tyto skupiny mohly zapojit, zveřejňování výsledků a poskytování zpětné vazby.

Evropská iniciativa za transparentnost přislíbila také to, že se bude ještě více posilovat používání stávajících minimálních standardů pro konzultace.

Byla zavedena jednotná šablona pro otevřené, veřejné konzultace, která mimo jiné zahrnuje výzvu organizacím zúčastněných stran, aby se zaregistrovaly do rejstříku zástupců zájmových skupin.

Ti budou upozorněni na konzultace oznámené prostřednictvím jednotného přístupového místa Komise pro veřejné konzultace, portálu „Váš hlas v Evropě“. Použití této šablony zlepší transparentnost a soudržnost prezentace konzultací zúčastněných stran.

Potřebujeme ovšem neustále přemýšlet o tom, jak dále podpořit informovanost o zahájení specifických konzultací v zájmu toho, aby se více lidí dozvědělo o tom, že konzultace začíná. Pravděpodobně můžeme aktivněji využívat naše zastoupení.

Závěrem mi dovoluje dodat, že iniciativy v rámci plánu D, včetně konzultací občanů, rovněž poskytují nové nápady, jak upoutat občany a zahrnout i ty, kdo ještě nepatří k politickým stranám nebo organizacím občanské společnosti, aby bylo zajištěno, že vedeme skutečně otevřenou konzultaci. Zkoušíme různé metody, jak občany zapojit.

Marian Harkin (ALDE). – Děkuji paní komisařce za odpověď a souhlasím: Komise zcela jistě vyvíjí úsilí. Ale když 53 % evropských občanů říká, že je nezajímají evropské volby, myslím si, že je to mimo jiné proto, že řada evropských občanů neví, že mohou působit na změnu a mít vliv prostřednictvím konzultačního procesu: ze své zkušenosti ze styku se zúčastněnými stranami v rámci občanské společnosti vím, že řada z nich si jednoduše není tohoto procesu vědoma.

Já sama jsem pravidelně vždy po pár měsících usilovala o to, abych upozornila zúčastněné strany na různé probíhající konzultační procesy, a skutečně věřím a ráda bych se vás, paní komisařko, zeptala, zda si také myslíte, že by bylo velmi užitečné, aby zastoupení Komise v každé zemi vypracovala velmi široký seznam všech zúčastněných subjektů a zajistila, aby byly tyto subjekty upozorněny na konzultační proces, aby o něm věděly a mohly se zapojit.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Plně souhlasím – stoprocentně. Je to téma, o kterém jsme diskutovali právě dnes odpoledne v interinstitucionální skupině pro informace a komunikaci: o povzbuzení našich zastoupení a evropských domů – neboť ve většině hlavních měst sdílíme tytéž prostory.

Měli bychom je jako evropské domy využívat, obeznámit občany s tím, že existuje konzultace, kde mohou sdělit své názory na společnou zemědělskou politiku či obchodní nebo environmentální politiku.

Sdílím tedy rozhodně váš názor, že je třeba učinit ještě více pro mobilizaci občanů. Myslím si také, že budeme-li se pokoušet konzultovat občany, povede to mimo jiné ke zvýšení zájmu o EU. Jeden konzultovaný řekl: o EU jsem se začal zajímat v okamžiku, když mi dala najevo, že se zajímá ona o mne, když se zeptala na můj názor. Jsem přesvědčena, že budeme-li se ptát občanů a konzultovat je, budou naše politiky nakonec také lepší.

Předsedající. Otázka č. 42, kterou pokládá **David Martin** (H-01 55/09)

Předmět: Úloha Komise a její účast v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu.

Mohla by mne Komise informovat, v čem bude spočívat její nestranná úloha ve zvýšení volební účasti při evropských volbách?

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Komise podporuje a doplňuje úsilí o komunikaci s občany Evropského parlamentu a vnitrostátních orgánů a politických stran prováděním tematických osvětových činností na evropské i místní úrovni. Náš cíl je především informovat voliče o datu, kdy se volby konají, a o významu těchto voleb, a povzbuzovat je tak k účasti ve volbách.

Zvláštní pozornost bude věnována ženám a mladým lidem, kterým budou určeny některé specifické produkty a činnosti. Budeme vysílat i televizní a rozhlasové spoty vyrobené zde v Parlamentu, které budou dokreslovat prioritní témata evropských voleb pro Evropu, přes satelitní vysílání a na EU Tube. Budeme rovněž napomáhat šíření těchto spotů prostřednictvím vnitrostátních, regionálních a místních televizních a rozhlasových stanic v jednotlivých členských státech. Kromě toho Komise vytváří multimediální kampaň zaměřenou na mladé lidi ve všech členských státech a počítá i s publicitou přes sociální sítě na internetu, blogy a internetové informační zpravodaje. Všechny hlavní internetové stránky, například Europa a další, mají volební logo a na všech je také odkaz na internetovou stránku voleb do Evropského parlamentu. Přípravují se ale také tradiční prostředky publicity jako plakáty, pohlednice a venkovní instalace.

V členských státech využijeme všechna svá zastoupení k organizované činnosti související s volbami a k mobilizaci veškerých dalších možností publicity, přičemž je plánováno téměř 500 akcí informačních středisek Europe Direct k šíření propagačních materiálů a poskytnutí diskusní platformy kandidátům.

A nakonec je zde kontaktní středisko Europe Direct, které telefonicky, e-mailem nebo prostřednictvím asistence na internetu poskytuje zdarma ve všech 23 úředních jazycích faktické informace týkající se EU na otázky občanů a podniků.

David Martin (PSE). - Paní komisařko, děkuji vám za informace o činnosti Komise. Mohu mít ještě jednu otázku?

Během volební kampaně bude o Evropské unii řečeno mnoho nepravdivých informací. Některé budou věci názoru a já neočekávám, že Komise bude v těchto situacích zasahovat, ale v případě, že budou o Společenství řečeny vyložené lži, bude Komise pro příští dva nebo tři měsíce zřízovat jednotku, která tyto lži okamžitě vyvrátí, protože buď budete moci přímo reagovat na lži a zkreslující informace o Evropské unii, nebo se kandidáti mohou na vás obrátit, aby získali faktické informace, které by nepravdivé informace o činnosti Společenství vyvrátily?

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Děkuji za tuto navazující otázku. Různé způsoby vyvracení nepravdivých informací jsou v různých obdobích a situacích pravidelnou součástí naší práce a patří to mimo jiné také k činnosti, kterou vykonávají naše zastoupení.

Myslím si ale, že Komise bude pravděpodobně hrát úlohu spíše v poskytování faktických informací, než aby byla součástí diskuse, která je podle mne vyhrazena politickým stranám a kandidátům. Faktické informace se ale budeme snažit nabízet vždy a děláme to standardně.

Marian Harkin (ALDE). - Moje doplňující otázka je obdobná otázce pana Martina, neboť jedna z věcí, kterou považuji za velmi problematickou během referenda o Lisabonské smlouvě, byla neschopnost obstarat faktické informace dostatečně rychle na to, aby se řešily některé lži a nesprávné informace, které se mezitím šířily.

Chtěla bych vědět, jestli Komise – vzhledem k tomu, že se nyní blíží volby – bude uvažovat o tom, aby zajistila, aby v každém členském státě existovala zvláštní skupina několika lidí s příslušným telefonním číslem atd., kam by se kandidáti mohli ihned obrátit na Komisi pro informace ke konkrétním otázkám, jako je tato.

Vím, že se blíží volby, ale ráda bych požádala paní komisařku, aby se vážně zamyslela nad možností pokusit se něco takového zavést.

Margot Wallström, místopředsdkyně Komise. – Pochybuji, že budeme mít čas vytvořit zvláštní službu v této pokročilé fázi a před volbami. Máme však již službu, kam je možné zatelefonovat nebo se obrátit se žádostí a pokusit se dostat co možná nejvíce informací.

Ale uděláme například to, že začneme připravovat shrnující informace o Lisabonské smlouvě pro občany. Budeme to dělat ve spolupráci s ostatními orgány. Pokusíme se samozřejmě udělat toto shrnutí co možná nejrychleji, nikoli jako součást kampaně. Zajistíme, aby bylo k dispozici ve všech úředních jazycích a ve všech členských státech.

Mám ale také pocit, že máme příležitost setřídit dotazy v této věci, neboť již známe většinu dotazů. Jsme také například zvyklí zodpovídat tyto dotazy přes Europe Direct nebo prostřednictvím našich zastoupení, tak se pokusíme pomoci, jak jen to bude možné. Máme také soubor dotazů a odpovědí, které jsme shromáždili. Myslím, že to může pomoci kandidátům i jiným zúčastněným stranám.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

– Tím končí doba vyhrazená pro otázky Komisi.

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:00 a obnoveno ve 21:05.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

15. Složení Parlamentu: viz zápis

16. Ověřování pověřovacích listin: viz zápis

17. Doba ochrany autorského práva a některých souvisejících práv (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0070/2009), kterou předkládá pan Crowley jménem Výboru pro právní záležitosti o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/116/ES Evropského parlamentu a Rady o ochraně autorského práva a některých souvisejících práv (KOM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)).

Brian Crowley, zpravodaj. – Pane předsedající, rád bych mezi námi přivítal komisaře McCreevyho a poděkoval všem kolegům, kteří jsou dnes přítomni.

Otázka prodloužení autorského práva a doby ochrany byla pro nás všechny dlouhá a trnitá cesta, zejména proto, že mnoho lidí nezná dobře veškeré skutečnosti spojené s autorským právem.

Dovolte mi na začátku uvést do úředního zápisu z tohoto zasedání poděkování všem kolegům – těm, kdo podporovali návrh, který předkládám, i těm, kdo měli proti němu námitky – za jejich příspěvky, jejich vstupy a zejména za jejich užitečné rady a usměrnění naší cesty. Chci také poděkovat sekretariátu Výboru pro právní záležitosti, a zejména Giorgiovi, který byl ve všech těchto oblastech velmi schopným advokátem a rádcem, a konečně také komisaři McCreevymu a celému jeho týmu. Nerad bych jmenoval každého zvlášť, nicméně muž sedící vedle vás odvedl v souvislosti s touto zprávou a touto směrnicí ohromný kus práce.

Bylo řečeno mnoho lží, přičemž slovo „lži“ používám opatrně, s ohledem na to, o co tady usilujeme. Lze to poměrně jasně velmi jednoduše shrnout do čtyř oblastí. Zaprvé prodloužení doby ochrany ze současných padesáti let na dobu delší. Navrhujeme nyní, jako součást kompromisu, 70 let. Návrh kompromisu vychází z určitého odporu Rady ministrů a dnes mě v této sněmovně zklamalo, že zde není zastoupeno předsednictví Rady. Skutečně jsem měl během celého tohoto procesu pocit, že předsednictví Rady příliš nepomáhá tomu, aby se tato věc posunula kupředu. Na počátku českého předsednictví jsem předsedu vlády i příslušného ministra a úředníky z českého předsednictví upozornil na to, že by tato oblast mohla být velkým úspěchem pro předsednictví a také úspěch pro tento Parlament. Jenomže pak se na ně naválily jiné problémy a oni zaujali více či méně rezervovaný přístup ke snaze nalézt řešení.

Stejně tak se ostatní členské státy v Radě ministrů účelově pokoušely tento proces blokovat a bránit mu předkládáním bezdůvodných požadavků a nesmyslných pozměňovacích návrhů, aniž by se skutečně zajímaly o podrobnosti či obsah, nebo se dokonce řádně zapojovaly v Parlamentu, aby poznaly, jak pružně by Parlament dokázal reagovat v souvislosti s něčím, co je očividné.

Druhý bod, pokud jde o to, co tato směrnice upravuje – a možná nejdůležitější – je však to, že je zde poprvé uznán příspěvek studiových hudebníků a je ustanoven fond, který jim umožní zajistit, aby získali zisk či odměnu za svou práci, kterou lidé po dlouhou dobu využívali a za niž tito hudebníci obdrželi, pokud vůbec, nanejvýš jednorázovou platbu. To zajistí, aby mohla být posílena ochrana osob, které jsou na sklonku své hudební kariéry, nebo těch, kdo v souvislosti s touto kariérou mohou mít jiné hospodářské problémy.

Zatřetí, pokud jde o celou oblast hledání rovnováhy mezi právy a pravomocemi těch, kdo vstupují do jednání mezi nahrávacími společnostmi a hudebníky, uděluje tato směrnice zvláštní práva hudebníkům a dalším s cílem zajistit, aby se tak mohlo stát.

Začtvrté, a to je nejdůležitější, zajistíme, aby panovalo jasno v tom, jak fungují právní předpisy v Evropské unii. Řada mých kolegů, zejména ze Španělska a ostatních zemí Středomoří, předložila návrhy týkající se audiovizuálního odvětví a my jsme se jim snažili vyjít vstříc a zahrnout do návrhu zprávy tuto myšlenku samostatné směrnice pro audiovizuální odvětví, neboť toto odvětví řeší odlišné problémy vyžadující také odlišná řešení. Obdobně, jak jsme při svých diskusích dále zjistili, existuje rozsáhlá oblast řízení společností pro kolektivní správu práv a toho, jak nejlépe by tyto společnosti měly zastupovat práva a kolektivně spravovat peníze náležející umělcům, aby bylo zajištěno, že se k nim jejich peníze dostanou.

Nakonec bych rád řekl, že by si lidé měli uvědomit, že se jedná o tvůrčí práva, jedná se o něco, co nějaký jedinec vytvořil a nám poskytl, o něco, za co bychom měli zaplatit – ne závratnou, ale jen malou částku. V současnosti se setkáváme s tím, že je myšlenka autorského práva zatracována – každý může vše získat bezplatně. Jestliže však budeme tímto směrem pokračovat, může to být sice z krátkodobého hlediska výhodné, ale v dlouhodobém horizontu to zahubí tvořivost, zničí to šance na to, abychom poznali nové hudebníky, nové hudební skupiny a nové zážitky.

Mezi námi je tu dnes jistě několik hudebníků, několik producentů a rozhodně i nějaké zúčastněné subjekty. Rád bych jim řekl, že se právě nacházíme na počátku cesty vedoucí k tomu, aby umělcům a hudebníkům byla zajištěna větší kontrola nad jejich právy. Je na vás, zda se nám tento první krok podaří, a my abychom pak mohli pokračovat dál, směrem k vrcholu Everestu.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, Komise plně podporuje kompromisní text Parlamentu, který je předložen k hlasování na tomto dílčím zasedání. Doufám, že tento velmi vyvážený kompromisní text usnadní přijetí návrhu v jediném čtení. Umělci z celé EU takový výsledek velmi uvítají. Bude to důkazem toho, že si uvědomujeme tvůrčí přínos hudebníků pro náš život i naši kulturu.

Kompromisní text Parlamentu má čtyři hlavní pilíře – všechny bezvýhradně podporujeme: zaprvé prodloužení doby ochrany autorských práv pro umělce a výrobce zvukových záznamů z padesáti na sedmdesát let; zadruhé nový nárok studiových hudebníků ve výši 20 % z výnosů nahrávacích společností z off-line a on-line prodeje; zatřetí ustanovení „use it or lose it“, které umělcům umožňuje, aby práva po padesáti letech získali zpět, pokud producent neuvede zvukovou nahrávku na trh; a začtvrté takzvaný čistý řez, který zabráňuje tomu, aby výrobci zvukových záznamů snižovali autorské honoráře, které vyplácejí výkonným umělcům, o srážky.

S mimořádným potěšením konstatuji, že fond pro studiové hudebníky, který funguje na základě 20 % z hrubých tržeb z prodeje, prošel dosavadním legislativním procesem beze změn. V zásadě bude tento fond fungovat tak, že na rozdíl od veškeré té kritiky, kterou jsme v minulém roce vyslechli, zajistí prodloužení doby ochrany na jedné straně příjem pro umělce na sklonku jejich kariéry a na druhé straně podporu vzniku nových uměleckých děl.

Dovolte mi zdůraznit, že tento návrh není zdaleka jen prodloužením doby ochrany. Vůbec poprvé v historii evropského autorského práva vznikne systém, jehož pomocí umělci získají část výnosů nahrávacích společností z prodeje: 20 % hrubého obrátu je vyhrazeno pro studiové umělce. To je skutečná inovace. A především těch 20 % není výnos, který by připadl několika málo hvězdám. Těchto 20 % je určeno výlučně pro studiové hudebníky. Navzdory široce sdílenému přesvědčení nedostanou Sir Cliff Richard a jemu podobní z fondu pro studiové hudebníky ani penny a nahrávací společnosti, jako je EMI a Universal, které do fondu pro studiové hudebníky přispívají, budou mít zisk pouze 80 % hrubého obrátu.

Dále tu máme „čistý řez“ – ustanovení odstraňující nešťastnou praxi, kdy jsou výkonným umělcům z autorských honorářů strhávány zálohy. Toto ustanovení je opět zaměřeno na méně známé umělce, neboť to jsou jejich nahrávky, které často nepokryjí vložené zálohy.

Dále je zde doložka, která umělcům umožňuje odstoupit od smlouvy o vyplacení v případě, že jejich producent přestane prodávat jejich nahrávky. To vše je vysoce inovativní a dosud žádný návrh EU neposunul celou věc tak daleko ve prospěch umělců. To není návrh ve prospěch nahrávacích společností. Jedná se o pečlivě vyvážený přístup zaměřený na ocenění evropských tvůrců.

Někdo by mohl namítnout, že evropští tvůrci jsou chráněni až příliš. Ti, kdo spoléhali na autorská práva jako na zdroj příjmů, mohou nesouhlasit. Kdyby umělci zůstávali v nahrávacím průmyslu, neboť se jim to vyplatí, spotřebitelé by se v důsledku toho setkávali s rozmanitější nabídkou.

Vítáme i výzvu Komisi, aby provedla samostatné posouzení dopadu na audiovizuální umělce a v průběhu roku 2010 předložila příslušné návrhy. Jsme přesvědčeni, že se nám toto posouzení podaří uskutečnit ve lhůtě, jak Parlament předpokládá.

Komise souhlasí s tím, že zvýšenou pozornost zasluhuje otázka nakládání s on-line právy při redistribuci televizních a rozhlasových programů. Jako důsledek návrhu na prodloužení doby ochrany řešíme oprávněné znepokojení subjektů televizního vysílání v souvislosti s on-line právy. Komise proto navrhuje, aby jakmile bude návrh přijat v Radě, bylo učiněno prohlášení tohoto znění:

Komise uznává naléhavou nutnost kolektivní správy práv umělců a výrobců zvukových záznamů, když je veřejnosti zpřístupňováno rozhlasové a televizní vysílání obsahující jako nedílnou součást vysílání obchodních zvukových záznamů tak, aby veřejnost mohla mít k tomuto rozhlasovému a televiznímu vysílání přístup z místa a v čase, které si jednotlivé osoby samy zvolí. Komise přijme vhodná opatření, jejichž cílem je usnadnit provádění takové kolektivní správy, přičemž prvním krokem bude zavedení strukturovaného dialogu mezi zúčastněnými subjekty za účelem vytvoření fungujícího systému udílení licencí. Toto prohlášení je omezeno na zpřístupňování rozhlasového a televizního vysílání na vyžádání, nikoli na zpřístupňování zvukového záznamu jako takové. Konec zamýšleného prohlášení.

Komise předložila tento návrh v červenci 2008. Jsme teď uprostřed největší hospodářské krize, jakou si jen můžeme pamatovat. Řada občanů EU je zasažena touto krizí ve svém každodenním životě. Životní podmínky evropských umělců jsou nejisté i v lepších dobách. Tento návrh zajišťuje, aby umělci mohli později v životě získat zpět část příjmů, které generují.

Parlament tyto věci velmi citlivě vnímá a v procesu se ukázalo, že ochota k jednání ve prospěch našich umělců je stále živá. Jsem přesvědčen, že veškeré obavy, které vyjádřili odpůrci prodloužení doby ochrany, se ukážou jako nepodložené.

Na závěr bych rád vřele poděkoval zpravodaji Brianu Crowleymu a dále bych chtěl vyjádřit svůj obdiv a úctu Evropskému parlamentu, jak účinně s tímto dokumentem naložil.

Erna Hennicot-Schoepges, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (FR) Pane předsedající, ráda bych poblahopřála našemu zpravodaji a všem poslancům, kteří na této věci pracovali. Chci také poděkovat panu komisaři za dokument, který nám předložil.

Dřívější právní předpisy umělce příliš často přehlížely a přitom tyto osoby mají stejně jako kdokoli jiný, kdo se podílí na vzniku duševního vlastnictví, nárok na řádnou odměnu. Tento pozměňovací návrh rozšířil proto tuto zásadu na umělce, což je samo o sobě již zásadní posun kupředu.

Přesto je potřeba udělat ještě mnoho práce a tento kompromis je pouze prvním krokem. Podmínky autorských práv distribučních společností se v jednotlivých zemích dosud značně liší, situace je velmi rozdílná a z tohoto pohledu prozatím prakticky není možné provést harmonizaci.

Parlament ve své zprávě požaduje, aby Komise provedla posouzení dopadu a aby toto opatření sledovala. Příští Komisi tedy bude uloženo, aby v této práci pokračovala. Pokud se jedná o udělování licencí, ráda bych poukázala na to, že umělecká obec je kvůli takovým postupům ve značně nejistém postavení, neboť umělci se obávají, že velcí producenti budou mít moc nad díly, která vytvořili malí producenti. Je proto zapotřebí nalézt v této věci rovnováhu.

Emmanouil Angelakakis, *navrhovatel stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů*. – (EL) Pane předsedající, i já bych se rád připojil k blahopřání panu zpravodaji a Komisi k dosažení kompromisu.

Hlavní návrhy uvedené ve směrnici jsou prodloužení doby ochrany umělců a producentů z padesáti na sedmdesát let, vytvoření fondu pro hudebníky a zavedení smluvní doložky *use it or lose it*. To vše je důležité a my jsme o tom ve výboru diskutovali, ať už šlo o doložku „*use it or lose it*“, zjednodušení administrativních postupů a harmonizaci pravidel ve všech členských státech.

Tyto důležité otázky byly do kompromisu zahrnuty a my jsme s ním spokojeni. Jsme rovněž spokojeni s dobou sedmdesát let pro ochranu autorských práv, neboť tak je tato doba uvedena do souladu s dobou ochrany duševního vlastnictví, která je rovněž sedmdesát let. Prodloužení doby ochrany pomůže v úsilí o podporu mladých hudebních producentů a umožní, aby se z Evropy stala světová kolébka vynikajících hudebních talentů; jedná se o aktivní příspěvek k umělecké tvorbě a k ochraně pracovních příležitostí. Zároveň to pro členské státy představuje příjem z daní a Evropa se stane vývozcem duševního vlastnictví.

Považuji tento kompromis za uspokojivý a vítám dosažený úspěch.

Christopher Heaton-Harris, zpravodaj Výboru pro kulturu a vzdělávání. – Pane předsedající, rád bych poblahopřál panu zpravodaji a poprvé za deset let, co zde působím, i Komisi k návrhu a ke kompromisům, které byly předloženy později.

Já sám jsem horlivým zastáncem autorských práv. Jsem přesvědčen, že autorská práva a patenty chrání lidi, podniky i duševní vlastnictví a že autorská práva jsou základním kamenem podnikatelského tržního hospodářství. Lidé a společnosti díky bohu investují čas a peníze v naději, že naleznou produkt – v tomto případě hudbu – který si ostatní lidé oblíbí a budou ochotni si jej koupit. Na celém světě se společnosti se silnou ochranou duševních práv posouvají kupředu. Naopak ty, které mají méně podnikatelů a méně patentů, zaostávají.

Tricet osm tisíc studiových hudebníků ve Spojeném království nyní podepsalo petici, která tyto návrhy podporuje. Studioví hudebníci si od tohoto návrhu slibují, že se zlepší jejich situace. V mém volebním obvodu žije muž jménem Ted Carroll, jeden ze stovek studiových hudebníků; tento muž mi napsal dopis, ve kterém mne žádal, abychom tyto kompromisy přijali. To je důvod, proč zprávu plně podporuji.

Jacques Toubon, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, návrh, který vám byl předložen, je opatřením ve prospěch umělců, umění a kultury a naše skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů jej podpoří.

To, co máte teď před sebou, je skutečně kompromis, usilující o zohlednění různých pohledů a různých zájmů, který – a to je zajímavá součást – má ambice být přijat Radou, jež až dosud čelila nepočtené menšině blokující přijetí.

Tento kompromis zlepšuje návrh Komise. Vytváří spravedlivější vztah mezi producenty a umělci díky doložce, která umožňuje umělcům, aby vykonávali svá práva v případě, že nejsou tato práva vykonávána producenty. Zaručuje spravedlivější podmínky pro studiové hudebníky ve vztahu k sólistům. Studioví hudebníci budou podporováni z trvalých odvodů ve výši 20 %.

Za španělského předsednictví zvážíme rozšíření návrhu na audiovizuální odvětví, tedy na producenty a herce. Pokud jde o subjekty televizního vysílání, jsem vám, pane komisaři, vděčný za vaše prohlášení, které jste zde učinil, a domnívám se, že by se přesně formulované prohlášení mělo ve skutečnosti připojit k jednotnému postoji Rady, aby nebyly ohroženy záležitosti týkající se rozhlasového hudebního vysílání.

Hovoříme zde o skutečných příjmech; příjmy studiových hudebníků se ztrojnásobí a budou dosahovat až 2 000 EUR. Zájem spotřebitelů zůstane nedotčený, neboť prodloužení doby ochrany nezvýší ceny. Ani zájmy knihoven nebudou narušeny, neboť knihovny neplatí výkonným umělcům ani výrobcům zvukových záznamů. Platí je jen autorům, i když i zde platí řada výjimek.

Proto jsem velmi vděčný panu Crowleymu, paní Gillové, komisaři McCreevymu a Komisi za všechnu tuto práci. Odráží situaci ve světě, prodloužení očekávané délky života a nové využití děl, a to je důvod, proč musíme tento text přijmout – pokusit se zajistit, aby při prvním čtení byl konečný.

Neena Gill, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, tato zpráva se v Parlamentu rodila dlouho, a často i složitě, a proces byl vystaven intenzivnímu tlaku z mnoha stran a byla s ním spojena řada mýtů a protínároků, které byly na denním pořádku. Vzhledem k naléhavosti a důležitosti toho, aby tato zpráva byla přijata před koncem volebního období stávajícího Parlamentu, zpravodaj a náš kolega stínový zpravodaj pracovali na nalezení shody o klíčových bodech postoje Rady. Blahopřeji proto všem, kdo se podíleli na dosažení

rozumného, spravedlivého a udržitelného konsensu. Jsem však velmi zklamána tím, že se stále znovu nedaří dosáhnout podobné shody v Radě.

Jsem však spokojená, že zpráva splňuje mé hlavní záměry a dále cíle skupiny PSE a že budeme-li prodloužovat dobu ochrany autorských práv, z vyšších příjmů budou mít v první řadě prospěch umělci. Proto jsem ochotna přijmout kompromisní návrhy, které zpravodaj předložil, neboť se jedná o zvláštní opatření pro umělce.

Ráda bych zdůraznila některé zásadní pozměňovací návrhy: pozměňovací návrh 58, tedy trvalé používání doložky „use it or lose it“; pozměňovací návrhy 59 až 61 o trvalém nároku studiových hudebníků, podle něž musí nahrávací společnosti vyčlenit 20 % ze svých příjmů z prodeje; pozměňovací návrh 62 o čistém řezu pro výkonné umělce; pozměňovací návrh 71 o možnosti výkonných umělců obnovit jednání o lepších smlouvách; a konečně pozměňovací návrh 75 o posouzení dopadu na audiovizuální umělce.

Ráda bych proto požádala kolegy, kteří mají výhrady, aby je ještě jednou zvážili a hlasovali pro tuto zprávu. Uznávám, že není dokonalá a že jsou zde připomínky. Uvítala bych, zejména pokud jde o výkonné umělce, kdyby byla ve zprávě lhůta, kdy nahrávací společnosti nepodléhají ustanovení doložky „use it or lose it“, řešena spíše v řádu měsíců, a nikoli rok.

Na závěr bych ráda požádala Radu, aby v této otázce urychleně našla shodu. Všichni ostatní klíčoví aktéři již shody dosáhli a umělci potřebují, aby se situace vyjasnila co nejdříve.

Sharon Bowles, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, navzdory energii a šarmu, s jakými pan komisař a jeho spolupracovníci bojují za tuto věc, nemohu ani tak tento návrh na prodloužení doby ochrany autorských práv podpořit.

Vím, že tento návrh byl míněn dobře, ale proč bychom měli v digitální éře, v době, kdy se rapidně mění způsob distribuce nahrávek, provádět nevratnou změnu a rozšiřovat systém, který je v jádru stále založen na smlouvách a struktuře, která by lépe odpovídala fyzické distribuci a fyzickému prodeji? Jedinou nadějí na záchranu situace je řešit otázku smluv, které se postupem času staly nespravedlivé – a to se neděje. Měli bychom dát jasně najevo, že doživotní postoupení práv bez doložek o obnovení již není přípustné, a nějakou cenu musí nahrávací společnosti za každé prodloužení zaplatit.

Bylo odvedeno spoustu chvályhodné práce, aby bylo zajištěno zdravé prostředí, jestliže bude prodloužena doba ochrany, obávám se však, že tyto naroubované dodatky nestačí k tomu, aby byl návrh pro daný účel dlouhodobě plně vyhovující, navíc se zde objevuje řada nesrovnalostí a nedůsledností, neboť nebyla řešena otázka smluv.

Při hledání kompromisu, s nímž bych se mohla ztotožnit, jsem navrhla myšlenku omezit prodloužení doby ochrany na nahrávky vydané před rokem 1975, jak je to zřejmé z pozměňovacích návrhů 80 a 81 skupiny ALDE, které jsou slučitelné s hlavním balíčkem. Připouštím, že jde o řešení pro éru rokenrolu, na niž se teď soustředíme, neboť v té době sice došlo k prudkému rozkvětu populární hudby, ale také k obrovskému nárůstu špatných smluv. Takový pozměňovací návrh by nás však neuvrhl do nevratného postavení, pokud jde o veškeré novější nahrávky. Pomohl by nám dospět ke konci současného modelu nahrávacích společností, které jsou nakonec těmi, komu rozšíření nejvíce prospěje a kdo o něj nejvíce usiluje. Získali bychom také čas k tomu, abychom vytvořili návrhy, které se více zaměří na umělce a také na budoucnost, aby byly skutečně vhodné pro digitální éru.

Pokud byste se vrátili k řešení problémů, na které jsem zde poukázala, pak by si balíček zasloužil, aby byl odhlasován, v opačném případě jej však podpořit nemohu.

Roberta Angelilli, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěla blahopřát zpravodaji k vynikající zprávě, kterou odvedl. V současné době je doba ochrany autorských práv padesát let a můj názor je, že je to nedostatečné, má-li být umělcům poskytnuta spravedlivá odměna za jejich tvůrčí činnost a dílo. Je skutečně nezbytné zlepšit sociální situaci umělců zajištěním lepší ochrany poskytované institucemi.

Proto jsme pro prodloužení doby ochrany autorských práv na 95 let a požadujeme, aby dodatečné příjmy, které takovým prodloužením vzniknou, připadly výhradně umělcům, a především aby byli umělci po dobu prodloužení 45 let zproštěni smluvní povinnosti odvádět část příjmů třetím stranám. Cílem tohoto opatření by skutečně mělo být jen to, aby byl poskytnut nezpochybnitelné výhody autorům a výkonným umělcům. Na druhé straně by bylo žádoucí, aby Komise posoudila dopad a potřebnost rozšíření oblasti působnosti tohoto prodloužení také na audiovizuální odvětví.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, leží před námi problém s autorskými právy a problém odměny pro umělce. Proto bychom měli a musíme být proaktivní a něco s tím udělat. Jestliže budeme proaktivní, záleží však dále na tom, abychom reagovali na výzvy digitální éry a nezabývali se věcmi, které jsou již neaktuální.

Dovolte mi objasnit vám, jak jsem k tomu došla. Návrh, který máme před sebou, obsahuje jeden jediný příslib, a to podporovat hudební průmysl. Kdybychom ze zabývali tím, co se skutečně děje umělcům a týká se jejich příjmů, a tyto příjmy vypočítali, došli bychom v průměru k částkám, které jsou jednoznačně příliš nízké na to, aby si z nich umělci zajistili obživu a něco vydělali.

Tyto peníze navíc nejdou přímo umělcům. Ve fondu je příliš málo prostředků na to, aby s nimi šlo čehokoli dosáhnout. Umělci, s nimiž jsem o tom hovořila, mi řekli, že zde dochází k přerozdělení mezi tím, co je živé a co je mrtvé. Musela jsem s nimi nesouhlasit: jedná se o přerozdělování mezi umělci a producenty, hudebním průmyslem, a až pak přijdou na řadu slavné osobnosti.

Celkově vzato, pane komisaři, je tento návrh nevhodný. Musíme nalézt něco lepšího. Potřebujeme například zavést jakousi paušální sazbu. Dokonce i návrhy, které jste předložili ve spojení s doložkou „use it or lose it“, jsou stále v oblasti teoretického práva. Můžeme prosím učinit něco moudřejšího a podloženého fakty, jak ostatně doporučovali a požadovali sami umělci na veřejném slyšení ve Výboru pro právní záležitosti?

Mary Lou McDonald, jménem skupiny GUE/NGL. – Pane předsedající, věřím, že cílem této iniciativy je skutečně zlepšení sociální situace umělců, jak tvrdí komisař McCreevy a náš kolega Brian Crowley, ve skutečnosti však svůj účel nesplnila. Bohužel ani změny, které provedl výbor, nestačí ke zlepšení návrhu. Tento návrh podle mne odmění především ty umělce, kteří jsou již tak úspěšní, a ovšemže i průmysl.

Zaráží mne nápad prodloužit dobu ochrany autorských práv, a je jedno, zda na 70 nebo 95 let, a zaráží mne to nejen proto, že jde o pochybný krok takřka v rozporu s digitální érou, ale i proto, že takový krok bude zcela zjevně v první řadě přínosem pro odvětvové zájmy, nikoli pro umělce, kteří mají vážné problémy.

Přes všechnu tu tvrdou práci a dobrou vůli jsem přesvědčena, že by tento návrh měli poslanci Evropského parlamentu zamítnout. Myslím si, že Komise se musí vrátit zpět do fáze navrhování a předložit promyšlený návrh – takový, který se nebude zabývat jen podporou výkonných a dalších umělců, ale který své cíle také v praxi splní.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Pane předsedající, na rozdíl od obou mých předřečníků souhlasím s většinou poslanců, kteří vystoupili na toto téma.

Je to dobrá, ba přímo vynikající směrnice, jejímž cílem je chránit výkonné umělce.

Hovoříme-li o tom, že musíme nalézt inteligentnější způsob, jak řešit obchodování, hovoříme ve skutečnosti o opuštění pojmu duševní vlastnictví. Obchodovat lze jen tam, kde jsou nastavené právní předpisy.

Na vnitrostátní úrovni již tomu tak je. Pod vedením pana McCreevyho Komise přijala kvalitní a přínosnou iniciativu a já se domnívám, že Parlament by měl přijmout dohodu, které jsme dosáhli ve Výboru pro právní záležitosti díky práci zpravodaje Crowleyho a jednotlivých stínových zpravodajů, například paní Gillové a pana Toubona.

Jsem přesvědčen, že se jedná o skvělou směrnici, která posílí vytváření duševních statků. Kromě toho směrnice obsahuje několik doporučení pro další nezbytnou práci.

Věřím, že přijetí této zprávy v Parlamentu – a doufám, že Rada se ke Komisi a Parlamentu připojí – bude sloužit k tomu, aby bylo zajištěno, že Komise bude touto cestou pokračovat v příštím funkčním období, bude předkládat návrhy Parlamentu, a my tak dosáhneme pokroku v ochraně duševního vlastnictví, což má zásadní význam pro rozvoj Evropské unie jakožto velkolepé instituce založené na společné kultuře.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, pan Crowley je schopný poslanec, který často přichází s velmi rozumnými návrhy. Tentokrát se však s jeho úmysly nemohu zcela ztotožnit. Komise navrhuje, aby se doba ochrany autorských práv hudebních nahrávek prodloužila ze současných 50 na 95 let, tedy aby se téměř zdvojnásobila. Většina se shodne na tom, že to je příliš. Kompromis, o kterém tu dnes hovoříme, je 70 let, a to je krok správným směrem.

Zůstává však nedorozěšených několik otázek. Projeví se takovéto prodloužení v kulturní rozmanitosti a usnadníme tím vznik nových skladeb? Jaký dopad mělo prodloužení doby ochrany autorských práv ve Spojených státech na vývoj v této zemi? Posílilo se postavení umělců, nebo stále profitují především nahrávací

společnosti? Můžeme tak výrazné prodloužení doby ochrany zdůvodnit? Není argument, že tvořivost a tvůrčí potenciál jsou přímo závislé na době ochrany, příliš zjednodušující? Podle mne nebyly tyto otázky dosud zodpovězeny.

Jakožto liberál jsem zastáncem autorských práv i jejich účelu, a mohu proto souhlasit s řadou svých kolegů poslanců zde ve sněmovně. Je ovšem důležité zabezpečit vznik nových skladeb a to, aby skladatelé měli výsledky své práce pod kontrolou, a to i z finančního hlediska. Legislativní zásahy Parlamentu však musí být přiměřené a já se domnívám, že tomu tak v tomto případě není.

V mé zemi se hodně diskutuje o otázce přístupu k hudbě prostřednictvím internetu, a to zejména poté, co padl rozsudek ve sledované kauze *Pirate Bay*. V této chvíli, kdy se o autorských právech vede intenzivní diskuse, by proto podle mne bylo chybné schválit návrh Komise na prodloužení doby ochrany autorských práv hudebních nahrávek z 50 na 95 let. Chystám se tedy, podobně jako paní Bowlesová, tento návrh zamítnout jako celek. Domnívám se, že by se Komise měla pokusit o nový návrh. Pane komisaři, zamyslete se nad tím návrhem znovu, přepracujte jej a pak jej předložte!

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, zdá se mi, že Evropa tváří v tvář výrazným změnám v celém hudebním a kulturním odvětví riskuje a reaguje ochrannářskými řešeními a překonanými programy, slibuje umělcům a malým nahrávacím společnostem drobtý ze stolu a naopak jednoznačně prosazuje zájmy velkých hvězd, které budou mít podstatně větší příležitost, aby své zisky zvyšovaly.

Vidíte, těsně po rozsudku švédského soudu nad správcí internetového portálu *The Pirate Bay*, kteří byli potrestáni za podporu peer to peer sdílení hudebního materiálu, by Parlament schválením takového opatření upevnil negativní a zcela nevhodný přístup k nové dynamice současné technologické éry a věčné lidské potřebě kultury, komunikace a svobody.

Ve skutečnosti ochrana svobody projevu umělců spočívá v jejich vztahu ke společnosti; svoboda vytvářet umělecká díla a svoboda je konzumovat jdou ruku v ruce se závislostí kultury na obchodu, která je jejich společným nepřítelem a tímto právním předpisem by se jen posílila.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, návrh Komise a zpráva usilují o to, aby se umění a lidmi vytvořená kultura natrvalo staly zbožím. Jejich cílem není chránit hudebníky.

Z prodloužení budou mít prospěch jen obří monopoly, nadnárodní hudební společnosti a zábavní průmysl, které budou bohatnout z výtvorů jiných. Poraženými budou naopak pracovníci, umělci a samotný lidský vývoj, neboť pod tlakem nadnárodních společností je drtivá většina hráčů a umělců nucena postoupit jim svá práva za minimální výdělek.

Prodloužení přinese zisk v řádu stamilionů eur nadnárodním společnostem, ale jen pár eur pro hudebníky. Zároveň se veškerá duševní produkce dostane pod kontrolu velkých společností, které ji budou řídit podle zákona zisku.

Návrh Komise, který podporují velké politické skupiny v Evropském parlamentu, ukazuje na povahu, charakter a zájmy, které Evropská unie brání a zabezpečuje. V zájmu zajištění ziskovosti kapitálu se stává zbožím vše, počínaje vodou až po umění, kulturu a lidské výtvoř.

Jens Holm (GUE/NGL). – (SV) Pane předsedající, návrh prodloužit dobu ochrany autorských práv na 95 let je děsivým příkladem toho, jak úspěšné mohou být nahrávací společnosti při lobbování za návrh, který jim plně vyhovuje. Tak výrazné prodloužení doby ochrany autorského práva se dotkne pouze soukromých spotřebitelů a bude bránit vzniku nové hudby. My, členové Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice jsme proto předložili pozměňovací návrh, ve kterém požadujeme, aby byl požadavek na prodloužení na dobu 95 let odstraněn. Požadujeme i to, aby byla zamítnuta směrnice jako celek.

Práva ke skladbě *Happy Birthday* pravděpodobně vlastní severoamerická společnost Warner. Lidé, kteří slaví narozeniny na veřejnosti, si sotva dovolí zazpívat tuto píseň na určitých místech ve Spojených státech, aniž by se obávali postihu a pokut. Jde o absurdní příklad toho, kam až může situace dojít, pokud dovolíme, aby se politika řídila soukromými zájmy a průmyslem. Tento příklad pochází ze Spojených států, kde již ochrana po dobu 95 let platí. Nedovolte, aby k tomu došlo i v Evropě. Zamítněte požadavek na dobu ochrany 95 let i celou směrnici!

Dále by mne zajímalo, zda Komise vypracovala studii posouzení dopadu, která by se zabývala tím, kolik z budoucích příjmů případně jednotlivým umělcům a kolik si vlastně ponechají velké společnosti.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Pane komisaři, jak jsme to slyšeli při rozpravě, názory na legislativní úpravu prodloužení doby ochrany duševního vlastnictví se liší.

Rád bych znovu zdůraznil, že přijetí této konkrétní směrnice nebude mít dopad na spotřebitele ani nebude znamenat růst cen zvukových nahrávek. Všichni usilujeme o prodloužení doby ochrany příslušných práv v souvislosti s prodloužením očekávané délky života. Duševní vlastnictví je chráněno po dobu sedmdesáti let po autorově smrti, čímž se vytváří určitý příjem pro jeho rodinu. Současná ochrana příslušných práv umělců, která trvá padesát let od vzniku nahrávky, je proto velmi krátká. Proto by byl kompromis, který stanoví dobu sedmdesáti let, dobrým řešením.

Rád bych vás ještě upozornil, že se bude zpracovávat studie týkající se herců, případně návrh směrnice, jenž bude předložen v roce 2010. Já si také myslím, že herecký výkon by měl být chráněn, zejména v době, kdy má velký význam umělecké ztvárnění a kdy technologický vývoj může napomoci umělcům k zabezpečení příjmů.

Závěrem bych rád vyjádřil naději, že Evropská komise bude na návrhu nové směrnice spolupracovat.

Glyn Ford (PSE). – Pane předsedající, budu upřímný. Podporuji prodloužení doby ochrany autorských práv z padesáti na sedmdesát let. Mám jediný problém: kdo tím získá?

Vítám skutečnost, že studioví hudebníci obdrží 20 % zisku z distribuce, jak požadovala Unie hudebníků. Otázkou zůstává rovnováha mezi nadnárodními nahrávacími společnostmi a výkonnými umělci. Řada z těchto lidí podepsala smlouvu před třiceti či čtyřiceti lety a na jejím základě obdrží 8 % prodejní ceny, přičemž společnosti zajišťují výrobu, distribuci a výběr tržeb z prodeje. Týmž nadnárodním nahrávacím společnostem nyní spadne do klína několik milionů eur za nic, neboť v současné digitální éře není, co by dělaly. Na základech průmyslové struktury dávno vytlačované technologickým pokrokem stojí jako vítěz šerif z Nottinghamu, nikoli Robin Hood. Tito umělci by měli mít možnost získat zpět své statky, u jejichž vzniku stáli.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Pane předsedající, řekněme si jasně jednu věc: prodloužení doby ochrany autorských práv nepřinese více hudby ani kvalitnější hudbu. Upřímně – odmítne pětadvacetiletý hudebník vytvořit nahrávku, protože by byl placen pouze do svých 70 a nikoli 120 let? Nepomůže to ani *chudým* hudebníkům, protože jejich nahrávky se po padesáti letech už neprodávají. Spíše to podpoří velké nahrávací společnosti nebo také ty, kteří už teď svými nahrávkami vydělávají hodně peněz. Domnívám se, že se vytratil veškerý smysl pro proporce.

Člověk, který dnes objeví lék na rakovinu, sice obdrží Nobelovu cenu za medicínu, jeho objev však bude chráněn maximálně dvacet let, zatímco někdo jiný vytvoří nahrávku, a ta bude chráněna 95 let. To je nepřiměřené. Souhlasím sice s tím, že 70 let je lepších než 95, přesto si myslím, že nejlepší, co můžeme udělat, je zamítnout celý návrh.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych si myslel, že jsem se za dobu, kdy jsem ve funkci evropského komisaře, naučil řadu věcí. Někteří lidé s tím mohou nesouhlasit, já si však myslím, že tomu tak je.

Jednou z věcí, které jsem se naučil, je to, že vše, co je spojeno s oblastí duševního vlastnictví, skýtá všemožné nástrahy. V Parlamentu i Radě ministrů byla za dobu, kdy jsem komisařem, i předtím, když jsem byl ministrem irské vlády, nastolena řada otázek týkajících se celé oblasti duševního vlastnictví, přičemž některým z nich už je dvacet nebo třicet let. Zjistil jsem tak, že jakýkoli aspekt tohoto tématu vyžaduje neuvěřitelné množství úsilí, vyvolává řadu diskusí a poslance Parlamentu, členské státy i různé zúčastněné subjekty polarizuje.

Zjistil jsem, že je mimořádně obtížné zabývat se čímkoli z této oblasti a usilovat o dosažení přijatelného řešení. Za dobu, kdy jsem komisařem, existovala řada případů, kde se nám v některých oblastech nepodařilo dosáhnout dohody.

Tím pádem mne ani trochu nepřekvapuje hloubka a opravdovost různých argumentů, které v této rozpravě zazněly, neboť každé téma spojené s určitou oblastí duševního vlastnictví vždy tento druh argumentů přináší, a lidé, jež se staví proti kompromisnímu návrhu předloženému panem Crowleyem, budou v jiných oblastech duševního vlastnictví na zcela opačné straně.

V rozpravě, jako je tato, je tedy velmi zajímavé sledovat, jak lidé, kteří by v jiné oblasti duševního vlastnictví zaujímalí určité stanovisko, zde zaujímají stanovisko odlišné, neboť je to skutečně komplikovaná oblast, a já akceptuji opravdovost postojů těch, kteří v rozpravě vystoupili.

Nemělo by smysl, abych se zabýval všemi body, které zde byly jednotlivě vzneseny, a diskutoval o nich, neboť již byly do nekonečna diskutovány ve výboru. Jedna věc je jistá – pan Crowley a zpravodajové z ostatních výborů věnovali této věci mnoho času. Parlament věnoval neuvěřitelné množství času a úsilí a řada asistentů a pracovníků v mém GR mimořádně tvrdě pracovala na tom, aby dosáhli toho, co jsme považovali za přijatelný kompromis.

O některých oblastech však přece jen pohovořím. Na začátku bych rád vynechal několik bodů, které se ani tak netýkají této rozpravy, ale spíše toho, co provázelo naši dřívější rozpravu, jež vedla ke vzniku tohoto návrhu.

Ujišťuji vás, že požadavek, abych zde předložil tento návrh, vzešel od umělců – to je tedy to intenzivní lobbování.

Jestliže zde v Parlamentu a také v členských státech panuje neshoda, mohu i o svém GR říci, že se tam názory na tuto otázku rozcházejí, když jsem se na něj poprvé obrátil ohledně toho, jak bychom měli dále postupovat, a řada rozdílných stanovisek, která byla předložena zde, se tam také promítla. Myslím si, že je to přirozené: vzbuzuje-li tato otázka tak odlišné názory zde a v členských státech, lze totéž očekávat i v GR.

Ze strany obyčejných umělců byl na mě nicméně vytvářen skutečně velký nátlak. Samozřejmě, že se připojili i slavní umělci a propůjčili své jméno na podporu této věci, neboť řadoví umělci považovali za vhodné, aby za nimi stály i velké hvězdy tohoto odvětví, přesto však neaktivnějšími lobbisty byli běžní umělci – studioví hudebníci, o nichž většina lidí nikdy neslyšela. Nezapomínejme na to, co zde již uvedl pan Heaton-Harris, totiž že tento konkrétní návrh podpořilo 38 tisíc studiových hudebníků.

Je tedy třeba uvážít, jak bychom měli dále postupovat. Řekl bych, že většina lidí zná interprety svých oblíbených čtyř písní nebo nahrávek, velmi však pochybuji o tom, že by většina z nich věděla, kdo tyto skladby skutečně napsal. Autor skladby má však podle návrhu nárok na ochranu po celý život a další ochrana platí sedmdesát let po jeho úmrtí.

Pokud teď vyjmenuji šest nejpobulárnějších melodií, které kdy vznikly, pochybuji, že by někdo z vás dokázal uvést autora těchto skladeb, každý, kdo tu nahrávku zná, by však uměl říci: to zpíval ten a ten. Autorovi skladby se dostává ochrany po celý život a ještě sedmdesát let od úmrtí, zatímco interpret je chráněn pouze padesát let od vzniku nahrávky.

Ať se na to díváme jakkoli, z morálního hlediska je to nespravedlivé. Někteří lidé vytvořili jediný hit v době, kdy jim bylo 21 nebo 22 let, a pak už je nikdo tolik neposlouchal a ani na jiných skladbách nevydělali žádné závratné množství peněz. Domnívám se, že by bylo jen správné, kdyby na sklonku svého života, kdy se blíží sedmdesátce, nebo ji překročili, mohli tito lidé mít dodatečný malý příjem. Můžete o tom diskutovat horem dolem, ať už z technického, racionálního či jakéhokoli jiného hlediska, ale já si přesto myslím, že hledisko fair play vítězí.

Jak uvedl pan Crowley a další, skutečně jsme se snažili některé z těchto otázek – často velmi konfliktních – řešit. Pro vznik tohoto návrhu jsme udělali vše, co bylo v našich silách. Pan Crowley se věnoval této oblasti velmi intenzivně, když se pokoušel dosáhnout shody a kompromisu v řadě otázek, a byla to práce skutečně dlouhá a tvrdá.

Nyní bych chtěl reagovat na některé body, které zde zazněly.

Paní Gillová, která návrh velmi podporuje a já za její podporu mnohokrát děkuji, zmínila doložku „use it or lose it“; ta stanovuje lhůtu, po kterou nahrávací společnosti této doložce nepodléhají, v délce jednoho roku, pokud si však členské státy přejí, mohou při provedení směrnice umožnit, aby tato lhůta vypršela již po třech nebo šesti měsících.

Paní Bowlesová – a já ani na okamžik nepochybuji o opravdovosti jejího postoje – se domnívá, že by pro tento konkrétní návrh a ani pro kompromisní návrh Briana Crowleyho neměla hlasovat. Zmínila otázku smluv. Nuže nemyslím si, že by otázka smluv měla vést k nepřijetí návrhu. Je to zcela jednoznačně jiná otázka, která by mohla být předmětem další iniciativy, ovšemže jen v případě, že uspěje tento návrh.

Vystoupení paní Lichtenbergové se mi líbilo. Rád bych ji upozornil na to, že 2 000 EUR nejsou pro studiového hudebníka rozhodně malé peníze. Tento fond, jak jsem již před okamžikem řekl, podporuje 38 tisíc hudebníků a myslím si, že o tom něco vědí.

Pan Medina Ortega, který má rozsáhlé politické zkušenosti, správně poukázal na to, že musíme navrhnout něco, co by mělo naději projít i Radou ministrů, s čímž souhlasím. Jak sám uvedl, musíme být realističtí,

neboť i tam panují rozdílné názory, a proto musíme – tak jak to pan Crowley a ostatní učinili – předložit návrh, který má reálnou šanci v Radě ministrů uspět, a pan Medina Ortega to vyjádřil velmi pádně a dobře.

Pan Schmidt a pan Musacchio upozornili na současný obchodní model nahrávacích společností, my ale existující model nahrávacích společností nepodporujeme. Sedmdesátiletá doba ochrany je otevřena novým inovativním obchodním modelům.

Pan Holm hovořil o hrozbě pokut, například za zpívání písně *Happy Birthday*, domnívám se však, že se v této problematice zcela neorientuje. Nejde o skladbu: jde pouze o její nahrávku vytvořenou určitým umělcem, pan Holm tedy může zpívat *Happy Birthday*, kdykoli se mu zachce, a žádná pokuta mu hrozit nebude. Jedná se tu o nahrávku vytvořenou určitým umělcem, nikoli dílo určitého skladatele.

Pan Mavrommatis učinil řadu poznámek, které bereme na vědomí, jsem však přesvědčen, že sedmdesát let nejlépe odpovídá délce života.

Na závěr bych rád řekl, že si velmi vážím toho, jak účinně byla tato záležitost řešena všemi zainteresovanými v Evropském parlamentu, a jsem tomu skutečně rád. Výsledkem je kompromisní návrh, který předkládá Brian Crowley, a mám pocit, že je z tohoto návrhu zřejmá naše vůle ke zlepšení právního rámce pro naši tvůrčí obec. Myslím si, že budoucnost ukáže, že ochrana těch, kdo tvoří, byla správnou volbou, a že účinněji fungující infrastruktura pro správu práv nás přesvědčí o tom, že se mýlí ti, kdo tvrdí, že lepší ochrana povede ke zhoršení podmínek pro kulturu na internetu.

Rád bych poděkoval všem, kdo se angažovali v souvislosti s touto rozpravou, zejména zpravodaji Brianu Crowleymu, a to nikoli proto, že stejně jako já pochází z Irska a je mým dlouholetým přítelem, ale proto, že věnoval mimořádné množství práce tomu, aby usiloval o takový kompromis, který bude přijatelný pro co největší množství protichůdných zájmů v Parlamentu, a napomohl také takovému kompromisu, který, jak řekl pan Medina Ortega, má také rozumnou šanci na přijetí v Radě ministrů.

Brian Crowley, zpravodaj. – Pane předsedající, rád bych ještě jednou poděkoval svým kolegům za jejich příspěvky k této rozpravě. Bohužel někteří naši kolegové přese všechny diskuse, návrhy, pozměňovací návrhy a další pozměňovací návrhy k pozměňovacím návrhům a přese všechny ty změny, které proběhly, stále nepochopili, kam se situace posunula. V čistě osobní rovině musím říci, že dokážu ocenit názor každého a pochopit jeho důvody.

Je to však obtížné, když dostaneme od našich kolegů pozměňovací návrhy, k nimž je přiložen článek ve *Financial Times* o tom, že bychom měli hlasovat proti autorským právům, přičemž je pod článkem poznámka „autorská práva chráněna“. Dokonce i *Financial Times*, který bojuje proti ochraně či prodloužení doby ochrany autorských práv, sám autorská práva využívá!

Podobně slyším organizace na ochranu spotřebitelů, jak tvrdí, že není správné prodlužovat dobu ochrany autorských práv, neboť to bude narušovat spotřebitelská práva a možnost volby pro spotřebitele, a opět si přitom neuvědomují, nebo tomu spíše nevěří, že autorská práva již existují a jsou prostě tady, a také jejich ochrana existuje.

Slyším rovněž kolegy, kteří zmiňují břímě, jaké bude toto prodloužení představovat pro inovace a tvořivost, mohou však lidé něco vytvořit, když nemají možnost ochránit svá práva? Jak to udělají, když nemohou ochránit své výtvary?

Podobně i lidé, kteří hovoří o obchodování – či „kupčení“, jak zněl překlad, – v rámci nahrávacího průmyslu, by se měli probudit a vrátit nohama na zem. Tak to funguje od samého počátku. Před érou hudebních nahrávek si člověk musel zakoupit notový zápis a zaplatit za něj určitý obnos, který získal jeho autor, přičemž při každém provedení musel umělec odvádět určité srážky.

Usilujeme tady o rovnováhu a spravedlnost mezi argumenty s cílem zajistit, aby ti, kdo jsou nejslabší smluvní stranou, kdo jsou nejslabší při vymáhání svých práv, a kdo se blíží závěru své hudební kariéry, mohli dostat ochranu a výnosy.

Je důležité, aby si lidé uvědomili, že příchod nové technologie – která je skvělá a všichni ji vítáme – neznamená, že máte nárok na něco, o co jste se nijak nezasloužili. Kdybyste dřív vešli do obchodu s nahrávkami, vzali si CD nebo vinylovou desku nějaké nahrávací společnosti a odešli, byli byste zatčeni pro krádež v obchodě, a přitom bezplatné stahování hudby je totéž.

Jedná se o to, abychom umožnili zavedení správných mechanismů.

Rád bych poděkoval Jacquesi Toubonovi, Neeně Gillové a všem svým kolegům za jejich pomoc a mé zvláštní poděkování patří panu Medina Ortegoví za jeho užitečné rady a vedení, které mi pomohly v řešení problémů se španělskou stránkou této problematiky.

President. – Tím končí doba vyhrazená pro tento bod programu.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. – (PL) Cílem této zprávy je podpořit evropské umělce prodloužením doby ochrany autorských práv zvukových nahrávek z padesáti na sedmdesát let.

Dále dokument zajišťuje vytvoření fondu pro studiové hudebníky, který by byl financován z příspěvků producentů ve výši nejméně 20 % z jejich ročních příjmů plynoucích z prodloužení doby ochrany autorských práv. Padesát let po vydání zvukové nahrávky bude mít umělec možnost v případě, že producent s touto nahrávkou neobchoduje, smlouvu zrušit.

To jsou nové, třebaže kosmetické, změny autorského práva, které si naléhavě žádá důkladnou revizi. Autorské právo existovalo dříve než internet a vztahuje se k jiné době. V současnosti je nutný nový přístup k této problematice.

Platné právní předpisy, zejména směrnice 2006/116/ES ze dne 12. prosince 2006, nevyplňují mezeru v zákonech, která vznikla v důsledku rozvoje nových technologií. Pokud Evropský parlament Crowleyho zprávu přijme, umožní určitou multikulturní ochranu, která posílí konkurenceschopnost světového hudebního průmyslu. Parlament dále požádal Komisi, aby provedla posouzení toho, zda je zapotřebí podobné prodloužení doby ochrany autorských práv v případě umělců a producentů v audiovizuálním odvětví. Komise má do 1. ledna 2010 předložit zprávu o výsledcích tohoto posouzení Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Na důkladnou revizi autorského práva si musíme ještě počkat.

18. Akční plán v oblasti městské mobility (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0199/2009) o akčním plánu v oblasti městské mobility (2008/2217(INI)), kterou předkládá pan Savary jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch.

Gilles Savary, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, děkuji vám. Je to poněkud bezprecedentní řečnické cvičení, jaké o této zprávě vede Evropský parlament, neboť vám chci připomenout, že otázka městské mobility byla poprvé vznesena komisařem pro dopravu Jacquesem Barrotem před více než dvěma lety a vedla k zelené knize Evropské komise, jež nám předložila své závěry na jaře 2007. Tyto závěry byly řešeny ve zprávě – z vlastního podnětu – tímto Parlamentem a zprávu vypracoval můj kolega poslanec Rack, který je zde ve sněmovně.

Evropský institucionální systém stanovuje, že po zelené knize musí následovat bílá kniha, a v uvažovaném případě to byly návrhy Evropské komise týkající se městské mobility, co bylo na stole.

Musím poděkovat zde přítomnému panu Tajanimu, že mi v prosinci poradil, že nebude politicky možné, aby Evropská komise předložila v té době v dané věci návrh. Je to pochopitelné: řada členských států má teď, když se blíží evropské volby, k tomu z různých svých důvodů výhrady, ale Parlament se snažil konat.

Rád bych také vzdal čest přítomným kolegům poslancům, napříč politickými skupinami – zvláště koordinátorům – a Výboru pro regionální rozvoj, že podpořili můj návrh, jehož cílem bylo využít příležitost, kterou jsme měli, a říci, že vzhledem k tomu, že Komise se již nebude moci chopit iniciativy, měli bychom tak učinit my.

To, co se chystáme navrhnout, je bezprecedentní. Nevím, zda precedent byl v této sněmovně stanoven. Komisi chceme navrhnout akční plán, který nám měla navrhnout ona.

Na základě zprávy z vlastního podnětu, jakou je například tato zpráva, samozřejmě nelze očekávat žádná právní vyústění. Navržením velmi praktického akčního plánu s mimořádně konkrétními návrhy může Parlament, který není výkonnou složkou a není ani vládou Evropské unie – to je úloha Komise – doufat jen v to, že bude vyslyšen.

Mimochodem musím říci, že se nám za posledních několik měsíců dostalo ohromné podpory všech organizací, které se o městskou dopravu zajímají. Mám na mysli zejména – a rád bych zde tuto skutečnost, která bude užitečná pro několik málo poslanců, kteří stále ještě mají k této iniciativě jisté výhrady, vyzdvihnul – místní orgány a všechny organizace, které reprezentují místní orgány, včetně orgánů a organizací ze zemí, jež se dnes dovolávají subsidiarity jako způsobu, jak nám vysvětlit, že je tento akční plán nemyslitelný.

Proto se domnívám, že místní orgány uznaly, že městská mobilita bude pravděpodobně jednou z hlavních výzev tohoto století. Proč? Protože v současnosti 60 % Evropanů žije ve městech. V roce 2020 se tento podíl zvýší na 80 % a my, Evropská unie, máme právní základ, z něhož vyplývá, že jsme společně odpovědní, spolu s členskými státy a místními orgány, za dopravní politiku.

Máme snad jako Evropané rezignovat na to, abychom měli i ten nejmenší názor nebo iniciativu v oblastech, kde bude doprava představovat nejkomplikovanější a bezpochyby nejzákladnější problémy v nejbližších letech? Myslíme si, že ne, a to je důvod, proč Evropský parlament nechtěl, abychom zůstali mlčet, nechtěl, abychom zůstali mlčet, pokud jde o městskou mobilitu. Chtěl po nás v určitých směrech spíše to, abychom využili této iniciativy k tomu, že vyzveme Komisi, aby se této věci chopila znovu, jako priority pro příští funkční období.

Chci poděkovat všem koordinátorům, neboť jsme pracovali skutečně bezprecedentně, překonávali jsme řadu překážek a zpráva, která byla předložena, získala velmi širokou podporu ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch.

Myslím si, že je to zpráva, která je založena na zásadě subsidiarity. Je nemyslitelná – ano, zabýval jsem se jí příliš dlouho, ale jsem si jist, že zpravodajovi, pane předsedo, prominete, že v zájmu Evropy přemýšlím o tom, jak přijmout jakákoli rozhodnutí týkající se městské dopravy, třeba i za místní orgány.

Já sám jsem místním poslancem a plně uznávám svobodu rozhodování místních orgánů, jak to ukázaly i kampaně, které jsem vedl v této sněmovně, například s panem Piecykem, mým kolegou z Výboru pro dopravu a cestovní ruch. Přesto však věřím v to, že Evropa může povzbudit, může zlepšit výměnu informací a osvědčených způsobů, a to je podstata našich návrhů, které budou zanedlouho naznačeny.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval panu Savarymu za práci, kterou odvedl. Chci mu poděkovat za jeho nasazení, které projevil na podporu evropské politiky v oblasti dopravy ve velkých městech. Není to vedlejší problém: chceme-li skutečně postavit problému dopravy v Evropě, pak musíme pracovat v oblasti městské dopravy.

Proto musím předně poděkovat panu Savarymu. A já opakuji: děkuji vám, pane Savary, dosáhli jsme pokroku v oblasti městské dopravy a zpráva, o které budeme zítra hlasovat, je velmi důležitým signálem, signálem, jemuž musím naslouchat, a doufám, že vám budu schopen dát kladnou odezvu na vaše úsilí v příštím funkčním období. Jsem skutečně velmi vděčný za to, co jste udělal pro problematiku městské dopravy vy.

Nyní budu pokračovat ve svém jazyce.

místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, městská doprava jednoznačně tvoří nedílnou součást dopravního systému evropské Unie, neboť celý systém často začíná a končí ve velkých městských oblastech a řadou z těchto oblastí prochází. Je proto nezbytné posuzovat městskou mobilitu nejen z hlediska života ve městě, ale také z pohledu dopravy všeho druhu, včetně dálkové dopravy.

Boj proti změně klimatu, usnadnění obchodování, zabezpečení dodávek energie, vnímavost k potřebám mobility občanů, řešení problémů spojených s přetížením dopravy a demografické změny, to všechno jsou otázky, které mají pro evropskou politiku zásadní význam, a mobilita v městských oblastech se všemi těmito výzvami úzce souvisí.

Právě to byl důvod, proč Komise předložila v září 2007 svou zelenou knihu o městské mobilitě a konzultace, které po přijetí této knihy následovaly, ukázaly, že panuje široká shoda o tom, že Evropská unie hraje v této oblasti klíčovou úlohu. Usnesení Parlamentu týkající se zelené knihy o městské mobilitě vypracované pod vedením pana Racka, které bylo přijato dne 9. července 2008, tyto závěry zdůrazňuje.

Cílem této zelené knihy bylo připravit podmínky pro akční plán v oblasti městské mobility; rozhodnutí Parlamentu pokračovat přímo tímto svým vlastním akčním plánem dříve, než bude učiněn jakýkoli návrh Komise, je silným politickým znamením, je to něco, proč jsem zdůraznil význam práce pana Savaryho jako zpravodaje, neboť to ukazuje na to, jak velký význam Parlament přikládá záležitosti, kterou si v žádném případě nemůže dovolit zanedbat.

Jak jistě víte, angažuji se v otázce městské mobility a v urychleném přijetí dobře připraveného akčního plánu. Rád bych znovu připomenul, že je to zařazeno v plánu práce Komise na rok 2009, a věřím, že k přijetí dojde co možná nejdříve. Pan Savary to ve svém vystoupení vyjádřil velmi dobře – v Evropských orgánech existuje jistý vzdor, neboť někteří lidé mají pocit, že by takový akční plán mohl porušit zásadu subsidiarity. Já si nemyslím, že by zde tento problém mohl nastat, obzvláště když se podíváme na latinský kořen slova subsidiarita, což je *subsidium*, a to znamená „pomoc“: naší věcí jako evropského orgánu je pomoci orgánům na místní úrovni pracovat úspěšněji. Pomáhat někomu neznamená to, že jej nahradíme, znamená to přispět k lepšímu řešení problémů!

Nebudu se podrobně zabývat obsahem návrhu, ale chci potvrdit, že náš akční plán bude vycházet z činností, které jsme nějakou dobu řídili, a sloučí je do soudržného kontextu, přičemž budeme usilovat o předložení takové politické vize, která v evropském postupu v oblasti městské mobility dosud chybí. Měl by tak být načrtnut politický rámec pro další budoucí zasahování v oblastech, kde je akční plán na úrovni Společenství považován za užitečný, neřku-li zásadní.

Vaše zpráva bude dozajista významným příspěvkem k naší vnitřní diskusi a mohu vás ujistit, že budeme schopni posoudit řadu návrhů, které obsahuje. Existují samozřejmě aspekty a prvky, které budou vyžadovat podrobnější vysvětlení nebo diskusi. Vaše návrhy prostudujeme velice pečlivě, stejně jako doporučení Výboru regionů, jenž byl vámi konzultován.

Hlasování o této zprávě nebude znamenat konec našeho dialogu na toto téma. Jak bude pokračovat práce Komise, budu trvat na tom, abych zůstal v kontaktu s panem Savarym a dalšími poslanci, kteří se odvětvím dopravy zabývali velmi podrobně, aby plán, který Komise přijme, byl v souladu s tím, co dnes přijímá Parlament, a aby byl skutečně kvalitní. Na závěr mi dovoluji znovu připomenout, že v našem plánu nepůjde o to ukázat, že by Komise nahrazovala místní orgány, ale jednoduše o to, že Komise chce pomoci místním orgánům, aby zlepšily svou práci sdílením informací a osvědčených postupů, které umožní občanům, aby lépe žili a snadněji se pohybovali ve městě, mimo města a když městy projíždějí. Děkuji proto Evropskému parlamentu za práci, kterou odvedl, a hlasování bude o tom, máme-li v tomto plánu pokračovat.

Jean Marie Beaupuy, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, pane Savary, dámy a pánové, jsme na parlamentním shromáždění, jehož cílem je hlasovat o textech, pane komisaři, a jsme tu především proto, aby byly tyto texty provedeny.

Konstatujeme dnes, že po skvělé práci, kterou odvedl váš předchůdce ve věci zelené knihy a také pokud jde o 400 příspěvků, které knize následovaly, se práce téměř neposunula kupředu, v té míře, jak jste sám před okamžikem zopakoval, aby to bylo tak, že by Evropský parlament měl vyjádřit stanovisko.

Ano, příroda nemá ráda vzduchoprázdno, takže když Evropská komise nedělá svou práci, musí to udělat Parlament, a v této souvislosti musím říci – a vy jste to řekl rovněž, pane komisaři – že práce, kterou odvedl pan Savary, je velmi zajímavá, neboť vám v podstatě poskytl materiál, který je zapotřebí k návrhu akčního plánu.

Nemyslím si, že by docházelo k obrácení rolí Komise a Parlamentu, měli bychom ale vzít na vědomí, že vzhledem k tomu, že dosud nebyla přijata Lisabonská smlouva, Parlament ve skutečnosti využívá poněkud více pravomoci.

Tato práce pana Savaryho je vynikající, neboť znovu zohledňuje řadu návrhů Výboru pro regionální rozvoj.

I když respektujeme zásadu subsidiarity, očekáváme pochopitelně, že nám poskytnete vodítko. Bude to užitečné. Jeho cílem nebude omezovat místní orgány, ale spíše jim pomoci. Očekáváme, že poskytnete ukazatele – opět nikoli jako omezení, ale jako podporu. A především očekáváme, že vydáte i prvky cestovních plánů. V některých zemích již existují, někde jsou dokonce závazné, ale jsou naprosto zásadní.

Uvedu příklad. V pracovní skupině napříč frakcemi (Intergroup) pro bydlení ve městech, již mám tu čest být předsedou, jsme upozornili na růst měst v posledních několika letech: za posledních deset let se města rozrostla tak, že by to třikrát pokrylo plochu Lucemburska. Jak to souvisí s naší dnešní rozpravou? Má to skutečně velice úzkou vazbu, neboť uživatelé dopravy z měst cestují každodenně přesně o 20 % více v důsledku zvětšení měst a 70 % z nich k tomu používá vlastní automobil.

To všechno říkám proto, že když vás Výbor pro regionální rozvoj žádá, abyste sledovali poměry, nejen co se týče integrovaného přístupu, ale také cestovních plánů, vytváří tím obecnou zásadu, která, jak pevně doufáme, bude zohledněna ve vašem akčním plánu.

Tato otázka byla již samozřejmě vznesena v naší skupině pro bydlení ve městech a chtěli bychom vám předem vyjádřit poděkování za to, že zde vezmete v úvahu také integrovaný přístup.

Na naše otázky jste dnes, pane komisaři, neodpověděl. Děláte něco, co je svým způsobem polovičaté; kladl jste důraz na princip, ale neposkytl jste nám žádné záruky.

Situace je skutečně vážná. Proč? 400 milionů Evropanů žije ve městech a těchto 400 milionů Evropanů postihují například takové životní podmínky, že každodenně ztrácejí čas v dopravních zácpách. Víme, že nás tyto dopravní zácpy stojí 1 % HDP. Ve stejné chvíli, kdy hovoříme o plánu obnovy – plánu hospodářské obnovy – ztrácíme miliardy eur.

Je nutná rychlejší akce, pane komisaři, aby tyto akční plány v oblasti městské mobility byly klíčovým prvkem plánu obnovy, jsou však také mimořádně důležité z hlediska problému změny klimatu, protože, jak jste zdůraznil, 40 % znečištění se nachází ve městech. Nechtěl bych opomenout ani hledisko bezpečnosti, neboť ke dvěma třetinám silničních nehod dochází ve městech. Když víme, že jedno úmrtí stojí přibližně 1 milion EUR a případ závažného poranění více než 1 milion EUR, jsou vidět náklady z hlediska hospodářského a sociálního, které tento problém městské mobility každoročně představuje.

Ze všech těchto praktických důvodů vás tedy v předvečer evropských voleb, pane komisaři, žádáme, bude-li to možné při ukončení dnešní rozpravy, abyste šel dál ve vašich návrzích a ve vašich příslibech, nikoli tím, že učiníte obecný slib, ale že se zavázete k akčnímu plánu – vašemu akčnímu plánu – aby našim občanům stálo za to jít 7. června k volbám.

Reinhard Rack, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, spolu se zpravodajem Gillesem Savarym musím vyslovit politování nad tím, že Komise neprojednala integrovaný akční plán, jak původně zamýšlela.

Existuje mnoho oprávněných důvodů, proč se každý, kdo je do této problematiky zapojen, počínaje místními orgány až po Evropskou unii, pokouší zlepšit podmínky pro dopravu ve městech. Víme, že v Evropě žije většina lidí ve městech a že stávající podmínky pro dopravu nejsou zdaleka optimální. To je důvod, proč panuje obecná shoda na tom, že je zapotřebí učinit integrované návrhy z podnětu Parlamentu, které se týkají plánu a zprávy pana Savaryho. Děkuji za jeho nasazení v této věci a za jeho konkrétní návrhy.

Zároveň bych však chtěl dostatečně zdůraznit, že to, čeho se mnozí obávají nebo si myslí, že by se měli obávat, nenastane. Nikdo nechce vzít právo utvářet podmínky v oblasti dopravy obcím či místním nebo regionálním orgánům. Chceme jim jen z naší evropské strany pomoci zajistit, aby opatření, která obec, město nebo regionální subjekt považuje za vhodná, byla přijímána na základě přiměřených společných pravidel. Zásada subsidiarity není nijak ohrožena. To, co zde děláme, pomůže tuto zásadu chránit.

Proto se budeme i nadále v zájmu našich občanů snažit zaručit, aby když občané ujedou nějakých deset nebo dvacet kilometrů v Evropě, nenarazili na zónu dopravy v klidu, o které se domnívají, že bude stejná jako ve čtvrti, kde bydlí, ale vzápětí zjistí, že tu platí zcela odlišná pravidla.

Nikdo nechce na obce uvalovat poplatek za přetěžování dopravy nebo jiné předpisy, ale v případě, že budou použity, měly by spadat do určitého rámce, který občané znají. Za posledních více než sto let panoval jasný názor, že je smysluplné přijmout společný přístup k dopravnímu značení. To by mělo v budoucnosti platit také v této otázce.

Saïd El Khadraoui, jménem skupiny PSE. – (NL) Nejprve bych rád poděkoval zpravodaji Gillesu Savarymu a všem, kdo přispěli ke konečnému výsledku, za práci, kterou odvedli, a zpravodaji zejména za jeho vytrvalost, i když Komise oznámila svůj záměr upustit, alespoň prozatím, od akčního plánu, který jsme tak dlouho požadovali.

Chtěl bych požádat Komisi, aby přijala doporučení, o kterých budeme zítra hlasovat, a aby co nejdříve začala konat. I když je to malá skupinka v Parlamentu a podle všeho také jen někteří lidé v Komisi a v členských státech, kdo se domnívají, že bychom se měli vyvarovat čehokoli, co se týká měst, je více než jasné, že Evropa nabízí přidanou hodnotu pro řešení problémů, které jsou velkou měrou společné.

Zpráva obsahuje mnoho zajímavých návrhů. Je zřejmé, že bylo shromážděno velké množství informací, srovnatelných údajů, které pomohou definovat problémy. Další se týkají výměny osvědčených řešení a podpory těchto řešení, směřování technologických inovací zajištění interoperability systémů, povzbuzení měst k tomu, aby vytvářely plány mobility a aby činily kroky směrem k udržitelné mobilitě. Tyto a další příklady se jednoznačně týkají záležitostí, které by měly být organizovány na evropské úrovni s cílem učinit

naše města obyvatelnější, snadněji dostupná a udržitelnější. Spoléhám proto na Komisi, že se chopí iniciativy a v zájmu našich občanů se bude touto věcí zabývat.

Michael Cramer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, i já děkuji zpravodaji.

Co se týče změny klimatu, hraje doprava ve městech ústřední úlohu, neboť je zodpovědná za 70 % škodlivých emisí. Našich cílů na ochranu klimatu budeme schopni dosáhnout, jen pokud změníme naši dopravní politiku v EU. Ve městech, kde je 90 % všech cest automobilem na vzdálenost do 6 km, a které proto nabízejí ideální příležitost k tomu, abychom použili autobus nebo vlak nebo abychom jeli na kole nebo pěšky, je velký potenciál.

Těší nás, že většina je nakloněna tomu, aby byly peníze EU poskytovány pouze městům nad 100 000 obyvatel, která mohou také předložit plán udržitelné mobility. S politováním také konstatujeme, že náš návrh zavést všeobecné omezení rychlosti na 30 km/h s možností, aby si města v souladu se zásadou subsidiarity stanovila na některých silnicích vyšší rychlosti, nezískal podporu většiny. Bylo by to přínosné nejen pro řešení změny klimatu, ale snížilo by to také počet dopravních nehod na silnicích. Každoročně umírá na evropských silnicích 40 000 lidí, to je příliš mnoho.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Nejprve bych rád poděkoval panu Savarymu za vynikající spolupráci. V úzké spolupráci se stínovými zpravodaji vypracoval solidní zprávu.

Z této zprávy jasně vyplývá, že městská mobilita je součástí odvětví dopravy, ve kterém spatřujeme mnohé výzvy a příležitosti. Výzvy na poli evropských cílů v oblasti klimatu, kontrola přetížení dopravy, dopravní bezpečnost a vstřícnost vůči uživatelům a také příležitosti, co se týče udržitelného hospodářského rozvoje, včetně růstu vnitrozemské dopravy, který s udržitelným hospodářským rozvojem úzce souvisí.

Vzhledem k tomu, že zpráva je vynikající a patřičně přihlíží k zásadě subsidiarity, rád bych krátce pohovořil o vazbě mezi městskou mobilitou a vnitrostátní dopravou. Udržitelný hospodářský rozvoj v Evropě, nejen v oblasti dopravy a nejen v městských oblastech, bude do značné míry záviset na používání vnitrozemské dopravy. Řada evropských měst má vnitrozemské vodní cesty, které mají přirozenou schopnost uspokojit udržitelným způsobem rostoucí poptávku v dopravě. Nárůst vnitrozemské lodní dopravy konečkonců nevyžaduje žádné větší investice do infrastruktury, nepřispívá k přetěžování evropských měst, a pokud používá čisté motory a čisté palivo, nezhoršuje v evropských městech problémy týkající se životního prostředí a klimatu. Jsou-li kapacity vnitrozemské vodní dopravy v evropských městech už přítomny, měly by být využívány a podporovány.

Budoucnost městské mobility proto úzce souvisí s budoucností vnitrozemské lodní dopravy. Rád bych tedy požádal Evropskou komisi, aby věnovala velkou pozornost zájmům vnitrozemské lodní dopravy při navrhování nové legislativy týkající se městské mobility.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, již léta projednáváme městskou dopravu v EU. Proč vlastně? Ani k tomu nejsme způsobilí. Původně byly pravomoci nastavené, což je dáno tím, že přibližně 80 % populace žije ve městech, a my se nyní vzhledem ke změně klimatu chceme této problematice ujmout.

Naštěstí jsme díky našim protestům byli schopni snížit tyto ambice na straně Evropské komise, pokud jde o akční plán v oblasti městské dopravy. Díky komisaři Tajanimu za jeho náhled na tuto otázku. *Subsidere znamená spíše podpořit než předsat*, ale to on jako Ital ví lépe než já jako Němec s chabou znalostí latiny.

Pro mě je v první řadě důležité to, že by naše zpráva, která je zprávou parlamentní, měla zdůrazňovat přísné dodržování zásady subsidiarity a zásady proporcionality. Legislativní opatření na evropské úrovni jsou nemyslitelná pro oblast městské dopravy. To, proč jsme tu, jsou podpůrná opatření. Má smysl spontánní diskuse a povzbuzování výměny osvědčených postupů. Nepotřebujeme však objevovat Ameriku. Naše města potřebují řešení na míru, ta však mohou vypracovat jen aktéři na místní úrovni, neboť jenom oni vědí, co je zapotřebí.

Obce musí brát v úvahu velmi odlišné podmínky, a proto potřebují dostatečný manévrovací prostor, zejména pokud mají udržet při životě své hlavní třídy. Jsou to důležitá místa pro celkovou atraktivitu měst. Proto je důležité, abychom nevyklučovali soukromá vozidla a soustředili se více na logistiku ve městech. Uvítal bych proto více podpory směřované do výzkumu maloobchodní logistiky ve městech. To jim pomůže odlehčit dopravu.

Je třeba brát v úvahu i demografické změny. Naše společnost průběžně stárne. Požadavky na mobilitu a požadavky vázané na bydliště se mění. Chceme-li snížit dopravu, lidé musí mít možnost obstarat si své

každodenní potřeby v blízkosti domova, a to je také výzva pro maloobchod. Cokoli jiného by jednoduše podporovalo venkov.

Nepotřebujeme středisko pro sledování městské mobility. To by stálo spoustu peněz a přineslo by to hromadu papírů, které by byly prostě vyplňovány mimo Brusel.

Maria Eleni Koppa (PSE). - (EL) Pane předsedající, tato zpráva o městské mobilitě je významnou součástí životaschopné mobility v Evropě a tvoří nedílnou součást strategie pro dosažení udržitelného růstu a lisabonských cílů.

Před námi je úkol přijmout inovativní akce a legislativní opatření, které významně zlepší kvalitu života občanů ve městech. Každodenní život evropských občanů se ztíží v důsledku stresu z cestování, přetížení v dopravě, znečištění, hluku a zhoršení kvality životního prostředí. Je proto třeba, aby platila rovnováha mezi ambicemi na jedné straně, rozvojem společné dopravní politiky jako práva na mobilitu a jako důležité součásti hospodářského růstu, a integrovaným přístupem, který bude řešit problém s dopravními zácpami a výrazně přispěje k boji proti změně klimatu, na straně druhé.

Zkrátka budeme podporovat humánnější život. Co možná nejdříve potřebujeme zavést kombinované dopravní prostředky a poskytnout občanům informace o veškerých sítích městské dopravy, aby se mohli rozhodovat.

Chci také poblahopřát zpravodaji k jeho velmi dobré a zásadní zprávě a požádat Evropskou komisi, aby neztrácela ani okamžik v úsilí o přípravu akčního plánu.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, blahopřeji panu Savarymu k řešení této záležitosti. V městských oblastech je doprava zásadní problém. V souladu se zásadou subsidiarity jsou tyto otázky upraveny na vnitrostátní, a zejména na místní úrovni. Měla by však být uznána závažnost tohoto problému a specifická pomoc a koordinace by měla být upravena na evropské úrovni. Týká se to podpory dobrých zkušeností a propagace novátorských, technických a organizačních řešení.

Zvláštní podpora musí být poskytnuta inteligentním dopravním systémům v městských oblastech, díky nimž bude možné účinné řízení dopravy a také zvýšení bezpečnosti. Zde je užitečné propojení potenciálu dopravy, informačních technologií a telekomunikací. Potřebná jsou také řešení přechodu na jiný druh dopravy využívající různé prostředky hromadné dopravy a snižující přetížení v centrech měst. Domnívám se, že je nezbytné změnit modely plánování měst s ohledem na to, aby byla městská doprava vstřícnější vůči uživatelům a šetrnější k životnímu prostředí. Podporuji také myšlenku vytvoření zvláštního finančního nástroje pro městskou mobilitu v příštím finančním výhledu.

Dovolte mi, abych připomenul to, co zdůraznil zpravodaj, totiž že téměř 80 % obyvatel EU žije v městských oblastech. Ztrácejí mnoho času kvůli špatné organizaci dopravy. Ani na to nezapomínejme.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v odpovědi na to chci znovu zdůraznit, že jsem odhodlán předložit akční plán v roce 2009.

Jsem si vědom naléhavosti, kterou pociťuje většina poslanců, ale – jak poznamenal pan El Khadraoui – existují námitky právní povahy v některých evropských orgánech, nikoli jen v Komisi, a my musíme tyto námitky překonat tím, že přesvědčíme ty, kdo mají pochybnosti, že takový akční plán, opakují, neporuší zásadu subsidiarity. Řeknu to znovu, že velmi dobře rozumím významu toho slova, neboť jsem studoval latinu po mnoho let; jeho význam je pozitivní, znamená „pomoci“.

Po dnešní rozpravě a po přečtení textu pana Savaryho chceme pokračovat touto cestou. Za sebe mohu říci, že nevidím žádný problém, ale k dosažení našeho cíle, musíme přesvědčit řadu lidí, a domnívám se, že bychom tak měli učinit prostřednictvím silných politických, technických, ale také právních argumentů. Text vypracovaný Parlamentem bude zcela jistě velkou pomocí v úsilí o překonání těchto námitek a jsem si jist, že je možné je překonat v příštích několika měsících. Komise tak poskytne občanům akční plán, který bude konečně brát plně v úvahu práci, kterou jste odvedli v posledních týdnech a měsících.

Proto bych vám rád ještě jednou vyjádřil své poděkování a potvrdil odhodlání a přání postupovat dále směrem, který přijal můj předchůdce a pro který se rozhodl i Evropský parlament ve snaze zajistit, aby rozhodnutí bylo podpořeno co možná nejvíce lidmi, a plán byl tak účinnější. Rozhodnutí přijmout plán snad o několik měsíců dříve, ale bez plné podpory všech stran, možná nebylo nejužitečnějším způsobem, jak dosáhnout cílů, v něž všichni věříme.

Přesto si myslím, že po této rozpravě a poté, kdy Parlament učiní rozhodnutí, dosáhneme jistého výrazného pokroku, a požadavky, které většina poslanců vznesla – protože dokonce i během rozpravy jsme zaznamenali rozmanité podtóny týkající se akčního plánu – budou tak snad moci být v následujících měsících dovedeny k uspokojivému výsledku.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

Gilles Savary, zpravodaj. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, v této rozpravě bych samozřejmě rád okamžitě ujistil paní Sommerovou. Byla zde řada právních předpisů, které zasáhly místní orgány: například o ukončení rozpínání *Stadtwerke*, nebo o komunálních službách, jeden proti druhému; o závazku veřejné služby v odvětví dopravy; a o směrnicích o zadávání veřejných zakázek.

O to zde nejde. Bude to mít daleko více společného se subsidiaritou. Není to otázka rozhodování o tom, že by místní rada, tj. obec nebo městská oblast, měly přejít na zónu „30 km“ nebo upřednostnit železniční dopravu. Ujistil jsem vás, že se nevrátíme k rozpravě tohoto typu.

Otázka, kterou jsem si položil, zněla takto: „Co může být přidaná hodnota Evropské unie?“ Odpověď je především její vůle konat. Evropská unie nemůže ponechat otázku měst stranou přesně téhož měsíce – prosince 2008 – který si sám stanoví díky paní Merkelové a panu Sarkozymu mimořádně ambiciózní plán v oblasti změny klimatu.

Jak můžeme spustit plán „třikrát dvacet“ týkající se změny klimatu a říci „nezajímá nás životní prostředí ve městech“, když životní prostředí ve městech má největší vliv na změnu klimatu?

Je to otázka politické důslednosti – evropské politické důslednosti – neboť jsme se dohodli, a dohodly se na tom i vlády, spustit plán v oblasti změny klimatu. Stojíme tváří v tvář skutečné potřebě zaměřit se na životní prostředí ve městech a nemůžeme tomu uniknout, v oblasti dopravy ani v jiných oblastech.

Musíme samozřejmě zajistit, aby místní rady přijímaly svrchovaná rozhodnutí; jsou blíže k nám. Musíme však zajistit to, aby jejich rozhodnutí odpovídala rozhodnutím v jiných městech, aby si mezi sebou města vyměňovala osvědčené postupy a informace.

Můžeme zajistit, aby byla povzbuzována k zavedení plánů rozvoje měst, což je něco, co ne všechna města byla schopná udělat.

Můžeme zajistit, aby města integrovala všechny druhy dopravy: měkké druhy dopravy, veřejnou dopravu, vodní dopravu – pan Blokland má pravdu – a železniční dopravu.

Můžeme zajistit, aby se města snažila učinit městskou dopravu přitažlivější pro uživatele.

To je naším cílem a je to také důvod, proč požadujeme finanční nástroj. Je tu program Marco Polo, který podporuje používání kombinované dopravy. Existují programy URBAN. Máme několik evropských programů, které poskytují pobídky. Tentokrát je nevytváříme; běží už léta.

Aniž by byly prostředky navýšeny, měl by být příští finanční výhled zaměřen na městskou dopravu. To je náš návrh.

Závěrem bych chtěl říci – paní předsedající, promiňte mi, jsem zpravodaj – panu Tajanimu, že v případě, že zítra budeme mít pohodlnou většinu, měl by mít možnost vrátit se do Komise a říci: „Domnívám se, že musíme něco udělat, protože máme legitimitu a protože Parlament sám nerozhodl.“

(Potlesk)

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Kvalita života Evropanů přímo závisí na tom, zda bude městská doprava pohodlnější a zda bude zelenější. Proto jsou nezbytnými opatřeními zlepšení dostupnosti dopravy a podpora interoperability. Zároveň jsou investice do těchto typů veřejných zakázek účinným způsobem, jak investovat finanční prostředky poskytované v rámci evropských a národních hospodářských

plánů obnovy. Podstatou tohoto přístupu je zaměření na občany v jejich dvojí úloze, pracovníků – prostřednictvím vytváření nových pracovních míst – a příjemců dopravních služeb a lepší kvality životního prostředí.

Četné evropské iniciativy a doporučení týkající se zlepšení městské mobility vyžadují integrovaný přístup. Dodržování zásady subsidiarity nevylučuje potřebu zavést soudržný právní rámec a vytvořit společný referenční rámec, který obsahuje kromě integrovaných opatření komplexní soubor osvědčených postupů.

V důsledku toho budou mít místní orgány přímo odpovědné za tuto záležitost příležitost k posílení spolupráce s těmi, kteří se zajímají o udržitelný rozvoj dopravy na místní a regionální úrovni, a zvýší se i jejich zájem o tuto spolupráci.

Vyzývám také Evropskou komisi, aby neodkladně vypracovala akční plán v oblasti městské mobility s cílem urychlit důslednou integraci tohoto odvětví jako součásti evropské dopravní sítě jako celku.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Stávající technologie a prostředky pro přepravu cestujících a zboží v městském prostředí dosáhly své absolutní hranice. Opravdu, menší evropská města jsou už ucpaná motorovou dopravou. Abychom mohli zlepšit kvalitu života našich občanů, musíme urychlit rozvoj a provádění vědeckého výzkumu a inovací v oblasti městské mobility. Je tomu s konečnou platností tak, že nalévání zdrojů do prostého rozšiřování stávající infrastruktury nám nepomůže překonat rostoucí krizi. Musíme nyní nalézt nová „inteligentní“ řešení nejen současných, ale i budoucích problémů s městskou dopravou. Vítám proto návrh na vytvoření nové generace programu CIVITAS, neboť se domnívám, že pozornost je třeba věnovat vývoji další generace informačních technologií pro řízení dopravních toků.

Integrovaný přístup v oblasti plánování přijatý v posledních letech je poměrně hojně využíván při vypracování plánů rozvoje měst pro větší evropská města.

Vytvoření a financování trvalé evropské struktury, která bude shromažďovat a šířit osvědčené postupy v této oblasti a zároveň podporovat dialog mezi zúčastněnými stranami ze všech regionů Evropské unie, bude znamenat nový, důležitý krok směrem k podpoře udržitelné mobility v městských oblastech.

19. Akční plán o inteligentních dopravních systémech – Inteligentní dopravní systémy v silniční dopravě a jejich styčné body s jinými druhy dopravy (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem na programu je společná rozprava o

zprávě (A6-0227/2009) o akčním plánu o inteligentních dopravních systémech (2008/2216(INI)), kterou předkládá Anne E. Jensenová jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, a

– zprávě (KOM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD)) (A6-0226/2009) o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro zavedení inteligentních dopravních systémů v silniční dopravě a jejich styčných bodů s jinými druhy dopravy, kterou předkládá Anne E. Jensenová jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch.

Anne E. Jensen, zpravodajka. – (DA) Paní předsedající, nejsem si jistá, zda mohu mluvit se stejným nadšením jako pan Savary, ale inteligentní dopravní systémy jsou opravdu zajímavé téma. Takže co jsou inteligentní dopravní systémy? Na tuto otázku není tak snadné odpovědět, protože hovoříme o množství různých systémů: systémů, které umožňují bezpečnější, účinnější a ekologičtější dopravu využitím moderních informačních a komunikačních technologií. Inteligentní dopravní systém je tedy širší pojem zahrnující řadu různých skutečností. V rámci inteligentního dopravního systému můžeme například nalézt různé služby elektronického volání, které vytvářejí automatické volání středisku tísňového volání v případě nehody, systémy mytného, což jsou systémy koncipované k vybírání poplatků na pozemních komunikacích, a již dobře známé systémy GPS, které má řada z nás ve svých automobilech a pomáhají nám hledat cestu neznámým územím.

Inteligentní dopravní systém má však řadu dalších nevyužitých možností: možností komunikace mezi vozidly, mezi vozidlem a pozemní komunikací a mezi vozidlem a informačním střediskem. Proč tedy jednoduše nezačneme využívat tuto technologii ve větším měřítku, jestliže je tak dobrá? To, co tady řešíme, je otázka toho, co bylo první, jestli byla první slepice nebo vejce. Byla snad první technologie instalovaná do automobilu, která je schopná komunikovat s vysílačem impulsů na silnicích? Výrobci automobilů si jsou velmi dobře vědomi nových možností, nebudou ale schopni přilákat investice do těchto technologií, pokud nejdříve nebudou na silnicích instalovány vysílače impulsů. Příslušné orgány na druhé straně nechtějí

investovat do vysílačů impulsů dříve, než budou automobily vybaveny k příjmu signálů. Něco se ale bude muset stát a my budeme muset uvést věci do pohybu.

Komise v této souvislosti vytvořila akční plán o inteligentních dopravních systémech a předložila návrh směrnice, jejímž prostřednictvím by se mělo podpořit používání inteligentních dopravních systémů nastartováním standardizace. Měli bychom za to Komisi pochválit. Tato iniciativa je potřeba. Tyto dvě zprávy o inteligentních dopravních systémech, které budeme dnes projednávat, akční plán a směrnice, jsou navzájem velmi úzce propojené. A tak by to mělo být, neboť akční plán bez směrnice by nám neposkytl nic, co by bylo zcela nové. Řada skutečností zahrnutých do akčního plánu jsou projekty, které už probíhají. Klíčová je však směrnice, neboť posílí rozvoj důležitých standardů v EU. Na druhé straně je cílem akčního plánu vymezit oblasti působnosti směrnice a zajistit, aby při standardizaci byly využity zkušenosti získané ze společných projektů.

Přijetí společných standardů prostřednictvím Evropského výboru pro inteligentní dopravní systémy se vztahuje na čtyři specifické oblasti: zaprvé je to optimální využití silničních, dopravních a cestovních údajů, zadruhé kontinuita služeb inteligentních dopravních systémů týkajících se dopravních koridorů a ve velkých městských aglomeracích, zatřetí bezpečnost a ochrana na silnicích a začtvrté začleňování vozidel do dopravní infrastruktury. Kromě toho zde máme co do činění s velice významnou otázkou ochrany údajů. Nechceme společnost, kde bude všechno veřejné, takže ochrana údajů a práva jednotlivce musí být zahrnuty do standardů od samého počátku. Další mimořádně významnou otázkou jsou odpovědnosti a rozdělení odpovědností. V případě potíží bychom měli být schopni určit, kde se nachází problém, zda u motoristy, v navigačním družicovém systému nebo v technologii vozidla. Jinak neučiníme žádný další pokrok. A v důsledku toho ani nezajistíme potřebné investice.

Chtěla bych poděkovat stínovým zpravodajům z jiných skupin za úzkou spolupráci. Setkali jsme se s některými odlišnými názory, pokud jde o míru, v jaké bychom se měli zaměřit na přechod na jiný druh dopravy, než je silniční doprava, domnívám se ale, že musí platit rovnováha mezi tím, aby byla zajištěno používání technologií inteligentních dopravních systémů v silniční dopravě, a jejími styčnými body s jinými druhy dopravy. Informační technologie je možné využívat k tomu, aby se usnadnilo srovnání mezi různými způsoby, jak se dostat z místa A do místa B, a k získání přehledu o nejrychlejších, nejlevnějších a nejekologičtějších řešeních. Bývala bych ráda viděla, kdybychom dosáhli v této věci rychlé dohody s Radou, to však nebylo možné. České předsednictvím odvedlo velmi dobrou práci, já ale doufám, že to, jak jsme zpřísnili návrh Komise, učiní směrnici stravitelnější pro Radu, protože o směrnici usilujeme.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval Parlamentu, a zejména zpravodajce Jensenové a všem stínovým zpravodajům za jejich skvělou práci a za to, jak vzali v úvahu návrhy Komise.

Učiněnými rozhodnutími jsem samozřejmě potěšen a беру na vědomí navržené pozměňovací návrhy k návrhu směrnice. Především jsem velmi rád, že Parlament potvrzuje význam systémů EGNOS a zařízení družicového určování polohy Galileo pro uplatňování inteligentních dopravních systémů. Chtěl bych však Parlamentu položit několik otázek a pokusit se dát některé odpovědi, pokud jde o to, proč Komise předložila směrnici na podporu zavedení inteligentních dopravních systémů, a zadruhé, zda místní a národní iniciativy v této oblasti nejsou nedostatečné.

Od roku 1988 financovala Komise zvláštní výzkumné a rozvojové programy inteligentních dopravních systémů, jež napomohly k dosažení nesporně pozitivních výsledků a staly se inspirací pro četná doporučení. Tyto výzkumné a vývojové projekty tvořily významný základ pro technologický pokrok, koordinované akce a povzbuzení úvodního rozšíření systému jako takového, které však bylo roztržštěné.

Nyní je tedy načase postoupit od doporučení ke konkrétní akci s cílem sklízet plody používání inteligentních dopravních systémů: plody, které mohou mít podobu větší bezpečnosti na silnicích, řešení problémů s dopravními zácpami či snížení dopadů silničního systému na životní prostředí. To je cíl, který jde za tento klíčový návrh směrnice na podporu opatření zaměřených na odstranění překážek širšímu a lepšímu koordinovanému zavedení inteligentních dopravních systémů.

Rád bych uvedl několik příkladů, které pomohou osvětlit, proč nejsou vždy dostačující dobrovolné strategie nebo strategie na místní úrovni: v současnosti je cesta dopravce mezi Barcelonou a Frankfurtem vybavena nejen mobilním telefonem a palubním navigačním systémem, ale řidič se během ní setká také s nejméně třemi různými terminály vybírání poplatku za používání pozemních komunikací v zemích, kterými musí projet, nebo aby se vyhnul průjezdu přes obytné oblasti. Komise v roce 2001 doporučila, aby členské státy vydaly podrobné informace o typu pozemních komunikací v rámci sítě a o dopravních zónách s omezením.

Bohužel jen několik místních nebo národních orgánů toto doporučení naplnilo. V konečném důsledku se pak stane to, že řidiči s navigačním systémem používají celou silniční síť a až příliš často těžká vozidla jsou směřována po vcelku nevyhovujících komunikacích nebo nebezpečnými trasami, například v blízkosti škol nebo příkrými srázy.

Nová směrnice umožní, aby byla přijata nezbytná opatření, aby nedocházelo k takovým situacím, čímž se zmenší všechny problémy, na které narážíme. Komise očekává, že bude dosaženo dohody mezi Parlamentem a radou o návrhu směrnice, což představuje klíčový nástroj k provedení akčního plánu.

Budeme úzce spolupracovat s Parlamentem i Radou, aby bylo dosaženo dohody co nejdříve, a já doufám, že neformálním setkání Rady v Litoměřicích v České republice příští týden, kde jsou inteligentní dopravní systémy na pořadu, k tomu napomůže. Paní Jensenová byla přizvána, a bude se tedy účastnit, a já doufám, že i když jen prostřednictvím neformální kapacity, ale přece jen budeme schopni porovnat postoje Komise, Parlamentu a Rady v zájmu toho, abychom se pokusili urychlit to, co bude snad jednoduchá dohoda, a mohli tak dát praktickou odpověď občanům a schválit odsouhlasené znění směrnice co možná nejdříve.

Giovanni Robusti, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, účastnil jsem se přípravy plánu inteligentních dopravních systémů jako navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj. Stanovisko našeho výboru, které bylo schváleno jednomyslně, bylo do značné míry zopakováno Výborem pro dopravu a cestovní ruch, v duchu spolupráce, která se nám podařila při vytváření dlouhodobých projektů. Chtěl bych poděkovat všem, kteří svou práci a myšlenkami přispěli.

Pokusili jsme se všichni vyhnout přehnaně tvrdým slovům, kterými se až příliš často zásadní prohlášení vyznačují. Pokusili jsme se prosazovat to, abychom nediskutovali o tom, kolik silnic nebo jaké silnice plánovat, ale prostě rozpracovali, jak můžeme dál postupovat koordinovaněji, bezpečněji, vstřícněji k uživatelům, ohleduplněji k životnímu prostředí, a tudíž inteligentněji, což je samo o sobě nepochybný výkon. Pokusili jsme se ukázat, jako úlohu mají technologie, bezpečnost, okrajové zóny, vodní cesty, a především koordinace strukturálních fondů v tom, aby naplánované harmonogramy a cíle byly soudržné a koordinované. Pokusili jsme se popsat zvyšující se úlohu bezpečnosti a také integrovaného řízení, nikoli jenom dopravy, ale především přepravovaných osob. Domnívám se, že se nám podařilo zajistit soudržný a přesvědčivý přístup.

Já nyní doufám ve dvě věci: že to Komise pouze „nevezme na vědomí“ a poté, až nastane čas k přijetí operativních rozhodnutí, bude bez ohledu na to postupovat směrem, který považuje za vhodný; a že řešení v rámci všech dalších programů v souvisejících oblastech budou vycházet z operativních strategií vytyčených v tomto plánu. Až příliš často jsme hleděli do křišťálových koulí a viděli v nich řadu úžasných plánů, ale každý takový plán je obtížně pochopitelný pro další navazující práci.

Bylo by zklamáním, kdybychom měli nadále financovat silnice tam, kde jsme se rozhodli, že by mělo být méně aut na silnici; bylo by zklamáním, kdybychom měli pokračovat ve financování vozidel konstruovaných bez přihlédnutí k možnostem propojení nebo k pasivní bezpečnosti či bez ohledu na spotřebu paliva a celkový vliv na životní prostředí; bylo by zklamáním, kdybychom společně plánovali jít touto cestou a peníze a zdroje, za které neseme odpovědnost, by pak šly jiným směrem a byly by vydány nekoordinovaně z hlediska času.

Etelka Barsi-Pataky, *jménem skupiny PPE-DE*. – (HU) Paní předsedající, Evropská lidová strana (Křesťanských demokratů) a Evropská demokrata se domnívají, že jedním z nejdůležitějších pilířů evropské dopravní politiky jsou inteligentní dopravní technologie. Před dvěma lety, když jsme zde v Parlamentu tuto záležitost projednávali při přezkumu bílé knihy o dopravní politice v polovině období, pro kterou jsem byla zpravodajem, jsme šíření inteligentních technologií označili za jeden z rozhodujících cílů jako nástroj, který může zlepšit účinnost na našich silnicích a zvýšit úroveň služeb. Tato inteligentní řešení, která přispějí k bezpečnosti na našich silnicích a k tomu, aby byla doprava ohleduplnější k životnímu prostředí, ale již nyní existují.

Potřebujeme tento akční plán a směrnici k tomu, abychom zajistili rozšíření těchto technologických řešení. V nařízení jsem navrhla, abychom stanovili minimální úroveň pro aplikace inteligentních technologií, která nám umožní alespoň při této minimální úrovni poskytovat naši síť TEN-T. Uvedené aplikace pak budou podporovat účinnost a bezpečnost. Zajisté očekáváme návrhy financování ze strany Komise ve věci těchto inteligentních řešení, která nebude možné zavést využitím soukromého financování. Stejně tak očekáváme návrhy Komise ohledně toho, jak mohou být hladce napojeny dopravní cesty na vnějších hranicích na evropskou inteligentní infrastrukturu, v což doufáme. V souvislosti s touto směrnicí byla poskytnuta Komisi neobvyklá míra důvěry, uvážíme-li, že se jedná o rámcovou směrnici. Je proto důležité, aby se Parlament účastnil, v rámci postupu projednávání ve výborech, vypracování prováděcích nařízení.

Paní předsedající, hlasovali jsme dnes o přezkumu zelené knihy o budoucnosti politiky v oblasti transevropské dopravní sítě (TEN-T). Můžeme si být jisti tím, že budoucnost spočívá v inteligentní dopravě. Mnohokrát vám děkuji.

Silvia-Adriana Țicău, jménem skupiny PSE. – (RO) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych ráda poblahopřala paní Jensenové ke kvalitní práci, kterou odvedla, a k její zprávě.

Inteligentní dopravní systémy jsou pokročilé aplikace, jejichž cílem je nabízet inovativní služby ve smyslu způsobů dopravy a jejího řízení, a dále umožnit různým uživatelům, aby byli lépe informováni, a přispět k bezpečnějšímu, lépe koordinovanému a „chytřejšímu“ používání dopravních sítí. Myslím si ale, že je třeba, aby se inteligentní dopravní systémy týkaly všech druhů dopravy a nikoli jen městské dopravy, a v tomto smyslu jsem také učinila pozměňovací návrhy. Kromě toho jsou městská doprava a městská mobilita velmi významnou součástí rozvoje měst. Těší mě proto, že máme v jednacím sále rovněž kolegu z Výboru pro regionální rozvoj. Myslím si, že je nezbytné, aby používání inteligentních dopravních systémů mohlo účinně přispět ke snížení spotřeby paliva, to znamená k lepšímu ovzduší ve městech, a dopravnímu pohybu.

Cestujícím je potřeba poskytnout informace, chránit údaje osobní povahy a samozřejmě zajistit, aby údaje byly anonymní do té míry, aby bylo možné chránit uživatele. A v neposlední řadě mám pocit, že je to krok kupředu, bude ale vyžadovat významné investice v tomto odvětví.

Sepp Kusstatscher, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, v zásadě musím souhlasit s obecným cílem této směrnice. Zlepšení informačních systémů pro cestující a pro provozovatele silniční infrastruktury, například co se týče snížení počtu dopravních nehod a zlevnění a zefektivnění dopravy, je jistě dobré, stejně jako je dobré, že budeme mít prostředek ke shromažďování údajů o životním prostředí. Mám však tři největší obavy.

Zprv je vira v tzv. chytré technologie jednoduše vede k tomu, že lidé budou mít sklon k přenechání odpovědnosti strojům a přístrojům.

Zadruhé stále více hrozí to, že shromažďované údaje budou zneužity. Soukromí lidí je v narůstající nejistotě.

Zatřetí je tato směrnice příliš zaměřená na automobily. Interoperabilita s dalšími dopravními systémy, jako je veřejná doprava, by byla mnohem potřebnější, než rozvíjet hru na kočku a na myš, kterou se s námi toto odvětví zkouší hrát.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, bez jakýchkoli výhrad podporuji záměr Komise vytvořit právní rámec pro koordinované zavedení a používání inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy. Bojuji již dlouho za hromadné zavedení elektronického volání (eCall), systému elektronického tísňového volání, a s naléhavostí tohoto úkolu se setkávám téměř denně, přičemž inteligentní dopravní systémy to mohou ještě umocnit. Přispívají k udržitelnosti životního prostředí, vyšší účinnosti, posílení bezpečnosti a nediskriminační hospodářské soutěži v přepravě osob a nákladů. Podporují také propojení různých způsobů dopravy, včetně rozvoje styčných bodů s jinými druhy dopravy, jako je železnice, vodní cesty a letecká doprava, která začala se začleňováním inteligentních dopravních systémů již dávno.

Žádného z těchto cílů nemohou dosáhnout členské státy samotné, je jich možné dosáhnout jedině koordinovanou prací Společenství. Inteligentní dopravní systémy vycházející ze závazných celoevropských minimálních základních standardů a technických specifikací zlepší prostředí pro inovace a povedou k jistotě v plánování, zejména pro malé a střední podniky. Vítám zejména plánovanou otevřenou platformu pro služby inteligentního dopravního systému zabudovanou do vozidel.

Akční plán konečně obsahuje i časový harmonogram zavedení jednotlivých systémů a) pro bezpečnost v silniční dopravě, jako je ESP a eCall, b) pro kontinuitu řízení dopravy, například informace o poplatcích za přetěžování nebo o řízení parkování omezují počet automobilů, které jezdí okolo a hledají místo na zaparkování, c) k využívání silničních, dopravních nebo cestovních údajů v reálném čase, což bude přínosné pro profesionální řidiče nákladních vozů a všechny další osoby, které užívají silnice.

Směrnice podrobně stanovuje požadavky na koordinované zavedení povinných standardů inteligentních dopravních systémů v celé EU a jejich uplatňování v členských státech. Zajišťuje také ochranu osobních údajů. Ale pozor, zavedení inteligentních dopravních systémů bude stát hodně peněz, neboť infrastruktura a vozidla budou muset být vybaveny nezbytnými informačními a komunikačními technologiemi. Víme stále příliš málo o tom, zda jsou případní uživatelé ochotni či schopni za tyto technologie zaplatit.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Paní předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat paní Jensenové za její trvale vynikající práci, která je otevřená všem vyjádřeným názorům.

Měl bych začít tím, že někde vzadu za inteligentními dopravními systémy stejně máme evropské fondy a že jsem byl poněkud ohromen zjištěním, jak byly tyto fondy prakticky stále nalévány do automobilů.

Chápu, že automobily samozřejmě mají své body k dobru, automobilový průmysl je mimořádně výkonným hospodářským odvětvím v Evropě. Myslím si ale, že potřebujeme dodat jistou inteligenci všem druhům dopravy.

Nezapomínám na to, že existuje ERTMS pro železnice, SESAR, GALILEO, ale podle mne nám chybí uživatelsky orientovaný přístup – co se týče informací pro uživatele co se týče přístupnosti dopravy pro osoby se sníženou pohyblivostí a možnosti přizpůsobit dnes vozidla do měst, co se týče zavedení energeticky úsporného městského vozidla, co se týče bezpečnosti v oblasti dopravy, zejména v souvislosti s veřejnou dopravou, která je velmi významnou otázkou, co se týče informací pro uživatele a co se týče prodávání jízdenek, oblastí, kde je často zapotřebí učinit skutečně významný pokrok.

Proto se domnívám, že by zdroje měly být v následujících letech diverzifikovány. Byl bych rád, aby byla věnována pozornost zejména účtům k osobním údajům; musíme zabránit situaci, kdy se ocitáme zpět v Orwellově 1984, kdy usilujeme o to, abychom uskutečnili pošetilou představu o úplném nahrazení lidských bytostí stroji. Viděli jsme, co se stalo loni v zimě v Hudson River: kdyby tam nebyl pilot, nebyl by tam bezpochyby žádný mechanismus, který by mohl vyrovnat letadlo. Domnívám se, že musí být také dána priorita jiným druhům dopravy, než je automobilová doprava.

Třebaže mám tyto výhrady, podporuji zprávu, která byla předložena.

Zita Gurmai (PSE). – (HU) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové. Zavedení inteligentních dopravních systémů může přinést mnoho výhod. Doprava v Evropě bude díky tomu bezpečnější a účinnější a zároveň bude podpořena ochrana životního prostředí a také energetická účinnost. Měli bychom také oznámit akční plán Komise a jasnou lhůtu k jeho stanovení. Myslím si rovněž, že je třeba, aby při zavádění těchto systémů byla uplatněna také hlediska slučitelnosti, soudržnosti a právní úpravy. Co se týče spotřebitelů, musí tyto systémy zaručit kromě dostupnosti také právo spotřebitele učinit svobodné rozhodnutí a musí být zavedeny vhodné právní předpisy k zajištění toho, aby nebylo žádným způsobem možné zneužití soukromých údajů o jednotlivcích. Musí být používány logické inteligentní systémy na vysoké úrovni, které jsou schopné dalšího rozvoje a mohou účinně využívat nová technologická řešení. Uskutečnit to je v zájmu nás všech. Zároveň je mimořádně důležité pro evropský automobilový průmysl, abychom umožnili jeho zlepšování. Také bych chtěla zpravodajce poděkovat za její práci.

Den Dover (PPE-DE). – Paní předsedající, hovořím jako stavební inženýr a můj syn má firmu v dopravním výzkumu s působností na celém území Spojeného království.

Toto je mimořádně důležitá záležitost, neboť ze strany Evropy můžeme zajistit, aby nejnovější technologie působily na užitečnost a účinnost všech druhů silniční dopravy. Je to jedna velká oblast, která se rok od roku rozvíjí. Dokonce i v době recese odhadujeme, že například do roku 2020 dojde k nárůstu oproti současnému stavu o 55 % u nákladních a 35 % u osobních automobilů, a zároveň s tím se samozřejmě očekává růst spotřeby energie.

Tak často jako volení poslanci cestujeme po svém volebním obvodu a ocitáme se v dopravních zácpách, a tak často musíme telefonovat, abychom zjistili, jaká je situace před námi. Potřebujeme víc údajů na čelním skle, abychom si mohli zvolit účinněji a efektivněji svou vlastní záchranu z dané situace.

Přeji paní Jensenové a panu komisaři mnoho úspěchů.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, myslím si, že bychom měli hledět do budoucnosti s optimismem, neboť co se týče schválení směrnice, věřím, že kromě úzké spolupráce ze strany českého předsednictví existuje vůle švédského předsednictví dospět ke konstruktivní dohodě mezi Komisí, Parlamentem a Radou. To mi proto dává naději, a myslím si, že by to dokonce mohlo zítra inspirovat Parlament k hlasování pro texty, které projednáváme.

Rád bych reagoval na některé vznesené připomínky a ujistil paní Ľiľauovú stran našich cíľů: začneme akčním plánem a směrnici, která se dívá na dopravní systém obecn, tedy začneme z tohoto pohľedu, a poté se zaměříme na městskou dimenzi a na důraz na tuto dimenzi, musíme ale rozhodn nejprve posoudit věci obecn, abychom přešli k věcem konkrétním.

Chtěl jsem také odpovědět panu Kusstatscherovi na téma odvětví silniční dopravy a jiných dopravních systémů. V současnosti neexistuje soudržný evropský rámec pro zavedení a používání inteligentních dopravních systémů v odvětví silniční dopravy, jak to zdůraznil pan Savary, byly vytvořeny specifické plány: SESAR, systém řízení leteckého provozu nové generace, RIS pro řízení dopravy a VTMS pro námořní dopravu, nesmíme však zapomenout ani na systém RTMS pro dopravu po železnici. Akční plán o inteligentních dopravních systémech se týká především odvětví silniční dopravy, ale zahrnuje také specifická opatření a iniciativy, jejichž cílem je zajistit a zdokonalit propojení silniční dopravy s dalšími druhy dopravy, přes příslušné styčné body.

Horlivě jsem zdůrazňoval, nejen panu Savarymu, že samozřejmě akční plán o inteligentních dopravních systémech neobsahuje jen opatření pro starší občany, ale také pro ty uživatele silnic, kteří jsou definováni jako „zranitelní“, konkrétně se jedná o cyklisty a chodce. Ta se mimo jiné objevují na seznamu opatření, která mohou být přijata Výborem pro inteligentní dopravní systémy stanoveném ve směrnici. Týkají se zejména využívání inteligentních dopravních systémů pro bezpečnost uživatelů, jak tomu je například v případě inteligentních značek pro zrakově postižené.

Lze v této souvislosti zavést ve směrnici jistá pravidla, ale problém je také mít inteligentní řidiče; nestačí mít inteligentní systémy, musíme také zajistit, aby každý, kdo sedne za volant osobního nebo nákladního automobilu nebo na kolo či motocykl, používal svůj rozum. To bohužel nejde upravit ve směrnici, nařízení ani v akčním plánu; musíme jednoduše používat jasná pravidla k přesvědčování evropských občanů, aby používali svou inteligenci a aby neužívali alkohol nebo drogy, pokud se chystají na silnici.

Anne E. Jensen, zpravodajka. – (DA) Paní předsedající, myslím si, že komisař Tajani udeřil právě hřebík na hlavičku, protože to je přesně to, o co jde. Budeme muset přimět motoristy, aby se chovali inteligentněji. Projednávali jsme to důkladně a pan Kusstatscher také při řadě příležitostí řekl, že spíše než umožnit, aby nás tyto systémy vedly k hloupějšímu chování, musíme zajistit, aby skutečně napomáhaly tomu, aby byli občané lépe informovaní a jednali moudřeji. To je velmi důležité. Obdobně si myslím, že je třeba, abychom měli na paměti příklad nákladního vozu, který jede napříč Evropou – máme dnes řidiče nákladních vozů, kteří si stěžují, že velmi brzy nebudou schopni vidět přes čelní sklo kvůli všem těm pomůckám, které potřebují k tomu, aby mohli komunikovat se systémy k vybírání poplatků na pozemních komunikacích a systémy zpoplatnění silnic, a také dalším informačním systémům. Potřebujeme jednotnou platformu, aby veškeré údaje, které bude zapotřebí vložit do počítače, byly vkládány v jazyce řidiče nákladního vozu. Existují možnosti. Ve skutečnosti existuje neuvěřitelné množství různých možností.

Strávili jsme také nějakou dobu diskusí o množství finančních prostředků, které budou na tento účel vyčleněny. Domníváme se, že to bude částka přibližně 300 milionů EUR, která bude většinou směřována do EasyWay – především a hlavně Komisí. Mohu říci, že v mé zemi, Dánsku, jsme právě přijali plán rozdělit v následujících pěti letech 400 milionů EUR na inteligentní dopravní systémy. 400 milionů EUR je hodně pro malou zemi s pěti miliony obyvatel, ale umožní nám to dosáhnout skutečně velkého pokroku. Proto se domnívám, že by bylo možné získat určitý pohled na situaci, podíváme-li se na jednotlivé členské státy. To je přesně to, co potřebujeme, abychom se pohnuli z místa, a věřím, že toto důležité téma bude zařazeno na pořad jednání ministrů dopravy při setkání 29.

Na závěr bych se chtěla několika slovy vyjádřit k pozměňovacím návrhům: tento návrh směrnice je široce podporován a existují pouze čtyři pozměňovací návrhy ke zprávě, které přetrvávají před zítřejším hlasováním. Já osobně jsem pro pozměňovací návrh 57, který předložila skupina socialistů, a pozměňovací návrh 59, který předložili zelení, jsem ale proti pozměňovacímu návrhu 50 a 60. Myslím si, že to, že máme tak málo pozměňovacích návrhů, je důkazem silné podpory Parlamentu v této věci. Získal jste tedy, pane Tajani, silný mandát k jednání.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Dnešní doba vyžaduje rychlé přizpůsobení se dopravy exponenciálnímu nárůstu v jejím využívání a z hlediska očekávání ze strany společnosti. Myslím si proto, že zavedení inteligentních dopravních systémů je mimořádně užitečné. Měli bychom mít na paměti, že stávající stav věcí v silniční dopravě je velmi znepokojující. Dokreslují to například tyto statistiky:

– počet úmrtí na silnicích v EU byl v roce 2006 přibližně 43 000, z toho 5 500 v Polsku;

- ročně jsou náklady na dopravní zácpy v EU ve výši přibližně 1 % HDP;
- emise CO₂ způsobené silniční dopravou tvoří přibližně 70 % celkových emisí CO₂ souvisejících s dopravou.

Je proto třeba:

optimálně využívat údaje o silnicích a silničním provozu;

zajistit kontinuitu a spolehlivost služeb inteligentních dopravních systémů v evropských dopravních koridorech a ve velkých městských aglomeracích;

rozšířit do velkých městských oblastí používání telematických aplikací, které v sobě propojují otázky dopravy s informačními technologiemi a telekomunikacemi;

rychlé a harmonizované zavedení aplikací, které podporují bezpečnost silničního provozu, jako je eCall, ADAS a další;

lepší začlenění dopravní infrastruktury u vozidel a mezi vozidly;

celoevropská koordinace, využití zkušeností a osvědčených postupů nejvyspělejších zemí.

Pokusme se tedy zavést inteligentní dopravní systémy v EU ve spojení se všemi dopravními prostředky a pro všechny cestující a pokud jde o veřejnou i soukromou dopravu.

20. Program Marco Polo II (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva, kterou předkládá Ulrich Stockmann jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1692/2006, kterým se zavádí druhý program Marco Polo pro poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí (Marco Polo II) (KOM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD)) (A6-0217/2009).

Ulrich Stockmann, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, přesun nákladní dopravy ze silnic na železnice a vnitrozemské vodní cesty či prostředky námořní dopravy na krátké vzdálenosti se v našich diskusích týkajících se dopravy objevuje již několik desítek let. Nyní, v souvislosti s diskusí o změně klimatu, získala tato debata pochopitelně nový význam.

Dosud jsme k dosažení takového posunu zkoušeli různé politické přístupy a nástroje. Podíváme-li se však na celou věc pozorně, přesunout dopravu je v praxi velmi obtížné a podařilo se toho dosáhnout jen velmi ojedinelé.

Zprv proto, že vztah mezi jednotlivými způsoby dopravy stále není dostatečně harmonizován; zadruhé proto, že železnice a vnitrozemské vodní cesty dosud nejsou plně zavedenými evropskými poskytovateli služeb, a zatřetí proto, že způsoby dopravy šetrné k životnímu prostředí zjevně nemohou s ohledem na svou podstatu poskytovat služby až do domu.

Všechny tyto problémy se v současné recesi dále zhoršují v důsledku poklesu cen v silniční nákladní dopravě. Tyto problémy se dotkly i programu Marco Polo II. Proto my, politici působící v oblasti dopravy, intenzivně usilujeme o nalezení řešení, protože náš avizovaný cíl – konkrétně, aby program Marco Polo pomohl k přesunu 60 % nárůstu silniční nákladní dopravy, je nyní velmi vzdálen. Musíme proto před koncem volebního období tohoto Parlamentu změnit směr a nalézt nejvhodnější kompromis.

Co se stane? Zprv Komise dala pokyn agentuře, aby převzala administraci programu a aby zjednodušila administrativní postup ještě dříve, než toto nařízení bylo navrženo. To je smysluplné. Nalezli jsme a společně projednali řadu bodů kompromisu, abychom učinili program přitažlivějším. Zprv byla snížena minimální hranice pro mořské dálnice z 250 na 200 milionů tunokilometrů ročně; za druhé byla snížena hranice pro projekty na přesun dopravy z 80 na 60 milionů tunokilometrů, podobně jako tomu bylo u dolní hranice v případě projektů pro vnitrozemské vodní trasy, kde Parlament prosadil snížení ze 17 na 13 milionů tunokilometrů. Dále jsme zvýšili povolenou míru financování dodatečné infrastruktury z 10 % na 20 %. To je smysluplné. Nakonec jsme rovněž úspěšně obhájili, že hospodářská krize, jako je tato, může být uváděna i jako důvod k prodloužení platnosti smluv.

Podstatně jsme tak zvýšili přitažlivost programu. Kompromis, jehož jsme dosáhli, byl možný i vzhledem k velké míře shody všech poslanců, kteří pro tuto chvíli odložili stranou důvodné obavy a zásadnější diskusi

v zájmu toho, aby bylo rychle možné program znovu spustit. Proto nyní, dříve než Komise předloží program Marco Polo III, opravdu musíme vést obecnou rozpravu, abychom mohli opět zavést všechny tyto body, které jsou nezbytné pro budoucí nasměrování programu. Kromě toho potřebujeme samozřejmě zjistit, jak budou v praxi fungovat změny, které jsme v programu provedli. To je předmětem hlasování a já doufám, že mne zítra podpoříte.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, rád bych poděkoval panu Stockmannovi za práci, kterou odvedl. Program Marco Polo má od roku 2003 za cíl vytvořit udržitelnější systém dopravy v Evropě prostřednictvím přesunu značné části ročního nárůstu objemu silniční nákladní dopravy na jiné způsoby dopravy, které jsou šetrnější k životnímu prostředí, například do dopravy vnitrozemskými vodními cestami, železniční dopravy a námořní dopravy na krátké vzdálenosti. První program Marco Polo, jehož cílem bylo přesunout 48 miliard tunokilometrů ze silnic v průběhu čtyř let, skončil v roce 2006, přestože externí hodnocení ukázalo, že tento cíl byl splněn pouze na 64 %.

Zkušenosti získané při realizaci druhého programu Marco Polo ukazují, že se jeho účinnost bohužel nezvyšuje a že Evropa nevyužívá naplno tento významný nástroj k dosažení toho, aby systém dopravy lépe odpovídal vývoji trhu. Minulý rok jsem zaslal ministrům dopravy ze zemí EU několik dopisů, kde jsem na ně naléhal, aby program Marco Polo využívali.

Domnívám se proto – a zdá se, že Parlament můj názor sdílí – že nastal čas na změnu nařízení, na změnu pravidel pro přístup k tomuto projektu, či programu, který musí zaručovat finanční prostředky, které nejsou vždy využity. Postupujeme jednoznačně správným směrem, neboť se snažíme pomoci malým a středním podnikům, aby mohly využít výhody tohoto projektu na úrovni Společenství. Malé a střední podniky se až dosud setkávaly s poměrně výraznými problémy, pokud jde o přístup k evropským finančním prostředkům poskytovaným v programu Marco Polo.

Poselství, jež dnes vysíláme, se netýká jen těch, kdo využívají program Marco Polo. Je to, jak doufám, požadavek na změnu řady evropských nařízení, neboť totéž platí i o jiných odvětvích a také o vnitrostátních nařízeních týkajících se evropských fondů; nejsou vždy formulovány tak, aby prostředky byly dostupné. Je to skutečně problém ve všech členských státech a znovu zdůrazňuji, že se to netýká jen našich nařízení, ale i vnitrostátních nařízení v oblasti evropských fondů.

Proto mám pocit, že dnes nepracujeme jen na programu Marco Polo, ale že dáváme návod na to, jak by měly právní předpisy vypadat, aby byly pro občany přínosné, a jak zjednodušit přístup k projektům na úrovni Společenství. Samozřejmě jsem proto přesvědčen, že práce pana Stockmana si zaslouží podporu a že by navrhovaný text měl být přijat, aby Parlament, a to opakují, mohl zítra vyslat pozitivní poselství do celé Evropské unie.

Dovolte mi to ještě jednou říci – nejde jen o program Marco Polo, ta věc má mnohem širší dosah. Věřím, že programem Marco Polo prokážeme službu jiným odvětvím, která jsou rozpačitá ve využívání finančních prostředků Společenství a uplatňování nejrůznějších programů, které 27 členským státům i jejich podnikům nabízí Komise.

Anne E. Jensen, navrhovatelka stanoviska Rozpočtového výboru. – (DA) Paní předsedající, když se Rozpočtový výbor rozhodl vydat stanovisko k programu Marco Polo, učinil tak právě proto, že je podle něj obtížné zajistit, aby byly tyto finanční prostředky stanoveným způsobem použity. Proto samozřejmě vítáme skutečnost, že je v této oblasti přijímáno opatření. Komise si za to zaslouží pochvalu. Usilujeme o zjednodušení administrativy a zpřísnění pravidel pro žadatele, aby bylo jednodušší tyto finanční prostředky pro stanovený účel využít. I my v Rozpočtovém výboru jsme se shodli na tom, že pokud nezlepšíme provádění tohoto programu, pokud nezajistíme, aby byly finanční prostředky používány pro stanovený účel, budeme muset znovu zvážit, zda by mělo být na program Marco Polo vyčleněno tolik peněz a zda by některé z těchto finančních prostředků neměly být převedeny do jiných programů, kde by byly lépe využity. Musíme samozřejmě provést posouzení rozpočtu v polovině období po volbách v roce 2010 a jedna z věcí, na niž se zřejmě budeme muset v té době zaměřit, bude posouzení toho, jaké programy fungují a jaké ne. Tam, kde bude zjevná naléhavější potřeba, zřejmě přesuneme peníze z některých projektů, kde nemohou být využity, aby se s nimi již neplýtvalo.

Dieter-Lebrecht Koch, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, v plénu zítra proběhne hlasování o programu Marco Polo II, který má zlepšit vliv nákladní dopravy na životní prostředí. Marco Polo II nabízí lepší jistotu plánování, neboť je naplánován do 31. prosince 2013. Jeho rozpočet je 450 milionů EUR. Dolní hranice způsobilosti pro tyto projekty mají být oproti programu Marco Polo I sníženy a budou odpovídat hranicím pro použití malými a středními podniky. Za to jsem panu zpravodaji obzvlášť vděčný. V souvislosti

se současnou finanční situací řady malých a středních podniků je tato politika velmi vstřícná k občanům a já ji mohu bezvýhradně podpořit.

Program je založen na přesunu dopravy a omezení přetížení silniční dopravy. Posílí také vzájemnou provázanost různých způsobů dopravy, a přispěje tak k účinnému a udržitelnému systému dopravy. Budete-li hlasovat kladně, což je moje doporučení pro zítřek, bude legislativní proces uzavřen v prvním čtení.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, jménem skupiny Unie pro Evropu národů bych vás rád upozornil na tyto skutečnosti.

Navzdory chvályhodným cílům, jako je omezení přetížení silniční dopravy, omezení dopadů silniční dopravy na životní prostředí a upřednostnění námořní dopravy na krátké vzdálenosti, železnice a vnitrozemských vodních cest či kombinace způsobů dopravy pro dopravu zboží, je každý rok využita sotva polovina finančních prostředků vyčleněných na realizaci programu Marco Polo a splněno pouhých 60 % plánovaných aktivit.

Měli bychom proto podporovat návrhy Evropské komise na zjednodušení tohoto programu, a to zejména: účast malých a středních podniků v programu, aniž by musely mít formu konsorcia; jasné snížení dolní hranice pro tunokilometry, které jsou požadovány pro vstup do programu; zvýšení finanční účasti prostřednictvím navýšení finanční pomoci z 1 na 2 EUR na 500 tunokilometrů přesunuté dopravy zboží; a zjednodušení postupů při přidělování finančních prostředků. Rád bych vyjádřil naději, že všechna tato opatření pomohou zajistit, aby byly finanční prostředky vyčleněné v rámci tohoto programu co nejlépe využity.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Vedeme dnes večer rozpravu o změnách programu Marco Polo II. Jsem Evropské komisi vděčný, že předložila návrh na snížení dolních hranic v rámci tohoto fondu, a těší mne, že pan Stockmann k těmto návrhům přistoupil s potřebnou dynamikou. Podpořím zejména další snížení dolní hranice pro vnitrozemskou vodní dopravu.

Má to však háček. To snížení není dostatečné. Ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch jsme s paní Wortmann-Koolovou tuto chybu vyřešili. Pan Stockmann bohužel považuje náš pozměňovací návrh – jde o číslo 24 – za nevhodný. Víím o něm přece jenom to, že je neochvějným zastáncem vnitrozemské vodní dopravy, a doufal jsem, že bude s takovými návrhy souhlasit. Hranice navržená Komisí je koneckonců pro malé podnikatele, k nimž patří například i obchodní lodi zprostředkovávající dopravu mezi Velkou Británií a Evropou, příliš vysoká. Nechápu, proč by ostatní orgány měly mít zájem hledat na pozměňovacím návrhu 24 chyby.

Máme bohatý fond pro udržitelnou dopravu. Vnitrozemská vodní doprava je daleko nejčistším způsobem dopravy. Proč bychom neměli hranici pro toto odvětví ještě více snížit? Evropská komise se podle mého názoru obává, aby některé členské státy v Radě na základě takových návrhů nepožadovaly snížení v jiných oblastech. Rád bych požádal Evropskou komisi, aby odolala, a zde v této sněmovně aby výslovně uznala, jaký význam vnitrozemská vodní doprava, která je nejčistším způsobem dopravy, má.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, pane Komisaři, vážení kolegové. Do programu Marco Polo II budeme do roku 2013 investovat 400 milionů EUR a velké naděje a vyhlídky na účinnější a životaschopnější systém dopravy, který zaručí v rámci Evropské unie přidanou hodnotu pro životní prostředí a zároveň v sobě spojuje hospodářskou, sociální a územní soudržnost.

Výsledky výzvy k předkládání návrhů do programu Marco Polo II vyhlášené v roce 2008 a závěry prvního hodnocení programu Marco Polo ukázaly, že tento program může přinést citelný posun dopravy. Je však velmi pravděpodobné, že cíl stanovený v jeho právním základě, konkrétně omezení přetěžování nebo nahrazení podstatné části celkového očekávaného nárůstu nákladní silniční dopravy v Evropě, nebude dosažen.

Má-li program Marco Polo naplnit své cíle, musíme jej učinit přitažlivějším. Musíme změnit právní základ a zjednodušit a zpřehlednit ověřovací postupy. Kromě toho musíme přizpůsobit podmínky a požadavky financování skutečným cílům, přičemž změny musí být provedeny co nejrychleji, aby zaručily co největší dopad.

My v Evropském parlamentu podporujeme snadnější dostupnost tohoto programu pro malé podniky, nižší a snazší hranice pro způsobilost pro projekty a zvýšení poskytovaných finančních prostředků, a doufáme, že tomu tak bude; jinak řečeno, program by měl lépe fungovat a být přímo účinný.

Tyto změny a úpravy lze použít jako příklad živé, dynamické a účinné Evropy, přičemž v předvečer Evropských voleb to potřebujeme ještě o poznání více – potřebujeme, aby se o tom občané dozvěděli a aby to poznali.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, blížíme se k závěru a já bych rád zodpověděl některé z otázek, které jste položili, a poděkoval vám za podporu, kterou jste této dohodě, která jednoznačně pomůže ke zvýšení účinnosti druhého programu Marco Polo, v prvním čtení vyjádřili.

Rád bych podotkl, že můj tým – jsem znovu děkuji za podporu – již v minulých letech započal s hodnocením programu Marco Polo po roce 2013 a že se toto posouzení mimo jiné zaměří na body uvedené v kompromisní dohodě. Především bych rád zdůraznil, že je třeba v podmínkách stanovených pro financování rozlišovat mezi způsoby dopravy, dále podle bezpečnosti, vlivu na životní prostředí a energetické účinnosti, že je zapotřebí poskytovat na základě poptávky poradenství ve fázi zpracování žádostí, s ohledem na potřeby malých a středních podniků, uznat hospodářskou recesi jakožto mimořádný důvod k prodloužení doby trvání projektů a snížit minimálních hranic pro způsobilost k získání prostředků v členění na jednotlivé produkty.

Pokud jde o snížení dolních hranic, chci ujistit pana Bloklanda, že znění, které přijímáme, již obsahuje nižší hranice pro vnitrozemskou vodní dopravu. Nemyslím, že bychom mohli učinit více, než jsme učinili, neboť se zvýší administrativní náklady, jsem však přesvědčen, že jsme vyslali signál, jenž jste požadoval.

Vraťme se však k hodnocení programu Marco Polo po roce 2013: jak jsem řekl, bude kromě počtu přesunutých tunokilometrů existovat i možnost stanovení cílů pro minimální hranice financování navrhovaných projektů z hlediska energetické účinnosti a přínosu pro životní prostředí. Dále možnost zajištění souladu programu Marco Polo, akčního plánu pro logistiku a programu transevropské dopravní sítě, přijetím vhodných opatření v zájmu koordinace přidělování finančních prostředků Společenství, zejména pokud jde o mořské dálnice, a nezbytné zohlednění zvláštních rysů odvětví vnitrozemské vodní dopravy a malých a středních podniků v tomto odvětví, například prostřednictvím jim vyhrazeného programu určeného pro odvětví vnitrozemské vodní dopravy.

Komise v každém případě zamýšlí předložit své sdělení o budoucnosti tohoto programu, případně včetně návrhu na třetí program Marco Polo, v průběhu roku 2011.

Ulrich Stockmann, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, souhlasím s vámi. Můžeme zítra vyslat pozitivní poselství – a to že jsme v případě nutnosti schopni citlivě a vstřícně k občanům změnit naše právní předpisy. Kromě tohoto poselství bychom měli zahájit informační kampaně v evropských zemích, abychom mohli zúročit atraktivitu tohoto programu, neboť jsme skutečně provedli veškeré potřebné úpravy. Jsou tam teď reálné oblasti, za vynikající cenu. Pokud se nedokážeme pohnout z místa teď, pak je skutečně na místě zpochybnění celého programu.

Doufám, paní Jensenová, že nebudeme muset přesouvat žádné peníze do jiných programů, neboť toto je důležitá otázka. Musíme přesunout dopravu všude tam, kde je to možné, a taky tak učiníme, není to však jednoduché. Pane Bloklande, vám jsem již odpověděl. Obnovili jsme jednání o vnitrozemské vodní dopravě a takřka jsme v Radě prosadili další kompromis. Naším cílem bylo dokončit tuto věc při prvním čtení. Proto jsme nemohli zvolit příliš radikální přístup a museli jsme nad kompromisem a shodou zamhouřit oko. Díky tomu jsme dosáhli skvělého výsledku.

S napětím očekávám klíčovou rozpravu, kterou budeme brzy mít ke třetímu programu, na základě sdělení, které přislíbila Komise, abychom tak mohli hovořit o všech klíčových otázkách, o všem, co jsme uvedli v našem společném návrhu kompromisu, například zda by bylo vhodné rozdělit program na několik dílčích programů pro jednotlivé druhy dopravy aj. Bude to opět napínavé. Teď to zkrátka musí fungovat, aby se celý program nezastavil a projekty, které již probíhají, případně v době krize neskončily. To by byla skutečně škoda – proto ten kompromis. Ještě jednou všem děkuji za jejich příspěvek.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

21. Evropská železniční síť zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0497/2008), kterou předkládá Petr Duchoň jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o evropské železniční síti zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy (KOM(2008)0820 – C6-0056/2008 – 2009/0013(COD)).

Petr Duchoň, zpravodaj. – (CS) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, cílem návrhu Komise je vznik evropských koridorů pro železniční nákladní dopravu a zároveň také stanovení pravidel pro jejich řízení a správu. Komise svým návrhem usiluje o zvýšení konkurenceschopnosti železniční nákladní dopravy a to bych rád při této příležitosti ocenil. Výbor pro dopravu a cestovní ruch návrh Komise projednal. K návrhu bylo podáno celkem 250 pozměňovacích návrhů. Při jejich projednávání se podařilo dosáhnout kompromisu, který získal podporu napříč politickým spektrem. Kompromis vychází především ze snahy optimalizovat železniční dopravu jako celek a zachovat přitom dostatek flexibility pro řešení krizových situací. Došlo také ke zpřesnění a zjednodušení textu navrženého Komisí. Byl zvýrazněn prostor pro oprávněné zájmy jednotlivých států, jak pokud jde o vytvoření koridorů, tak pokud jde o jeho řízení a správu. Ve srovnání s návrhem Komise bylo posíleno postavení železničních podniků ve správním orgánu. Silnější postavení se přiznává také organizacím zainteresovaným na evropských železničních nákladních koridorech. Byly akceptovány připomínky týkající se spolupráce s třetími zeměmi dotčenými koridorem. Řada změn sleduje lepší vyvážení zájmu mezi osobní a nákladní železniční dopravou. Rovněž byl akceptován požadavek na transparentní rozhodování při přidělování kategorií tras a také při stanovení pravidel přednosti pro vlaky zrychlené nákladní dopravy. Na závěr mi dovolu, abych poděkoval za spolupráci stínovým zpravodajům i pracovníkům Evropského parlamentu a vám pak za trpělivost.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, pane Duchoni, za sebe bych rád poděkoval Parlamentu za to, že souhlasil, že se tímto návrhem bude zabývat v tak brzké době; jsem přesvědčen o jeho mimořádné důležitosti pro nákladní železniční dopravu. Především děkuji zpravodaji Duchoňovi a Výboru pro dopravu a cestovní ruch za jejich ochotu a dobře odvedenou práci, které pomohly posílit legislativní návrh, jehož cílem je v první řadě lepší integrace železniční dopravy na evropské úrovni prostřednictvím užší spolupráce se správci infrastruktury.

Železniční doprava je posledním – zdůrazňuji posledním – způsobem dopravy, který si uchovává vysoce vnitrostátní rozměr. Překročit hranici ve vlaku může být v řadě případů stále složité. Za tyto problémy jsou z velké části odpovědní správci infrastruktury, a proto je musíme povzbudit ke spolupráci, a to jak v oblasti správy infrastruktury, tak v oblasti plánování a realizace investic.

Infrastruktura pro nákladní dopravu se musí podřídit evropské politice, neboť již nyní má výrazný mezinárodní rozměr. Rád bych vám připomenul, že v současnosti má 50 % nákladních služeb mezinárodní povahu, a toto číslo se bude dále zvyšovat.

Zadruhé, cílem tohoto návrhu je rozšíření služeb nákladní železniční dopravy. Toto odvětví se nemůže rozvíjet a být konkurentem či doplňkem silničního odvětví, aniž by se otevřelo nákladním vlakům prostřednictvím podstatného zlepšení infrastruktury. Ve většině členských států dnes platí požadavek, aby nákladní doprava odpovídala potřebám dopravy osobní. Bohužel to platí o správě infrastruktury i investicích.

Zatřetí bude díky tomuto návrhu možné úspěšněji začlenit železnice do systému nákladní dopravy a vytvořit vzájemnou provázanost jednotlivých způsobů dopravy v rámci Evropy. Železniční infrastruktura vskutku musí být lépe propojena s ostatními způsoby dopravy, zejména námořní a silniční dopravou, aby mohla lépe přispívat k dosažení cílů Společenství v oblasti dopravy.

Kromě hlavních cílů tohoto návrhu bych dále rád připomněl čtyři základní zásady, na nichž je text, která zde projednáváme, založen. První zásadou je označení koridorů, z nichž vznikne síť. Toto označení se zakládá spíše na hospodářských než politických faktorech. Druhou zásadou je posílená spolupráce správců infrastruktury. Třetí zásada, již bych se chtěl věnovat podrobněji, se týká lepších záruk v oblasti kvality a spolehlivosti služeb poskytovaných prostřednictvím infrastruktury, zásluhou opatření navržených v zájmu nalezení rovnováhy mezi osobní a nákladní dopravou při správě infrastruktury.

Neznamená to systematické upřednostňování nákladních vlaků před osobními v rámci celé vnitrostátní sítě; naopak – dovolu, abych to vysvětlil – jde o vyčleněné koridory pro nákladní dopravu, abych tak řekl zvláštní a jasně vymezené trasy. Nákladní vlaky tak nebudou systematicky sankcionovány, a to zejména tam, kde je

zapotřebí větší rychlost a/nebo přesnost. Tohle máme v praxi na mysli, když hovoříme o definování nákladních koridorů či podpoře konkurenceschopné nákladní dopravy.

A konečně čtvrtým pilířem je definování a vytvoření skutečné sítě strategických terminálů. Výraz terminál je zde použit v širším smyslu a zahrnuje železniční parky, přístavní terminály, logistické platformy, silnice, železnice aj., které jsou nezbytné pro správné fungování koridorů pro železniční dopravu a dopravního systému jako celku.

To je vše, co jsem chtěl říci, rád bych znovu poděkoval Parlamentu za rychlost a účinnost, naplňuje mne v tuto chvíli hrdostí to, že já sám jsem byl řadu let jeho poslancem. Pochvalu za svou práci si zaslouží i zpravodaj a Dopravní výbor. Děkuji.

Georg Jarzembowski, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové i vy, kdo jste na galerii, zejména pane Lübbingu. Moje skupina sdílí zásadní obavy Komise ze zvyšování objemu nákladní železniční dopravy vytvořením jednoúčelových přeshraničních koridorů a zvláštních předpisů. Pane místopředsedo, děkujeme vám nejen za tento návrh; děkujeme vám za to, že jste s námi dnes vydržel téměř do půlnoci, my však rádi pracujeme. Děkujeme.

Možná, že došlo při ohlášení návrhu Komise k přehánění, ale naše skupina je navíc společně s naším dobrým zpravodajem pevně přesvědčená o tom, že by neměla být zavedena absolutní přednost nákladních vlaků před veškerými ostatními vlaky, nýbrž snazší přístup pro nákladní dopravu, neboť železniční sítě jsou takřka ve všech členských státech využívány nákladními vlaky i vlaky mezinárodními, vnitrostátními, regionálními a místními.

Zejména v případě provozních poruch nemůže existovat vzdálená kancelář, která by vydávala rozhodnutí; pravomoci musí zůstat v rukou jednotlivých provozovatelů infrastruktury a železničních společností, aby co možná nejrychleji a nejúčinněji bylo možné obnovit běžnou železniční dopravu. Dokonce i v rámci zvláštních předpisů pro evropskou nákladní železniční síť si členské státy musí uchovat odpovědnost za vznik a změny nákladních koridorů. Žádný přenos pravomocí na Evropskou komisi nepomůže, a na tom se snad shodneme. A konečně si myslím, že bychom v otázce regulace koridorů měli konzultovat železniční společnosti, odesílatele a dopravce, neboť mají praktické poznatky a zkušenosti ohledně toho, jak co nejúčinněji využívat železniční síť pro konkurenceschopnou nákladní dopravu.

Ještě jednou blahopřeji panu zpravodaji. Sepsal skvělou zprávu, která byla ve výboru povětšinou přijata s velkým uspokojením. Děkuji, pane zpravodaji.

Lily Jacobs, jménem skupiny PSE. – (NL) Přeshraniční nákladní vlaky se Evropskou unií šourají průměrnou rychlostí 18 kilometrů za hodinu. V roce 2007 dorazilo pouze 60 % všech nákladních vlaků do cílové destinace v určeném čase. Proč? Protože je stále organizována naprosto neúčinně mezinárodní nákladní železniční doprava. V tomto stavu nákladní železniční doprava zjevně nemůže konkurovat dopravě silniční. Tímto tempem nesplníme evropské cíle v oblasti životního prostředí a náš záměr snížit emise CO₂ do roku 2020 o 20 % vezme za své.

Cílem návrhu Evropské komise je vytvořit konkurenceschopnou železniční síť pro nákladní dopravu v rámci Evropské unie. Toho lze dosáhnout prostřednictvím přeshraničních koridorů, zvýšením spolupráce správců infrastruktury a lepší vzájemné koordinace investic mezi členskými státy a prostřednictvím lepších prioritních uspořádání v případě zpoždění. Tímto způsobem lze podstatně zvýšit kapacitu a konkurenceschopnost železniční sítě.

Původní návrh Komise, který hovořil o absolutní přednosti pro nákladní vlaky v případě zpoždění, zašel příliš daleko, díky kvalitní spolupráci se zpravodajem jsem však dosáhl vynikajícího kompromisu, který zaručuje pružnost a pragmatický přístup. Bohužel návrh pana Albertiniho proměnil i tento významný oddíl v prázdnou skořápku. Proto bude skupina socialistů v Evropském parlamentu hlasovat proti pozměňovacímu návrhu 71.

Návrh, v podobě, která před námi leží, však přesto dokáže povzbudit lidi ke spolupráci, přičemž je při plánování a realizaci věnována pozornost zejména uživatelům a dále hospodářským subjektům na trhu. Nastal čas, abychom konečně společně pracovali na skutečném vnitřním trhu v oblasti železniční dopravy, a investovali tak do ekologické a udržitelné budoucnosti.

Michael Cramer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, i já se připojuji k poděkování panu zpravodaji a stínovým zpravodajům za vynikající spolupráci. I naše skupina Zelených / Evropské svobodné aliance chce, aby se na železničních uskutečňoval větší objem nákladní dopravy, nikoli

však na úkor dopravy osobní. Mobilita cestujících je v Evropě veřejnou službou. Komise ignoruje skutečnou situaci na evropských železničních sítích, kde se zboží i cestující přepravují po týchž kolejích. Nemělo by docházet k dogmatickému upřednostňování jednoho druhu vlaků před jiným.

My zelení chceme využít jednotného kontaktního místa k tomu, aby byla ustavena jediná konkrétní osoba pro všechny, kdo chtějí poslat nákladní vlak přes hranice v Evropě. Dále požadujeme větší transparentnost při přidělování cest a při provozních potížích, aby nedocházelo například k nezákonnému porušování hospodářské soutěže. Komise a vy, strážce smluv, musíte odstranit praxi, která dovoluje, aby si státem vlastněné společnosti bezplatně rezervovaly volné cesty jen proto, aby zabránily vstupu konkurence.

Naše návrhy týkající se snížení hluku z dopravy způsobeného zejména nákladní dopravou byly zde v Parlamentu zamítnuty většinou koalici. My Zelení přesto nadále usilujeme o to, aby si železnice zachovaly šetrný přístup k životnímu prostředí, zejména dodatečným vybavením používaných nákladních vagonů.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Paní předsedající, železniční nákladní doprava může té silniční konkurovat pouze v případě, že bude zavedena skutečně v celé Evropě – a proto vítám zavedení přeshraničních koridorů pro nákladní dopravu, v nichž dojde k optimalizaci železniční dopravy. A o to jde.

Touto zprávou padly oprávněné obavy ze snížení standardu osobní dopravy v důsledku pevných pravidel týkajících se přednosti nákladní dopravy. Měli bychom na této zprávě ale ještě pracovat, neboť naše práce je proces a nyní jsme teprve u prvního čtení. V budoucnu musíme zohlednit i to, jak reagují členské státy.

Potřebujeme odlišný základ pro výpočet počtu koridorů. Parlament navrhl jeden pro každou zemi. Domnívám se, že Německo by potřebovalo jeden severojižní a jeden východozápadní. Z druhé strany musíme zvážit, zda jsou možné alternativní koridory v oblastech, kde je případně méně smíšené dopravy. Zatřetí si musíme jasně říci, že nesmí dojít ke snížení celkové kapacity železniční dopravy.

V neposlední řadě se řada občanů obává, že zvýšení objemu železniční nákladní dopravy s sebou přinese větší hluk. Proto musíme hned v příštím volebním období začít s citlivými právními předpisy, které upraví snížení hluku způsobeného železniční nákladní dopravou.

Těším se na další práci. Máme ji před sebou hodně. Děkuji panu komisaři, neboť šlo o skutečně skvělý kompromis ve velmi sporné otázce.

Gabriele Albertini (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych poblahopřál panu Duchoňovi k jeho vynikající zprávě. Jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů jsem předložil pozměňovací návrh k čl. 14 odst. 2. Podle tohoto článku mají v případě dodatečných potíží v plynulosti provozu na evropských dopravních koridorech přednost nákladní vlaky před ostatními.

V Itálii i velké části Evropy sdílí nákladní i osobní doprava tytéž koleje a v současnosti existuje jen několik částí vyčleněných pro nákladní dopravu. Taková přednost by negativně zasáhla regionální osobní dopravu ve velkých italských centrech, například v Miláně, které leží na třech koridorech transevropské dopravní sítě.

Aby nedocházelo k situacím, kdy osobní doprava neúměrně strádá kvůli dopravě nákladní, navrhuji zahrnout výše uvedený pozměňovací návrh zakazující uplatnění této přednosti v době příměstské dopravní špičky, kdy většina lidí cestuje do práce. Tato dopravní špička by byla omezena na minimum času – tři hodiny ráno a tři hodiny v pozdním odpolední, a to jen v pracovních dnech.

Každý členský stát by s využitím informací získaných od správců infrastruktury vymezil dobu dopravní špičky pro danou zemi, máje na paměti regionální i dálkovou nákladní dopravu.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, závěry dnešní rozpravy na toto téma jsou z mého pohledu nesmírně pozitivní a pomohou k tomu, abychom vyslali zcela jasný signál vůči členským státům, a to že evropská železniční síť potřebuje koridory, který by byly určitým způsobem vyhrazeny nákladní dopravě. Vytváření takových koridorů musí být koordinované a sladěné na úrovni Společenství a všechny zúčastněné subjekty v železničním odvětví se na tomto úsilí musí podílet.

Pokud jde o kompromisní pozměňovací návrhy pana zpravodaje, umožňují zlepšení procesu přerozdělení a uchování kapacity z hlediska kvality železničních kolejí pro mezinárodní nákladní vlaky i vytvoření rezervní kapacity pro krátkodobé požadavky. Komise může tento přístup přijmout a stejně tak může přijmout kompromisní pozměňovací návrh týkající se řízení mezinárodních nákladních vlaků v případě poruchy sítě. Ve všem ostatním není Parlament nijak omezen. Děkuji vám.

Petr Duchoň, zpravodaj. – (CS) Proběhlá debata ukázala poměrně širokou shodu napříč politickým spektrem. Za to chci poděkovat jak stínovým zpravodajům, tak také všem diskutujícím. Domnívám se, že největší obavy pramení z případné kolize mezi vlakem nákladním a vlakem osobním. Předložený text pamatuje na toto nebezpečí a ponechává dostatečnou flexibilitu pro řešení krizových situací v rukou operátorů. Pokud jde o řádně probíhající hladký provoz na železnici, tam by samozřejmě k žádným takovým konfliktům docházet nemělo a debata o prioritě pro tu či onu dopravu na železnici přestává mít smysl. Takže jedná se skutečně jen o jakýsi potenciální konflikt v době krizových situací, ale jak jsem již naznačil, tady je klíčové udržet dostatek pravomocí v rukou operátorů a v tomto duchu je tedy dokument zpracován.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

22. Program jednání pro příští zasedání: viz zápis

23. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:50.)